

Lesce v starih časopisih, knjigah in dokumentih

1004 – POSREDNA OMEMBA LESC V VIRIH

Lesce spadajo po omembi med najstarejša naselja na Gorenjskem. Skupaj z Bledom in Bohinjem so prišle 1004 v last briksenških škofov.

Vir: Enciklopedija Slovenije (MK 1987)

1173 – PRVA OMEMBA LESC V VIRIH / ZIDANA CERKEV

Leta 1173 v Lescah namesto lesene postavijo zidano cerkev.

Vir: Slovenski veliki leksikon (MK 2007)

Že okoli l. 1173 je v Zg. Gorjah omenjen briksenski ministerijal Nantwin, ki je imel lastniško cerkev v isti vasi in še eno v Lescah (Kos F. 1915, št. 542).

Vir: Blejska župa (avtor Andrej Pleterski)

Herwigova listina, ki je datirana v leto 1173 se nanaša na stanje cerkvenih razmer na ožjem območju tedanjih Lesc. Gre za nekakšno poročilo o gradnji prve prave zidane lastniške cerkve na lokaciji današnje farne cerkve v Lescah. Ta je tedaj zamenjala neposvečeno leseno Marijino kapelo, »ki je bila na tem mestu že od davnine«. V listini je prvič omenjeno ime kraja – Lezeza.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

Op.: Dušan Čop etimološke »Lezeza« (RZ 1992) to prevede »v gozdičku«!

»... in prediolo meo quod Sclauonica lingua Lezeze uocator capellam de lignis antiquitatus aedificatam in honore S. Marie matris domini habui« »(... na svojem zemljišču, ki se v slovenskem imenu imenuje Lesce, sem imel leseno kapelo, zgrajeno v davni preteklosti, v čast Svete Marije, matere našega gospoda)«.

Vir: Gradivo za zgodovino Slovencev (F. in M. Kos, 1928)

1315 – ZGRAJENA DANAŠNJA CERKEV

Janez Dolničar, zgodovinar v Ljubljani (1655-1719), v svojih spisih omenja, da je bila sedanja cerkev v Lescah zgrajena 1315. leta. Bila je nekoliko drugačna kot danes. Zunanje stene ladij so še prvotne, prezbiterij pa ne več. Bila je troladijska, vsaka ladja je imela svoj zaključek.

Vir: Leški zbornik (avtor Štefan Babič)

1333 – LEZ

Leta 1333 se Lesce omenjajo kot »Lez«.

Vir: Radovljiški zbornik (avtor Dušan Čop)

PRED 1350 – BIČARJI

Najbolj znan med radovljiškimi bičarji je bil Janez Pisanec iz Predtrga, ki je organiziral spokojne procesije bičarjev v Lesce. Udeleženci procesije so hodili goli do pasu in pokriti s prtom čez glavo. Nosili so križe, zastave, goreče sveče in biče, s katerimi so se bičali do krvi. Med procesijo so prepevali spokojne pesmi in klicali svetnike na pomoč. Trdili so, da se ne more nihče zveličati, če ni vsaj en mesec v njihovi družbi. Grehe so si odpuščali kar sami med seboj in trdili, da morejo iz pekla rešiti tudi duše pogubljenih. Ker so vedno bolj odkrito napadali cerkveni red in širili zmote, jih je papež Klemen VI. (1342-1352) prepovedal.

Vir: Radovljiška župnija skozi stoletje (Župnijski arhiv Radovljica)

1352 – LES CZ

Leta 1352 se Lesce omenjajo kot »Lescz«.

Vir: Radovljiški zbornik (avtor Dušan Čop)

1389 – LESCHA

Leta 1333 se Lesce omenjajo kot »Lescha«.

Vir: Radovljiški zbornik (avtor Dušan Čop)

1398 – USTANOVITEV KAPELANIJE V LESCAH

Leška cerkev je bila prezidana okoli leta 1398, ko je tri leta prej njen patron postal Friderik III. Ortenburški. Tedaj je le-ta pri novi cerkvi ustanovil kapelanijo Matere božje in jo osvobodil podrejenosti župniku v Zgornjih Gorjah (10. Maja 1398).

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1511 – POTRES UNIČI CERKVENI STOLP

Potres je leta 1509 ali 1511 uničil prvotni cerkveni stolp, ki je bil prislonjen v osi zahodne fasade, kjer je danes glavni vhod.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

Potres 1511. V nemirnih časih vojn, turških vpadov, lakote, bolezni, velikih požarov in poplav je najhujše naše kraje doletelo leta 1511. Prvi potres je rušil 26. marca 1511 z magnitudo 6.0 in terjal 6.000 življenj. Geografski epicenter je bil v Idriji, ob 15. uri. Drugi pa istega dne ob 21. uri, z epicentrom v Furlaniji in je terjal 12.000 žrtev. Tega nesrečnega leta so naši ljudje prenašali tegobe beneško avstrijsko vojne, na podeželju se je širila kuga, izbruhnili so še nemiri, ropanje in požigi avanturističnih tolpa.

Porušeni so bili številni gradovi na Gorenjskem, Notranjskem in Dolenjskem. Potres 26. 3. 1511 ob 14. uri je dosegel IX. - X. stopnjo MSC lestvice, potres nekaj ur kasneje prav tako.

Vir: Potresi v Sloveniji (avtor primarij Borut Rus, dr. med. / Razgledi muzejskega društva Bled, 2012/4).

1524 – ZGRAJEN SAMOSTOJEČ CERKVENI STOLP

V letih 1523-1524 so zgradili masiven samostojno stoječ cerkveni stolp.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1664 – CERKVENI STOLP DOBI DANAŠNJO PODOBO

Leta 1664 so cerkveni stolp nadzidali in naredili line za zvonove ter dali strehi današnjo podobo. Stolp so postavili ob severo-vzhodnem vogalu pokopališča.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1699 – BRATOVŠČINA SV. ANTONA PADOVANSKEGA

Leta 1699 so pri cerkvi v Lescah ustanovili bratovščino sv. Antona Padovanskega, katere prvo podpisani je bil pravnik, teolog, diplomat in ustanovitelj Akademije operosorum, Janez Krstnik pl. Prešeren (1656-1704) iz Hraš.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1727 – MISIJON V LESCAH

Misijon. V letu 1727 zopet misijon po Kranjskem. Vodili so ga trije jezuitje. Na Homu so bile duhovne vaje osem dni; bilo je mnogo mnogo ljudstva, tako da so jih izpovedali in obhajali 11.000. Potem je bilo po Gorenjskem delovanje: v Kranju, Lescah, Loki, Železnikih, na Igu, na Vrhniki in 27. oktobra v Idriji.

Vir: Prigodbe nekdanjih časov (opisuje Matija Bobnar)

1743 – ATTEMS POSVETI CERKEV V LESCAH

Današnjo stavbo cerkve Marijinega vnebovzetja v Lescah, četrto po vrsti, je posvetil ljubljanski škof Amadej Attems leta 13.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1754 – PRVI POPIS PREBIVALCEV

ex pago Leess (Lesce)

subditi praepositurae Rattmanstorffensis (prostija Radovljica)

Maria Suppanzizin vidua 42. filius Martinus 20. Michael 15. Josephus 13. Andreas 11 famulus Primus 20. famula Elisabetha 30. Agnes 15. inquilina Maria 80. inqufünus Clemens 40. uxor Maria 30. filia Maria 2. füius Joannes 4.

Georgius Gollemer 50. uxor Agnes 51. filius Petrus 26. Valentinus 6. filia Ursula 21. Agnes 17. Maria 13. Elisabetha 9.

Mathaeus Suppan caislerus 60. uxor Getrudis 60. gener Sebastianus Preshern 40. uxor Ursula 26. filia Maria 2. Helena 2. mensium

subditus comitis Lamberg (grof Lamberg)

Antonius Gollemer 51. uxor Agnes 37. filius Andreas 20. Antonius 4. filia Maria 15. famulus Thomas 24. Mathaeus 22. Thomas 33. Georgius 10. famula Getrudis 27. Anna 20.

caisleri comitis Turn (grof Thurn)

Margaretha Presherna vidua 50. Gregorius Possedeu 40. uxor Getrudis 36. filius Blasius 5. Antonius 2. filia Maria 6.

Georgius Kosl 40. uxor Elisabetha 26. filius Simon ½. filia Elisabetha 4.

subditi et caisleri ecclesiae Beata Maria V: in Leess
(cerkev blažene device Marije v Lescah)

Josephus Jallen viduus 48. fillus Blasius 13. Andreas 10. Georgius 4. Jacobus 1. soror Barbara 53. famula Helena 13. et Catharina 24.

Bartholomaeus Wallant 40. uxor Anna 40. filius Petrus 1. filia Maria 8. Helena 4.

Andreas Legat 77. uxor Getrudis 55. filius Dominicus 20. Thomas 15. Josephus 10. filia Maria 21. Catharina 9.

Michael Soberle aeditus 64. uxor Agnes 52. filius Mathias 15. famula Lucia 22.

subditus ecclesiae s. Floriani in Studenziz
(cerkev sv. Florjana v Studenčicah)

Joannes Suppan 50. uxor Elisabetha 50. soror Catharina 33. famula Ursula 20.

subditus ecclesiae s. Martini in Veldes (cerkev sv. Martina na Bledu)

Andreas Gollemer 42. uxor Ursula 29. filia Maria 3. frater Jacobus 30. famulus Getrudis 20. item Getrudis 18.

subditi beneficij s. Catharina in Leess (beneficij sv. Katarine v Lescah)

Helena Legatin vidua 47. filius Michael 26. Jacobus 10. famulus Michael 30. Bartholomaeus 25. famula Agnes 25. Helena 23. Maria 13. inquilina Getrudis Ferianin vidua 48. fillia Anna 16.

Mathaeus Legat 51. uxor Maria 40. filius Josephus 4. filia Helena 14. Maria 12. Apolonia 10. Getrudis 1.

Thomas Urbanz 24. liber.

Thomas Sodia inquilinus in domo beneficiati 51. uxor Maria 51. filia Lucia 14. filia Agnes 10.

caislerus ecclesiae B. M. V. in Leess
(cerkev blažene device Marije v Lescah)

Getrudis Legatin vidua 50. filia Getrudis 24. Maria 20. Helena 17.

ex Wrine

(Wrine, nekdanji zaselek v vasi Lesce, današnja kmetija Šobec – Lesce)

subditus et molitor praepositurae Rattmanstorffensis (proštija Radovljica)

Bartholomaeus Finshigar 33. uxor Maria 31. famula Agnes 15.

Gorenjske družine – prvi popis prebivalstva, 1754

Vir: Mohorjeva založba (več avtorjev)

1763 – LESCE NA VOJAŠKI KARTI

Lesce na Jožefinski vojaški karti, 1763

Vir: Knjižnica A. T. Linhart Radovljica

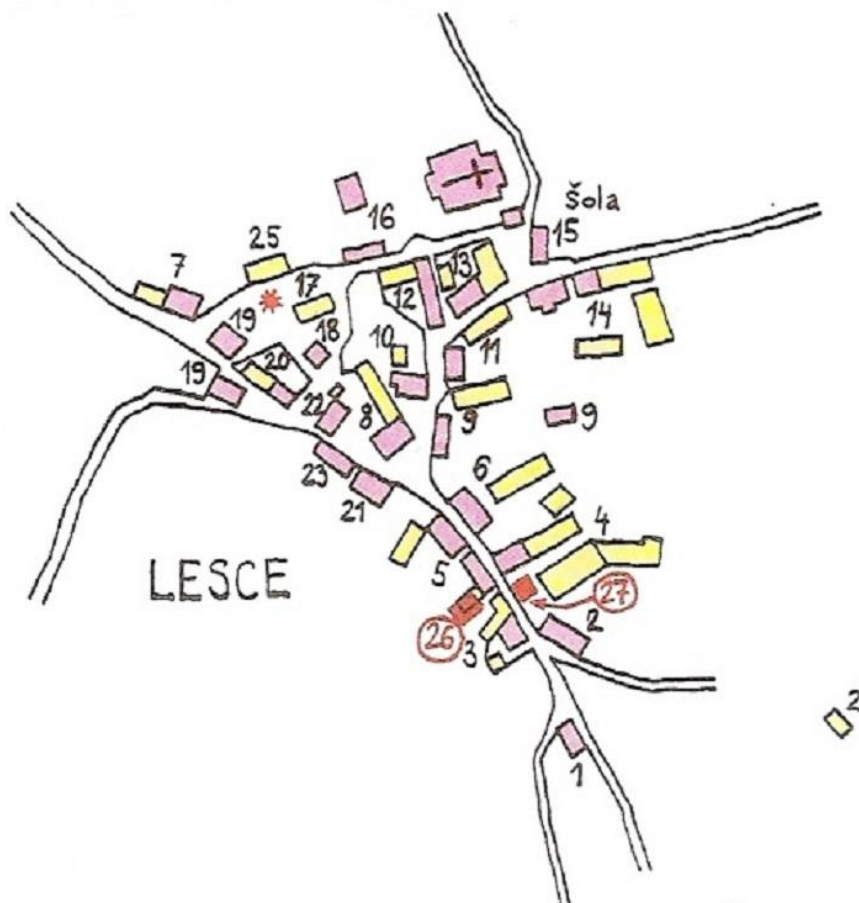
Op.: Lesce so Lansdorf, pred krajem pa je »Hoff Wiesen Klesnicz«.

1787 – SAMOSTOJNA LEŠKA ŽUPNIJA

Samostojna leška župnija je bila ustanovljena v sklopu reform Jožefa II. leta 1787 z istim obsegom kot danes. V njen okvir spadajo poleg Lesc še Hlebce, Hraše in Nova vas.

Vir: Leški zbornik (avtor Janez Meterc)

1827

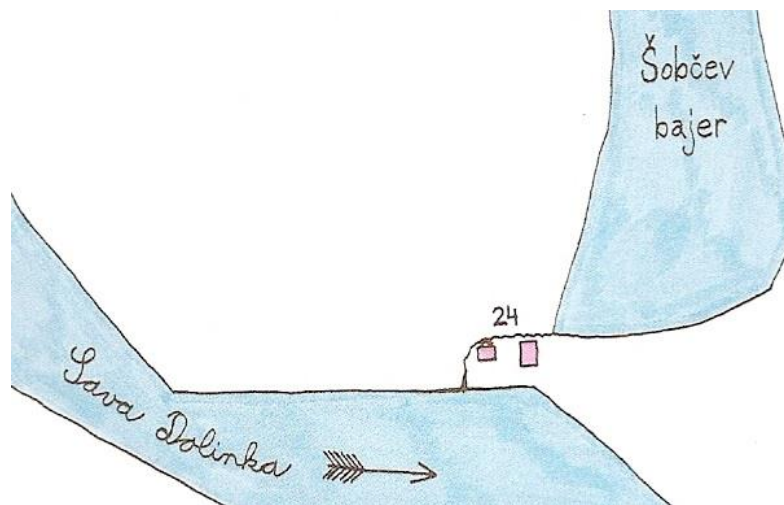

Lesce na FK in RFK, 1827 in 1868
Vir: Dežela (risba Jure Sinobad)

Spisek lastnikov hiš in hišna imena - Lesce (1827 / 1868):

NŠ	ŽUPNIJSKA CERKEV MARIJINEGA VNEBOVZETJA	
1	Zupančič Martin – MOBJA	Lah Janez – FRANCEK
2	Pogačnik Ivan – VOLČ	Vidic Ana – VOLČ (SODAR)
3	Vovk Anton – BRENCE	Vovk Anton – BRENCE
4	Čop Uršula – HKAVC	Vidic Jožef – HKAVC
5	Zupančič Janez – MOBJA	Zupančič Anton – MOBJA
6	Avsenek Janez – KRALJ	Avsenek Janez – KRALJ
7	Legat Jožef – KATRINEK	Legat Jakob – KATRINEK
8	Dežman Andrej – PREŽEL	Dežman Jožef – PREŽEL
9	Legat Matija – ŠPAN	Legat Jakob – ŠPAN
10	Prešeren Blaž – KOVAČ	Prešeren Blaž – KOVAČ
	V leškem Status Animarum je ime KOMENDEŽ.	
11	Polanc Janez – TURK	Polanc Jernej - TURK
12	Pretnar Anton – KRAMAR	Pretnar Anton – KRAMAR
13	Jelen (Jalen) Blaž – POGAČAR	Polanc Martin – POGAČAR
14	Legat Janez – LEGAT	Legat France – LEGAT
15	MEŽNARIJA LESCE	ŠOLA LESCE
16	FAROVŽ LESCE	ŽUPNIŠČE LESCE
17	Kosel Simon – JURGEČ	Valant Janez – JURGELČ
18	Walland Jurij – KOKEC	Legat France – KOKEC

19	Kapus Jakob – KOVAČ	Kapus Anton – KOVAČ
20	Soklič Lovrenc – JURC	Soklič Anton – JURC
21	Legat Janez – LEGAT	Legat France -LEGATOVA PUSTOTA
22	Waland Peter – VAVAND	Zupan Janez – PETER
23	Legat Janez – LEGAT	Legat France – LEGATOVA KAJŽA
24	Avsenek Janez – KRALJ
V leškem Status Animarum je ime KOMENDEŽ.	Prešeren Tomaž – BRINC (MLIN)
25	Avsenek Janez – KRALJ	Avsenek Janez – KRALJEVA KAJŽA
- Zgrajeno med leti 1826-1868:
- 26 Pečnikar Rozalija – NOVA HIŠA
Zgrajena na mestu stare hiše, ki je prej spadala k št. 5.
- 27 Vidic Jožef – HKAVC (NOVA HIŠA)

Lesce št. 24 - Mlin ob Šobčevem bajerju, 1827
Vir: Dežela (avtor Jure Sinobad)

1831 – ŠOLA V LESCAH

Leta 1831 so Lesce dobile svojo prvo šolo. Prvi učitelj je bil organist in mežnar Janez Zalokar, ki je poleg orgljanja in zvonjenja obvladal tudi nekaj branja in pisanja. Taki samouki so smeli poučevati v naših šolah do leta 1887.

Vir: Lesce (TD Lesce, 1984)

1855 – PRVI HOTEL V LESCAH

Leta 1855 so v Lescah zgradili prvi hotel, to je bil hotel Legat, ki je imel celo depandanse na današnji Alpski cesti št. 33 in št. 35. Depandanse se je prijelo ime »Pstota«, verjetno zato, ker kasneje niso bile več potrebne in so samevale prazne.

Vir: Lesce (TD Lesce, 1984)

1856

Zapustivši Radoljco nas pelje pot naravnost gori proti Lescam, kamor dospemo v dobri četertinki ure. Sred te farne vasi se pri stari košati lipi, ktera nas spominja na

svete obrede starih Slovanov, zopet ceste ločite. Leva derži proti Bledu in Bohinju, desna pa tje proti farni cerkvi, koja je ogleda vredna, akoravno nam vunajna oblika nič posebnega ne obeta. Je namreč prostorna in sploh z vsimi lastnostmi lepe cerkve blagodarjena. Pod lepim oltarjem sv. Katarine počivajo kosti neke žlahne osebe, berž ko ne grofinje Katarine, koja je to cerkev ustanovila, v Lescah umerla in bila tu pokopana. Bila je nek sestra sv. Heme, tedaj hči Engelberta, grofa pilenštajnskega. Unkraj Lesec derži pot na desno ter po lepem polji tje v bližavo Stola proti veliki cesti, s koja se vštric stare rodniške farne cerkve sklene. Smo tedaj zopet na poštni cesti, od koja smo se bili nekoliko časa ločili, in na poti proti tretji poštni postaji: od Otoka do Jesenic.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 5. 3. 1856

1857

Lešce	26	147	Radmannsdorf
-------	----	-----	--------------

Vir: Deželni vladni list za krajnsko kronovino, 31. 12. 1857

Op.: Leta 1857 je v Lescah v 26 hišah živelo 147 ljudi.

1862 – CESARJEV POZDRAV V SLOVENŠČINI

Iz Lesec na Gorenškem, 22. pros. T. – Ker vem, da bodem vse bravce »Novic« razveselil, ako jim povem novico, ki jo je častiti tukajšnji posestnik gospod France Legat prejel te dni od svojega prijatla K. Z., nadlajtnanta v polku Sokčević-evem iz Mantove, naj iz omenjenega pisma naznanim sledeče vrstice: »10. t. m. smo v Borgoforti, na meji piemontežki, pred cesarjem defilirali. Ko pride naš bataljon memo, nas je cesar nenadoma pozdravil z besedami: »Dobro Slovenci!« in zopet drugič: »Prav dobro Slovenci!« Ne morem Ti popisati, kako nas je hvala v milem maternem jeziku iz ust našega cesarja ganila in nadušila. Radujemo se tega, kakor se bodo gotovo tudi radovali vsi Slovenci v domovini!«

Res! dobro ste jo zadeli, dragi rojak, ko ste rekli, da se z Vami bomo veselili nad to novico. Radosti nam res srce igra, da je kaj! - kakor Gorenec pravi. Pet besedic le: al te tehtajo veliko. Te cesarjeve besede bojo dale novo moč tudi nam v duševnem boji zoper sovražnike naše narodnosti, kakor so nadušili Vas, ako zapoje tromba v vojski. Ako cesar sam govori z nami v našem jeziku, ga nam pač tudi vi preganjali ne boste, kterim je že beseda Slovenec trn v peti. Zapomnite si cesarjev glas pri Borgoforti!

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 29. 1. 1862

1866

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Kosec Primož, [fajmošter](#); Božič Jože, [kmet](#), Brence Matevž, [kmet v Hrašah](#);

Vir: Mohorjev koledar, 1866

Iz Kranjskega (volitve novih županov). C. k. deželna vlada naznanja, da so volitve novih občinskih (srenjskih) odborov na Kranjskem dovršene. Novi župani v okraji Radoliškem: V Radolici Hijacint grof Thurn-Valsassina, v Lescah Matevž Brence, v Begnjah Matija Kralj, v Lancovu Jern. Volk iz Brd, v Kamnigorici Albert Kapus vitez

Pihelsteinski, v Kropi Janez Zupan, v Ovsišči France Stritih iz dolnje Dobreve, v Mošnjah Jan. Avsenik iz Otoka, v Predtrgu France Lotrič.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 17. 10. 1866

1867

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, fajmošter., Božič Jože, kmet; Brence Matevž, župan v Hrašah.

Vir: Mohorjev koledar, 1867

1868

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, fajmošter, Božičeva hiša s Hlebec; Zupan J., Valant J., Brence Matevž, župan, Božič Jože, Vidic J., posestnik.

Vir: Mohorjev koledar, 1868

1869

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Miroslav, fajmošter, Praprotnik Franc, učitelj, Brence Matevž, župan, Zupan J., Valant J., Legat France, posestnik, Čuk Leopold, Božičeva hiša, Terpinec Janez, srenjski sluga, Božič Jože, kmet.

Vir: Mohorjev koledar, 1869

(Zdravi kokoni.) Predsednik podružnice kmetijske v Radolici je v mikroskopično preiskavo poslal v Ljubljano nekoliko kokonov, ki jih je okoli 22 funtov pridelal Janez Repe, po domače Hotinar v Hrašah poleg Radolice, in po 2 gold. 50 kr. želi funt prodati. Preiskava je razodela, da so zdravi in se morejo za seme priporočati. – Kdor jih želi, naj se tedaj obrne do njega.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 7. 1869

1870 – ŽELEZNICA V LESCAH

Snovanje tabora v Lescah. Iz Gorenjskega, 1. okt. [Izv. dop.] če človek pogleda po raznih okrajinah slovenske zemlje, vidi skoraj povsod veselo narodno gibanje, ljudstvo se vedno bolj in bolj svojih pravic zaveda, se zbuja iz dolzega spanja, zahteva na podlagi npravne in cesarske postave vpeljavo slovenskega jezika v urade. Take tirjatve se slišijo vedno bolj pogosto in neustrašeno, posamezni stari birokrati in sovražniki slovenščino so že sem ter tje začeli glave povešati in premišljevat, da jo njihov pašaliku odklenkalo, da bo treba kopita pobrati in v dobro zasluženi pokoj se podati.

Da se je pa zavest med narodom tako hitro izbudila in da ta vspešni sad rodi, k temu so najbolj zdatno tabori pripomogli. Ozrimo se na Goriško, Primorsko, Notranjsko, Štirnško in Koroško in videli bomo sad ljudskega poduka na taborih. Ker je slovenski narod v omiki sploh in posamezno tudi v narodni zavesti memo družih narodov zaradi tlačenja po tujstvu zaostal, treba je to napako odstraniti, to pa se zamore najpopred po poti javnih ljudskih shodov storiti; sklicujmo in napravljajmo ljudske shode ali tabore. Kakor je že omenjeno, se je zavest narodnosti posebno tam pokazala, kjer so bili tabori, tedaj ta dogodljaj kaže, da so jako koristni, napravljaj so tedaj tabore, kjer le

moremo, zato pa je sedaj najbolj silna potreba za gorenjski kraj. Mi Gorenjci posebno v obsegu političnega okraja Radoljskega propadamo od dne do dne bolj germanizmu, ne le slovenščine nezmožni uradniki, nego tudi obrtniki in celo kmetje, če ti le količkaj nemščino tolčejo, germanizirajo tukaj deloma v svojej hudobiji ali pa v novednosti. Ali bomo mi Še dolgo to ravnanje molče ogledovali in se tako sami pregrehe na narodu udeležili, ali bomo čakali do popolnega propada naroda v našem kraju? Ne, nikakor ne, to se ne sme zgoditi, treba je to nesrečo odstraniti, z zdatnim pripomočkom, s taborom; zdramimo se in napravimo tedaj tabor in sicer v Lescah, to je farna vas med Radoljco in Bleškim gradom. Kraj je zato naj bolj ugoden, ker je tu središče naj bolj obljudnega kraja, ker je tukaj železniška postaja in ker so nahaja tudi pripravi prostor za to, gotovo bolj ugoden še kakor oni pri Vižmarjih. Pri lepem vremenu bi se v Lescah na dve ure hoda na okrog sešlo gotovo blizo do 10.000 ljudi, koliko pa bi jih prišlo iz daljnih krajev; naravna krasota našega kraja posebno pa Bleškega jezera slovi daleč po svetu, slovela bo še bolj, ako tudi oddaljene Slovence in Slovane sploh s taborom privabimo jo množno občudovat. Od Ljubljane do Trbiža je železnica dodelana in se bo kakor se pripoveduje prihodnji mesec odprla. Ni Ljubljančani ni Korošci ne bodo 3 ure v Lesce potrebovali, tedaj so je mnogega udeleževanja nadejati. Pri taboru bomo imeli prvokrat priliko BO V množini pozdravljati in poljubovati z našimi koroškimi brati, od katerih so nas do sedaj visoke gore iu težavna pota ločila. Še se ne čuje glas o izvršenju Slovenije, toda djansko se vendarle vedno družimo, in če bomo neustrašljivo in složno za njo naše moči napenjali, kmalu bomo imeli v resnici zedinjono Slovenijo in potem bo tudi za nas Gorenjce odpadla nevarnost germaniziranja. Mi Gorenjci imamo gotovo tako zdatne duševne moči, da bi se za mogle z onimi drugih krajev meriti, toda mi jih motamo še le zbuditi, to Brno mi stvari dolžni, to moramo storiti, sicer ne storimo tega, kar smo za narod storiti dolžni. Veljavni možje zdramite se, pogovorite se in napravite na prihodnjo pomlad tabor v Lescah in praznujmo z njim spomin našega rajnega, neprestrašenega boritelja za slovensko narodnost, vrlega deželnega in državnega poslanca dr. Tomana, kteremu človeške zmote odpuščamo in ga za najizvrstnega zastopnika slovenskega naroda čestimo. Živela zedinjena Slovenija.

Vir: Slovenski narod, 4. 10. 1870

Gorenjska železnica. Iz Ljubljane se poroča, da se je gorenjska Železnica dodelala še poprej nego v enem letu, tako da se bode v kratkem odpeljal prvi vlak iz Ljubljane v Kranjsko goro. Železnica od Ljubljane do Radolice je že popolnoma dodelana, ona iz Radolice v Lesce bode kmalu, struga od Lesc do Most je tudi že čisto dokončana, v Mostah se delajo samo še zadnja dela pri mostu, med Javernikom in Mostami je le majhen kos pri Soteski nedodelan, naprej pa je do Korena že vse končano. Od Kranjske gore do Trbiža, kjer je bilo premagati mnogo težav, je do zdaj še nedodelano in bode stalo še precej truda.

Vir: Slovenski narod, 4. 10. 1870

Želja po slovenščini v uradih. Iz Lesec. 2. okt. [Izv. dop.] Prav imajo naši nasprotniki, ko trdijo, da mi Gorenjci želimo nemške šole, kajti naši raznovrstni uradniki, izvzemši gosp. okr. sodnika, so vsi nemčurji in germanizatorji z vsemi betici, slugi, žandarmi, gozdnarji in gozdnarskimi hlapci, še celo marsikter učitelj, posebno če je zraven ob enem tudi poštar vred, tuli najraje v nemški rog. Ti ljudje nikjer na slovenskej zemlji tako s pridom ne germanizirajo kakor pri nas na Gorenjskem, domača slovenska beseda velja le malo, zato se ti je pa tudi Radoljca skoraj popolnoma ponemčila. Temu ponemčevanju pa so tujci pri železnici posebno

pripomogli. Radoljčana je sram, ako so ti v kakej zadevi po nemški odrezati ne ume; kamor prideš, vse je le nemško, po gostilnicah slišiš več nemščine nego slovenščine. Pisatelj teh vrstic je bil zadnji čas na Jezeru v Malnarjevej gostilnici, kjer je slišal gozdnarjo in montanistkarje se pogovarjati, da tukaj jim ni treba slovenščine se učiti, saj se tisti rad nemščine uči, kateri z nami opravek ima. Pri tacih razmerah ni čuda, da naš kmet želi, da bi se njegov otrok v nemščini izuril; kaj mu pomaga slovenščina, ker le nemščino sliši in jo razumeti mora; naš kmet je materijalen zraven pa tudi naroden; ako vidi, da po poti narodnosti svoj blagostan doseže, se ti ne bo nikdar izneveril; glejmo tedaj, da bodo uradniki in vsi drugi našim kmetom v slovenščini poslovali, in narodna zavest bo na Gorenškem bolj bliščala nego drugod. To pa bi se posebno pospešilo s tem, da bi se napravile velike županije v smislu postave votirane v kranjskem deželnem zboru leta 1868 in od svitloga cesarja potrjene. Ko bi štele županije po najmanj 3000 duš, bi župan imel svojega pisarja, kateri bi slovenski uradoval, potem bi bili tudi c. k. uradi prisiljeni slovenski uradovati. Ozrimo se v tej zadevi na Notranjsko. Tam se že napredek kaže. Pa - čemu postave izvrševati, saj je dosti, da jih imamo na papirji; naš deželni odbor v tej zadevi v škodo narodne zavesti in ljudskega napredka v božjem strahu počiva. Leto se bliža koncu in ravno konec leta je za združenje občin in različnih razmer najbolj ugoden. Posamezni dogodki v našem kraju so glede vedno bolj razširjajočega se germanizma pri nas po sebnostno žalostni, tedaj naj bi se po moči domo- in rodoljubov preskrbelo, da se sedanji stan na boljši obrne.

Vir: Slovenski narod, 8. 10. 1870

Izpod Stola na Gorenškem, 7. okt. ... Nisem še čital na nobeni postaji železniški, da bi se na kolodvoru drugačen napis naredil, kakor se dotičnega kraja vas ali fara imenuje, - na postaji v Lescah pa namesti, da bi bil napis »Radoljica-Lesce«, se samo bere »Radoljica-Radmansdorf«. Marsikter tujec, ki se bo pripeljal na postajo v Lesce, si bo mislil: tukaj sem v Radoljici in bo šel drugam Lesce iskat! To se je pretekli teden zgodilo. Pripeljal se je neki popotnik iz Doline na vozu, ki material vozi; stopivši v Lescah z voza, vidi napis »Radoljica«, pride v vas Lesce in poprašuje, kje je Boštjanova gostilnica. Mislil si je namreč, da je v Radoljico prišel, a mogel je iti še dobre pol ure, predno se je okrepčal v Boštjanovi gostilnici. Gospodje, ki imate to stvar v rokah, popravite napis, da na škodo popotnikom ne bode zmešnjav!

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 12. 10. 1870

Fahrordnung der Laibach-Tarviser Bahn.

Von Laibach nach Tarvis.						Von Tarvis nach Laibach.								
Entfernung			Stationen	Zug-Nr.		Entfernung			Stationen	Zug-Nr.				
wirkliche		Tarif-		I., II., III. und IV. Classe	151	153	wirkliche			I., II., III. und IV. Classe	152	154		
in Meilen	in Kilometer						in Meilen	in Kilometer						
—	—	—	Wien Abf.	9 30	—	—	—	—	Tarvis Abf.	VII	—	2	5	
0.11	0.88	—	Graz "	VI	1	—	1.00	7.82	1.0	Ratschach-Weissenfels	VII	29	2	40
0.89	6.21	1.0	Marburg "	VIII	20	—	2.07	15.67	2.0	Kronau "	VIII	—	3	15
1.63	12.34	1.5	Laibach S. B. Ank.	2	5	—	3.72	28.34	3.5	Lengenfeld "	VIII	45	4	5
2.64	20.09	2.5					5.01	37.98	5.0	Assling "	IX	17	4	50
3.82	29.01	4.0	Triest Abf.	VII	10	—	5.37	40.75	5.5	Jauerburg "	IX	27	5	1
5.21	39.49	5.0	Laibach Ank.	1	6	—	6.69	50.75	6.5	Radmannsdorf-Lees	X	1	5	50
6.78	51.47	7.0	Laibach S. B. Abf.	2	35	<i>VI</i>	8.27	62.78	8.5	Podnart	X	39	6	40
8.10	61.47	8.0	Laibach R. B. "	2	48	<i>VI</i>	9.65	73.21	9.5	Krainburg "	XI	13	7	28
8.47	64.34	8.5	Vizmarje "	3	3	<i>VII</i>	10.84	82.30	11.0	Lack "	XI	29	7	57
9.75	73.98	10.0	Zwischenwässern "	3	21	<i>VII</i>	11.85	89.89	12.0	Zwischenwässern "	XII	—	8	21
11.41	86.55	11.5	Lack "	3	50	<i>VII</i>	12.66	96.62	12.5	Vizmarje "	XII	16	8	40
12.44	94.40	12.5	Krainburg "	4	25	<i>VIII</i>	13.37	101.40	13.5	Laibach R. B. "	XII	39	9	7
13.47	102.22	13.5	Podnart	5	5	<i>IX</i>	13.47	102.22	13.5	Laibach S. B. Ank.	XII	42	9	10
			Radmannsdorf-Lees	5	40	X				Postzug	1	16	—	—
			Jauerburg "	6 25	8	X				Laibach S. B. Abf.	1	16	—	—
			Assling "	6 55	11	XI				Marburg "	6 55	—	—	—
			Lengenfeld "	7 38	12	XII				Graz Ank.	9 13	—	—	—
			Kronau "	8 14	1	I				Wien "	9 38	—	—	—
			Ratschach-Weissenfels	8 35	1	I				Postzug	2	17	—	—
			Tarvis Ank.	8 35	1	30				Laibach S. B. Abf.	2	17	—	—
										Triest Ank.	8	15	—	—

Die mit cursiven Ziffern gedruckten Züge verkehren nur an Sonn- und Feiertagen — die mit fetten Ziffern sind Nachtzüge. (2959-1)

Prvi vozni red Gorenjske železnice

Vir: **Intelligentblatt tur Laibacher Zeitung, 23. 12. 1870**

Op.: Prva postaja se je imenovala Radovljica-Lesce, vlak pa je ustavljal v Lescah!

1871 — POŠTA V LESCAH

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Legat France, **posestnik**, Čuk Leopold, Božičeva hiša, Praprotnik France, Brence Matevž, Zupan Janez, Valant J., Zupan Jože, Vidič Jože, Božič Jože.

Vir: **Mohorjev koledar, 1871**

Kovačnica

v Lescah na Gorenškem blizu kolodvora pri obljudei cesti se odda za eno ali več let v zakup ali štant. V tej kovačnici so dosedaj trije delalci poslovali. Zakupnik naj se osebno ali pismeno oglasi pri podpisanemu.

V Lescah dne 10. aprila 1871.

(81-1)

Josip Vidic.

Oglas (Kapusove) kovačnice

Oglasnik, 12. 4. 1871

Tabor v Lescah ni dovoljen. Radovljica, 5. maja. P. C. II. (Tabor v Lescah) ni dovoljen. Osnovanci so naredili pritožbo do c. kr. deželne vlade, in ne odjenjajo toliko časa, dokler ne dobijo privoljenja taborovati ali pa da izvedo, kakošna je ustava v Avstriji in ali je bila pod dr. Giskro svobodnejša kakor pod grofom Hohenwartom?

Prepoved, to je odlok, s katerim je c. kr. okrajno glavarstvo v Radoljici tabor prepovedalo, pisan je pa tako v ubogi »kranjščini«, da bi radoljiškimi uradniki res svetovali, naj se gredo k »Brenceljnovi« znani kuharici slovenščine učiti! Že zaradi one točke taborskega programa, ki zahteva, naj se nauk slovenščine obširno vpelje v šole, bi gospodje v Radoljici ne smeli braniti tabora; saj sami djansko kažejo, kako sila potrebno je, da se človek v šolah uči maternega jezika.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 10. 5. 1871

Poštni urad v Lescah je bil odprt 27. avgusta 1871.

Vir: »Handbuch der Entwertungen von Österreich und ...« (Edwin Müller)

Tabor v Lescah ni dovoljen II. Iz Gorenškega, 26. maja (Tabor v Lescah) po programu, kakor ga je osnoval taborski odbor, je tedaj res prepovedan, in kar je »Tagepošta« pisarila iz Ljubljane, da bode tabor 11. rožnika, je simpliciter laž. Tisti po c. kr. okrajnem glavarju Wurzbachu od ljublj. »Tagblatta« izdelani velikanski memorandum je naredil na c. kr. deželno vlado tak strašansko vtisek, da je izbirsala še 3. točko (o gozdnih zadevah gorenških), in da po takem ste ostale le dve točki (slovenski jezik v šolah in uradnih in pa pomočno društvo), katerih slišati bi smeli taboriti pod Triglavom. Taborski odbor, zelo nevoljen, da se taboru v Lescah prepoveduje, kar se je dovolilo vsem drugim taborom na Slovenskem, je poslal pritožbo do ministerstva na Dunaj in pričakuje zdaj rešitve, nadja se, da Hohenwarthovo ministerstvo ne bode branilo tega, kar je brez ovire dopuščalo ministerstvo Giskrino. Združenje Slovencev je vendar pač točka, po vseh taborih že 3 leti brez nevarnosti za Avstrijo obravnavana, nikomur spotikljiva, ki jo tedaj že vrabci po strehah pojo, - gozdne zadeve obravnal je tudi tabor na Notranjskem, a ni se podrl svet, - in da bi se govorilo o novem položaju ljudskih naših šol, Bogme! da ne bi še bilo »brezvercev« konec, če tudi sta »Slov. Nar.« in po njem uradna »Laibacherica« to točko za neugodno razglasila! – V tacihi okoliščinah tedaj radovedni pričakujemo odloka iz Dunaja, da vidimo, ali je birokracija pod ministerstvom grofa Hohenwartha, ki se vsem narodom avstrijskim prijazna kaže, še bolj mogočna kakor je bila pod ministerstvom Giskre, kateremu so Slovani bili trn v peti.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 31. 5. 1871

Tabor v Lescah ni dovoljen III. Radoljca, 16. sept. P. C. II. (Tabor v Lescah) je tedaj tudi c. kr. ministerstvo prepovedalo. Rešilo je našo slovensko pritožbo, vloženo že 29. maja, še le 27. avgusta 1871. I. , in sicer v nemškem jeziku: Je li to drugim uradnikom izgled narodne ravnopravnosti?! Med tem ko smejo vsake baže Prusaki po deželi razsajati, med tem ko je dovolila vlada na Moravskem in Koroškem tabore, ki so utegnili mnogo bolj nevarni biti, ga je nam prepovedala, rekši, da nekatere točke našega programa spadajo pod kazenski zakon. Vso to pogačo nam je spekel naš c. kr. okrajni glavar pl. Wurzbach. Kaj se dalje stori, določil bode odbor taborski precej po končanem deželnem zboru, ker prej ni mogoče, dokler taborovega predsednika ni doma. – V kratkem času spregovorim tudi besedico o naših gozdnih zadevah, ki edine so dale povod, da je tabor prepovedan.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 20. 9. 1871

Velik požar. Radoljca 29. okt. P. C. II. - 26. dne t. m. je začelo opoldne v bližnji vasi Lescah goreti v nekem skednu, in ogenj se je nanagroma razširil, da je v malo urah pogorelo 12-13 poslopij, deloma popolnoma, deloma le na pol. Dasiravno je prišlo mnogo ljudstva od bližnjih krajev in so tudi pripeljali gasilnic iz Radoljice, Grada in

Save (dve lastnina g. Ruarda) ter je prinesel g. župnik Keše iz Begenj eno ročno gasilnico, ktera se je dala izvrstno rabiti, ter je bila poslana tudi kolodvorska za nekoliko časa - in vkljub silnemu delu na pomoč prisedših ljudi bilo je vendar sila težavno postaviti jez razdraženemu elementu. Al posrečilo se je. Ako bi se bili vžgali dve hiši v bližnji okolici pogorišča (Županova in Legatova), šla bi bila cela vas s cerkvijo vred. Škoda je silna, tem bolj ker je mnogim pogorela obleka in tudi žito, živina in krma ter poljedelsko orodje. Zavarovani so bili samo trije posestniki, drugi ne, in še ti le za nizke zneske v primeri škode! Kako je prišel ogenj, o tem se po navadi govori mnogo - ali pravo se ne ve; sploh pravijo, da so ogenj zanetili otroci nekega posestnika, kteremu je tudi mnogo pogorelo; vendar koliko je o tem resničnega, ne vemo. Potrebno bi pa bilo, da se stvar ostro preišče ter z vso ostromostjo kaznuje, kajti koliko žalostnih izgledov že imamo, da so se morale bridko pokoriti cele vasi in tudi mesta, zaradi nemarnosti enega samega. Dobrotnikom pa naj bodo priporočeni posebno nesrečni posli, kterim je pogorela skoraj vsa obleka.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 1. 11. 1871

Tabor v Lescah ni dovoljen IV. Iz Radoljce. (Naznanilo.) O zadevi po vladi nam zabranjenega tabora v Lescah se sl. občinstvu in posebno onim častitim domoljubom, ki so v ta namen kaj darovati blagovolili, naslednje naznanja: 30. novembra zbrali so se taborski odborniki v Lescah ter sklenili: a) Znesek 301 gold., 54 kr., kteri se je za tabor nabral, shrani do novega leta 1872 gosp. Albert Kapus pl. Pihelsteinski v Kamni gorici in pri njemu dobi vsak darovalec svoj donesek, ako to do novega leta 1872. zahteva. Ako pa kdo do tega časa svojega daru ne bo zahteval, bode se potem sodilo, da ga ne bo več tirjal, b) Ostanek doneskov za taborske stroške se potem naloži skoz dve leti pri »pomočnemu društvu« (Aushilfskassa Verein) v Ljubljani ali kakem drugem denarnem zavodu proti navadnim obrestim. c) a. Ako bi kazalo, se skliče v prvi priliki letos po vladi zabranjeni tabor. / b. Domoljubi se bodo prizadevali, da spravi v toku dveh let za radoliški polit. okraj »pomočno društvo« v življenje, kteremu bi oni znesek kot glavnica pripadel, ako ne bi se za tabor porabil. Ako med tem časom, namreč v dveletni dobi ne kaže sklicati tabora, in bi se tudi kazalo, da ni mogoče sklicati pomočnega društva v življenje, onda pripada znesek slovenski Matici v Ljubljani proti temu, da daje, glede na velikost tega zneska, nekterim dijakom na kranjski gimnaziji, ki so iz radoliškega političnega okraja ter v slovenščini najbolj izurjeni, vsako leto po njej izdane knjige. V Lescah 30. novembra 1871. / Lovro Pintar, taborskega odbora načelnik, Radivoj Seraf Mihelač, odbornik.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 6. 12. 1871

1872

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik, Praprotnik Franc, učitelj, Legat France, posestnik; Čuk Leopold, Božičeva hiša, Brence Matevž, Terpinc Janez, Zupan Janez, Valant Jakob, Zupan Jožef, Vidic Jožef, Dežman France, Klinar Urša, Muhovc France, Zupan Matevž, Božič Jože.

Vir: Mohorjev koledar, 1872

(Deževno vreme na Kranjskem) dela mnogo škode. Tako se čuje da so v Lescah vsi hlevi pod vodo in da je enemu samemu posestniku potonilo 28 ovac. Pode so morali presekavati, da so živali izvlekli.

Vir: Slovenski narod, 11. 1. 1872

Iz Radoljce. P. C. II. - V nedeljo 7. t. m. zvečer je zbog silnega dežja nastopila po radoljški planjavi tu in tam orjaška povodenj. V Lescah pri posestniku g. Legatu je potonilo blizu 40 ovac, ter v Klancu pod Lescami raztrgalo je cesto, da je bilo strah. Ravno tako je pri Radoljci po polji pridrivivša se voda raztrgala 200-250 sežnjev na dolgost in nekoliko čevljev na globoko cesto, in malo naprej tudi železnično črto na 100 do 120 čevljev dolgo, tako, da so viseli pragi in šine kot lestvica v zraku. Tudi most pod radoljškim mirodvorom je močno podkopala, in ako bi bilo le en dan še deževalo, ne vem, kaj da bi bilo ž njim. Danes v četrtek so Radoljščani dobljeno postajo zopet zgubili, - ali jo še enkrat dobe, to vedo bogovi.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 17. 1. 1872

(Železnica Gorenjska), 27. jan. - ... Druga postaja pa je »Lesce-Radoljica«, ktera je ravno tako od rok na vse kraje; lahko bi bili pred vzdignili črto od Kranja ali Podnarta, pa bi pri Radoljici, kdor pozna ondotne kraje, lahko na ravnem postajo naredili, in ne bilo bi zaradi vode se nobene nevarnosti bati in slišati glasov: »Danes je Sava velika, jaz se ne bom po železnici peljal.« ...

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 31. 1. 1872

1873

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Jerše Janez, učitelj; Legat Fr., posestnik; Čuk Leopold; Božčeva hiša; Brence Matej, župan; Dežman Fr.; Muhovec France; Ovsenek Rudolf, poštar; Vidic Jožef, Klinar Urša, Valant Jakob, Zupan Jan., Zupan Matej, Zupan Jožef.

Vir: Mohorjev koledar, 1873

Najdene reči na Gorenjskem. Ko se je pretekli teden za Jurčevo hišo v Lescah kopalo, so ljudje našli več raznovrstnih kosov lepega mozaiknega dela; 400 let star kovan penez; ostanek svilnate obleke in več človeških mrtvaških glav. – Naša radovednost pričakuje, da bodo te reči komu v zgodovini posameznih krajev naše domovine izvedenemu ponudile povod, razodeti svoje misli, po katerih prekucijah bi bile zamogle - zlasti več človeških glav skupaj v zemljo priti, kjer se vsled spomina človeškega nikoli nij nahajalo ljudsko pokopališče, dasiravno skupaj ležečo reči kažejo kakor na nekdanje rakve. - V ta namen prosimo, da slavno uredništvo to najdšino v svojem listu objaviti blagovoli. / K.

Vir: Slovenski narod, 16. 7. 1873

1874

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Jerše Ivan, učitelj; Ovsenek Rudolf, c. kr. poštar; Legat France; Čuk Leopold; Božičeva hiša; Vidic Jože, Brence Matevž, Zupan Matevž, Valand Jakob, Dežman France, gruntarji; Justin Jerica, dekle; Zupan Janez, Zupan Jože, Kapus Reza, Muhovec France, Vovk Janez, Leška šola.

Vir: Mohorjev koledar, 1874

Rudolfova železnica. Kakor nam naznanja vodstvo Rudolfove železnice, bo od 14. t. m. naprej šel vsako nedeljo in praznik, če bo vreme lepo, poseben vlak od Ljubljane

do postaje v Lescah in sicer ob osmih zjutraj iz Ljubljane; v Lesce bo prišel ob desetih in 3 min.; zvečer pa bo odrinil iz Lesec ob osmih in 40 min., ter prišel v Ljubljano nazaj ob desetih in 55 min. po noči. S tem je za nedelje in praznike tudi Ljubljančanom vstreženo.

Vir: Slovenec, 14. 5. 1874

Rudolfova železnica prične nedeljski in prazniški vlak za izletov željne Ljubljančane šele jutri 17. t. m., ker je bilo pretekli četrtek slabo vreme. Ta vlak pride v Lesce ob desetih in 23 minut (ne 3 minute, kakor je stalo zadnjič v „Slov.“ po tiskarski pomoti) zjutraj. Nekteri žele, da bi šel ta vlak saj ob sedmih zjutraj - mesto ob osmih - iz Ljubljane, nam pa se to ravno prava ura zdi.

Vir: Slovenec, 16. 5. 1874

Potreba živinskih sejmov v Lescah. Z Gorenškega 17. julija. V 24. listu letošnjih „Novic“ priporoča g. Luka Porenta napravo sejma za čebele v Lescah prve dni meseca avgusta. Hvale vredna je ta misel in vsem Gorenskim Čebelarjem prav po godu. Ravno tako potrebni, in skoraj se bolj, se nam zde nekateri sejmi za živino v tem kraju, ki jih zelo pogrešamo. Znano je, da naša Gorenška živina povsod dobro stori, kamor se prežene in prepelje. Dozdaj so imeli Poljanci, Korošci in drugi kupci navado, da so hodili po vaseh od hiše do hiše popraševati: „ali imate kako kravo ali voliča na prodaj?“ Kar pa so napravili v Kranji vsak pondeljek živinske sejmne, kupcev ni več na Gorenško, in živina nam ne gre izpod rok. Kupci hodijo le rajši v Kranj, nam pa je predaleč živino doli goniti, zlasti ker se ni zanesti, da bi bilo vsak pondeljek dosti kupca. Potem se posili, da daj živino na pol zastonj, ali jo goni pa nazaj; in tako imaš veliko škodo, ker zapraviš čas in denar, in živina se zelo vtrudi. Zato bi nam bili živo potrebni nekateri sejmi za živino govejo in konjsko. Naj pripravnici kraj bi bil pač v Lescah; Radoljški sejmi niso tega imena vredni. Ondotnemu srenjskemu zastopu očitajo, da se kaj malo poganja za povzdigo trštva, kupčije in sploh občnega blagostanja, in tudi prostora za živino nimajo. Napravili naj bi se po naših mislih kaki 4 sejmi; prvi pred pustom, morda na sv. Valentina dan, na debeli četrtek ali pustni pondeljek; drugi meseca majnika okoli sv. Janeza Nep. ali sv. Urbana, predno gre živina na planine; tretji prve dni meseca avgusta s čebelarskim združen; in poslednji meseca oktobra po roženkranski nedelji ali okoli sv. Uršule, ko je živina spet že vsa doma s planin. Kaj to reč poprimejo in doženejo Leščani sebi in vsem Gorenskim živinorejcem v prid. Priporočamo to zadevo prav živo županu g. Brence-tu, g. Legatu, g. Avsenek-u in drugim veljavnim možem, ter tudi sosednjim občinam. Leščanom železnica in lega sploh zlato roko ponuja; le urno sezite po njej.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 22. 7. 1874

Z Gorenškega, 27. julija. – V 29. št. »Novic« dokazuje nekdo potrebo živinskih in čebelarskih sejmov v Lescah in dolži Kranjske tržne dneve, da so krivi slabe prodaje živine v našem kraju. Dopisnik bi pač lahko vedel, da je cena živine padla, in kar je z njo v zvezi, da je popraševanje po nji se zmanjšalo, česar pa Kranjski tržni dnevi niso krivi, ker pred kratkim časom bilo je kupca čez mero. Dalje g. dopisnik trdi, da Radoljški sejmi tega imena niso vredni in nepripravni za živino. Gosp. dopisnik se še ni prepričal o Radoljških sejmih, drugače bi vedel, da sejmov kakor so ti, izvzemši poletna dva, od Kranja do Beljaka – neizvemši Tržiških in Trbiških – ni, naj le dokaže veljavo in vrednost drugih; in ravno v Radoljci so bili živinski sejmi združeni z blagom vpeljani, pa se niso sponesli. Zdaj pa naj bi se napravili v Lescah, kjer se še ena štacuna, da-si dobro založena, ni mogla zdržati! Gosp. dopisnik ne ve, da

železnice pač pospešujejo vsestransko kupčijo in kolobarjenje blaga, a ne sejmov. (Se ve, da glede tega mi z gosp. pisateljem nismo enakih misli; vendar sprejeli smo ta sestavek, da se sliši tudi drugi zvon. Op. Vred.) Prostora za živinske sejme razun javnih prostorov ali dvorišev, ki so pa v Radoljci vsa druga, v Lescah blizo hiš in jaz ne vem; da pa Radoljški srenski zastop grajo zasluži, o tem pa bom na drugem mestu govoril še več; premalo se poganja za vsestranski napredek, že nekaterekrat je v materialno kvar srenje zavozil, ali zastop vendar nima vpliva oziroma sejmov, če bi Kranjski mestni zastop bil najstrogeje ustavoveren, bodo sejmi in trgi v Kranju vendar le ostali.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 12. 8. 1874

(Iz seje odborove družbe kmetijske) naznanjamo. Iz poročil, kako se je iz državne subvencije nakupljena goveja živina prodala 6. t. m. v Lescah, se je zvedelo, da v Lescah je bilo prodanih 50 goved Belanskega plemena.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 10. 1874

1875

V Mohorjevem koledarju za leto 1875 ni naročnikov za Dekanijo Radovljica.

Iz Lesec. (Javno se zahvaljuje) podpisani slavnemu subvencijskemu odboru kmetijske družbe za podeljene ovce in ovne v naši okolici, kjer se prav dobro redijo, zato bodo celi okolici v velik prid ovčje reje. Zatega del podpisani v imenu vseh še enkrat najtoplejše zahvalo izreka za veliki trud, po katerem se pospešuje napredek kmetijstva. / Matej Brence, župan.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 19. 5. 1875

Iz Lesec na Gorenškem. (Prvi živinski sejem) smo imeli 21. dne t. m. Dolgo bilo se je treba poganjati in prositi, predno smo si ga priprosili; sedaj ga imamo. Da pa gospodje, ki niso nasprotovali dovolitvi sejma našega, niso napačno storili, razvidi se iz vzpeha, kajti že prvi je bil obilo obiskan, da-si je deževno vreme oviralo prignati živine iz daljnih krajev; prignanih je bilo čez 260 goved in okoli 80 konj, nekaj ovac in koz. Prodajala se je dobro plemenska in živina za mesarja. Na noge Gorenci!

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 27. 10. 1875

1876

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Jerše Ivan, učitelj; Leška šola; Ovsenek Rudolf, posestnik; Brence Matevž, župan; Legat France, posestnik; Čuk Leop., Božičeva hiša, Vidic Jože, Pretnar Jože, Kapus Reza, Zalokar Frančiška, Justin Jera, Gogala Helena, Dežman Margareta, Vovk J., Muhovec France, Zupan Jožef, Zupan Janez, Valand Jakob, Zupan Janez p. d. Medved.

Vir: Mohorjev koledar, 1876

Iz Lesec na Gorenškem, 10. apr. A. (Živinski sejm) imamo velikonočni torek, na katerem pričakujemo živahne kupčije z živino. Zato denemo te vrstice v drage nam »Novice«.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 5. 4. 1876

Iz Lesec na Gorenškem, 18. apr. A. (Živinski sejm), katerega smo danes imeli, je bil od prodajalcev in kupcev posebno dobro obiskan in pričakovanje, v zadnjih »Novicah« izrečeno, se je popolnoma vresničilo. Šteli smo 300 goved, okoli 100 konj, mnogo koštrunov in jarcev. Prepričane bodo zdaj gotovo tudi druge občine, katerih Leški sejmi niso ravno razveselili, da so Leščani na korist svojo pa tudi družih občin delali, ko so se potegovali za tukajšnje sejme, kateri bodo brž ko ne kmalu obče znani in imenitni postali.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 19. 4. 1876

1877

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Ribnikar France, **učitelj**; Leška šola. Ovsenik Rudolf, Brence Matevž, Legat France, Čuk Leopold, Božičeva hiša, Vidic Jože, Pretner Jože, Kapus Reza, Justin Jera, Gogala Hel., Dežman Marjeta, Vovk Janez, Muhovec France, Zupan Jože, Zupan Janez, Zupan Matevž, Valant Jakob, Zupan Janez, p. d. Medved, Pretner Marija, Odar Matija, Kristan Jože, Bulovec France. Tavčar Juri, Lah Janez.

Vir: Mohorjev koledar, 1877

Rimski ostanki (Römerfunde in Oberkrain). Auf dem Grundstücke eines Bauers in Lees bei Radmannsdorf wurde kürzlich bei Werrichtung einer landwirthschaftlichen Arbeit ein sehr interessanter Fund gemacht, der wermuthen läßt daß sich in dieser Gegend seinerzeit eine altrömische Niederlassung befunden habe. Beim Umgraben des betreffenden Grundstückes stieß man nämlich in mäßiger Tiefe auf ein großes, wohlerhaltenes Stück Marmor Mosaik, das aus einer großen Anzahl sehr kleiner rother, blauer und gelber Steinchen zusammengesetzt ist und eine sehr schöne Zeichnung und geschmackvolle bandartige Verschlingungen zeigt ...

Vir: Laibacher Zeitung, 23. 6. 1877

Rimski ostanki. Domače stvari. Rimske ostanke je izkopal nek kmet iz Lesec na Gorenškem.

Vir: Slovenski narod, 27. 6. 1877

1878

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Ribnikar Franc, **učitelj**; Leška šola; Ovsenik Rudolf, Brence Matevž, **župan**; Legat Franc, Čuk Leopold, Božičeva hiša v Hlebcah; Vidic Jože, Pretner Jože, Justin Jera, Vovk Janez, Muhovec Franc, Zupan Janez, Zupan Matevž, Valant Jakob, Udar Matija, Bulovec Franc, Lah Janez, Legat Polona, Zupan Jože, Prešern Katra.

Vir: Mohorjev koledar, 1878

1879

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Ribnikar France, **učitelj**; Leška šola; Brence Matevž, **župan**; Šraj Rihard, **c. k. poštni oskerbnik**; Legat

France, Božičeva hiša v Hlebcah, Vidic Jože, Zupan Matevž, Zupan Janez, Zupan Jože, Valent Jakob, Oder Matija, Bulovec France, Tavčar Jurij, Lah Janez, Legat Jakob, Peršin France, Ovsenek Štefana, Gogala Marija, Justin Jera, Legat Apolonija, Ažman Terezija, Pretner Jože.

Vir: Mohorjev koledar, 1879

(Gosp. Jurij Legat), naš rojak iz Lesec na Gorenjskem doma in mnogo let velecenjeni profesor francoskega jezika na vseučilišči dunajskem, je 17. dne t. m. na Dunaju umrl 87 let star. Spisal je rajnki tudi slovnico francoskega jezika, ki je doživela mnogo iztisov. V tem spominu nam spet živo pred oči stopajo iz slavne pesmi Koseskega: »Kdo je mar« sledeče vrstice:

»V zbor učenih, vedi slava,
Stop moder, bistra glava,
Vse jezike sveta zna.«

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 26. 3. 1879

Po predlogu Radoljške kmetijske podružnice so bili za ude sprejeti: gosp. Rih. Schrey, poštar v Lescah, gosp. Franc Waland, posestnik v Lescah in pa gosp. Luka Grilc, lastnik suknarnice v Zapužah.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 10. 12. 1879

1880

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Ribnikar Ter., učiteljska vdova; Legat France, Vidic Jože, Božičeva hiša v Hlebcah, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan Janez p. d. Medved, Valant Jakob, Bulovec France, Lah Janez, Legat Jakob; Peršin France železničar; Ovsenek Štefana, Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Brence France, Pretner Jože, Gogala Marija; Šraj Rihard, c. k. poštni oskerbnik.

Vir: Mohorjev koledar, 1880

Lesce. – Pri volitvi 13. decembra u. l. je bil za župana izbran Anton Meršol, posestnik v Hrašah, za svetovalca pa sta bila izvoljena Jožef Olifčič iz Nove Vasi in Jožef Pretner iz Lesc.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 1. 1880

Iz Bele peči na Gorenjskem 29. julija, (Izv. Dop). Kdor ne spoštuje se sam, ne spoštujejo ga tudi drugi, podlaga je ptujčevej peti. Vedno beremo v vašem cenjenem listu prošnje do naših županov, naj bi se vendar uže enkrat otresli tujčeve pete in jeli s c. kr. Kancelijami v domačem kranjskem jeziku ali slovenskem uradovati. Ker sem, ko sem bil še mlajši, po celem okrajnem glavarstvu Radovljiškem hodil in rad tudi k županom pokukal, dovolite, da imenujem županije in župane, katere in v kakšnem jeziku s c. kr. uradi občujejo.

1. Županija Rateča, župan: Pintbach. Uradni jezik nemški, da se Bogu smili.
2. Županija Kranjska gora, župan: Robič. Uradni jezik bolj nemški, ko slovenski!
3. Županija Dovje, župan Šetina. Uradni jezik nemški, da se Bogu sinili!
4. Županija Jesenice, župan Treven. Uradni jezik nemški!
5. Županija Koroška Bela, župan Kamperle. Uradni jezik nemški. Sekreter: g. učitelj.
6. Županija Bresnica. Uradni jezik slovenski.

7. Županja Begunje, Župan Zupan. Uradni jezik slovenski.
 8. Županija Lesce, župan Maršol. Uradni jezik slovenski.
 9. Županija Mošnje, župan Jurgele. Uradni jezik nemški, - ta se boji slovensko uradovati!
 10. Županija Ošiše, župan Pogačnik. Uradni jezik nemški. Trd kmet vendar piše s pomočjo družega nemško, kakor je uže!
 11. Županija Kropa, župan Megušar. Uradni jezik, navzlic „Slogi“ in „Čitalnici“, nemški!
 12. Županija Kamnagorica. Uradni jezik nemški!!
 13. Županija Lancovo. Uradni jezik slovenski.
 14. Županija Bled, župan Wester. Uradni jezik nemški, - se menda boji slovensko uradovati.
 15. Županija Gorje, župan Žumer. Uradni jezik nemški, se boji slovensko uradovati.
 16. Županija Bistrica, župan Torkar. Uradni jezik slovenski.
 17. Županija Srednjava. Uradni jezik slovenski.
 18. Županija Predtrg. Uradni jezik nemški, kajti Predtržani so vsi „nobel«.
 19. Mestna županija Radovljica. Uradni jezik nemški. Govori se, da je tukaj veliko piškavega. Pač nij v Radovljici „moža“, da bi malo dregnil v to sršenovo gnezdo. - Župani! Bodite vendar domorodni Kranjci Slovenci; Magjar, Hrvat, Francoz, Nemec, Lah, vsak rod piše svoj jezik, le mi silimo v tujo nemščino, pa zanemarjamo svoj narod! To je grdo. Pišite vendar po domače! Ne slišite li, da c. kr. okrajni glavarji morajo slovenske vloge prejemati in slovenski odgovarjati na nje. Sam dež. predsednik v Ljubljani jo to velel.
- Slovenski narod, 01. 08. 1880**

1881

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Krušnik France, Legat France, Vidic Jože, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan J., Valant Jakob, Bulovec France, Lah Janez, Legat Jakob; Peršin France, železničar; Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Pretner Jože, Gogala Marija; Šraj Rihard, c. k. poštni oskerbnik; Pretner Jože, gostivnik; Jalen Marija, Dobida Katarina, Ovsenek Štefana.

Vir: Mohorjev koledar, 1881

Dopis županiji Lesce: »Ker leseni ali voski dimniki nevarnosti ognja množijo, vam oziroma na tukajnjo uredbo dne 4. septembra 1879, vsled paragrafa 24-26 gasilskega reda dne 25. junija 1852, dež. zak. št. 297 in vsled stavbnika reda paragraf 34 in 35 naročam stranstvo na to ravnate, da se leseni dimniki odstarnijo in da se bodejo dimniki, skoz katere se zlesti more, po dimnikarju omedeni. Posebna dolžnost vaša pa je vsled paragrafa 26 Gasilnega reda v tej zadevi hiše, stavbe večkrat preiskovati in pri onih stavbah naprave prepovednih dimnikov precej ustaviti«.

Vir: Dopis Okrajnega glavarstva Radovljica, 26. 8. 1881 (Leški zbornik)

1882

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik, Leška šola; Legat France, Vidic Jože, Božiceva hiša, Zupan Jan., Zupan Jože, Zupan Jan. Medved, Valant Jakob, Bulovec Fr., Lah Janez, Legat Jakob, Justin Jera, Ažman Terez., Legat, Apolonija, Pretner Jože, Gogala Marija; Šraj Rihard, c. k. poštar; Jalen Marija, Dobida Katra, Ovsenek Štefana.

Vir: Mohorjev koledar, 1882

Dopis županiji Lesce: »Požari se v deželi zopet množijo in večinoma dohajajo od tod, da se žveplenke ali mašince otrokom tako lahko pripustijo.

Prosim gosp. župana, opozorite vaše občane, da naj pazijo na otroke in opomnite ljudstvo pri vsaki priložnosti na nevarnost in nesrečo, kateri iz tej zanikernosti postanejo.

Primerno bo prilično po hišah pogledati, kako imajo ljudje mašince zavarovane. Mali trud bo marsikatero nesrečo odvernili.

Vir: Dopis Okrajnega glavarstva Radovljica, 27. 1. 1882 (Leški zbornik)

1883

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola, Legat Fr, Vidic Jože, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan Janez Medved, Valant Jakob, Legat Jakob, Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Pretner J, Gogala Marija; Šraj Rihard, c. kr. poštar; Jalen Mar, Ovsenek Štefan.

Vir: Mohorjev koledar, 1883

Potem se je vršila volitev novega odbora. V odbor voljeni so bili sledeči gospodje: Podružničnim predsednikom g. Franc Legat posestnik v Lescah, podpredsednikom g. Franc Kumer, župnik v Mošnjah, tajnikom g. Jakob Žumer, župan in posestnik v Gorjah, odbornikom pa gospodje: Lovrenc Bernik, župnik v Kamni gorici, Franc Hudovernik, posestnik in župan v Radovljici. Franc Preširen, posestnik v Zabreznici, Franc Brence, posestnik v Hrašah in Josip Zupan, posestnik v Zaspju.

Vir: Slovenski narod, 2. 8. 1883

Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Lescah na Gorenjskem. C. kr. kmetijska družba kranjska bode v Lescah 20. Oktobra t. l. dopoldne ob 9. Uri po očitni dražbi iz državne subvencije nakupljenih 5 plemenskih juncev in 3 breje telice belanskega rudečega plemena prodajala.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katere jo družba kmetijska kupi in se proda tistemu, kdor največ za-njo da proti temu da jo 1) koj plača, in 2) se s pismom zaveže, jo najmanj dve leti za pleme obdržati.

K tej dražbi se zato pripuščajo samo kranjski živinorejci.

V Ljubljani, 10. oktobra 1883. / Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 10. 10. 1883

(Glavni odbor družbe kmetijske) zgoroval je preteklo nedeljo 25. t. m. ter je sklepal o državnih podporah. Privolili so se plemenni ovni sledečim prošnjikom: Janezu Zupanu s Hraš pri Lescah – 1 oven, Jakobu Valantu s Hlebec pri Lescah – 1 oven, Antonu Poharju s Polč pri Begunjah – 1 oven in Janezu Gogalji iz Studenčic pri Lescah – 1 oven.

Ako bi se pa prignalo več ovnov, namenjen je še Francu Dežmanu iz Hraš pri Lescah 1 oven.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 28. 11. 1883

Rimski ostanki. Leta 1883 so v Lescah pri kmetu Jurgelcu našli rimski mozaik z rozeto. Mozaik so prerisali, pobrali kamenčke in jih odnesli v Ljubljano (v NM v Ljubljani).

Vir: Radovljiški zborniki 1995 (avtor Dragan Božič).

1884

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Legat France, Vidic Jože, Božiceva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan Janez p. d. Medved, Valant Jakob, Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Pretner Jože, Gogala Marija, Jalen Marija, Ovsenek Štefana.

Vir: Mohorjev koledar, 1884

Lesce. – Veselica, katera je bila na Svečnico zvečer pri »Krištofu« je privabila dokaj občinstva od blizu in daleč. Vsi prostori so bili prenapolnjeni. Vrli fantje-pevci iz Gorjan so peli tako dobro, da se je vse čudilo, da je sploh bilo mogoče jim toliko izuriti se. Po vsaki pesmi zadonela je burna pohvala. Ples je trajal do jutra. Čistega dohodka za revne učence je bilo 60 gld., k temu velikemu denarnemu vspehu so pa veliko pripomogli gospodje, ki so vstopnino precej preplačali. Hvala jim! Upamo, da bo imela ta veselica dobre nasledke tudi še radi tega, da bo zbudila pevce na Breznici, v Bezanjah.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 13. 2. 1884

Za razstavo, ki jo priredi meseca avgusta »čebelarsko in sadjarsko društvo« v Lescah, dovoli ministerstvo eno sreberno in eno bronasto svetinjo za kranjske čebelarske pridelke; darila za sadjarsko razstavo ministerstvo ne da, ker v času razstave za Kranjsko važnega, poznega sadja še ni nič. Vlada naroča centralnemu odboru v teh zadevah v svojem času ji poročati ter svoje nasvete staviti.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 9. 7. 1884

Seja glavnega odbora c.k. kmetijske družbe dne 6. julija 1884. Za razstavo, ki jo priredi meseca avgusta »čebelarsko in sadjarsko društvo" v Lescah, dovoli ministerstvo eno sreberno in eno bronasto svetinjo za kranjske čebelarske pridelke in izdelke; darila za sadjarsko razstavo ministerstvo ne da, ker ob času razstave za Kranjsko važnega, poznega sadja še ni nič ni.

Vir: Kmetovalec, 15. 7. 1884

Razstava čebelarskega in sadjarskega društva v Lescah. V nedeljo 17. avgusta ob 10. uri dopoldne otvorilo je čebelarsko in sadjarsko društvo za Kranjsko svojo prvo razstavo sadja, čebel in pri umni čebeloreji potrebnih orodij, priprav in strojev.

Društveni predsednik gosp. Modic predstavi zbranemu občinstvu gosp. okrajnega glavarja Dralko, ter ga naprosi, da blagovoli otvoriti razstavo. Gospod okr. glavar pozdravi občinstvo kot zastopnik visoke c. kr. vlade, razloži pomen današnje razstave ter zakliče trikrat »živijo« Nj. Veličanstvu presvitlemu cesarju kot prvemu pokrovitelju kmetijskega stanu. Potem govorita še g. dr. Vošnjak v imenu deželnega

odbora kranjskega in g. tajnik Gustav Pirc v imenu glavnega odbora c. k. kmetijske družbe.

Po otvorjenji razstave pričelo se je ogledovanje razstavljenih predmetov. Zanimiva razstava bode odprta obiskovalcem do 23. avgusta. V nedeljo 24. avgusta dopoldne ob 10. uri bode pa izvršitev premiranja; potem izžrebanje v ta nemen nakupljenih razstavnih stvari, ob 12. uri skupni obed, potem izlet v Breznico, kjer se bode vzdala plošča v rojstno hišo prvega kranjskega čebelarja Antona Janže.

Nadrobno poročilo o razstavljenih predmetih priobčiti hočemo prihodnjič enkrat, za danes hočemo le nekaj splošnega omeniti. Razstav ima biti čebelarstva in sadjarska, v resnici je pa le čebelarstva, kajti sadja ni skoraj nič razstavljenega, vzrok temu je, da čas razstav eni ugoden za gorenjske sadjarske razmere. Jako dobro se pa raprezentuje čebelarstva razstava, katera kaže, da Slovenci niso čebelarstveni začetniki, ampak da je ta stroka kmetijstva uže ukoreničena med našim narodom.

Mi zamoremo le častitati mraljivemu odboru čebelarstva in sadjarskega društva k vspehu, katerega ima z razstavo; vspeh imenovati se pa mora še toliko veči, ker je to prvi poskus imenovanega odbora, na ta način napredek v čebelarstvu razširjevati. Nedostatki, ki obstoje v tem, da je bila razstav na dan otvorjenja preslabo obiskana, da ni bilo tudi primerno dosti sadja razstavljenega in da bi tudi čebelarstva razstava v očigled na razmere slovenskega čebelarstva smela biti popolnejša, dajo se vprihodnje lahko in ceno odstraniti. Častiti odbor najne postopa preveč ponižno, kedar gre za korist društva, reklama v tacih zadevah dandanes mora biti in ni se je izogniti.

Da ni biko sadja dovolj razstavljenega, kriv je neugoden čas, čebelarstva razstava pa spet pozneje ne more biti, zato bi skoraj svetovali, da bi odbor priredil eno leto sadjarsko, drugo leto pa čebelarstvo razstavo. Sadjarska razstava da se primerno lahko priredi in je slednjič dovolj, ako za sedanje razmere na Gorenjskem traja le en dan, ob enem se združi s tako razstavo zborovanje društva, strokovna podučevanja, posebno spoznanje primernih sort, uma poraba sadja, navod, kako sasje dobro prodati itd.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 20. 8. 1884 in Kmetovalec, 1. 9. 1884

Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Lescah na Gorenjskem. C. kr. kmetijska družba kranjska bode 20. novembra t. l. dopoldne ob 9. uri v Lescah 3 plemenske junice in 2 telici rudečega belanskega plemena prodajala.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katero jo družba kmetijska kupi, in se proda tistemu, kdor največ za-njo da proti temu, da jo 1) koj plača in 2) s s pismom zaveže, jo najmanj dve leti za pleme obdržati.

K tej dražbi se zato pripušajo samo kranjski živinorejci.

V Ljubljani, 10. novembra 1884. / Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 12. 11. 1884 in Kmetovalec, 15. 11. 1884

Vabilo k občnemu zboru podružnice c. kr. kmetijske družbe v Lescah dne 8. decembra t. l. popoludne ob ¼ 4. uri v gostilni „pri Krištofu“.

Razgovaljal o se bode o društvenih zadevali. Pri seji bode navzoč tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc, kateri bode predaval o sadjarstvu. Po družbenih pravilih imajo pristop k podružničnem zborovanju tudi neudje, zato se sploh gospodarji radovljiškega okraja k temu zborovanju posebno vabijo. Pri tej priliki sprejemali se bodo tudi novi udje za c. kr. kmetijsko družbo.

Vir: Kmetovalec, 1. 12. 1884

1885

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik:** Leška šola; Legat Fr., Vidic Jože, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan Jan p. d. Medved, Valant Jakob, Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Pretner Jože, Gogala Marija, Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Valant Marija, Tavčar Juri, Legat Marija.

Vir: Mohorjev koledar, 1885

Učitelj. Enorazredna ljudska šola v Lescah (plača 400 gld); Gustav Spetzler, učitelj, roj. v Benetkah l. 1860, služba od l. 1882.

Vir: Imenik šolskih oblastev ... 1885 (Slov. učiteljsko društvo v Ljubljani)

1886

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik:** Leška šola, Legat Franc, Vidic Jože, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Zupan Tereza, Valant Jakob, Justin Jera, Ažman Tereza, Legat Apol., Pretner Jože, Gogala Marija, Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Valant Marija, Tavčar Juri, Legat Marija.

Vir: Mohorjev koledar, 1886

Prodaja plemenske govedi v Lescah na Gorenjskem. V saboto 2. oktobra t. l. dopoludne ob 9. uri bode v Lescah na Gorenjskem na dvorišču g. Wuchererja javna dražba plemenske govedi belanskega, to je, pisanega rodu, nakupljene iz državne podpore. Goved bode postavljena na dražbo za polovico kupne cene; pravico kupiti to goved imajo pa le kranjski gospodarji, koji se zavežejo, kupljenega bika ali junico najmanj dve leti za pleme obdržati. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 22. 9. 1886

Kupci belanske govedi (2. Oktobra 1886 v Lescah): Anton Trevn iz Jesenic - 2 bika; Andrej Presel iz Lepenc, Mat. Barle iz Luž, Mat. Brence iz Poljan, Franc Legat iz Lesec in Tomaž Odar iz Stare fužine - 1 bika. Telice so pa kupili: Janez Wucherer iz Lesec, Anton Trevn iz Jesenic, Franc Legat iz Lesec in Mat. Barle iz Luž.

V Kranju je darilo za bika izvirnega rodu prejel: Anton Burgar iz Hraš, za krave domačega rodu: Anton Jerala iz Hraš.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 20. 10. 1886

1887

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik:** Leška šola, Legat Fr., Vidic Jožef, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jož., Zupan Reza, Valant Jakob, Justin Jera, Ažman Terezija, Legat Apolonija, Gogala Mar., Jalen Marija, Ovsenek Štefanija, Valant Marija, Tavčar Juri, Legat Marija, Valant Franc, Kristan Jakob

Vir: Mohorjev koledar, 1887

Iz Ljubljane v Lesce in nazaj dovolilo je generalno ravnateljstvo c. kr. avstrijskih državnih železnic za vožnje sem ter tje za čas od 17. julija do vštetelega 30. septembra t. l. zelo znižano voznino. Nadrobnosti o tej zadevi nahajajo se v današnjem »Oglasniku«.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 20. 7. 1887

1888

V Mohorjevem koledarju za leto 1888 ni naročnikov za Dekanijo Radovljica.

1889

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, [župnik](#); [Leška šola](#); Šimon Karol, [učitelj](#); Legat Franc, Vidic Jožef, Božičeva hiša, Zupan Jan., Zupan Jož., Ažman And., Valant Jak., Justin Jera, Legat Jan., Gogala Primož, Jalen Mar., Ovsenek Štefana, Valant Mar., Tavčar J., Legat Mar., Valant Fr., Kristan Jak., Špunt Jakob, Bulovc Fr., Legat Jak., Obed Fr., Gollmajer Mar.

Vir: Mohorjev koledar, 1889

Premovanje konj v Lescah je bilo v ponedeljek dne 2. septembra. Konjerejci so prignali dva žrebca, deset kobil z žrebeti, pet mladih brejih kobil, osemnajst dve- in pet enoletnih žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Janez Gogala iz Studenc 40 gld., Jan. Marolt iz Radolne 25 gld., Ant. Zupan z Breznice 20 gld., Toma Prešeren iz Lesc 20 gld., Jan. Pretnar iz Hoš in Fr. Legat iz Lesc svetinji; za mlade kobile: And. Olifčič iz Gor. otoka 30 gld., Jan. Frohlich s Potoka 30 gld., Ant. Žnidar iz Zgoš 15 gld., Miha Zupan in Janez Bernard, oba iz Zaspas, svetinji; za žrebete: A. Meršol iz Hraš 15 gld., Janez Gogala iz Hraš 10 gld., F. Walland iz Lesc 10 gld., Janez Walland iz Hlebc 10 gld., Jože Palošnik iz Podgore, Jože Vidic iz Lesc in Al. Knafel iz Alošenj svetinje; privatni darili prijatelja kmetijstvu sta dobila: Matija Marolt iz Dvorske vasi 10 gld. in Frid. Homan iz Radovljice 10 gld.

Vir: Domoljub, 19. 9. 1889

SI AS 137/A/2145 DOVOLJENJA ZA ŽIVINSKE SEJME, POMANJKLJIVOSTI NA SEJMIŠČU V LESCAH, 1899.01.01-1899.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/A/1122 PRIDOBNINA, IZKAZI, PROŠNJE ZA OPROSTITEV; PRODAJA TUJE LITERATURE NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI V LESCAH, 1889.01.01-1889.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1890

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, [župnik](#); [Leška šola](#); Simon Karol, [učitelj](#); Legat France, Vidic Jože, Božičeva hiša, Zupan Janez, Zupan Jože, Ažman A., Valant Jakob, Justin Jera, Legat Jan., Gogala Prim., Jalen Mar., Ovsenek Štefana, Tavčar Jurij, Legat M., Valant France, Kristan Jakob, Špunt Jakob, Bulovc France, Legat Jakob, Kunstel Janez, Valant Johana, Jalen Marijana, Valant Marija, Dobida Franca.

Vir: Mohorjev koledar, 1890

Iz Lesec se nam poroča, da so imeli ondi dvakrat zelo viharne volitve, katerih se je vdeležilo toliko volilcev, kakor še nikoli poprej. Šlo se je le bolj za osebe, zato je bila agitacija strastna; žal, da so se pri tem rabila tudi sredstva dvomljive vrednosti; take prikazni so obžalovanja vredne, ker se v mirne občine s tem vseljuje prepir.

Vir: Domoljub, 19. 6. 1890

1891

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, [župnik](#); [Leška šola](#); Simon Karol, [učitelj](#); Legat Franc, Vidic Jožef, Božičeva hiša, Zupan Jan., Zupan Jož., Ažman And., Valant Jak., Justin Jera, Legat Janez, Gogala Prim., Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Tavčar J., Legat Mar., Valant Fr., Kristan Jak., Špunt Jakob, Bulovc Franc, Kunstel Janez, Valant Ivana, Jalen Marijana, Valant Marija, Dobida Franca, Tarman M., Pernuš J., Justin Šimen.

Vir: Mohorjev koledar, 1891

(V tukajšnjem knezoškofljskem semenišču) so pričeli na praznik sv. Štefana duhovne vaje, katere vodi preč. gosp. o. Heggen, pref. dogmatike. Po končanih duhovnih vajah pa bodo prevzvišeni knezoškof podelili tonzuro sledečim gospodom bogoslovcem imenoma: ... [Žilih Josip iz Lesec](#), ... Nižje redove bodo prejeli: ... Meršolj Ivan iz Radovljice, Pretnar Franc z Dobrave pri Kropi ...

Vir: Domoljub, 1. 1. 1891

1892

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, [župnik](#); [Leška šola](#); Simon Karol, [učitelj](#); Legat Franc, Vidic Jož., Božičeva hiša, Zupan Jan., Zupan Jož., Ažman And., Valant Jak., Justin Jera, Legat Janez, Gogala Prim., Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Tavčar J., Legat M., Valant Fr., Špunt Jakob, Bulovc Fr., Kunstel Janez, Valant Ivana, Jalen Marijana, Valant Marija, Dobida Franca, Tarman Miha, Pernuš Jož., Justin Š., Božič Anton, Derlink Fr., Legat Marija, Ulčar Jakob, Snoj Andrej, Zupan Anton, Kotnik Franc, Kristan Jakob.

Vir: Mohorjev koledar, 1892

Premovanje konj. Pri premovanju konj v Lescah, ki se je vršilo dne 6. t. m. dobili so darila za kobile z žrebeti posestniki: Tomaž Preširn iz Lesec – 20 gld., Jern. Božič iz Nove vasi in Jan. Cotelj iz Zgoš – 15 gld., Ant. Žnidar iz Zgoš pa srebrno svetinjo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 16. 9. 1892

1893

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Fridrerik, [župnik](#); [Leška šola](#); Simon Karol, [učitelj](#); Legat Franc, Vidic Jož., Božičeva hiša, Zupan Jan., Zupan Jož., Ažman Andr., Valant Jak., Justin Jera, Legat Jan., Gogala Prim., Jalen Mar., Ovsenek Štef., Tavčar Jurij, Legat Mar., Valant Fr., Špunt Jakob, Kunstel Jan., Valant Johana, Jalen Mar., Valant Mar., Dobida Franca, Tarman M., Pernuš Jož., Justin

Šim., Božič Ant., Derlink Franc, Legat Marija, Ulčar Jak., Snoj Andr., Zupan Anton, Kristan Jakob, Hanžič Ferd., Kapus Andrej, Brence France.

Vir: Mohorjev koledar, 1893

Petdesetletnico svojega mašništva praznoval je prav slovesno dne 21. t. m. č. g. župnik Friderik Hudovernik v Lescah.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 25. 8. 1893

Dne 4. septembra vršilo se je premiranje plemenskih kobil v Lescah. Darila prejeli so za žrebetne kobile: Jan. Cotelj iz Zgoš – 35 gld., Jan. Gogala iz Hraš, Jan. Avsenek iz Zgoš, Tom. Prešeren iz Lesc – 15 gld.; za 3-letne breje kobile: Jož. Šarl iz Poljč – srebrno svetinjo; za dve in eno letne žrebice: Jož. Gogala iz Nove vasi, Jakob Pristav z Vrbe – 10 gld., Jan. Brez iz Nove vasi – srebrno svetinjo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 8. 9. 1893

1894

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Simon Karol, učitelj; Legat Fr, Vidic J, Božičeva hiša, Zupan Jan, Zupan Jože, Ažman Andrej, Valant Jak, Justin Jera, Legat Jan, Gogala Primož, Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Tavčar Jurij, Legat Marija, Valant Fr, Kunstel Jan, Valant Joh, Jalen Marijana, Valant Marija, Dobida Franca, Tarman M, Pernuž Jože, Justin Šim, Božič Ant, Derlink Franc, Legat Marija, Ulčar Jak, Snoj And, Zupan Anton, Kristan Jak, Hanžič Ferd, Kapus And, Kapus Jak., Šiler Helena.

Vir: Mohorjev koledar, 1894

(Državni kolodvor v Šiški.) Že lansko leto se je govorilo, da se letos napravi na tem kolodvoru veranda, kakor v Kranju ali v Lescah. Toda letos je še ne bomo imeli. C. kr. prometna direkcija v Beljaku je neki dovolila, da se zgradi še le na spomlad.

Vir: Slovenec, 10. 7. 1894

Umrli je dne 28. t. m. v Lescah predstojnik okr. sodišča v Radovljici, c. kr. dež. sodišča svetnik g. Iv. Bric v 62. letu svoje dobe in bil včeraj v Ljubljani pokopan.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 31. 8. 1894

Globoko užaljena naznanjam s tem v svojem in v imenu ostalih sorodnikov žalostno vest o smrti svojega nepozabnega, iskreno ljubljenega soproga, gospoda

Ivana Bric-a

c. kr. dež. sodišča svetnika in uradnega predstojnika okr. sodišča,

ki je včeraj zvečer ob 7. uri, po kratkem, mučnem trpljenji, okrepean s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal v 62. letu svoje starosti. Truplo umrlega se bode v četrtek, dne 30. avgusta, ob 2. uri popoldne preneslo iz hiše žalosti na kolodvor v Lescah; od tu se bode prepe-ljalo v Ljubljano, kjer se bode od državnega kolodvora ob 5. uri popoldne vršil mrtvaški sprevod na pokopališče sv. Krištofa, kjer se bode truplo položilo v lasten grob.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v Radovljici in v Ljubljani. Dragi rajnik se priporoča v pobožen spomin

V Lescah, dne 29. avgusta 1894.

(938) **Emilija Bric.**

Osmrtnica Ivana Brica, 1894

Vir: dLib

Premovanje konj se je vršilo dne 3. t. m. v Lescah. Za kobile s žrebeti so dobili: Janez Cotelj iz Zgoš - 35 gld., Anton Meršol iz Hraš - 20 gld., L. Vovk iz Črnič - 15 gld., Fr. Avsenek iz Studenčic - srebrno svetinjo. Za breje kobile: A. Žnidar iz Zgoš - 25 gld.. Za žrebeta: Frančiška Rozman iz Zg. Otoka in J. Brejc iz Nove vasi – srebrno svetinjo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 9. 1894

1895

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Simon Karol, učitelj; Legat Fr., Božičeva hiša v Hlebcah, Zupan Janez, Zupan Jože, Ažman Andr., Valant Jak., Justin Jera, Legat Janez, Jalen Marija, Ovsenek Štefana, Tavčar Jurij, Valant Fr., Kunstel Janez, Valant Johana, Jalen Marij., Valant Mar., Dobida Franca, Pernuš Jože, Justin Šim., Božič Ant., Derlink Fr., Legat Mar., Ulčar Jak., Snoj And., Zupan Ant., Kristan Jak., Hanžič Ferd., Kapus Andrej, Kapus Jakob, Šiler Helena, Kutny Miha, Gogala Jože, Legat Jan., Wucherer Ana, Prešern Jan., Drinovec Franca, Legat Joh., Pretner Franca.

Vir: Mohorjev koledar, 1895

Strela je ubila dne 12. t. m. v hlevu g. Goljaša v Lescah kobilo nekega bohinjca. Ta se je ob nevihti zatekel k Goljašu, spregel voz, kobilo dal v hlev, sam pa iskal zavetja v hiši. Ob nevihti je strela udarila v hlev in ubila Bohinjcu kobilo vredno 300 gld. Dasi je bilo še več druge živine v hlevu, se vendar ni zgodila druga nesreča.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 23. 8. 1895

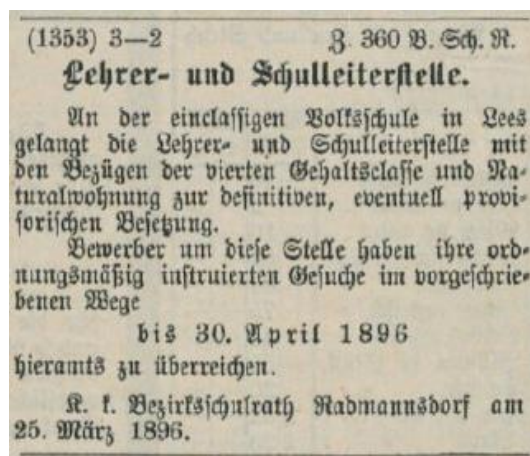
Potresna vlaka, ki sta vozila mej Ljubljano in Lescami, prenehata s 1. oktobrom t. l. voziti. Kakor znano, je dohajal eden od teh vlakov zjutraj ob 8-mih v Ljubljano in odhajal zvečer ob 8-mih v Lesce.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 27. 9. 1895

1896

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Simon Karol, učitelj; Legat Fr., Božičeva hiša v Hlebcah, Zupan Janez, Zupan Jože, Valant Jak., Justin Jera, Legat Janez, Ažman Andr., Jalen Mar., Tavčar Jurij, Valant Fr., Kunstel Jan., Valant Johana, Jalen Marijana, Valant Mar., Dobida Franca, Pernuš Jože, Justin Šim., Božič Ant., Derlink Fr., Legat Mar., Ulčar Jak., Snoj And., Zupan Ant., Kristan Jak., Hanžič Ferd., Kapus Andr., Kapus Jak., Gogala Jože, Legat Jan., Wucherer Ana, Prešern Janez, Drinovec Franca, Legat J., Pretner Franca, Vovk Mar., Muravec A.

Vir: Mohorjev koledar, 1896

Amtsblatt zur Laibacher Zeitung, petek 3. 4. 1896

Ministerski predsednik v Ljubjani. ... V ponedeljek zjutraj se je pripeljal ministerski predsednik (grof Badeni) po državni železnici v Lesce. Deželni predsednik baron Hein se mu je bil peljal naproti v Trbiž. V Lescah so pričakovali ministerskega predsednika okrajni glavar z uradniki, deželni glavar z deželnimi odborniki, duhovščina, radovljiški župan z občinskim zastopom. Kolodvor je bil olepšan z zastavami in ko je prišel vlak so zadoneli topovi.

Prišedšega ministerskega predsednika je pozdravil dež. glavar Detela, in grof Badeni se je potem zahvalil za prelep vzprejem. Na to je govoril s posamičnimi osebami. Posebno se je prijazno pogovarjal z učiteljem iz Lesce o šolskih razmerah. Iz Lesce se je ministerski predsednik odpeljal na Bled. ...

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 7. 8. 1896

1897

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Leška šola; Simon Karol, **učitelj**; Legat Fr, Božičeva hiša v Hlebcah, Zupan Janez, Zupan Jože, Valant Jak, Justin Jera, Legat Janez, Jalen Marija, Tavčar Jurij, Valant Fr, Kunstel Jan, Valant Johana, Jalen Marij, Valant Mar, Dobida Franca; Pernuš Jože, **zidarski mojster**; Justin Šim, Derlink Fr, Legat Mar, Ulčar Jak., Snoj And, Zupan Ant, Kristan Jak, Hanžič Ferd, Kapus Andrej, Kapus Jakob, Gogala Jože, Legat Jan, Wucherer Ana, Prešern Janez, Drinovec Franca, Legat Johana, Pretner Franca, Muhovec Fr, Vovk Mar, Iskra Miha, Žark Jan, Božič Anton.

Vir: Mohorjev koledar, 1897

VII. Zbornični svetnik Franc Omersa poroča v imenu odseka, da je c. kr. okr. glavarstvo v Radovljici poslalo v poročilo prošnjo Ivana Legata v Lescah za dovoljenje v napravo javne tehtnice. Zakon z dne 19. junija 1866 drž. zak. števil. 85, določa, da dovolitev za napravo javne tehtnice podeljuje obrtno oblastvo. Osebe, katere oskrbujejo tehtnico, potrebujejo potrditve obrtnega oblastva in morajo pri trgovinskem sodišči ali za to delegiranem okrajnem sodišči priseči, da bodo kar najbolj mogoče skrbno in pravilno izpolnjevale z njih poslom spojene dolžnosti, tako kar naj bolj natančno in vestno tehtanje, potrjevanje izkazov, kakor tudi natančno knjigovodstvo.

Pri dovolitvi novih javnih tehtnic se je ozirati na krajevne razmere in je zaslišati trgovinsko zbornico. V prvi vrsti ima pravico napraviti tehtnico občina, ko bi pa ta te ne napravila, ali ko bi občinska ne zadoščala, smejo prositi zasebniki za dovolitev take naprave, ako so zaupanja vredni.

Po § 12. omenjenega zakona pa ne zadošča, da je oseba le zaupanja vredna, temveč mora biti tudi za ta posel sposobna. Ukaz ministerstva za trgovino izdan dogovorno z rministerstvom notranjih rečij z dne 12. oktobra 1876, drž. zak. št. 126, pa določa, da se sposobnost izkazuje s preskušnjo opravljeno pri kakem c. kr. meroiskusnem nadzorniku o zadostnem znanji merskih in vtežnih sistemov in pa propisom primernega orodja za tehtanje in merjenje in o dovoljni ročnosti ali spretnosti v dejanskem opravilu tehtanja in merjenja. Občinski zastop v Lescah potrjuje z dopisom z dne 3. marca 1897 št. 136. Da dovoljuje Ivanu Legatu postaviti javno tehtnico in da je prosilec dokazal sposobnost za ta posel. Vsled tega preostaja vprašanje, ali lokalne razmere dopuščajo napravo javne tehtnice. Ker občina sama ne bo postavila javne tehtnice, je odsek tega mnenja, da je javna tehtnica zelo potrebna in bi lahko celo dve obstojali.

V Lescah je jako velika železniška postaja, kamor prihaja blago iz občin: Breznica, Bohinjska Bistrica, Zgornje Gorje, Lancovo, Srednja vas, Radovljica, Bled, Begunje, Predtrg, Lesce, in iz jednega dela občine Mošnje. V Lescah je 43 trgovcev in obrtnikov. Pride pa za prebivalce teh krajev tudi mnogo blaga razne vrste na postaje Lesce-Bled. Smelo se tedaj trdi, da ljudstvo zelo potrebuje javne tehtnice. Legatova tehtnica bi bila nasproti kolodvoru in bi jo najlažje rabili vsi udeleženci naštetih občin, izvzemši te iz Bohinja in Bleda, katerim bi bila bolj prikladna tehtnica družega prositelja, kateri bi jo imel na konci vasi pri vhodu v dovozno cesto h kolodvoru. Ker je tedaj potreba javne tehtnice dokazana, zato nasvetuje odsek: Slavna zbornica naj podpira prošnjo. – Predlog se vsprejme.

VIII. Zbornični svetnik Franc Omersa poroča o jednaki prošnji Matevža Dobide iz Lesec. Občina je izjavila, da ne namerava postaviti javne tehtnice in tudi ne ugovarja, ako se dovoli naprava prosilcu, kateri je dokazal sposobnost za tak posel v smislu ministerskega ukaza z dne 12. oktobra 1876., drž. zak. št. 126. Ker hiša, pri kateri bo tehtnica, posebno ugodno leži za stranke iz Bohinja, Bleda in Zgornjih Gorij in ker bi po mnenji odsekovem lahko obstajalo v Lescah dvoje jednakih naprav, zato nasvetuje odsek z ozirom na pri prejšnji prošnji navedeno: Slavna zbornica naj podpira prošnjo. - Predlog se vsprejme.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 13. 3. 1897

Ubil se je 17. t. m. ogljar Jakob Pretnar iz Lesc. Hotel je iz Podkorita na planino, a potoma je pal v brezdno, globoko kacih 40 do 50 metrov. Ponesrečenec je bil takoj mrtev.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 28. 5. 1897

Vojaško. Gojenci tržaške kadetske šole vadili se bodo letos na Gorenjskem v mapiranju. Jeden oddelek (1 častnik in 60 gojencev) pride v Lesce in ostane tam od 18. do 23. julija, drugi oddelek (4 častniki in 45 gojencev) pride v Radovljico, tretji (1 častnik in 15 gojencev) pa na Bled, kjer ostaneta 18. julija do 10. avgusta.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 18. 6. 1897

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Leška šola; Šemrl Janez, **učitelj**; Legat Franc, Božičeva hiša v Hlebcah, Zupan Janez, Zupan Jože, Valant Jak., Justin Jera, Legat Janez, Jalen Marija, Tavčar Jurij, Valant Fr., Kunstelj Jan., Valant Johana, Jalen Marij., Valant Mar., Dobida Franca; Pernuž Jože, **zidarski mojster**; Justin Šim., Derling Fr., Legat Mar., Ulčar Jak., Snoj Andr., Zupan Anton, Kristan Jakob, Hanžič Ferd., Kapus Andrej, Kapus Jakob, Gogala Jože, Legat Jan., Wucherer Ana, Prešern Janez, Drinovec Frančiška, Legat Johana, Pretner Franca, Muhovec Fr., Vovk Mar., Iskra Miha, Žark Jan., Božič Anton, Vidic Lovrenc, Dežman Špela, Repe Ivana, Cegnar Ivana, Kunčič Terezija.

Vir: Mohorjev koledar, 1898

Nesreče. V Lescah je posestnik Anton Soklič padel v pijanosti v svojem hlevu pod konja, kateri ga je z nogo udaril po glavi tako, da je Soklič vsled dobljene rane umrl.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 11. 2. 1898

Deželni zbor Kranjski (X. seja dne 15. Februvarija). Posl. Globočnik je pri točki »Državna železnica Ljubljana-Lesce« pojasnil, da sedanji vlaki na tej progi ne ustrezajo lokalnim potrebam, in je predlagal, naj se naprosi železniška uprava, da upelje na progi Trbiž-Ljubljana ali vsaj na progi Lesce-Ljubljana vlak, ki bi vozil po leti in po zimi, in bi prihajal ob 8. uri zjutraj v Ljubljano, odhajal pa ob 7. uri iz Ljubljane.

Posl. Murnik je pojasnil, da je za poletni čas ta vlak že zagotovljen, pač pa je treba šele izposlovati, da bi vozil tudi po zimi, in je nasvetoval premembo Globočnikovega predloga, po kateri se prosi, naj se vlak vsaj raztegne čez Lesce do Jesenic in da bi vozil tudi po zimi. – Sprejeto.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 18. 3. 1898

Lokalni vlak mej Ljubljano in Lescami prične zopet s 1. majem voziti. Iz Lesce se odpelje ta vlak zjutraj ob 6 uri 20 minut in dojde v Ljubljano na južni kolodvor ob 7 uri 55 minut. Odpelje se vlak iz Ljubljane ob 7 uri 15 minut zvečer in dojde v Lesce ob 8 uri 50 minut zvečer.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 29. 4. 1898

Cerkveni tat. V noči od 5. na 6. maja ukradena sta bila iz cerkve v Lescah na Gorenjskem monštranca in ciborij. Neznani tat je hostije vse pustil v tabernakeljnu in istega zopet zaprl, kakor ga je odprl s ključem in odšel.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 13. 5. 1898

1899

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, **župnik**; Leška šola; Šemrl Janez, **učitelj**; Legat Franc, Božičeva hiša, Zupan Jan, Zupan Jož, Valant Jak, Justin Jera, Legat Jan, Jalen Mar, Valant Fr, Valant Ivana, Jalen Marija, Valant Mar., Dobida Franca, Pernuž Jož., Justin Šim., Derling Fr., Legat Mar., Ulčar Jak., Snoj Andr., Zupan Ant., Kristan Jak., Hanžič Ferd., Kapus Andrej, Gogala Jož., Wucherer Ana, Prešern Jan., Legat Ivana, Pretner Franca, Muhovec Fr., Vovk Mar., Iskra Miha, Žark Jan., Božič Anton, Vidic Lovrenc, Dežman Špela. Kepe Ivana, Kunčič Terezija, Sparovec France, Raznožnik Katar., Kapus Jakob.

Vir: Mohorjev koledar, 1899

Častno občanstvo. Občina Lesce je izvolila poštne nadkomisarja v Trstu gospoda Frana Hummela častnim občanom.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 22. 9. 1899

1900

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Hudovernik Friderik, župnik; Leška šola; Šemrl Janez, učitelj; Legat Franc, Božičeva hiša, Zupan Jan, Valant Jak, Justin Jera, Legat Jan, Jalen Marija, Valant Fr, Valant Ivana, Jalen Marija, Valant Mar, Pernuš Jožef, Justin Šim, Derling Fr., Ulčar Jak, Snoj Andr, Zupan Ant, Kristan Jak, Hanžič Ferd, Kapus Andrej, Wucherer Ana, Prešern Jan, Legat Ivana, Muhovec Fr, Vovk Mar, Iskra Miha, Žark Jan, Vidic Lovrenc, Dežman Špela, Repe Ivana, Kunčič Terezija, Raznožnik Katar, Cegnar Jan, Palovšnik Anton, Šušteršič Jožef; Šraj Rihard, c. k. poštar; Zupan Jožef, Kapus Jak, Legat Mar, Zupan Mar, Pretner Franc.

Vir: Mohorjev koledar, 1900

Osebnosti. Pri državni železnici sta pomaknjena pristava gospoda A. Prevec v Škofji Loki in I. Bagatelj v Lescah v VII. razred.

Vir: Gorenjec, 10. 2. 1900

Občni zbor PD. Občni zbor radovljiške podružnice slovenskega planinskega društva je bil v četrtek dne 15. t. m. v Lescah. - Železniško ministrstvo je podarilo temu društvu 200 kron za napravo in zaznamovanje potov. Natančneje poročilo o občnem zboru smo dobili žal prepozno za to številko, priobčili pa ga bomo prihodnjič.

Vir: Gorenjec, 17. 2. 1900

Poročilo občnega zbora PD. Iz Lesec. Dne 15. t. m. se je tukaj vršil občni zbor podružnice »Slovenskega planinskega društva« za radovljiški okraj pri nič kaj mnogobrojni udeležbi. Žal, da se nekateri občnih zborov tako zelo boje. Ker je bil neumorno delujoči predsednik gospod Hugon Roblek, zadržan udeležiti se Zborovanja, predsedoval je podpredsednik, za hribolaztvo velezaslužni gospod župnik Jakob Aljaž. Iz tajnikovega in blagajnikovega poročila je razvidno, da podružnica jako lepo napreduje. Tekom petih let svojega obstanka si je namreč pridobila 3260 kron 7 vinarjev čistega imetka. Dosedaj ima že štiri planinske kočice, izmed katerih se bodeta dve šele prihodnje leto izročili njihovemu namenu. Podružnica je zaznamovala in popravila že mnogo potov, a čaka jo še mnogo dela. Občni zbor se je posvetoval, kje naj se postavi zopet nova kočica in katera pota naj se popravijo; oziroma zaznamujejo. Gospodu predsedniku in blagajniku je občni zbor izrekel svoje priznanje z ozirom na jako ugodno društveno gmotno stanje.

Vir: Gorenjec, 24. 2. 1900

Umrli. V Lescah je umrl gosp. Ivan Wucherer.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 16. 3. 1900

Smrt Wucherer. Umrli je dne 12. t. m. ponoči v Lescah znani gostilničar in posestnik gospod Ivan Wucherer v 64. letu svoje dobe. Naj v miru počiva!

Vir: Gorenjec, 17. 3. 1900

Laška drznost in nasilnost. Poroča se nam: V soboto 24. t. m. je Lah Josip Olivetti, zastopnik lesnega trgovca Pietro Piusi-ja iz Udin, v Lescah v gostilni »Pri Triglavu« pozno v noč popival z ondotnimi fanti ter se zelo opijanal. Ko se je slačil, da bi šel spat, padla mu je iz obleke denarnica, v kateri je bil tisočak in še nekaj drugih bankovcev, za nek kovčeg, ne da ti to opazil. Ko se je nekoliko stregnil, pogrešil je denarnico ter mislil, da sta ga okradli natararici. Šel je pred zaklenjeno sobo v kateri sta natararici že spali, ter začel nad njima vpiti in zahtevati, da naj mu vrneta »ukradeni« denar. Ker mu nista hoteli odpreti, vzel je sekiro ter ž njo razbijal in sekal po vratih, na to pa štirikrat vstrelil iz samokresa v vrata. Natararici sta se tako prestrašili, da sta samo v spodnji obleki skočili skozi okno prvega nadstropja na dvorišče. Lah je potem šel v Radovljico naznanit svojo izgubo orožništvu, od koder so poslali jednega orožnika ž njim v Lesce. Kmalu je bila najdena denarnica z vsem denarjem vred in navzoči orožnik je zdaj tudi izvedel za grozovitost, kateri je malo preje počenjal besni Olivetti, a ta ga je hotel, kakor se govori, podkupiti s petakom, da bi stvar zamolčal. Orožništvo je Laha ovadilo kazenskemu sodišču, in zdaj je že pod ključem v radovljiški »Lahovici«. Ta žalostna dogodbica pa naj uči, kako drzni in nasilni postajajo Lahji v Avstriji, kjer jih državne oblasti ščitijo večkrat z večjo skrbnostjo, kakor svoje podanike.

Vir: Gorenjec, 31. 3. 1900

Predavanje. Občni zbor učiteljskega društva za radovljiški okraj bode v četrtek, dne 19. malega travna popoldne ob dveh v Lescah. Razen običajnega sporeda je na dnevnem redu predavanje gospoda Ljudevita Stiasnega: »Iz moje popotne torbe«. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Vir: Gorenjec, 7. 4. 1900

Nabor konj. V radovljiškem političnem okraju se vrši nabor konj, in sicer: dne 10. velikega travna za občine; Kropa Lancovo, Ovsiše, Radovljica, Kamnagorica in Predtrg v Radovljici; dne 11. za občino Mošnje v Mošnjah; dne 12. za občini Lesce in Begunje v Lescah; dne 14. za občini Gorje v Zgornjih Gorjah; dne 15. za občino Bled na Bledu; dne 16. za občini Bohinjska Bistrica in Srednja vas v Bohinjski Bistrici; dne 17. ob devetih dopoldne, za občine Jesenice, Breznica, Koroška Bela v Mostah, ravno tisti dan ob treh popoldni; za občine Kranjskagora, Rateče, Dovje in Fužine v Kranjskigori.

Vir: Gorenjec, 14. 4. 1900

Ponovljene občinske volitve. Iz Lesce smo prejeli naslednje vrstice: Drage bralce cenjenega lista »Gorenjec« prosim, naj mi oprostite, ako prav pravilno ne pišem, ker trda roka dela slabo. Najprej moram javno pohvaliti tukajšnje gospode državne uradnike, ki so jako postrežljivi in pirjazni, najsi je gospod ali kmet. Dne 14. grudnia 1899 se je pri nas vršila volitev občinskega odbora, a nasprotna (županova) stranka, ki je štela pet odbornikov, dočim jih je imela narodno-napredna sedem, je vložila pritožbo na deželno vlado. V četrtek dne 16. t. m. smo imeli drugo volitev občinskih očetov. In prišlo je toliko volilcev na volišče, da jih od leta 1848, ko se je vršila prva volitev, še nikdar ni prišlo niti polovico toliko. Sedanji župan je hudo pritiskal na svojo stranko, da bi se še obdržal na prestolu, ker se nadeja zlatega zaslužnega križca. Bomo videli, kaj prinese prihodnost. Agitacije so bile hude in se je agitator M. nadejal pri volitvi, da bo gotovo voljen za občinskega očeta, a je čisto propadel tudi pri drugi. Kmet.

Vir: Gorenjec, 28. 4. 1900

Izidi občinskih volitev. Iz Lesec so nam piše: Občinski odbor je dne 10. t. m. volil novim županom gospoda Ivana Žarka, posestnika iz Lesec, prvim svetovalcem gospoda Ivana Legata, veleposestnika iz Lesec, drugim svetovalcem gospoda Ivana Walanta, posestnika iz Hlebcev, tretjim svetovalcem gospoda Luka Grilca, posestnika iz Zapuž, četrtem svetovalcem gospoda Antona Meršola, posestnika iz Hraš. Zmagala je narodna-napredna stranka s 7 proti 5 glasovom.

Vir: Gorenjec, 12. 5. 1900

Županom v Lescah je bil dne 10. t. m. izvoljen posestnik Ivan Žark, svetovalci pa so gg. Ivan Legat iz Lesec, Ivan Valant iz Hlebec, Luka Grilc iz Zapuž in Anton Mršol iz Hraš.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 18. 5. 1900

Prisega. Iz Lesec se nam piše: Vreme nimamo ravno najugodnejše, vendar je sadno drevje v najlepšem cvetju, da že mnogo let ne pomnimo tako dišečega majnika. Tudi majnikovi hrošči so zaostali, le malo jih je videti. — Novoizvoljeni župan in svetovalci so storili obljubo dne 18. t. m. pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Konec je torej agitacij. Bog povrni zopet mir v našo občino, ki naj bo ponosna, da i m a tako vrle možake za občinske očete. Kmet.

Vir: Gorenjec, 19. 5. 1900

Vrtni koncert. V Lescah bode na binško nedeljo popoldne na vrtu hotela »Triglav« vrtni koncert godbe radovljiškega gasilnega društva.

Vir: Gorenjec, 2. 6. 1900

Razpuščen shod. V Lescah je v nedeljo shod, na katerem so govorili poslanci dr. Krek, Pogačnik in Ažman, ker so na shodu vladala velika nasprotja, vladni zastopnik razpustil.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 8. 6. 1900

Razpuščen ljudski shod. V Lescah se je vršil binško ponedeljek ljudski shod, katerega je priredilo »katoliško-politično društvo za radovljiški okraj«. Ljudstvo tod ni več politično nezrelo,

kar je sklepati iz dejstva, da se je shoda udeležilo več sto mož. A na shodu ni šlo vse tako lepo v redu, kakor so si »gospodje« domišljali. Ljudstvo se je namreč naveličajo samo puhlih besed raznih govornikov in je hotelo ž njimi obračunati. Med govorom poslanca Ažmana se je neprestano vpilo. Ko pa je govoril poslanec dr. Krek o visoki politiki, nastal je tak vrišč in hrup, da je bil primoran navzoči vladni zastopnik razpustiti shod. Govorniki so jih morali mnogo preslišali zaradi konsumnega društva v Bohinju.

Vir: Gorenjec, 9. 6. 1900

Nevarnega tatu je vjel orožnik Jurca na cesti iz Lesca na Bled. Tat pravi, da se zove Mihael Milečki in da je iz Trsta. ... V Lescah je tat vrgel v stranišče več vitrihov in hranilnično knjižico za 200 K., glasečo se na ime Jos. Legat.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 9. 1900

Vrtni koncert. V Lescah bo jutri v nedeljo, dne 24. rožnika t. l. na vrtu ondotnega hotela »Triglav« vrtni koncert tovarniške godbe z Jesenic. Začetek ob treh popoldne. Vstop prost.

Vir: Gorenjec, 23. 6. 1900

Napredovanja poštarjev. Osebne vesti. Na Gorenjskem so prišli poštarji, in sicer dame in gospodje v prvi razred: Berta Rohrmann v Kranju, Franc Pavlošič v Radovljici, Josip Pavlic v Škofji Loki, Rikard Schrey v Lescah, Martin Novak v Kamniku in Josipina Janusch v Domžalah; v drugi razred: Alojzij Schrey na Jesenicah, Luiza Demšar v Železnikih, Matevž Bevc na Boh. Bistrici, Doroteja Klobovs v Gorenji vasi, Uršula Bonač v Kranjskigori in Viktorija Beyfuss v Lukovici.

Vir: Gorenjec, 21. 7. 1900

V hotelu ,TRIGLAV', Lesce
v nedeljo, dne 22. julija t. l.

vrtni koncert

godbe radovljiške požarne brambe.

Začetek ob 1/2 2. uri popoldne. Vstop prost.

156 Spoštovanjem

Jožef Pretnar, gostilničar.

Oglas »Vrtnega koncerta« v hotelu Triglav
Vir: Gorenjec, 21. 7. 1900

VABILO
k

 srečkanju

katero priredi

podružnica c. kr. kmetijske družbe v Lescah

v gostilni »pri Triglavu« v nedeljo, 2. septembra t. l.

K temu srečkanju vabi najljudneje

176 ODBOR.

Vabilo k srečkanju
Vir: Gorenjec, 1. 9. 1900

Umor. V Lescah je bil - kakor se nam poroča - v nedeljo okoli polnoči zaklan dvaindvajset let star Janez Primožič, doma iz Zagoric. Prepeljali so ga v domačo župnijo Bled ter ondi pokopali. Blejski župnik se je spočetka upiral temu, da bi m u

zvonilo, češ, da ni bil pred smrtjo previden in da mu ni prinesel spovednega listka za velikonočno spoved. Res, lep božji namestnik je ta blejski župnik! Ali je nesrečnež vedel preje, da bo tako umrl? Ali ni mogel opraviti velikonočne spovedi tudi brez tistega listka? Ljudje pravijo, da jo je! In kaj pravi Kristus. »Ne sodite, da ne bode te sojeni!«

Vir: Gorenjec, 7. 9. 1900

Nevarnega tatu je vjel orožnik Jurca na cesti iz Lesca na Bled. Tat pravi, da se zove Mihael Milečki in da je iz Trsta. ... V Lescah je tat vrgel v stranišče več vitrihov in hranilnično knjižico za 200 K., glasečo se na ime Jos. Legat.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 14. 9. 1900

Premovanje konj. V Lescah se je vršilo premovanje 3. septembra. Razstavljenih je bilo 14 kobil z žrebeti, 22 mladih kobil in 17 žrebet noriškega plemena. V komisiji so bili gg.: stotnik Vimmer, A. Pavlin in Vinko Ogorevec. Kondicija živalij je bila povoljnejša, a glede kopit in podkovanja so se opazili nedostatki.

Premije so dobili za kobile z žrebeti: drugo darilo 40 kron Andrej Ažman iz Hraš, četrto darilo 30 kron J. Avsenik iz sv. Lucije pri Begunjah, sedmo darilo 20 kron F. Stroj iz Dvorske vasi, osmo darilo 20 kron J. Cotelj iz Zgoš. Za mlade kobile so prejeli gg.: Prvo državno darilo 50 kron A. Grilec iz Hraš, drugo darilo 40 kron J. Babič iz Brezja.

Srebrne svetinje so dobili: J. Rogač iz Gornje Lipnice, A. Rozman z Otoka (za dve in enoletna žrebeta).

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 21. 9. 1900

Turisti. Tujcev je bilo letos okrog bohinjskega jezera 162, v Lesce je prišel 301 tujec, Kranjskogoro in Podkoren pa je obiskalo 115 tujcev. V Kranj je prišlo 527, v Škofjo Loko 111, v Kamnik pa 415 tujcev.

Vir: Gorenjec, 10. 11. 1900

Častno občanstvo je podelil občinski odbor v Lescah župniku gosp. Frideriku Hudoverniku v priznanje miroljubnega in zaslužnega delovanja.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 15. 11. 1900

Častni občan. Narodno-napredni občinski odbor v Lescah je imenoval g. župnika Friderika Hudovernika, duhovnega svetnika vsled mnogih zaslug tekom njegovega 35 letnega delovanja v občini ni častnim občanom občine Lesce.

Vir: Gorenjec, 17. 11. 1900

Grožnja s požigom. Nevarno pretil je pastir Franc Repinec, 35 let star, ko ga je gospodar v Lescah odpustil iz službe. Dne 27. m. m. je rekel, da bo hiše v Predtrgu in Lescah »napravil svetle«. Prebivalci Predtrga so bili tako v strahu, da so čuli 27. m. m. vso noč. Repinca so prijeli v Spodnjih Gorjah in ga izročili orožnikom v Lescah.

Vir: Gorenjec, 17. 11. 1900

Shod. V Lescah je bil minulo nedeljo shod narodnonaprednih volilcev, katerega se je udeležilo nad 200 volilcev iz vsega političnega okraja radovljiškega. Sklenilo se je soglasno postaviti kandidatom za gorenjske kmetske občine ravnatelja kmetijske družbe g. Gustava Pirca, za peto kurijo pa učitelja g. Luka Jelenca.

Vir: Gorenjec, 24. 11. 1900

Koncert. V Lescah se vrši jutri na praznik, dne 8. t. m. koncert, ki ga priredi učiteljsko društvo za radovljjski okraj, pevsko društvo na Bledu in bralno društvo v Radovljici v proslavo stoletnice Prešernovega rojstva in v korist njegovemu spomeniku v gostilniških prostorih gospe I. Wucherer. Spored: 1. Govor, govori gospod dr. J. Vilfan. 2. Deklamacija iz Prešernovih poezij, deklamuje gdč. Franica Vovkova. 3. Hajdrih: Luna sije, moški zbor. 4. Mašek: Strunam, čveterospev. 5. Vilhar: Nezakonska mati, samospev za tenor, poje g. Fr. Rus. 6. Glasovir, igra g. Milan Gustin. 7. Ipavec: Vse mine, mešani čveterospev. 8. Vilhar: Mornar, samospev za bariton, poje g. J. Pianeki. 9. Nedved: Pozdrav, moški zbor. Začetek točno ob šesti uri zvečer. - Vstopnina 60 vin. Preplačila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabijo odbori zgoraj navedenih društev.

Vir: Gorenjec, 7. 12. 1900

Prešernova veselica. V Lescah se je vršila minulo soboto Prešernova veselica, ki je - kakor čujemo - izvrstno uspela. Natančnejega poročila nismo prejeli.

Vir: Gorenjec, 14. 12. 1900

1901

Nadvojvoda v Lescah. Osebna vest. Nadvojvoda Josip Ferdinand se je mudil dne 29. m. m. v Lescah in na Bledu. Po kratkem bivanju se je nadvojvoda peljal iz Lesec čez Zgornje Gorje k lovski koči konzula Vetterja na Pokluki. Čez pet dni je nadvojvoda zapustil Pokluko, kjer je obenem prebil tudi Silvestrov večer.

Vir: Gorenjec, 5. 1. 1901

Upokojeni župnik. Iz Lesec se nam poroča: Že par mesecev se govori, da bo šel naš dobri župnik v zaželjeni pokoj. To sicer vemo, da tako mirnega in vsestransko spoštovanega gopoda ne dobimo več. Sedaj se pa že splošno čuje, da pride k nam škofov tajnik Šiška za župnika. Dosedaj je vladal mir o naši fari, razumeli smo se dobro z župnikom in za vse je bilo prav. Če pa res dobimo Šiška, potem smo lahko že znanprej prepričani, da je bila tej lepi slogi zadnja ura. Pa pri nas ne bo nič opravil, ako bo hotel zgago delati. To naj si dobro zapomni, predno se odloči za Lesce. Mi smo vsestransko pravični in damo radi župniku, kar je njegovega, zahtevamo pa tudi odločno, da nam pusti, kar je našega. On bodi gospodar v cerkvi, mi pa zunaj nje. Tako in nič drugače!

Vir: Gorenjec, 16. 2. 1901

Nov župnik Šiška. Iz Lesec. V svoji zadnji številki je prinesel »Gorenjec« senzacionelno novico, da hoče g. Šiška postati župnik v Lescah. V pustnih dnevih pa se je ta zadeva uradno razglasila kot bistvena resnica. Prav željno ga pričakujemo g. Šiška in ljubkovali ga bomo v največji ljubezni, kakor Amor Psycho. K temu so brezpogojno največ pripomogle zadnje državnozborske volitve, ki so pokazale, da je tukaj pravcata liberalna trdnjava. Gosp. Bonaventura je bil pač v skrbeh, katerega dušnega pastirja naj bi nam poslal, da razruši ta »Bitrujev« tabor Prav hvaležni smo Jegliču za to čast, da nam podeli za župnika škofijskega dvornega kapelana, torej od svojega generalnega »štaba«. Mi pač brez vsake podrobnosti dobro vemo, kaj to pomeni, dasiravno smo udje preprostega stanu. Toda g. Šiška naj dobro prevdari, kako bo nastopil in kako bo izpeljeval; najsi bode s silo ali z zvijačami, našo

opreznost bo težko preslepil. Ako on pride in ostane kot pravi Kristusov namestnik, ga hočemo tudi kot takega spoštovati, če bo pa razširjal svoje brezmejne klerikalne traparije sedanje dobe, potem pa gosp. Šiška še nima godnih možgan, da bi sanjal, kako bridke ure ima pričakovati med svojimi prihodnjimi farani. Mi sicer nismo hudobni ali sovražni ljudje, temveč odločno naravni. Vsakemu svoje. Toliko v ravnilo g. Šišku, toda vse zna postati brezuspešno, ker on ne čita »Gorenjca«, ki je prepovedan pod smrtnim grehom, četudi on podstoji cerkvenim zapovedim. Toda najsi bode tako ali tako, saj običajno prvi april prinese kako lažljivo novico, pust pa — šemo.

Vir: Gorenjec, 23. 2. 1901

Prispevek. Dijaški kuhinji v Kranju so poslali od 15. januarja do 16. marca 1901 sledeči dobrotniki oziroma dobrotnice prispevke: Franc Porenta v Križah 10 K, županstvo Lesce 5 K ...

Vir: Gorenjec, 23. 3. 1901

Osebnosti. Premeščen poštni ekspedijent gg. Ant. Bizjak iz Kranja v Lesce.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 12. 4. 1901

Nov poštni uradnik. Osebnosti. C. kr. poštna ekspedijenta gg. Anton Bizjak v Kranju je premeščen v Lesce in Franc Kramar iz Ljubljane v Škofjo Loko.

Vir: Gorenjec, 13. 4. 1901

Opis starega župnika. Iz Lesce. Naš župnik gospod Friderik Hudovernik je na lastno prošnjo umirovljen. Rojen je bil 18. Julija 1820 v Radovljici, v mašnika posvečen pa 27. Julija 1843. Služboval je skoro 58 let, in sicer v Kranjskigori, v Ljubljani kot katehet, na Brdu pri Podpeči, v Kranju, na Rovih pri Kamniku in nazadnje pri nas.

Vir: Gorenjec, 11. 5. 1901

Pričakovanje novega župnika. Pred kratkem smo brali v listih, da se je podal v zasluženi pokoj g. Friderik Hudovernik, častitljivi župnik v Lescah. Pri tej priliki je neki hudomušnež izrekel besede, ki kakor električna žarnica posvetijo v današnjo mizerijo cerkvene uprave na Kranjskem. Rekel je namreč: »Leščanje že trideset let niso slišali pridige, sedaj pa jo bodo.« Gosp. Friderik Hudovernik je namreč med današnjo mlajšo duhovščino vzvišena prikazen. On je še iz časov nepozabnega Antona Alojzija Wolfa, edinega zgodovinsko velikega škofa, kar jih je stolovalo v ljubljanski knezoškofijski palači v preteklem stoletju. Zanj je pridiga še tisti Kristusov nauk, katerega so še nas stare učili duhovniki, nauk o medsebojni ljubezni, o bratoljubju o nesebičnosti, o strpnosti; on je bil enako mil pastir vsem svojim ovčicam, liberalcem in klerikalcem. Zaradi tega se mu je pa do dna duše gabila tista kramarska, brezčutna, zavidljiva in pohotna tendenca, ki preveva našo mlajšo duhovščino in ki se tolerira, če že izrecno ne podpira v višjih duhovniških krogih, če je upanje, da se na tak način vlovi kak mandatek ali vsaj kaka hranilna knjižica. Ta hudomušnež je popolnoma prepričan, da škofu Jegliču ne bo zadostovala modrost, kitero je pokazal z imenovanjem kranjskega dekana, ampak da se bo sedaj tudi v Lescah uvedlo Koblarjevanje.

...

Tako pa životarimo naprej — v znamenju žindre in Leščanje bodo čez 30 let zopet slišali pridigo.

Vir: Gorenjec, 18. 5. 1901

Cirkus v Ljubljani. Barnum & Bailey. Kakor znano, bo priredit ta največji cirkus 30. t. m. v Ljubljani dve predstavi. V to svrhu bo vozil iz Lesec (ob 7.24 uri zjutraj) posebni vlak, ki se ustavi v Kranju ob 8.08. Iz Ljubljane se odpelje ta vlak zvečer ob 11.01 uri in pri vozi v Kranj ob 11.66, v Lesce ob 12.40. Vozne cene so v četrtek za vse vlake izdatno znižane. Ker bo v četrtek pri blagajni velika gnječa, opozarjamo si. občinstvo, da si nabavi vozne liste že lahko v sredo.

Vir: Gorenjec, 26. 5. 1901

Strela in praznoverje. V soboto 20. t. m. prišla je nevihta, katera je morala zelo hudo razsajati v zahodu, tudi v Begunje. Sicer ni prinesla nikake pogubonosne toče, tudi dežja ni padlo mnogo, vendar je napravila strela nekaj škode, ker je udarila med postajama Begunje in Lesce v brzojavno žico ter dva brzojavna droga popolnoma razdejala, da so ležali kosovi lesa, treske in ivrje daleč na okolu; poleg tega pa je še par drogov nekoliko ranila. Tudi kozolec, ki stoji ob enem slednjih drogov, je dobil hud udarec tako, da se mu je prvi stožnik preklal od vrha do tal. Tako je bila pretrgana brzojavna zveza med imenovanima postajama od sobote zvečer do nedelje popoldne, ko se je zopet v toliko popravila, da se je dalo uradovati. Tu pa ne moremo kaj, da ne bi omenili praznoverstva, ki je še vkoreninjeno med nekaterimi. V nedeljo popoldne so bile pobrane že vse treščice, katere je strelina moč razmetala po cesti in po polju. Prvi jih je nabral, da bo pregnal ščurke ž njimi, drugi, da ustavi zobobol, tretji, da prežene roparske bučele iz panja, četrti, da prepodi strah iz človeka, kateri se je prestrašil, ako ga s tem lesom pokadi. Ta preganja s pokajenjem trganje, protin i. t. d., oni zopet shrani treščico, da ga strela ne ubije. Tako še tiči naše ljudstvo v praznoverstvu, meneč, da se mora vedno le vsega tega držati, kar so stari ljudje v svoji nevednosti trdili.

Vir: Gorenjec, 27. 7. 1901

Glavna volišča za deželne občine na Gorenjskem so določena takole: I. Za volilni okraj Ljubljana-Vrhnika: Spodnja Šiška. II. Za volilni okraj Kamnik-Brdo-Podpeč: Domžale. III. Za volilni okraj Kranj-Tržič-Škofja Loka: Primskovo. IV. Za vol. okraj Radovljica-Kranjskagora: Lesce.

Vir: Gorenjec, 31. 8. 1901

Vzor-katolik - v praksi. Iz Lesec se nam poroča: Predvčerajšnjim zvečer, pred odhodom ljubljanskega vlaka, se je oblastno izprehajal po kolodvorskem peronu klerikalni papež dr. Šušteršič. Ko je pa zvonilo »angeljsko češčenje«, se možu ni zljubilo sneti klobuk raz glavo. Bržkone je premišljeval minljivost tega ožlindranega sveta.

Vir: Gorenjec, 31. 8. 1901

Začasni župnik. Osebne vesti. Gospod Friderik Hudovernik, župnik v Lescah, je stopil v pokoj in se preselil v Kranj. - Začasnim župnim upraviteljem v Lescah je imenovan g. Bleiweis, kapelan v Mošnjah.

Vir: Gorenjec, 7. 9. 1901

Po volitvah. / Deželnozborske volitve v Lescah. Pred dobrimi par tedni je prišel k nam kot začasni župni upravitelj g. Bleiweis, kapelan iz Mošenj. Takoj je potegnil svoje klerikalne mreže čez celo občino ter tako zapredel vse volilce te šmentano liberalne postojanke. Že prvo nedeljo je pričel prijemati liberalce raz lečo, kajti dela se

je bilo prijeto stvarno; volitve so pred durmi. V ta namen privzel si je kot pobočnika razvpitega, do kosti zagrizenega klerikalca, p. d. Pogačarja, kateremu niti Rim nima enakega. On je kolportiral po svojih otrocih v vsako posamezno hišo listek »Škof katoliškim volilcem« ter brošuro »Malo politično ogledalo«.

Poslednja dva dni pred volitvijo podalo se je kaplanče na agitacijo, kjer ga je večinoma spremljal njegov pobočnik, vstopil je v hišo od prvega do zadnjega volilca. Da, šel je celo v Predtrg in Zapuže. Lagala sta oba strahovito, ker ta posel se klerikalcem najbolj sponaša. Kaplan je lagal, ko je kazal program Čopa, pravzaprav je bil le volilni oklic naprednih volilcev ter iz njega brez črk čital, da bo Čop delal na to, da se odstranita papež in škof, da se zabrani vhod duhovniku ob smrtni uri ter da se duhovski stan sploh v nič pripravi. Zahtevala sta volilne listke z zvijačami povsod ter prepisovala ter podpisovala, četudi moža ni bilo doma, nekateri so radi tega pošteno ošteli svoje žene, drugi jo je oklofotal, tretjemu je žena volilne listine vrgla v peč, ker je bil mož naprednjak. Udeležba volitve je bila skoro polnoštevna. Na županovem dvorišču vršil se je zanimiv prizor, pri katerem je glavno ulogo igral figurant adjutant Pogačar. Edino on se je produciral kot klerikalec. Slišal je brezštevilno predbacivanj nepoštenega klerikalizma in očitane dejanj iz njegovega življenja, med drugim se mu je očitalo, da je agent verske družbe Salezijancev, kateri je že več stotakov nabral in odposlal v Turin. Iz vseh grl je nanj kričalo o njegovi malopridnosti. Kaplanče se je lahko prepričalo, kako malovreden je njegov pajdaš in da tukaj ni v Mošnjah, videl je, kako ostro so nabrušeni liberalni zobje za klerikalno meso, on je dostojno molčal. Drugi klerikalci so bili tiho in nihče se ni izdal, spoznati bili so le na tem, ko so odhajali potuhnjeno z k zemlji uprtimi očmi; naprednjaki pa možato s prostim pogledom. Izid volitve je bil vzlic kaplančetovih groženj z Bogom in peklom na napredni strani zmagonosen z 57 proti 39 glasovom.

Po končani volitvi je napravil Pogačar svojim hajdukom gostijo, kar j im je že prej obljubil; bili so sami analfabeti, ubogi v duhu, in manj premožni volilci, med katerimi sta se nahajala tudi dva izmed pravih posestnikov v občini, K. in B. iz Nove vasi, ki sta prodala svoja glasova in možatost za par požirkov lškarjotovega piva.

Ako se pomisli, kaj je provzročil Bleiweis s svojim agitacijskim hujskanjem, napravil je nemir v družinah in med sosedi-občani sovraštvo, česar prej ni bilo, in po pravici se sme trditi, da se je on storil s tem krivega pregreška po kazenskem zakonu. Iz tega sovraštva nastale bodo razne škode in morda tudi zapori. Ali je to pošteno, ali je prav? Zakaj te volitve s tolikim nasilstvom? In če že mora biti vsak od škofa podani kandidat izvoljen, naj ga rajše on naravnost imenuje in vlada naj ga potrdi! Koliko časa in denarja bi se na ta način prihranilo. Ali more poslanec svojim volilcem toliko pridobiti, kar njega na dan volitve stane? Skoro da ne.

Koliko časa meni vlada to še trpeti, da se ljudstvo tako barbarsko izsesava? V ta namen bi bilo nujno potrebno napredne poslance naprositi, naj se potrudijo za to, da se postavnim potom zabrani zloraba vere v sebične politične namene in da se duhovniki držijo njim določenega delokroga, po uzoru drugih evropskih držav. Potem bo mogla šele država uspevati in se postaviti na trdnejše podnožje.

Vir: Gorenjec, 21. 9. 1901

Osebne vesti. Vladni kancelist g. Primož Ragazi je dodeljen okrajnemu glavarstvu v Kranju. - Gospod Jos. Seigerschmidt, župnik v Zaplani, je inštaliran na župnijo Lesce.

Vir: Gorenjec, 5. 10. 1901

Novi župnik. Iz Lesec, 24. oktobra. Ko je naš novodošli gosp. župnik Seigerschmidt imel prvi cerkveni govor, je dejal: »Kristus je razposlal svoje učence ter jim

zapovedal, oznanjevati mir raznim narodom, tudi jaz bom vedno oznanjeval in delal na to, da se ohrani med vami mir, dokler bodem pri Vas.« - Večina poslušalcev si je mislila, res lepi nauk, če se bo ta tudi uresničil. Toda bojimo se, da bi g. župnik prvi ne prekoračil te meje. Nismo se varali, saj vemo s kakim namenom je prišel k nam. Preteklo nedeljo je že bolj naravnost prijemal brezverni liberalni svet. Donelo je s prižnice: Posvetnjaki-učenjaki pravijo, da Boga ni: med tem, ko je navajal poganska modrijana starega sveta Cicerona in Sokrata, katera sta učila, da je Bog, ter navajal francoskega učenjaka, ki je začetnik sedanjega brezverstva Voltairja, ki je tudi priznal, daje Bog. Kakor razvidno, si je gospod govornik s tem prav pošteno lomil svoj tilnik, tega pa on ni vpošteval, da ima vsak posamezni svoje prepričanje ali nazore, in sicer tako gotovo, kakor gotovo tudi katoliški duhovniki ne verujejo vsega, kar govorijo, sicer bi njih življenje ne imelo takih strani, kakršne v resnici ima. –

Gospod Seigerschmidt, je nadaljeval: Ura mora imeti urarja - stvarnik je! pomislimo le, kako je človek, kot krona stvarjenja umetno ustvarjen posebno oči, in sicer že radi tega da imamo oči spredaj, ne zadaj ali na strani; ako bi bile oči zadaj, bi se človek lahko zaletel v kaki zid ali v kaki drugi predmet. (Splošno posmehovanje in resnično komično). - Gospod Seigerschmidt nas hoče učiti prav od začetka verske resnice. Ali smo res še tako mladi ali nevedni ? Mislimo, da nas bo kmalo naučil. Da se v cerkvi, kar se v sedanjem času tuintam čestokrat čuje raz lečo, da ni Bogo, četudi povzeta beseda, to ni dostojno in ne moralčno, ker to je za vernega človeka osupno. Nekoliko bolj zavedni ljudje pa si morejo misliti, ako učenjaki to trdijo, ki so bolj učeni kot mi, kaj ko bi res bilo kaj na tem. Enaki izbruhi morejo v verskem oziru več škoditi nego koristiti. Iz kakega vzroka se vendar to tako gromovito razlega po cerkvi? Edini namen temu je, do podplatov po nedolžnem očrniti posvetnjake-liberalce pred svojimi klerikalnimi sofarani. Tako in nič drugače, g. Seigerschmidt!

Vir: Gorenjec, 2. 11. 1901

Za vseučilišče so vložile dalje prošnje naslednje občine na Gorenjskem: Kranj, Bled, Domžale, Ježica, Šenčur pri Kranju, Zgornji Tuhinj, Hruševka pri Kamniku, Lesce, Šmartin pod Šmarno goro, Špitalič, Trzin, Vodice, Sv. Ana, Dob, Sv. Katarina, Križ pri Kamniku in Prevoje.

Vir: Gorenjec, 30. 11. 1901

Ob nedeljah zaprto. Stranska blagovna postaja Bled (postaja Lesce- Bled) se zapre. G. kr. ravnateljstvo državnih železnic naznanja, da se za prometno okrožje postaje Lesce-Bled od dne 15. julija 1897 naprej na Bledu napravljena stranska blagovna postaja dne 30. novembra t.l. za nedelje zapre.

Vir: Gorenjec, 30. 11. 1901

Minule deželnozborske volitve.		
V o l i l n i o k r a j :	Pogačnik	Čop

Radovljica		
Begunje	43	25
Bled	46	31
Bohinjska Bistrica	137	—
Breznica	78	19
Gorje	146	7
Kamnagorica	23	3
Kropa	19	3
Lancovo	39	3
Lesce-Predtrg	39	57
Mošnje	132	8
Ovsiše	73	11
Ribno (Bohinjska Bela)	72	1
Srednja vas	144	8

Vir: Gorenjec, 7. 12. 1901

Za vseučilišče so vložile dalje prošnje naslednje občine oziroma korporacije in društva na Gorenjskem: Šmartin pri Kamniku, Zminec pri Škofji Loki, Preska, krajni šolski svet v Lescah, slovensko pevsko in bralno društvo »Triglav« v Radovljici, družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Vir: Gorenjec, 14. 12. 1901

Smrt Martin Vidic. Umrl je v četrtek dopoldne g. Jurij Maselj, posestnik na Primskovem, oče g. profesorja Ivana Maselja; v sredo popoldne pa g. Martin Vidic, posestnikov sin iz Lesec, star šele 24 let. N. v m. p.!

Vir: Gorenjec, 28. 12. 1901

1902

Poštne vesti. Poštarja Josip Pavlic v Škofji Loki in Rikard Schrey v Lescah sta pomaknjena v I. razred, 3. stopnja, poštarica L. Demšar v Žaleznikih pa v II. razred, 1. stopnja.

Vir: Gorenjec, 18. 1. 1902

Promocija. Na dunajskem vseučilišču je bil v ponedeljek promoviran doktorjem modroslovja gimnazijski učitelj in posestnik v Lescah, g. Pr. Mat. Potočnik.

Vir: Gorenjec, 18. 1. 1902

Novoporočeni knežji par Windischgratz. Dne 23. t. m. se je - kakor že omenjeno - vršila poroka hčerke pokojnega prestolonaslednika Rudolfa, nadvojvodinje Elizabete Marije s knezom Otonom Windischgratzom. Tisti dan opoldne sta visoka poročenca nastopila ženitovanjsko potovanje. Izvolila sta si med drugim tudi naš divni Bled, kjer ima oče ženinov svojo vilo in kjer mislila ostati do 31. t. m. Minuli teden sta dospela na Bled. Ob tej priliki se nam piše odondot: Naše letovišče seje praznično obleklo, da dostojno počasti in sprejme Nj. ces. in kr. visokost nadvojvodinjo Marijo Elizabeto z njenim poročencem knezom Otonom Windischgratzom. Vse hiše so bile v cesarskih in narodnih zastavah in lučkah. Pred pošto je stal slavolok, obstoječ iz dveh piramid, na katerih je gorelo brez števila lučic, na piramidah so bili obešeni habsburški, cesarski, hišni, Windischgratzov in deželni grb ter polno lampijonov. Od pošte do

grada - 1 km daljave - je bila ob obeh straneh napeta žica, na katerih je bilo obešenih po dva metra narazen tisoč rdečih lampijonov. Domači gasilci so stali ob potu in delali častni špalir. Visoka novoporočenca, ki sta se pripeljala ob 10.36 z dvornim vlakom v Lesce, je po zdravil na kolodvoru okrajni glavar, polom sta se odpeljala v odprli kočiji z dvema paroma konj na Bled. Tu je pričakovalo nebroj ljudstva ob cesti, ki ju je živahno pozdravljalo. Odpeljala sta se naravnost v grad. Posebnega sprejema ni bilo. V soboto dopoldne ob enajstih ju je pozdravil naš župan gospod Peternel z dvema od borni koma v narodni gorenjski noši v gradu. V soboto zvečer ob sedmih bo bakljada in serenada. Domači gasilci z gorjanskimi in belskimi bodo nosili lampijone in baklje. Naši pevci in pevke pa bodo zapeli pred gradom štiri pesmi. V nedeljo popoldne ob štirih pa napravijo v proslavo poroke šolski otroci blejski koncert in deklamacijo. Dog živi novoporočenca še mnoga leta!

Vir: Gorenjec, 25. 1. 1902

Predpustne veselice. Slovensko bralno društvo v Tržiču napravi v soboto dne 1. februarja predpustno veselico v zgornjih prostorih gospoda A. Perneteta. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin. - Pri Katrineku v Lescah se vrši plesna veselica v nedeljo 2. februarja ob treh popoldne. - Lovci na Praprotnem prirede dne 29. t. m. veselico pri kazini.

Vir: Gorenjec, 25. 1. 1902

Smrt ga Grassi. V Lescah so danes zjutraj dobili mrtvo gospo lesnega trgovca Grassija.

Vir: Gorenjec, 1. 2. 1902

Vir: Gorenjec, 1. 2. 1902

Primerjava starega in novega župana. Iz Lesec. Naša občina je imela skozi 22 let za župana moža, ki je bil svojemu župniku poslušen, in sicer iz srca vdan v vseh zadevah. Take osebe se novodobno zovejo »klerikalci«. Vendar pa v svojem času klerikalizem ni imel tega pomena, kakor ga ima dandanes in radi tega se na to ni oziralo. V novejšem času pa, ko se klerikalizem strastno šopiri ter se s silo vsiljuje vsakemu tudi na deželi, hotela je usoda drugače tudi pri nas. Pri poslednji občinski volitvi posadil je občinski odbor na županski stol delujočega in zavednega narodno-

naprednega moža. In sedaj si predočimo sadove obeh županov. Prvi je pobiral 25 odstotkov občinske doklade in s tem tako preišljeno ravnal, da ni bilo preostanka niti primanjkljaja. Poslednji pa zahteva in dobiva le 14 odstotkov doklade in glejte čudo! Letošnji račun kaže čez 540 kron, všteti še 35 K, katere ima vplačati prejšnji župan v občinsko blagajno, tedaj skupaj 575 kron prebitka. Razven tega je klerikalni župan s 25 odstotki prejemal pri enakih potrebščinah približno 600 K več na leto, kar kaže okroglih 1200 kron. In te sedaj ostanejo v žepih občanov. Ali ni to liberalni blagoslov? Gospodje klerikalci, kaj porečete k temu? - Pripomniti se mora, da so navedene doklade skupne, izmed katerih je 8 odstotkov šolskih in 6 odstotkov občinskih doklad. Edino naša kmetijska občina na Gorenjskem ima liberalni odbor in vendar se nobena druga, dasiravno prosvitljena, ne more z našo enačiti, ne v tem in ne v onem oziru. Radi tega morajo biti občani ponosni na sedanji odbor, da se tako uzorno gospodari z občinskim premoženjem. Prihodnje leto se ima zopet vršiti nova občinska volitev. Gotovo se bode klerikalni duh šopiril po novi metodi kakor pav, in o tem se bode svoječasno po odnošajih strožje debatiralo. Tedaj na svidenje!

Vir: Gorenjec, 1. 2. 1902

Izzrebanje porotnikov. Za prvo porotno sesijo, ki se prične 3. marca v Ljubljani, so bili izžrebanji z Gorenjskega gg.: Franc Exler, klobučar, in K. Florian, knjigotržec iz Kranja, Jožef Hacin, posestnik iz Češnjevka; Anton Hafner, trgovec v Železnikih, Josip Krenner, trgovec v Kranju, Pavel Klinar, posestnik v Veliki dolini pri Kranjski gori, Ivan Legat, hotelir in posestnik v Lescah, Luka Mlakar, župan v Lukovici, Anton Muller, vinski trgovec v Stobu pri Kamniku, Viljem Polak, posestnik v Tržiču, in Ivan Sartori, posestnik v Radovljici.

Vir: Gorenjec, 8. 2. 1902

Novi semnji. Občina Selca je dobila dovoljenje za dva nova letna živinska semnja, in sicer dne 3. maja in 4. oktobra, in občina Lesce dne 24. februarja in 29. septembra vsakega leta.

Vir: Gorenjec, 8. 2. 1902

Spovedni listki. Iz Lesca. (Naši velikonočni piruhi.) Ko je naš župnik g. Seigerschmied prihajal k nam, nastopil je v ponižni ovčji obleki, toda v zavesti smo si bili, da je ta uniforma – »fovš«, pod katero tiči zgrabljivi volk. In resnično! Skoro je ni propovedi, v kateri bi ne ožigosal brezvernih liberalnih časnikov kot pogubljivo hudičevo delo. Slednjič se je ta veleum povspel še nekoliko višje, ko je namreč oznanil, da nihče, kdor se ne bo izkazal z velikonočnim spovednim listkom, ne bo pri prihodnji birmi pripuščen za botra in tudi ne pri krstu, in da se s tem takorekoč vsak sam izobči iz cerkve. Temu seveda sledi, da se v poslednji uri ne previdi, ko umije mu ne zvoni, ter nima cerkvenega pokopa. To je izvrstno sredstvo, v klerikalni brlog vgnati s tem napredno-rnisleče ljudstvo na deželi. Toda počasi! Ako še nam s tem zabrani biti »boter«, smo v enem oziru našemu terorizatorju za to hvaležni, kajti to je, Nemeč bi dejal »Titel Ohne Mittel und kostet was«. In če smo izobčeni, hočemo biti izobčeni tudi za dati ter hočemo lastne otroke imeti na naši strani in sicer za to, ker so naši. Naš župnik zahteva tako pretirane zahteve, a drugod ne. Koliko sposobnih botrov bi se na ta način dobilo v Ljubljani, ko bi bili ondi duhovni gospodje tudi tako nestrpnji. Kaj mislite, gospod Seigerschmied? Take velikonočne piruhe naj si prihrani g. župnik zase.

Vir: Gorenjec, 29. 3. 1902

Birma na Gorenjskem. V radovljiškem okraju: dne 25. maja v Radovljici, 20. maja v Ljubnem, 27. maja na Ovsišah, 28. v Kropi, 31. na Bohinjski Beli, dne 1. Junija na Bohinjski Bistrici, 2. junija v Srednji vasi v Bohinju, dne 3. junija na Koprivniku, dne 4. v Zgornjih Gorjah, dne 5. v Zaspem, dne 6. na Bledu, dne 7. v Lescah, dne 11. na Fužinah, dne 12. v Ratečah, dne 13. V Kranjski gori, dne 14. na Dovjem, dne 15. na Jesenicah, dne 16. na Planini pri Jesenicah, dne 17. na Koroški Beli in dne 18. na Breznici.

Vir: Gorenjec, 10. 5. 1902

Premovanje konj se vrše na Gorenjskem, in sicer dne 12. avgusta v Kamniku, dne 13. avgusta v Kranju in dne 2. septembra v Lescah.

Vir: Gorenjec, 17. 5. 1902

Poslano g. T. P., posestniku v Lescah. Dne 1. junija ste popivali najprej po raznih gostilnah v Radovljici, potem pa v Lescah, kjer ste se ga zopet prav pošteno nalezli. V takem stanu ste nato kolovratih okrog, zabavljali in zmerjali ljudi, ki Vam žive dni niso storili ničesar hudega. Miru niste dali niti ljudem, ki so bili zbrani na pokopališču ob pogrebu; motili ste celo g. župnika pri molitvah. Vsi navzoči so se zgražali nad Vašim sirovim vedenjem. Več sosedov in tudi Vaša žena so Vam prigovarjali, da se to ne spodobi. Vi ste še nadalje tako razgrajali in zabavljali, da jo bilo sram Ant. Meršola in Ant. Bizjaka, a ta dva sta bila tiho. Potem ste lezli na kolodvor, kjer sle dobili brata od svoje žene, lačnega namreč, ga opsovali in osuvali. V gostilni »pri Triglavu« tudi niste dali miru poštnemu ekspedijentu Bizjaku, ki pa Vas je pustil na miru in odšel.

Ali ni bilo res vse tako?

Vsled tega Vam tukaj javno povemo, da drugikrat uganjate doma svoje burko in cele skladovnice različnih psov, s katerimi ste minulo nedeljo razžalili popolnoma mirne in trezne ljudi, če se Vam poljubi ali pa, če Vas bo kdo poslušal. Ako se bo to ponavljalo, primorani bomo v drugič prositi za javno varstvo, da nam ne bo treba poslušati tako divjih in neotesanih izrazov, ali pa bomo primorani imeti seboj orožnika, da bo ukrotil in spravil na varno takega divjaka.

Tomaž, Tomaž, pamet, pamet!

V Lescah, 3. junija 1902.

Več Leščanov. (Podpisi so na razpolago v našem uredništvu.)

Vir: Gorenjec, 14. 6. 1902

Število birmancev. Birmancev je bilo v radovljiški dekaniji, in sicer v Radovljici 318, v Ljubnem 67, v Ovsišah 47, v Kropi 125, na Bohinjski Beli 87, na Boh. Bistrici 174, v Srednji vasi 188, na Koprivniku 68, v Gorjah 203, v Zaspu 62, v Gradu 147, v Lescah 50, v Ratečah 99, v Kranjski gori 155, na Dovjem 126, na Jesenicah 358, pri Sv. Križu 37, na Koroški Beli 103, na Breznici 168; vseh skupaj tedaj 3438.

Vir: Gorenjec, 5. 7. 1902

Žaljivi župnik. Iz Lesec. Naš g. Seigerschmied je priznan kot eden prvih oznanjevalcev in vojščakov klerikalnih idej, kolikor bolj se mu prizanaša, toliko predrzneje in surovejše nastopa. Dogodil se je pred kratkim slučaj, in božja volja je bila, da je bil poklican odličen in občespoštovan župljan - seveda naprednjega mišljenja – krstnim botrom. In božja (?) volja je bila tudi nasprotno, ko mu župnik po babici naznani, da on ni za botra sposoben, ker se ni izkazal s spovednim listkom. Bodoči boter pa mu po ravnoisti osebi sporoči, da mu ne da spovednega listka, ko bi

ga tudi imel. Ošabni župnik poda se nato do botrove matere ter jo v vsem tem obvesti. Ko boter to izve, napoti se naravnost do župnika ter ga vpraša, zakaj v tej zadevi tudi mater nadleguje in zakaj bi ne bil boter, ker je bil že tolikokrat. Župnik odgovarja, da ga on s tem ni mislil žaliti. Boter zavrača, pa ste me razžalili in ali vam je znana kaka nepoštenost iz mojega življenja kot kristjana. Ko župnik na to ni mogel besedice ziniti, skliceval se je na svoje dosedanje metode ter se hotel kot na pravem stališču, z nekim cerkvenim predpisom opravičevati; toda oba sta zaman iskala, kje stoji zapisano, da se v sposobnost botrov zahteva spovedni listek. In konečno je bila zopet božja volja, da je bil za botra kot veljaven pripoznan. To dejstvo je g. župnik baje posvetil omenjenemu botru kot uslugo za neko, nekoliko prej storjeno in z drugimi vred prostovoljno odpuščeno žaljenje, oziroma obrekovanje od strani župnika. G. Seigerschmied še vedno misli, da je v hribih od koder je prišel. Nad vse izurjen je pač ta umetnik, ali mu ni znano in ali ni čital škofovega lista, v katerem se zabičuje, da je čitanje liberalnih listov greh in da se dotičniku, ako se tega ne odpove, odveza ne podeli. In kako more on od takih zahtevati spovednih listkov. Ako pa je kdo za botra poklican v tujo cerkev tedaj je vse prav, in na ta način se Boga ogoljufa ali pa je zakrament neveljaven. Sv. birma je tudi zakrament, ki se je pred kratkim pri nas delila; tu se je v raznih krajih opazilo zlasti v Radovljici, da so bili prvi liberalni veljaki za botre in še celo po več otrokom, a nihče jim ni stavil zapreke z ozirom na spovedne listke. O! da se le morejo ti klerikalni trabantje o največjih verskih zadevah tako nizkotno blamirati in sicer tako, da že najzabitejši bedaki stresajo glave in uvidevajo, da vera čimdalje bolj peša. Kmalo pridemo v Babilon!

Vir: Gorenjec, 26. 7. 1902

V dveh dneh 2688 kart. Železniški promet na državni železnici. Minula dva praznika je bilo krasno vreme in vsled tega je bil promet na gorenjski železnici tako ogromen, kakršen menda še nikdar. Vozilo je namreč všteti vojaške vlake 80 osebnih vlakov na vseh treh progah državne železnice iz Ljubljane in nazaj. Odhajajoči vlaki so imeli 56 strojev z 488 vozovi, došli pa 52 strojev s 504 vozovi. Skupno število vseh potnikov je znašalo 30.491. Tako je bilo na postaji Škofja Loka oddanih 1854, v Kranju 2500, v Podnartu in Otočah 5014, v Lescah 2688 voznih kart.

Vir: Gorenjec, 13. 9. 1902

Premovanje konj. Iz Lesec. (Premovanje konj.) Dobili so darila, oziroma priznanja naslednji posestniki: Lovrenc Legat iz Rodna za šestletno kobilu 70 kron, Franc Kosel iz Smokuča za štiriletno kobilu 20 kron, Anton Zupan iz Zaspas za osemletno kobilu 20 kron, Janez Bernard iz Zaspas za petletno kobilu srebrno svetinjo, Lovrenc Vojvoda z Bohinjske Bistrice za sedemletno kobilu 30 kron, Alojzij Gašperin iz Žirovnice za štiriletno kobilu 30 kron, Janez Gotelj z Dovjega za sedemletno kobilu 40 kron, Martin Zernec iz Zabreznice za petletno kobilu srebrno svetinjo, Janez Mihelič iz Noš za šestletno kobilu 20 kron, Jožef Dornik iz Podhoma za triletno kobilu 40 kron, Janez Skumavc iz Zgornjih Laz in Franc Resman za triletne kobili vsak srebrno svetinjo, Luka Grilc iz Zapuž za triletno kobilu 14 kron, Janez Savi s Kupljenika za triletno kobilu 20 kron, Jože Zupan in Andrej Jalen iz Hlebcev za štiriletne kobili vsak srebrno svetinjo, Jožef Stare iz Nomena za triletno kobilu 50 kron, Franc Benedičič z Globokega za štiriletno kobilu 30 kron, Mihael Ambrožič iz Mojstrane za triletno kobilu, Janez Resman s Polja, Janez Vovk iz Hraš in Janez Dolar iz Zagorice, vsi za dveletne kobile srebrne svetinje, Janez Kunstel iz Hraš za enoletno kobilu 20 kron, Janez Legat iz Lesec za dveletno kobilu srebrno svetinjo, Simon Božič z Ribnega za dveletno kobilu 20 kron, Janez Šari s Kupljenika za triletno kobilu, Jožef Vovk z Vrbe,

Marija Šimnic z Bodešč, Franc Ribnikar z Dobrega polja in Klemen Pretner s Kupljenika, vsi za dveletne kobile srebrne svetinje.

Vir: Gorenjec, 13. 9. 1902

Sejem. Iz Lesec se nam piše: Letni semenj v Lescah dne 22. septembra t.l., na novo vpeljan šele leta 1901, ni bil posebno slabo obiskan, kakor bi morda marsikdo mislil ob tako slabem vremenu. Bilo je na semenj prignane približno toliko živine, kolikor je v občini hišnih števil. Upamo, da bo na dan sv. Uršule semenj mnogo boljše obiskan, ker se bo skoro gotovo dobro prodajal fižol, čeravno še ni tako suh, kakor bi moral biti.

Vir: Gorenjec, 18. 10. 1902

Bled v električni luči. Gospoda Jakob Peternel in Oton Wöllling na Bledu sta predložila okr. Glavarstvu v Radovljici prošnjo s potrebnimi načrti vred za dovoljenje naprave za vodno moč z električno centralo na reki Savi blizu mostu, ki leži v tiru deželne ceste med Lescami in Bledom, v svrhu pridobitve električne moči za razsvetljavo blejskega zdravilišča in pa da se bode elektrika oddajala kot gonilna moč. Iz teh načrtov je razvidno, da se ima napraviti približno 147 metrov nad omenjenim mostom iz betona jez na zatvornice tri metre visok med parcelama št. 1366/1 katastralne občine Hraše in 290/41 katastralne občine Želeče v strugi reke Save. Iz glavne zatvornice drži na levem bregu parcele št. 1305/1 davčne občine Hraše 520 metrov dolga in 4.50 metrov široka odprta struga, vkopana v zemljo, za dotok vode k turbinam. Ta struga križa se z deželno cesto na ta način, da teče voda skozi obokan rov pod cestnim površjem. Ko zapusti voda ta rov, teče voda zopet po odprti strugi na parceli št. 1866 davčne občine Hraše do na tej parceli stoječe hiše za stroje, oddajajoča svojo gonilno moč turbinam. Pod turbinami se bode napeljala vsa voda po 37 metrov dolgi in 8.00 metrov široki strugi po parceli št. 1366 katastralne občine Hraše zopet nazaj v strugo reke Save. - O tem se razpisuje obravnava na licu mesta na dan 18. Decembra t .l. Vsa čast torej gospodu županu Jakobu Peternelu, ki skrbi, da bode naš »raj« tudi v tem oziru lahko konkuriral z modernim komfortom drugih svetovnih kopališč.

Vir: Gorenjec, 29. 11. 1902

To in ono iz Bohinja (in Lesc) ... Enaki slučaji so se večkrat pripetili, in včasih se je vnel že precej hud boj med potnikom in med to sodrgo, ki se skriva po takih samotnih krajih in napada potujoče ljudi, zahtevajoč od njih denarja. Vsled tega so tudi vedno v skrbeh, ako kdo hoče iti peš čez Bačo. Začetkom minulega meseca je hotel iti čez ta hrib nek višji deželnosodni svetnik v pokoju, star že okoli sedemdeset let. Na Podbrdu so mu sicer branili, da je ta prehod zelo nevaren in strm ter da naj se brez spremstva nikar ne podaja na pot. Mož ni ubogal dobrih svetov in je na vsak način hotel premeriti Bačo. V Bohinjsko Bistrico dospevši se je v neki gostilni nekoliko okrepčal in naročil nekemu fantu, naj mu preskrbi sedež na pošti, ki pelje iz Bohinjske Bistrice na Bled. Dal je dotičnemu fantu celo denar za vozni listek. A še predno je odšla pošta z Bohinjske Bistrice, si je ta pogumni potovalec vsedel na ravno došli voz, ki je imel peljati v Lesce. In odpeljal se je. Med tem časom pa dobi županstvo na Bohinjski Bistrici iz Podbrda brzojav, v katerem se povprašuje, je li ta in ta gospod srečno prišel čez Bačo. Večkrat se je namreč že pripetilo, da je zgrešil pot, se ponesrečil in se ubil, ali pa da so ga napadli in oropali, kakor že prej omenjeno. Županstvo je takoj potrebno ukrenilo in pozvedovalo za njim po vseh gostilnah in sploh povsod, kjer bi se mogel muditi. A vse zaman. Takega človeka ni nihče dobil v

Bohinjski Bistrici. Zopet so romali brzojavi iz Bohinjske Bistrice na Podbrdo in nazaj. Sedaj je županstvo na Bohinjski Bistrici brzojav županstvu v Lescah, je li se morda ne mudi v Lescah tak in tak gospod. In glejte čudo! Županstvo v Lescah je, misleč, da ima napraviti s kakim nevarnim človekom, hitro pozvedovalo po vseh gostilnah in slednjič našlo sličnega moža na leškem kolodvoru, ki je ravno čakal na bližnji vlak. Orožnik je nedolžnemu možu ukazal, naj se izkaže, kdo da je. A ker slednji, najbrž v silni zadregi, da so mu more pripetiti kaj tacega, brskal in brskal po svojem kovčegu, a ni mogel ničesar - niti svoje posetnice najti. Bil je v silni zadregi. Orožnik, izpolnjuje svojo strogo dolžnost in v nadi, da ima opraviti s kakim sumljivim človekom, mu veli, naj toliko časa počaka v njegovem spremstvu, da se izkaže njegova oseba. Šele, ko so drugo jutro brzojavno vprašali županstvo v Bohinjski Bistrici, kdo da je ta človek, mu je ono odgovorilo v Lesce, da je c. kr. deželnosodni svetnik v pokoju, ki je šel brez vodnika čez Bačo. Tedaj šele so ga izpustili. Revež je moral tako čakati celih 24 ur v Lescah. Seveda je deloma tudi sam nekoliko kriv temu.

Vir: Gorenjec, 6. 12. 1902

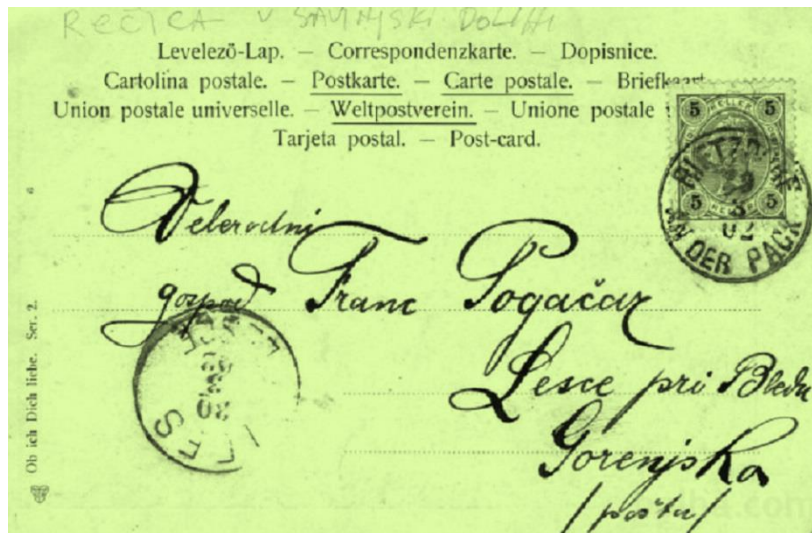
Občinska seja. Iz Lesec. (Občinska seja.) Dne 7. t. m. je občinski odbor obravnaval o proračunu za leto 1903, pri katerem se je sklenilo, da se ima na občinskih dokladah pobirati le 13 %. Odkar je tu pri nas napredni zastop pod županovanjem g. Ivana Žarka, so občinske doklade vedno manjše, in sicer prvo leto, ko je prevzel županstvo, se je znižalo od 25 na 18, drugo leto od 18 na 14 in letos od 14 na 13 % doklado, všteti šolsko doklado. Pod prejšnjem klerikalnim županom Antonom Meršolom pa je bila 25% doklada. Sedanji občinski odbor je lansko leto prihranil čez 500 kron. Pa kaj je bivši klerikalni župan še za en čudak! Pri pregledovanju letnih računov o prvi seji novega občinskega predstojništva se je izkazalo, da ni bilo vpisanih obresti, katere so se dvignile pri c. kr. davčnem uradu v Radovljici od obligacij okrog 34 kron in nekaj vinarjev. Ta prešmentani klerikalni bivši župan, ki vedno poseda pri župniku in znanem Pogačarju, noče plačati ta znesek, akoravno se je že podpisal na listek, katerega ima sedanji župan v rokah, da bo plačal, ako prejšnji tajnik pregleda račune in podpiše, da ni vračunal tega zneska v letnem občinskem računu. Prejšnji tajnik je tudi napisal spodaj letnega računa, da takratni župan Meršol tajniku ni povedal, da je prejel ta znesek, torej ga tudi vknjižil ni. Pri današnji občinski seji se je opetovano izreklo, da naj občini povrne ta znesek, drugače ga do morala sodnija izterjati. To se je tudi zapisalo v zapisnik, kar je Meršola tako razjezilo, da kot občinski svetovalec ni hotel podpisati zapisnik, temveč je odšel z besedami: »Ker ste zapisali to, pa ne podpišem!«

Vir: Gorenjec, 13. 12. 1902

SI AS 56/822 LESCE, NADROBNA DELITEV (193/1902), 1895-1902 (ZDRUŽENI DOKUMENTI);

Vsebina Nadrobna delitev vložek št. 151 k.o. Hraše Razsodba komisije za agrarne operacije PE: 2.11.1895 (466); razsodba ministrske komisije za agrarne operacije 2.5.1896 (170); kompetenčni razglas 10.6.1898 (284); imenik neposredno udeleženih 23.12.1898; register deležnih pravic 20.2.1900; glavni spis o nadrobni delitvi 5.5.1900 (394); izkaz novega posestnega stanja 5.4.1902 (819); sklep okrajnega sodišča v Radovljici 28.4.1902 (597); zaključni razglas 1902 (542); register posestnega stanja 17.4.1899; oddelilni proračun 23.4.1900; oddelilni register 12.2.1902; skupni oddelilni register 12.2.1902; mape - ocenilna skica agrarne operacije Lesce (2 izvoda) (s.d.). Udeleženci agrarne operacije: Marija Legat, Lesce 1, 5, 14, 21 in 23, Marjeta

Zupančič, Lesce 23, Janez Jalen, Lesce 29, Janez Razložnik, Lesce 3, Janez Žark, Lesce 4, Johann Wucherer, Lesce 6, Jakob Legat, Lesce 7, Anton Dežman, Lesce 8, Franc Legat, Lesce 9, Martin Vidic, Lesce 10, Franc Walland, Lesce 11, Josip Pretner, Lesce 12, mežnarija, Lesce 15, farovž, Lesce 16, Janez Walland, Lesce 17, Janez Legat, Lesce 18, Andrej Kapus, Lesce 19, Anton Šoklič, Lesce 20, Anton Zupan, Lesce 22, Tomaž Prešern, Lesce 24.

Naslovnik: Franc Pogačar Lesce, 1902
Vir: bolha

1903

Misijon. Iz Lesece. Pred kratkim smo imeli pri nas misijon, katerega sta vodila dva misijonarja-jezuita iz Ljubljane. Pa kaj je potreba pri nas misijona; obče znano je vendar, da imamo enega izmed najstrastnejših župnikov. Udeležba je bila misijonarjem povoljna in prve pridige so se tikale, kakor navadno — spovedi, o kateri se je mnogo govorilo in razpravljalo, kakšna spoved je neveljavna i . t . d. Tudi glede čitanja liberalnih listov so biliti misijonarji drugih nazorov, kakor pa je to sploh v navadi pri naših duhovnikih. Škof Jeglič je namreč čitanje liberalnih listov obsodil kot smrtni greh ter pod istim pogojem zapretil podeliti odvezo, ako se spovedanec ne odpove temu, kar se tudi dejansko izpolnjuje. In tudi sam papež v tem oziru ne more drugače ukreniti, sicer je odveza neveljavna; a pri našem misijonu se je postopalo umetnejše; odvezo je prejel vsak, četudi čita liberalne liste. Misijonarji so ukazovali, naj bi se taki listi opustili, niso pa zahtevali, naj se jim odpovemo, kakor je sploh pri škofovi odredbi zapovedano. Kako je smatrati te kombinacije, je pač dvoumno, ali je moral moral škof svojo odredbo skrivoma razveljaviti ali pa se jezuitje ne ozirajo nanje in potem je spoved sama ob sebi neveljavna pred Bogom. Res se je večina ljudstva udeležila misijonn in sv. zakramentov; vendar pa je še precejšnje število onih, ki so izostali. In kako bi tudi tako vablivo mični govori, presunljivo umetno sestavljene dogodbe ter preteče rohneči močni glas iz mastnega grla ne prerahljal možgan preprostega nevednega kmeta, katerih morda prej še nikdar rabil ni. Ko so bile ovčice docela tresirane, so se peljale na politično polje. Reklo se je: Možje posestniki, imate tudi volilno pravico in vaša dolžnost je kot kristijani, da volitve v občinske, deželno- in državnozbornske zastope krščanske može. Ako je eden ali drugi

dosedaj nasprotno ravnal, naj obžaluje in naj v prihodnje poravna. Na to se je versko fanatizirana množica postavila pred časniški oder. Reklo se je, ako ste do sedaj čitali slabe (ne liberalne) časnike, ali to obžalujete? Odgovarjale so večinoma ženske, možje malo, tisti pa, ki jih čitajo, večinoma niso bili prisotni. Slabi časniki torej, to mora biti »Slovenec«, ki je tolikokrat kaznovan, kateremu je sinček »Domoljub«, ki ga čitajo ženske, in to so morale obžalovati. Le nekoliko dni naj bi trajal še misijon in gospodje bi bili dosegli ta vspeh, da bi šla cela tolpa duševno obnemoglih žensk obojega spola v njih spremstvu v norišnico pod Ljubljano. Trezno misleči pa se poslavljamo od gg. Misijonarjev s tem, ko jim bilježimo, da mi prepuščamo in izročimo naše račune večnemu Bogu, kateri nas bo bolj pravično sodil, kakor črvički tega svetu.

Vir: Gorenjec, 3. 1. 1903

Prostovoljna prodaja.

Posestvo »Triglav« v Lescah pri Bledu na Gorenjskem se prostovoljno proda pod ugodnimi pogoji. Plačilo po dogovoru.

To posestvo obsega: enonadstropno hišo z 12 mebljovanimi sobami, ležečo ob okrajni cesti proti Bledu, v kateri se izvršuje gostilniška obrt, gospodarska poslopja, kegljišče, ledenico, park, velik sadni yrt, travnike in njive. Vse v najboljšem stanu.

Natančnejša pojasnila se poizvejo v pisarni gospoda dr. Albina Kapusa, odvetnika v Ljubljani, kolodvorske ulice h. št. 35. 10—1

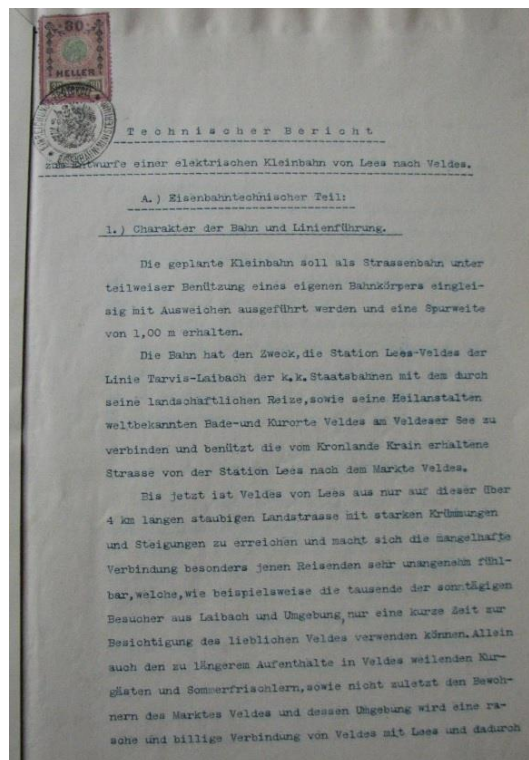
Vir: Gorenjec, 17. 1. 1903

Veselica »pri Katrineku« V Lescah se vrši jutri v nedeljo dne 25. t. m. ob 4. uri dopoldne plesna veselica v gostilniških prostorih g. Otona Homana »pri Katrineku«. K obilni udeležbi uljudno vabi gostilničar.

Vir: Gorenjec, 24. 1. 1903

Električna železnica. Predkoncesija v svrhu izvršitve tehničnih pripravljalnih del za ozkotirno električno železnico iz postaje Lesce-Bled do Bleda se je podelila g. Tomažu Pavšlarja za dobo jednega leta. Gospod Tomaž! Sedaj se pa le hitro zavrtite; leto je kratko in nevarnost je velika, da Vas ne prehitijo drugi. Sedaj šele vemo, zakaj so minuli teden Pavšlarjevi kalini zopet začeli polagoma čivkati. Tomaž jim je s to žalostno »predkoncesijo«, zopet malo izžgal oči. Vrag vedi, če jim je tudi povedal, kako je s svojo elektriko krošnjaril pri direkciji državne železnice v Beljaku in kakšen odgovor je tamkaj dobil?

Vir: Gorenjec, 31. 1. 1903

Načrt male železnice Lesce-Bled, 1903
Vir: vlaki.info

Telefon. Interurbansko telefonsko zvezo med Trbižem in Ljubljano namerava izpeljati c. kr. trgovinsko ministrstvo. Ta zveza bi imela tudi svoje medpostaje v Beli peči, v Mojstrani, na Jesenicah, v Lescah, Radovljici, Podnartu in v Kranju ter dve stranski zvezi: jedno iz Kranja v Tržič in Škofjo Loko, drugo v Lesce na Bled. Dalje bi se napravilo v Kranju, Škofji Loki in v Tržiču še posebno lokalno omrežje, to pa seveda le v slučaju, da se priglasijo zadostno število odjemalcev za lokalno omrežje in se primerna uporaba nameravane interurbanske telefonske zveze približno določi kupčijskino in drugim razmeram. Danes popoldne ob dveh se je v Kranju zastran tega vršilo posvetovanje, pri katerem je g. c. kr. poštni kontrolor Grošel iz Ljubljane podal potrebna pojasnila.

Vir: Gorenjec, 14. 2. 1903

Samostojni konjerejski odsek c. kr. Kmetijske družbe Kranjske je imel dne 10. t. m. svoj redni občni zbor, katerega se je udeležilo okoli 50 konjerejcev iz vseh strani dežele. Na predlog g. Primožiča s Pristave se je obravnavalo o predlogu, da bi se premo vanje konj vršilo tudi v Tržiču. V novi odbor so bili izvoljeni gg.: poslanec Franc Povše, predsednikom; veleposestnik Josip Lenarčič na Vrhniki, podpredsednikom; odbornikom pa gg.: Ivan Gams, posestnik v Iški Loki; Gabrijel Jelovšek, župan na Vrhniki; baron Leopold Lichtenberg, graščak v Jablan; Vinko Ogorelec, posestnik v Škofeljci; Alojzij Pavlin, c. kr. nadživinozdravnik v Ljubljani; Anton Ulm, graščak v Klevevžu; Franc Zupančič, posestnik v Rakovniku, in Ivan Žark, župan v Lescah.

Vir: Gorenjec, 21. 2. 1903

Kritika župnika. Iz Lesce. Radovednost se prišteva med navadne človeške slabosti, ki se v gotovih slučajih more označiti kot bolezen, katera je v obilni meri pri ženstvu udomačena. Vendar pa ta bolezen muči tudi župnika v Lescah, g. Seigerschmieda.

On opazuje s svojimi očmi, nateguje ušesi, si brusi jezik ter voha z nosom, da bi zasledil dopisnika »Gorenjca«. Pač nepotrební napor! Gospod župnik ne pomisli, da more to biti vsak, kdor je pisave zmožen in celo tudi zunanji človek, ako mu pride novica po zanesljivih osebah do ušes. Uredništvo pa zakriva svoje dopisnike s plaščem tajnosti. Sploh pa ni važno vprašanje, kdo je dopisnik; veliko večjega pomena pa je vprašanje, kar se čestokrat pripeti, je li to tudi resnica, kar se jo pisalo in faktum! Resnica je največji strah klerikalcem, katere se vedno izogibljejo kakor hudič križu. Oni so dobro prepričani, da liberalni listi prinašajo čisto resnična poročila, ne pa tako klerikalni, kar je občeznano; n. pr. v svojem času prinesel je listič »Bogoljub« jezuitsko - zvito laž, kako je bil misijon v Lescah potreben in kako je vse predrugačil; le par trdovratnežev je izostalo. Oj, preljubi klerikalni lažnivci! Lagali ste v bahariji, kar mora vsak, komur je znano, hote ali nehote priznati. Tisti „par“ - 2 bi se moral najmanj x 20, potem bi se dobilo približno število takozvanih „trdovratnežev“. - Gospod župnik je imel že več ostrih spopadov s farani v tem kratkem času, odkar biva tukaj; omenja se le oni, ko je namreč prišel liberalni mož za botra, pripomnil mu je župnik, da ni oddal spovednega listka. Ko mu pa boter reče, da ne more oddati listka, ker ni bil pri spovedi, mu župnik veli, ako vas vprašam, ste li opravili spoved, recite „da“ in s tem se zadosti cerkveni postavi, in ko mu na to boter pritrdi, je bil za „tavbljih“ spoznan. To so kaprice o d g . župnika. On je rogovilil prej, rogovili sedaj in rogovilil bode tako dolgo, da bo izrogovilil. Na svidenje na papirju!

Vir: Gorenjec, 28. 2. 1903

Nov oseben vlak na gorenjski progi. S prvim majnikom se bode na gorenjski železnici vpeljal nov oseben vlak do postaje Lesce-Bled, ki bode vozil iz Ljubljane okoli pol 2. uri in prihajal v Ljubljano okoli pol 11. ure ponoči.

Vir: Gorenjec, 14. 3. 1903

Županovo pismo. Iz Lesec. Gospod urednik! Pošiljam Vam značilno pismo, katerega blagovolite ponatisniti. To namreč slove v izvorniku: »Slavni Samostojni konoreski odsek v kmetiske družbe se je bralo v 15 svečana v kmetovalco de so imeli 10 tega mesca voliti nekaj novih udov zali Bog za gorensko so volili leškega župana Žarka slabšiga moža niso mogli dobiti na gorenskimi on ni biralc in ni karikalc je tak kakor ta črna sveča za svoj žep je dober za snedeno r... kakor so vsi možje v Lescah kmetijske podružnica najslabi stoji na vsim Gorenskem bilo lahko saj boljši so imeli od vsega Becirka stare zalogo to pride zato so zanič možje za svoji žep g. Žark se je v svoji srečni na Breznici mnogo let ponujal za župana pa ga niso votli voliti niso imeli za župana za to je bil an medlač. V Lesce se je preselil skoz njegovo ženo deli se je s ta veliko politiko vsilil so eni slabi možje prišli odbor kakor je on starega župana odrinil je bil oponoči več vreden kakor on opone Zali Bog je od Ljubljan do kranjske Gore dosti Žebčarskih postoj jeh jimajo Zastopani možje v Rokah Žebce si zastopijo na konsko rejo v polnoči bole kakor hinavski Žark on in in njegov Oče nista zredla enga žrebeta de bil per 20 tednih vreden 120 kron je bil že g. Žark za konskiga star mešetarja tujih kupcam soga previdli de nič ne pozna konske reje samo glaš, so ga opustili. V drugo kaj več Juri Petelin.«

Kdor je pisal to pismo, kajti Jurija Petelina ni v našem kraju, je ničvreden podel lažnik in figovec. Ne da bi se bahal, so se, odkar stojim podpisani na čelu občinskega odbora v Lescah, občinske doklade znižale skoro na polovico, in občina ima v blagajni že čez 600 K denarja, kar pod prejšnjim županom nikdar ni bilo. Zaradi zgoraj navedenega pisma se mogoče še vidimo v Radovljici. Ivan Žark, napredni župan.

Vir: Gorenjec, 25. 4. 1903

Naši klerikalni narodnjaki. Iz Lesec se nam piše: Kdor ima priliko večkrat občevati z našimi klerikalci, tisti ve, kako bore malo narodne zavesti in narodnega ponosa imajo še sedaj v naših krajih ravno farovski zaslužnjenci. Ako kateri izmed njih razume nekoliko nemščine, kaže povsod ob vsaki priliki in brez vsake potrebe z velikim ponosom svojo nemško učenost ter tolče in hrusta svojo spakediano nemščino kakor hrvaški prašič želod pod hrastom. Eden takih zopernih in bahatih tolkačev nemščine je tudi naš »Pogačar«, ki je nekak pobočnik ali adjutant župnika Zajgeršrnida. In takoj v sosedni občini na oni strani Save je Valentin Dežman »Pogačarju« podoben junak. To je tisti Dežman, ki je bil lani izvoljen za lancovškega župana na veliko veselje radovljiških klerikalcev in se od tistega časa podpisuje le s po nemško spačenim imenom: Valentin Deschmann. Ne vemo, ali hoče s tem tudi on pokazati svojo hostarsko učenost ali se hoče prikupiti kakemu uradu. Pameten človek mora priznati, da ni umestno in značaj no ne eno ne drugo in da kaže s pačenjem svojega imena kot lancovski župan le - svojo hostarsko budalost, ki je sploh rada udomačena pri naših klerikalcih. O tem Dežmanu, sedaj Deschmannu tudi vemo, da je posilil svojega sina v semenišče, in ko je enkrat ušel ven ter prišel domov brez tistega semeniškega »krogelca«, ga je zopet prisilil, da je šel nazaj. S tem si je menda pridobil posebne zasluge za katoliško stvar. Možakar pa najbrž še ni nobenkrat pomislil ali pa ne ve, da ni nobena posiljena stvar dobra, najslabši pa je posiljen duhoven posebno v sedanjih časih na Kranjskem, kjer duhoven že skoro dober in pošten še biti ne sme, ampak si mora s kranjsko katoliško žlindro namazati roke in jezik, ako hoče biti v milosti pri njegovi vzvišenosti dr. Šušteršiču, ki je komandant škofa Jegliča, in ako hoče kaj »naprej priti.

Vir: Gorenjec, 2. 5. 1903

Izžrebani porotniki. Za drugo četrtletje letošnjega leta so izžrebani z Gorenjskega naslednji gg.: Matija Dobida, gostilničar in posestnik v Lescah; Karol vitez pl. Strahl, veleposestnik v Stari Loki; Franjo Cvek, trgovec v Kamniku, in Miroslav Olifčič, gostilničar in posestnik na Bohinjski Beli.

Vir: Gorenjec, 9. 5. 1903

Drobiž z Gorenjskega. Kravo je povozil dne 12. t. m. osebni vlak št. 1714 med postajama Žirovnica in Lesce.

Vir: Gorenjec, 27. 6. 1903

Volitve. Iz Lesec. Dne 13. t. m. smo imeli volitev občinskega odbora. Podpisani sem volil z večino naše občine. Od neke strani pa se mi očita, da sem volil s klerikalno stranko. Kako morem voliti može klerikalne stranke, ker poznam le dva moža, ki sta res katoliška, to sta Hrvatov France in Jurčev Blaž. Večina takoimenovane klerikalne stranke pa je hinavska stranka. Posebno veljavo ima neka oseba, ki je na cesti pobrala bič nekega voznika, ki je izgubil in prišel nazaj iskat bič. A utajila mu je, da nima biča. Ne vem, zakaj se nekdo tako huduje, ker bo g. Žark zopet voljen županom. G. Zark je vrl mož, ki vsakemu rad napravi dobro, Če vidi, da je potrebno, in ko bi tudi bilo treba v svojo - lastno škodo. Žark rad hodi v cerkev in se tudi spodobno vede povsod, zlasti pa v cerkvi brez vsake hinavščine. Omeniti moram tudi, da je dobil od nasprotne stranke največ glasov nekdanji župan Meršol cele tri glasove v vseh treh volilnih razredih. Kdo je temu kriv? Pa pomedimo vsak pred svojim pragom in povsod bo lepo. France Brenčce.

Vir: Gorenjec, 27. 6. 1903

Prispevek. Občina Lesce je poslala glavnemu odboru za postavljanje Prešernovega spomenika po svojem županu g. Ivanu Žarku 25 kron. Naj bi našel ta rodoljubni dar mnogo posnemovalcev pri slovenskih občinah!

Vir: Gorenjec, 11. 7. 1903

Telefonska zveza na Gorenjskem. C. kr. Poštno in brzojavno ravnateljstvo je izdelalo načrt, po katerem bi se ob progi državne železnice najvažnejši kraji pritegnili v inteiurbanski telefonski promet in bi se telefonske naprave vpeljale v poštnih uradih v Trbižu, Beli peči, Mojstrani, na Jesenicah, v Javorniku, Lescah, Radovljici, Podnartu, Kranju in Ljubljani. Pri morebitni vpeljavi v Trziču, Škofji Loki in na Bledu bi bilo treba napraviti stranske zveze. Troški za vnanjo napravo bi znašali okrog 124.000 kron in bi imele k tem troškom prispevati prizadete občine 30 % prispevek v znesku 33.000 kron.

Vir: Gorenjec, 11. 7. 1903

Posestvo naprodaj.

Martin Vidic v Lescah proda svoje posestvo v Lescah s hišo in hlevom in drugim gospodarskim poslopjem ter 2 kočiji in štiri konje, polje in travnike v zelo dobrem stanju.

V Lescah, dne 25. avgusta 1903. 157—1

Martin Vidic.

Oglas prodaje posestva Vidic

Vir: Gorenjec, 31. 8. 1903

Vozni tarif
za koncesijonirani omnibus Josipa Ažmana

med postajama
Lece-Bled
in
Bohinjska Bistrica

Odhod iz Boh. Bistrice (restavracija Ažman)	Prihod na postajo Lesce	Odhod iz postaje Lesce	Prihod na Boh. Bistrico (restavracija Ažman)	Cena		Opomba
				K	h	
zjut. 5 45	dop. 8 30	—	—	2	20	brez
—	—	pop. 3 15	pop. 6 00	2	90	prtljage

Vozni vsaki dan.

Tarifa posameznih postaj:

	Cena brez prtljage	
	K	h
Iz Lesce na Bled, daljava 6 km in nazaj	—	50
» Bleda na Boh. Belo, daljava 6 km in nazaj	—	50
» Boh. Bele v Nomen, daljava 10 km in nazaj	—	80
» Nomena v Boh. Bistrico, daljava 5 km in nazaj	—	40

Podpisani ima na Bledu in v Bohinjski Bistrici na razpolago **prenočišča** ter točno postreže z vsem potrebnim vsakega gosta. Eno- ali dvovpredni vozovi (Landauer), vedno na razpolago in tudi drugi omnibus za 10 oseb se lahko vsaki čas naroči. Priporoča se uljudno

Josip Ažman
gostilničar na Bledu in na Boh. Bistrici.

207—2

Oglas Ažmanovega omnibusa, 1903 **Gorenjec, 7. 9. 1903**

Iz časa. Gorenjec (1903): Podpisani ima na Bledu in v Bohinjski Bistrici na razpolago prenočišča, ter točno postreže z vsem potrebnim vsakega gosta. Eno ali dvovprežni vozovi (Landauer), vedno na razpolago in tudi drugi omnibus za 10 oseb se lahko vsaki čas naroči. Gospod Josip Ažman, gostilničar na Bledu in Bohinjski Bistrici je dobil dovoljenje za redno vožnjo svojega omnibusa na progi med Lescami in Bohinjsko Bistrico. Novo prevozniško podjetje bo začelo z obratovanjem že naslednji teden, priporoča se uljudno. Odhodno postajo bo imel pred Ažmanovo restavracijo vsako jutro ob 5:45. Po potrebi se bo ustavljal v vseh vaseh ob progi, daljši postanek pa bo imel le na Bledu, v Lesce bo pripeljal ob 8:30 zjutraj. Proti Bohinju se bo vračal ob enih popoldan. Vožnja bo trajala malo manj kot tri ure, cena vozne karte, brez prtljage, pa bo 2 kroni. / **Vir: gore-ljudje.si**

Tombola. Kmetijska družba v Lescah napravi v nedeljo dne 4. oktobra v gostilni g. Jos. Wuchererja tombolo. Začetek ob štirih popoldne.

Vir: Gorenjec, 26. 9. 1903

Srečkanje priredi, kakor smo že zadnjič na kratko omenili, podružnica c. kr. kmetijske družbe v Lescah v prostorih g. Josipa Wuchererja v nedeljo, dne 4. Oktobra 1903. Spored: Srečkanje in prosta zabava. Darila za srečkanje se hvaležno sprejmo. Začetek ob 4. uri popoldne, čisti dohodek je namenjen za društvene potrebe. K obilni udeležbi uljudno vabi. Odbor.

Vir: Gorenjec, 3. 10. 1903

Omnibus iz Lesec na Bohinjsko Bistrico. Gospod Josip Ažman, restavrater na Bledu in na Bohinjski Bistrici, je dobil dovoljenje za omnibus iz postaje Lesce skozi Bled na Bohinjsko Bistrico, in sicer odide iz Bohinjske Bistrice (restavracija Ažman) zjutraj ob 5.45 in pride na postajo Lesce ob 8.30 zjutraj. Iz Lesec odide popoldne ob 3.15 in pride na Bohinjsko Bistrico ob 6. uri zvečer. Vozi vsak dan. Cena brez prtljage K 2.20.

Vir: Gorenjec, 17. 10. 1903

Obodba obstrukcije. Ljudski glas. Občinski odbor Lesce je v svoji zadnji seji sklenil na deželni zbor peticijo, v kateri se obsoja obstrukcija, da bi se zaradi volilne reforme, ki prav nič ni nujna, zapostavljale najnujnejše koristi kmetskega prebivalstva. Prošnja se je odposlala deželnemu poslancu g. dr. Ivanu Tavčarju. Gorenjske občine, posnemajte ta umesten korak!

Vir: Gorenjec, 7. 11. 1903

Klerikalno narodnjaštvo krošnjarstvo. Piše se nam: »Slovenec« od torka straši, da je vse polno germaniziranih znakov v Lescah, kjer se baje zbira velika nemškularija, in tja doli proti Radovljici in v Radovljici se neki vidijo sami nemški napisi. »Slovencev« dopisunček se dela silno užaljenega zaradi lega, a pri tem se mu pozna, da je ta užalilev le prisiljena in hinavska. Njemu pač ni nič mar slovenska narodnost, ampak ga boli katoliško srce le vsled lega, ker je občinski odbor v Lescah sklenil izjavo zoper dr. Šušteršičovo komedijo v deželnem zboru in ker niso zadnje

občinske volitve v Radovljici izpadle po volji radovljiških klerikalcev. Zakaj pa dozdej ni videl omenjenih nemških napisov nobeden klerikalec? In zakaj se še zdaj hodi okrog njih kakor mačka okrog vrele kaše? Obeta se, da se bode v prihodnje odločneje pomedlo s to nemškutarijo. Zakaj se pa že ni dozdej in zakaj se še zdaj odlaša? Le pogum, le pogum, katoliški junaček, katoliški narodnjaček, pa bodi kjerkoli, če si v Radovljici, v Lescah ali na Boh. Beli! Kar brez vsega strahu lepo po vrsti razloži in izloži v »Slovenca« iz svoje črne malhe vse, kar si nabral nemškularskega po potu iz Lesec v Radovljico, in verjemi nam, da ti bomo prav po kranjsko cmoknili žegnano roko, ako bode tvoje blago res pošteno narodno, pošteno slovensko. A da bi se iz slovenske narodnosti le brile burke v prid rimskega klerikalizma in dunajskega germanizma po vzgledu dr. Žlindre, tega ne bomo trpeli. »Slovencev« narodnjaček le naj odkrito pove, da so tistega notarja, ki ima samo nemški napis, klerikalci vseeno vedno volili v občinski odbor in da so radovljiški klerikalci imeli prej nad občinsko pisarno nemški napis na prvem mestu in šele pred par leti, ko se je ta zadeva podregala v »Gorenjcu«, so dali postaviti slovenski napis zgoraj. Čemu je še zdaj potreben napis »Stadt-Gemeindeamt« pod slovenskim napisom, o tem naj se vpraša one, ki so ga dali napraviti. Nadalje pa naj se tudi pogleda tja na Lancovo, ki je prav blizu Radovljice, kak duh preveva slavnega klerikalnega lancovskega župana Deschmanna, ki je začel svoje ime pačiti po nemško, odkar je postal župan in se celo drzne poslati nemški dopis popolnoma slovenski sosedni občini. To in še marsikatero gršo klerikalno nemškutarijo naj v »Slovenca« kar brez vseh ovinkov ošvrka tisti, ki hoče biti v resnici slovenski narodnjak in ne le sleparski in hinavski krošnjar ter brezdomovinski rimski hlapec, ki pobrenka na narodne strune le takrat, kadar misli, da bo s tem vjel kakega zabitega nevedneža na - klerikalen lim.

Vir: Gorenjec, 14. 11. 1903

1904

Leščani pretepli Gorjance. Iz Lesec. Pred kratkim sem se pripeljal z vlakom v Lesce. Bil je krasen dan, ki mi je nudil najlepši razgled na Triglav in Karavanke. Očaran te prekrasne prirode sem šel naprej ogledovat si okolico ter občudovat lepo Gorenjsko. Po več kakor dve uri trajajočem izprehodu se podam v neko gostilno blizu Bleda, kjer si naročim čašo vina in večerjo. V kratkem času dobim dobro večerjo in istrijanec mi je tudi dobro ugajal. V pivski sobi je bilo živahno pogovarjanje domačih gostov, ki so se pogovarjali o novi železnici in o svojem poslancu g. Jos. Pogačniku. Ni še prenehalo to govorjenje, ko vstopijo trije kmetje - po izpovedbi natararice - Gorjanci. Bili so to krepki možje in na obrazu si jim bral, da niso danes v prvi gostilni. Ukazali so si prinesiti liter vina in postali so prav zgovorni. Hitro se vmešajo v pogovor prejšnjih gostov ter jim z vso vnemo pritrjujejo, da gospod poslanec Pogačnik ni prav nič storil za svoje volilce, kar se namreč tiče kolodvora na Bledu, cenitve zemljišč, Čeprav se je zadnjič prišel v Gorje opravičevat, da je prezrl ali zamudil vse prave momente. Povdarjali so med drugim tudi, da se za zemljiško cenitev poteguje namesto g. poslanca Pogačnika g. Ivan Čop, ki se pritožuje v imenu posestnikov. Klerikalci bodo seveda bobnali in vpili, češ, glejte, mi smo Vam dosegli to. Tako nas vodijo pri vsakih volitvah za nos. Nato vstane nek posestnik iz Podhoma, ki so mu rekli dohtar, in pravi, kaj pomaga zvoniti po toči. Potem, ko so tako obirali zdaj enega, zdaj drugega, izpregovori zopet nek drug posestnik, češ, vse je res, o čemur se danes pogovarjamo, ali mi imamo še toliko denarja, da vse Lesčane lahko izplačamo

ter jim zmenimo vsak denar. Gostje - domačini seveda – so bili s tem razžaljeni ter so drug za drugim vzeli iz svojih listnic stotake, češ, pri nas naj zmeni, kdor je tako bogat. In prišlo je tako daleč, da so bili poprej prijatelji naenkrat sovražniki ter so začeli onega posestnika iz Gorij »objemati«, da mu je bilo vroče v glavo tako, da je potil krvavi pot. Videč nevarnost in že od več dobrih gre tretji hitro vpregat konja, da bi se mogli rešit iz tega neprijetnega položaja. Hitro skočijo skozi vrata in na voz ter se bliskoma odpeljejo proti Gorjam. - Ker mi je še preostajalo časa, zanimivo pa poslušati in gledati take prizore, sem si najel voz in se peljal za njimi na Bled v nadi, da se ne peljeta naravnost v Gorje, temveč ostaneta gotovo v kaki gostilni na Bledu, kjer bodo zopet novi govori in novi prizori. Ali zmotil sem se! Pred nobeno gostilno nisem dobil konj teh dveh bežečih posestnikov, zatorej velim vozniku, naj me pelje naravnost v Spodnje Gorje. Kakih par sto korakov in bil sem v gostilni, kjer je dohtar iz Podhoma že izmival posestniku tovarišu glavo, mati Micka, znana klepetulja, pa je svetila ter mu potem v rane vlivala jesih in olje, Micka sama pa še povrh svoj žolč. Ranjenca sta rekla, da kaj takega še nista zlepa izkusila. Podhomski dohtar pa pristavi: Vse bi še bilo, ko bi le jaz ne bil izgubil klobuk pa «marelo», Lesčani naj si zapomnijo, kdaj bom šel zopet zdravit njih krave. - S tem je bil pri kraju moj izlet, ki mi gotovo ostane še dolgo v spominu, zato sem ga Vam, g. urednik, sporočil, in ne samo meni, še bolj pa tema dvema klerikalnima klevetnežema. / Izletnik.

Vir: Gorenjec, 2. 1. 1904

Lesce. Tu nameravajo ustanoviti katoliško izobraževalno društvo, a iščejo primerne prostora. Bog daj, da se jim to posreči.

Vir: Domoljub, 7. 1. 1904

OZ v šoli. Občna zbor. Občni zbor kmetijske podružnice v Lescah se je vršil dne 7. t. m. ob treh popoldne v ondotni šoli. — Občni zbor kmetijske podružnice na Selu pri Bledu se je vršil dne 7. t. m. ob štirih popoldne v hiši Ivana Pangerca na Selu.

Vir: Gorenjec, 13. 2. 1904

Telefonsko zvezo med Ljubljano in Trbižem bomo vendarle dobili. Telefonični uradi bodo v Trbižu, Beli peči, Mojstrani, na Jesenicah, Javorniku, v Lescah, Radovljici, Podnartu in v Kranju. S postranskimi črtami nameravajo zvezali s tem telefonom Škofjo Loko in Trzič. Troški bodo znašali 124.000 kron. Z občinami se vrše dogovori, da bi občine prispevale k troškom s tridesetimi odstotki.

Vir: Gorenjec, 2. 4. 1904

Kritika klerikom I. Iz Lesec. Kako lahko se izhaja brez farovškega nadzorstva in blagoslova v občinski upravi, pri raznih volitvah in drugih posvetnih zadevah in kako je to ljudstvu še v korist in srečo, o vsem tem da lahko ravno naša leska občina dober in lep izgled. Prebivalstvo naše občine je že dolgo napredno in svobodomiselnost kakor malokje na Gorenjskem. Vendar pa smo imeli še pred petimi leti klerikalnega župana Meršola iz Hraš. Ta možakar se je sukal na vse strani: Če je bil med klerikalci, je bil klerikalec, ako pa je prišel med liberalce, se je delal tudi sam liberalnega in povsod ter ob vsaki priliki je raztresal kar iz rokava svojo velikansko župansko modrost in učenost ter z veliko gorečnostjo ljudem okrog pridigoval, kake koristi dela občini kot župan. Tako se je posebno pred predzadnjimi občinskimi volitvami okrog slinil in prilizoval občanom, da bi ga še volili za župana. Alt ta goreča želja sc mu ni izpolnila. V občinski odbor je še prišel, a za župana je bil izvoljen naprednjak in poštenjak I. Žark iz Lesec, ker so ljudje vkljub samohvali župana

Meršola dobro poznali njegove zmožnosti ter lastnosti in tudi njegov hinavski značaj jim ni več ugajal. On zna komaj dobro podkresati svoje ime in je velik starokopitnež kakor so vsi klerikalci. Da cenjeni bralci lažje spoznajo, kakšen mož je on, naj navademo izza časa njegovega županovanja to-le značilno dogodbico: Nek prejšnji radovljiški glavar se je o neki priliki delj časa posvetoval z županom Meršolom ter mu dopovedoval, kako bi se dela neka zadeva pametno in koristno urediti. Meršol mu je kimal in pritrjeval, in glavar je bil že vesel, da mu vendar gre nekaj v glavo in da njegov pouk ne bo zastonj. Ko pa je glavar nehal govoriti, je župan Meršol odprl svoja žlobudrava usta in zapečail pogovor z glavarjem s krilato in modro opazko: »K, vejo kaj, gospod glavar, vse skup je za en drek!« To dogodbico je potem glavar sam pripovedoval v gostilni ter pristavil: »Res ne vem, ali bi se jezil, ali smejal nad takim človekom!« Ko ta Meršol, po domače »Figovec«, ni bil več izvoljen za župana, kar ni mogel zlepa tiho in možato preboleti tega poraza. Postal je najhujši in naj nestrpnejši klerikalec in je kakor kaka hudobna glistava terciijalka povsod in venomer opravljal ter obrekoval novega župana Žarka ter mu nagajal in škodoval, kjer je le mogel. Celo neko obrekljivo in lažnivo pismo brez podpisa je prišlo iz Ljubljane v Lesce na vpogled in vse okoliščine govore, da ga je on spisal, oziroma da ga je on sestavil in dal drugemu prepisati. Tudi pri občinskih sejah ni bilo pred njim miru. Zato so ga pri zadnji volitvi izbacili še iz občinskega odbora in ž njim vred tudi druge klerikalce, čeprav je bila pred volitvijo v Lescah birma in misijon in čeprav so nam ljubljanski gospodje poslali po odhodu miroljubnega duhovnika Hudovernika znanega političnega Zajgeršmida le zaradi tega, da bi nas izpreobrnil v klerikalce. Zdaj imamo v občinskem odboru lep mir in tudi naš dušni pastir se je umiril, ko je po mnogih brezuspešnih poskusih izprevidel, da pri nas nič ne opravi z agitacijo za svojo požlindrano stranko. Tako smo si sami napravili mir in red v naši občini. Svetujemo pa tudi vsem drugim pametnim ljudem okrog po Gorenjskem, da tako kakor mi napravijo prepotrebni mir in red v svoji občini, v cerkvi in na svojem domu, kar bo v korist in blagor njim in celi občini. – Pri nas v Lescah je več gostilen, a naročene so le na »Slovenski Narod« in »Gorenjca«. Slovenca dobiva le župnišče. Zajgeršmida seveda to boli in peče, toda pomagati si ne more. Tudi po drugih hišah imajo »Gorenjca«, ki ga povsod zelo rad bero, in nekateri boljši in premožnejši Leščani so skupno naročeni na »Slovenski Narod«, v katerem dobe vedno dosti pametnega, poučnega in dobrega berila. Za nedeljske popoldneve pa tudi lahko vsak posameznik kupi »Slovenski Narod« pri Legatu ali pa v bližnji Radovljici »Gorenjca« kakor tudi »Slovenski Narod« ter si tako pripravi kratkočasno in poučno zabavo za male stroške. Tako se pri nas mnogo bere napredno ali takozvano liberalno časopisje in vendar smo dobri gospodarji in boljši kristjani kakor farovškim gospodom dopadljivi klerikalni hinavci, in naši fantje se vedejo dostojno in pošteno, a ne tako surovo, divje in brezznačajno kakor njih vrstniki okrog po raznih klerikalnih krajih. (Nadaljevanje prihodnjič).

Vir: Gorenjec, 16. 4. 1904

Kritika klerikom II. Iz Lesec. (Konec). Bivši župan Meršol pa vendar še tudi sedaj ne more pozabiti na županski stolček. Ta mu je vsekako moral donašati zelo mastnih dohodkov, da ga je zapustil tako težko. Pošten in pameten človek, ki mu je mar za občni blagor, ne gleda na to, kdo je župan, ampak na to, da župan pametno in vestno deluje za napredek in koristi občine, da je na dobrem glasu kot poštenjak in da ima tudi v glavi več razuma in izobrazbe kakor kak zabit hribovec, da ne dela sramote občini pred tujci s svojo neumnostjo in neotesanostjo. Klerikalci pa ne gledajo na taka potrebna svojstva pri izberi županov. Večkrat postavi kak župnik za župana

najneumnejšega in najnevednejšega moža v občini zato, da je ta potem le slepo orodje v rokah političnega župnika, klerikalni kmet se pa tudi ne brani županske časti in odgovornosti, čeprav ve, da ni sposoben za župana. Misli si: Mi bodo že gospod župnik pomagali, jaz bom pa le dobro služil na račun občine. Tudi očka Meršol je kot župan prav po klerikalno gospodaril. Kar časa je on županoval, ni ostajalo pri občinskih računih prebilka, zdaj, ko županuje Žark, pa so občinske doklade manjše kakor prej in vendar je Žark občini prihranil na raznih taksah, denarnih kazni (od sodišča) in občinskih dokladah že lepo svotico kron čez župansko in občinske potrebe. Kam pa je Meršol zapisoval in obračal denarne kazni? Ali jih on ni nič dobil? Z županom Žarkom so lahko zadovoljni vsi leški občani. On je sicer naprednega mišljenja, kakršnega potrebujemo in hočemo tu imeti za župana, a v izvrševanju svojih županskih opravil je nepristranski, kar se, navadno ne more trditi o raznih klerikalnih županih. Ko je bil Žark lani drugič izvoljen za župana, ga je posestnik France Brence iz Hraš, ki ima za brata znanega klerikalnega rogovileža in hujskača, župnika J. Brenceta, javno pohvalil v »Gorenjcu« v dopisu, pod katerega se je podpisal s polnim imenom. In glejte, zdaj pa hoče ravno tisti Brence ustanoviti v Lescah katoliško izobraževalno društvo! Začel je okrog po občini nadlegovati ljudi za novo klerikalno društvo ter zapisovati one, kateri so obljubili svoj pristop. Med temi, katoliške izobrazbe potrebnimi ljudmi je seveda eden prvih najhujši nasprotnik sedanjega župana Žarka in nepokojnejš v občini, očka Meršol. Morda je prav on napravil in nahujskal Brenceta, da bi hodil zanj v ogenj po kostanj. Ali Brence bi lahko vedel, da je njegovo prizadevanje, napraviti kako klerikalno prismodarijo v Lescah, popolnoma brezuspešno, ker je v leski občini jako malo klerikalcev in še ti spadajo po večini med najslabše in najzanimnejše občane. Ti ljudje, oziroma njih že omenjeni voditelji, so sami potrebni izobrazbe v marsičem, posebno pa v dobrem in pametnem gospodarstvu, kako bi mogli potem izobraževati druge! Izobraževali bi se le v še hitrejšem pokončevanju špiritovca in v drugih klerikalnih lastnostih, take izobrazbe pa nas Bog obvaruj! Že hiša, katera je namenjena za stanovanje novega katoliškega društva v Lescah, kaže, kaj vse bi se godilo in počenjalo na katoliški podlagi v tem društvu, ako bi se ustanovilo. Ne bomo danes natančneje popisovali teh razmer in tudi Brencetu še prizanesemo, ker upamo, da se bo sam spametoval, ako pa ne bo dal miru, posvetili bomo v krdelce tukajšnjih klerikalčkov s svetlejšo bakljo kakor danes. H koncu še omenimo, da so orožniki pred kratkim odgnali v Kranj v zapor neko kramarico iz Hraš, ki je doma z Brezij in je bila poročena z laškim delavcem, kateremu pa je bolj dopadla njena sestra in je radi tega pred par leti ž njo pobegnil nazaj v Italijo. Tako zapuščena kramarica je lani dala postaviti si novo hišo v Hrašah. Kranjsko sodišče jo je dalo odpeljati v zapor, ker seje po kranjski okolici okrog vozila z družbo, ki je baje kradla razun drugega tudi monštrance in kelihe po cerkvah ter se pečala tudi z menjavanjem ponarejenega denarja. Ko bode vsa ta zadeva natančno pojasnjena pred sodiščem, bomo morda mi tudi o naši hraški kramarici kaj več povedali, za danes pa še pripomnimo, da se je delala zelo pobožno in je v cerkvi kar skoro na glas molila in sabljala. Pri našem župniku je bila vsled tega v veliki milosti in veljavi, tako da kar ni mogel verjeti, kar se je zgodilo ž njo in kar se pripoveduje o njej. Ta slučaj pa spet glasno opominja, da naj bo vsakega poštenega, zavednega in pametnega človeka sram pajdašili se s sprijenimi in hinavskimi klerikalci!

Vir: Gorenjec, 23. 4. 1904

Listnica uredništva. Gospodu Ivanu Žarku, županu v Lescah: Ker nam pišete, da Vas dolže, da ste Vi pisali zadnji dopis iz Lesec, tem potom izjavljamo, da nam Vi niste niti poslali in tudi ne napisali onega dopisa. Dopis je v živo zadel ondotne

klerikavčke, zato tako brusijo jezik in pete. Pa nič ne dajte na to. Imena dopisnika Vam - žal - ne moremo naznaniti, ker je to uredniška tajnost.

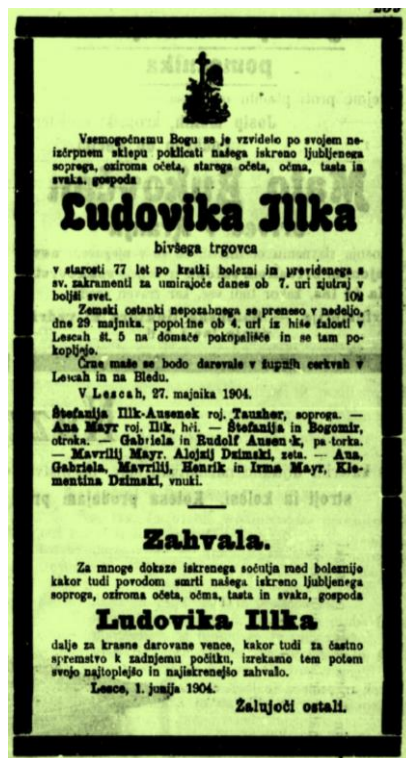
Vir: Gorenjec, 30. 4. 1904

Državna konjerejska darila za kobile in žrebice se bodo delila dne 12. avgusta ob osmih zjutraj v Domžalah, dne 13. avgusta ob osmih dopoldne v Kranju in dne 2. septembra t. l. ob devetih zjutraj v Lescah samo za konje mrzlokrvnih plemen.

Vir: Gorenjec, 21. 5. 1904

Smrt trgovca Ilika. Umrli je v Lescah včeraj zjutraj g. Ludovik Ilik, bivši trgovec, v starosti 77 let. Pogreb bo jutri popoldne ob štirih. Pokojnik je oče spoštovane gospe Ane Mayrjeve iz Kranja. Naše iskreno sožalje!

Vir: Gorenjec, 28. 5. 1904

Vir: Gorenjec, 29. 5. 1904

Poroka. Poročil se je v Lescah g. Gregor Prosen, uslužbenec državne železnice, z gdč. Franc. Lappain iz Lesec.

Vir: Gorenjec, 25. 6. 1904

Občni zbor. V Lescah se vrši jutri popoldne v gostilni »pri Triglavu« občni zbor radi sadne razstave na Gorenjskem.

Vir: Gorenjec, 25. 6. 1904

Vihar. V radovljiški okolici je v četrtek popoldne nastal pred dežjem močan piš ali vihar in v več krajih napravil škodo. Polomil je mnogo drevja, v Lescah na kolodvoru je raztrgal streho skladiščnega poslopja, in v Radovljici je razrušil novozidani hlev stavbenika Hroneka ter mu s tem povzročil škode za okoli 1400 kron.

Vir: Gorenjec, 23. 7. 1904

Konjerejske zadruga namerava ustanoviti konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske, in sicer za politični okraj Radovljico s sedežem v Lescah, za politični okraj Kranj s sedežem v Kranju ter za politična okraja Krško in Novomesto s sedežem v Št. Jerneju. Konjerejci, ki se zanimajo za to reč, naj pridejo ob konjskih premovanjih, in sicer v Lesce dne 2. septembra, v Kranj dne 13. avgusta in v Št. Jernej 20. avgusta t. l. na posvetovanje, da izvolijo pripravljalne odbore za dotične okraje. Zadružna pravila so že sestavljena. Posvetovanja se bodo vršila po dovršenem premo vanju v gostilnah: v Lescah pri Wuchererju, v Kranju pri Petru Mavrju, v Št. Jerneju pri Tavčarju.

Vir: Gorenjec, 30. 7. 1904

Zabavni vlak priredi jutri, dne 7. t. m. železniško uradniško društvo iz Ljubljane v Lesce-Bled. Vlak bo odhajal iz Ljubljane ob 1.19 minut popoldne, z Lesec pa ob 2.29 minut zjutraj. Zvečer pri koncertu poje v povišanje slavnosti celokupen Žirovnikov mešan zbor iz Št. Vida. Uprizorila se bo tudi nova igra »Tek pomorščakov«.

Vir: Gorenjec, 6. 8. 1904

Morebitni nov gostinec. Iz Krope. Stari župan, znani Luka Hafner, se je kar naenkrat odpovedal županstvu s pretvezo, da je v najem vzel neko gostilno v Lescah in vsled tega mora iti v Lesce. (Če res pride v Lesce, opominjamo napredne Leščane, naj na tega šviga-švaga ne dajo niti za pol lota zaupanja.) ...

Vir: Gorenjec, 3. 9. 1904

Vir: Gorenjec, 22. 10. 1904

Izžrebani porotniki. Za prihodnje porotno zasedanje so izžrebani z Gorenjskega naslednji gospodje: Josip Boncelj, trgovec in posestnik v Železnikih; Ivan Burja, posestnik v Bohinjski Beli; Alojzij Cerar, Trgovec v Lukovici pri Brdu; Jakob Dolinar, posestnik na Primskovem; Franc Dolžan, posestnik v Radovljici; Matija Bolničar, posestnik v Šmartnem pri Ljubljani; Karel Flmijan, posestnik in knjigotržec v Kranju; Franc Hainrihar, trgovec v Selcih; Josip Jare, veleposestnik v Medvodah; Franc Kocijančič, gostilničar in posestnik v Črnicu; Avgust Mally, župan in poštar v Beli peči; Ivan Povšnar, posestnik v Zgornji Kokri; Karel Ruech, posestnik in gostilničar v Trziču; Josip Rus, posestnik v Št. Vidu pri Brdu; Franc Sabelj, trgovec v Kamniku; Ivan Žark, posestnik in župan v Lescah, in Ivan Žargi, trgovec v Kamniku.

Vir: Gorenjec, 29. 10. 1904

Poroka. Poročil se je g. Fr. Svetina, sin gostilničarja v Žirovnici, z gospodično Ivano Legat iz Lesec.

Vir: Gorenjec, 29. 10. 1904

Smrt Grilca. Umrl je 7. t. m. v Zapužah pri Lescah g. Luka Grilc, tovarnar, posestnik, občinski svetovalec, član okrajnega cestnega odbora in krajnega šolskega sveta i . t. d. Blagi pokojnik, kije oil zvest pristaš narodno-napredne stranke, je vžival vseobče spoštovanje. Čislani rodbini naše najiskrenejše sožalje!

Vir: Gorenjec, 10. 12. 1904

Smrt Vidica. Umrl je v Lescah posestnik in izvošček g. Martin Vidic v starosti 53 let. Pogreb bo jutri v nedeljo dne 11. decembra 1904. N. v m. p.!

Vir: Gorenjec, 10. 12. 1904

1905

Občni zbor kmetijske podružnice v Lescah se vrši dne 29. t. m. ob treh popoldne v šoli.

Vir: Gorenjec, 28. 1. 1905

Častni člani občine Jesenice. Da pokaže odbor svojo udanost in zvestobo do slovenskega naroda, sklenilo je vseh 19 odbornikov soglasno, da se imenujejo sledeči gospodje za častne občane, ker so si pridobili bodisi v narodnem, bodisi v gospodarskem oziru zasluge za slovenski narod in s tem posredno ali neposredno za občino Jesenice. Imenovani so bili torej za častne občane gospodje: Jakob Aljaž, župnik na Dovjem; Jurij Auer, pivovarnar v Ljubljani; Fran Budinek, trgovec v Kranjski gori; dr. Vinko Gregorič, primarij v Ljubljani; Ivan Hribar, župan stolnega mesta Ljubljane; Josip Pogačnik, državni in deželni poslanec v Podnartu; Fran Rant, nadučitelj v Radečah pri Zidanem mostu; Rihard Schrey, c. kr. poštar v Lescah; Avguštin Šinkovec, mestni župnik v Škotji Loki; Ludovik Štricelj, načelnik požarne hrambe v Ljubljani; dr. Franc Tominšek, odvetnik v Ljubljani; Anton Trevn, trgovec na Savi pri Jesenicah; dr. Janko Vilfan, odvetnik in župan v Radovljici.

Vir: Gorenjec, 11. 3. 1905

Volitev v okrajni cestni odbor radovljiški. Kmetske občine, ki so po večini klerikalne, so volile svojim zastopnikom naprednjake gg. Antona Avsenika, posestnika v Vrbnjah pri Mošnjah; Antona Pogačnika, župana v Podnartu, in Ivana Žarka, župana v Lescah ...

Vir: Gorenjec, 11. 3. 1905

Smrt bivšega župnika. Umri je v Kranju minuli četrtek popoldne g. Friderik Hudovernik, zlatomašnik in bivši župnik v Lescah. Pokojnik je bil mirna in blaga duša ter mož stare korenine. Bil je 85 let star. N. v m. p.!

Vir: Gorenjec, 18. 3. 1905

Osebnosti. Asistent državne železnice g. Ivan Kelec je premeščen iz Lesec-Bleda v Hieflau, v Lesce-Bled pa pride železniški asistent g. Lovro Svetina iz Trga na Koroškem.

Vir: Gorenjec, 20. 5. 1905

Klavnica je zadobila pravico javnosti. Ista stoji ob cesti iz Lesec proti Zagoricam v »Bitnju«. Zgradil jo je g. Andrej Tolazzi, zidarski mojster na Bledu. Klavnica sama je veljala okrog 6000 kron, ledenica, katero je zgradil g. Josip Sturm, zidarski mojster v Radovljici, pa 6000 kron.

Vir: Gorenjec, 20. 5. 1905

Državna konjerejska darila za kobile in žrebice se bodo delila dne 11. avg. t. l. v Domžalah; dne 12. avg. v Kranju in dne 2. septembra v Lescah.

Vir. Gorenjec, 17. 6. 1905

Iz Lesec se poroča, da so se že par dni zbirale laslavice v trape, da odlete v toplejše kraje — in vse je reklo, da bodo skoro mrzli dnevi. In res: dva dni je deževalo, kakor bi lilo iz škafa. Toda pozneje je napočil najlepši dan; a mrzlo je. Toplomer kaže ponoči + 3° R in zjutraj ob 7°. uri + 7° R. Kakor Triglav in njegove sovrstnike, tako je Stol zapadel sneg. Tujci nas zapuščajo. Tudi delavci odhajajo v tropah kakor lastavice. Samo te dni se je odpeljalo nad 130 Macedoncev v svojo domovino. Skoro, skoro bomo Gorenjci sami med seboj!

Vir: Gorenjec, 2. 9. 1905

Dar. Za „Sokolski dom“ na Jesenicah je doslej nabrala gospa Marija Sclireyeva, c. kr. Nadpoštarja soproga, 114 kron, katere so darovali: g. Stricelj, vodja gas., Ljubljana 20 K : gospa Klobovs, c. kr. poštarica, Gorenja vas 20 K , neimenovan, Ljubljana 10 K; g. Bahovec, pošt. ur., Maribor 20 K; g. Novak, c. kr. poštar, Kamnik 6 K; gosp. Lampret, tiskarnar, Kranj 4 K; g. dr. Štampihar, odvetnik, Kranj 5 K; g. Schrev R., c. kr. poštar, Lesce 10 K; Tržaški Sokoli pri izletu na Jesenice 12 K; g. Černe, hotelir, Bled 5 K; g. Klinar, Bled 2 K. Živeli, nabiralka, darovatelji in posnemovalci! Odbor.

Vir. Gorenjec, 14. 10. 1905

Učiteljsko društvo radovljiškega okraja v priliki svojega zborovanja v Lescah dne 12. oktobra glede na škandalozno nizke plače in vedno naraščajočega dela popolnoma odobrava odločni in taktni korak delegatov in delegatinj ob priliki IV. deželne učiteljske konferencije z opombo, da so delegati zastopali popolnoma interese svojih volilcev.

Vir. Gorenjec, 21. 10. 1905

Poštna zveza Bled - Lesce. V zadnji seji trgovinske in obrtne obrtne zbornice je g. L. Fürsager predlagal, naj se zbornica zavzame za to, da se vse poštne pošiljatve, katere bodo, ko steče nova železnica, oddajali vlaki južne železnice v Ljubljani, kakor tudi vsa pošta iz Dolenjske, Notranjske, Kamnika, Ljubljane in od Ljubljane dalje cele Gorenjske do Lesce, ki so namenjene za Bled kakor dosedaj tudi v bodoče vozi iz Lesec na Bled in ne z vlaki na stari progi Ljubljana-Jesenice do Jesenic in od tam po novi progi do nove blejske postaje Bled-Rečica. Predlog je bil soglasno sprejet.

Vir. Gorenjec, 28. 10. 1905

Iztirjenje vlaka. S tira je skočil vlak pri kilometru števil. 445/7 proge Javornik - Lescah dne 20. m. m. ob sedmih zjutraj. Kot vzrok se smatrajo veliki sneženi zameti. Poškodovan ni bil nihče. Vlaki so imeli vsled tega velike zamude.

Gorenjec, 4. 11. 1905

Smrt Marije Žark. Umrla je sinoči gospodična Marija Žark, hčerka vrlega župana v Lescah, v starosti 27 let. Naše sožalje!

Gorenjec, 04. 11. 1905

Ponesrečil. Dne 7. t. m. smo našli I. Bistova, hlapca pri zalogi piva I. Kerna v Lescah, pod kolesi njegovega voza na cesti ležati mrtvega. Prsi je imel zmečkane in na glavi veliko rano. Sodi se, da je Bistov zaspal na vozu, padel z voza in kolesa so ga vlekla nekaj časa naprej.

Vir. Gorenjec, 16. 12. 1905

**Osmrtnica Marije Žark
Gorenjec, 34. 11. 1905**

1906

Porotniki. Izzrebani so naslednji porotniki na Gorenjskem: Franc Chrobath, trgovec v Kranju; Josip Cukjati, posestnik in trgovec v St. Gothartu; Franc Demšar, posestnik v Sestranski vasi; Matevž Dobida, posestnik in gostilničar v Lescah; Ivan Grašek, trgovec v Kamniku; Josip Hafner, posestnik in gostilničar na Trati; Franc Kašman, trgovec v Škofji Loki; Pavel Klinar, posestnik in gostilničar na Plavškein Rovtu; Anton Muller, posestnik in gostilničar Stobu; Peter Rozman, posestnik in gostilničar na Savi; Anton Stare, graščak v Mengišu; Lovro Sušnik, posestnik in pek v Škofji Loki; Vinko Vilfan, pek in posestnik v Tržiču; Ivan Zakotnik, posestnik in tesar v Zgornji Šiški in Edvard Zelenka, tovarnar v Spodnji Šiški.

Vir: Gorenjec, 27. 1. 1906

Kmečki ples. Kmetijski ples se vrši na svečnico ob sedmih zvečer v salonu Jožefa Wuchererja v Lescah. Maske dobro došle.

Vir: Gorenjec, 27. 1. 1906

Lovski ples. Zanimanje za lovski ples, ki ga prirede radovljiški lovci v soboto dne 17. t. m. v Lescah pri Wuchererju, je velikansko. Saj ni čuda. Wuchererjev salon se izpremeni v pravi pravcati gozd. Tu boš videl lovce z nabitimi puškami, ki čakajo na zajce, lisico, srnjake i. t. d. V drugem kotu se bodo podila čreda divjih koz. Taki in slični prizori se bodo videli na lovskem plesu, z salona boš prišel na plesišče, kjer bode prav pridno svirala slavna radovljiška godba. To bode veselje za plesalke in plesalce. Ako bode kdo hotel povedati komu o kakšni tajni lovski steči, šel bode ž njim v prvo nadstropje, kjer bode našel vse male in velike sobe izpremenjene. Vsedel se bode pod drevo in povedal pri kozarcu dobrega vina lajno prijatelju lovsko srečo. Torej ne zamudite, lovci in lovski prijatelji in prijateljice, prilike in pridite dne 17. februarja t. l. zvečer ob polosmih vsi v lovski ali promenadni obleki v Lesce k Wuchererju.

Vir: Gorenjec, 10. 2. 1906 / Slovenski narod, 13. 2. 1906

Smrt ga Schreyeve. Na Jesenicah je umrla danes dopoldne gospa Marija Schrey, mati ugledne rodbine Schreyeve na Jesenicah in v Lescah. Naše iskreno sožalje!

Vir: Gorenjec, 31. 3. 1906

**Osmrtnica Marije Šraj
Gorenjec, 31. 3. 1906**

Oglas M. Vidica
Vir: Gorenjec, 7. 4. 1906

Leščanska godba. Veselica se vrši dne 16. aprila t.l. (na velikonočni ponedeljek) na Pristavi (Stočje pri Kropi). Vspored: 1. Ples na »krožniku«. 2. Plezanje na mlaj, »kdor dobi, ta ima«. Pri plesu svira leščanska godba. Iz okrajne ceste čez vodo položena brv. - Točna postrežba, pristna vina, pivo in jedila. Vstopnina prosta. Pri ugodnem vremenu se vrši ples na prostem, pri neugodnem pa pod streho.

Vir: Gorenjec, 14. 4. 1906

Državna konjerejska darila za kobile in žrebice za leto 1906 se bodo delila dne 29. avg. v Domžalah, dne 6. septembra v Kranju in dne 6. septembra v Lescah.

Vir: Gorenjec, 19. 5. 1906

Slovenski žig. Županstvo Lesce si je omislilo lep samoslovenski pečat. V sredi se vidi (posnetek) slika znamenite leške lipe. Naj bi tudi druga županstva na Gorenjskem posnemala to vrlo narodno županstvo. To velja posebno za občinske pečate Škofja Loka, Bleda, Rateč in Kranjske gore. Proč z dvojezičnimi pečati!

Vir: Gorenjec, 2. 6. 1906

Žig »Županstvo Lesce – Okraj Radovljica«, od 1906
Vir: Leški zbornik

Pred občinskimi volitvami v Lescah. Piše se: Časi so spremenljivi kakor tudi značaji nekaterih ljudi. Samo da se doseže stavljeni namen, mislijo taki čudni značaji. V kratkem času je nova volitev tukajšnjega občinskega odbora, za katero so volilni listi že razgrnjeni v pogled. In kaj se je s tem povzročilo? Kralj Matjaž se je pričel gibati s svojo podzemeljsko vojsko. To vest je prvi prinesel znani Brence iz Hraš. Nekdanji 22-letni župan Meršol sili zopet na dan ter se hoče polastiti županskega stola. Za glavnega agitatorja si je prevzel žlobudro Brenceta, ki nima nič ugleda pri ljudstvu, kot svoj čas Cibrov Jaka v Ljubljani. Čudno je pač to! Pred šestimi leti je ta »mož« izrabil več parov črevljev ter bil na nogah noč in dan z delovanjem proti Meršolu, a sedaj se peha za Meršola. Ko so pred šestimi leti poki topičev naznanjali zmago nad Meršolom, je on izrazil: Tisti Kuharjev norec (Brence) uganja svoje norčije; on sam pa je bil v obrazu podoben puranu. Že kandidatura sama na sebi je za Meršola več kot smešna, kajti on ne more izkazati nobene zasluge za občino, pridobljene za časa mnogoletnega županovanja, še manj pa zmožnosti za tak posel, zlasti v sedanjem napredujočem času. Nasprotno pa je, kar je vsem občanom znano, za Meršolovo kandidaturo jako neugodna okoliščina ta, da so za njegovega županovanja znašale občinske doklade 25 %, pod sedanjim županom pa so se znižale v prvem letu na 15%, da, polagoma na 12%. Vse to pri enakih potrebščinah; kajti dokazana stvar je, da je bilo v prvem letu vplačanih do 3000 gld. manj doklad in čez 300 gld. je bilo prebitka v občinski blagajni. Občina je bila torej za okroglih 600 gld. na boljšem. Res so se v tekočem letu občinske doklade povišale za celih 20%, in to za neko cerkveno popravo, drugo pa je ostalo pri starem. Ker pa ima Meršol s svojimi sorodniki in peščico naklonjencev malo upanja do zmage, najel si je po gotovi ceni za pomagača malopridnega Brenceta, ki je bil svoj čas ne le liberalec, marveč nebrzdan socialno-demokratski pristaš, a sedaj je postal pravi ligurijanski borilec. Ko vstopi ta prikazen v hišo, sname pokrivalo se poškropi z blagoslovljeno vodo ter se prav pošteno pokriža. To ti je izvoljeni eksemplj! Potem prične s svojo agitacijsko misijo ter grozi: »Ta liberalna trdnjava se mora razrušiti.« To je dokaz, da je vera sredstvo njih agitacije. Neutrudljivi Brence divja golorok okrog ter nagovarja volilce, in sicer tudi v sosednjih občinah, naj mu prihite na pomoč, obetajoč jim obilo pijače; pri ženskah pa moleduje za pooblastila s tako silo, da se kar trese. Z vso gotovostjo pa se sme trditi, da zunanji volilci niso tako nespametni, da bi si naložili blata v lastne žepe. Znano je, da Meršol ne misli postati župan z namenom, da bi občini koristil,

marveč zato, da bi on sam od občine imel korist. Da bodo na dan volitve vsi zavedni volilci, katerih je velika večina, složno oddali svoje glasove naprednim kandidatom, o tem niti dvomiti ni. O, Meršol, Meršol! Farizejska tvoja in vera tebe vrednega oprode, ako je Bog pravičen, Ti ne bode pomagala in ne bo se lesketala krona županska na tvojem čelu.

Vir: Gorenjec, 16. 6. 1906

Občinske volitve v Lescah. Prvo dni meseca julija se vrše - kakor že omenjeno - občinske volitve v Lescah. Občina je sedaj v naprednih rokah pod spretnim vodstvom vrlega župana Ivana Žarka. Občani ga imajo rudi in ga spoštujejo zlasti radi njegove postrežljivosti in uljudnosti. Najhujši njegov nasprotnik je Franc Brence, po domače Grom iz Hraš. Ta človek brenči okrog po vaseh in se peha za pooblastiti noč in dan. Sam pravi, da »mora ubiti« glavo narodnonapredne stranke na Gorenjskem. Naše mnenje je, da se Grom zaman trudi doseči nekaj, čemur ni kos, pa nuj brenči okrog tako dolgo, da bo popolnoma »odbrenčal«.

Vir: Gorenjec, 23. 6. 1906

Občinske volitve v Lescah dne 4. t. m. so izpadle za napredno stranko zelo sijajno, ker je zmagala v vseh treh razredih. Nasprotniki so dobili le peščico glasov, - Tudi v sosednji občini Begunje so zmagali napredni odborniki. Živel!

Vir: Gorenjec, 7. 7. 1906

Donacija Šemerlu. Profesor Metelkovo ustanovo v znesku 62.47 K je deželni Šolski svet podelil gospodoma: Juliju Slapšaku, učitelju v Vodica, in Ivanu Šemerlu, učitelju v Lescah.

Vir: Gorenjec, 21. 7. 1906

Nesreča. Hlapec zastopnika mengeške pivovarne v Lescah g. Lavrenčiča je padel pri prevažanju pohištvu z voza in si zlomil desno roko. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

Vir: Gorenjec, 21. 7. 1906

Matura na tukajšnji gimnaziji se je vršila 17. in 18. t. m. pod predsedstvom deželnega šolskega nadzornika gospoda Frana Hubada. Delalo jo je 16 kandidatov, od katerih so jo napravili 3 z odliko, 12 z dobrim uspehom, 1 pa je padel za 2 meseca. Napravili so maturo ti-le kandidat je: Jože Bertoncely iz Železnikov, Janez Cegnar iz Stare Loke (z odliko), Fran Gogala iz Kranja, Jože Gogala iz Kranja, Matej Justin iz Lesec, Anton Porenta iz Sp. Brnikov, Andrej Snoj iz Vižmarij (z odliko), Janez Stanonik iz Žabje vasi, Fran Steinbauer iz Kranja, Fran Štele iz Tunjic, Josip Stuller iz Sp. Dupljan (z odliko), Peter Šprajcar iz Strahinja, Fran Weber iz Zalega Loga, Krast Vidic iz Železne Kaplje in Konrad Višner iz Škofje Loke.

Vir: Gorenjec, 21. 7. 1906

Za tretje porotno zasedanje, ki se prične dne 27. avgusta v Ljubljani, so bili izžrebani z Gorenjskega tile porotniki: Lovro Aljančič, posestnik in gostilničar na Bistrici; Jožef Globočnik, trgovec v Železnikih; Ferdinand Hlebš, trgovec v Kranju; Ivan Jelenc, trgovec v Trziču; Valentin Kolenc, trgovec v Čemšeniku; Jožef Košir, posestnik v Škofji Loki; Jakob Koželj, posestnik in gostilničar v Olševku; Ivan Mencinger, gostilničar in mesar v Boh. Bistrici; Konrad Pecher, trgovec v Škofji Loki; Jurij Pezdarnik, posestnik in trgovec na Dovjem; Franc Sajovic, gostilničar v Tacnu;

Karel vitez Strahl, upok. višjesodni svetnik v Stari Loki; Fran Sifrer, posestnik v Srednjih Bitnjah ter Janez Žark, posestnik v Lescah.

Vir: Gorenjec, 28. 7. 1906

Leška

O Zgagar-Schmied, o Zgagar-Schmied,
kako si vendar srborit!
Po sili hočeš nas Leščane
v požlindrane in podivjane
kikirikalce, ki bi spet
nas molzli radi nekaj let,
spreobrniti, da škof Tonček
potem bi dal ti boljši lonček
na naš račun! A mi vsak čas
povemo to-le ti na glas:
Prepozno k nam si prišel, Jože,
da bi nam z «vero» strojil kože!
Spregledali smo in zato
več ne trpimo, da še kdo
nas za nosove bi potezal
ter v stvari, ki so naše, drezal,
pa naj bo to pretkan cigan,
zvit jezuit al' pa kaplan!
Če stari škornji spet tišče te,
pa jih sezuj in bose pete
krog brusi; toda naših kož
za nove škornje ne doboš
v stroj, pa če glavo si razbiješ
in ligvorjanstvo vse razliješ
med Kuharje in Figovce
in druge naše rigovcel
(*Leški naprednjak*).

Vir: Gorenjec, 4. 8. 1906

<p>Oddam 2 lepi meblovani veliki</p> <p>sobi</p> <p>za letno sezono. Cene nizke.</p> <p>Franc Knafelj, gostilničar, Lesce (Gorenjsko). 2817—1</p>

Slovenski narod, 4. 8. 1906

Stranska blagovna postaja Bled, ki se je bila meseca velikega travna za prometno okrožje postaje Lesce-Bled dne 8. rožnika 1902 zopet otvorila, se dne 31. Velikega srpana t. l. zatvori.

Vir: Gorenjec, 11. 8. 1906

Avtomobilno vožnjo namerava menda vpeljati državna poštna uprava med Otočami, Brezjami, Radovljico, Lescami in Bledom, če se prizadete občine zavežejo, da skrbе za to, da se investirani kapital obrestuje. Sedaj imajo besedo občine!

Vir: Gorenjec, 18. 8. 1906

Električni tramvaj na Bled. — G. Peternel in tovariši nameravajo napraviti ob savskem mostu na potu iz Lesec na Bled električne naprave, ki bi oddajale elektriko Bledu, Radovljici itd. V načrtu je tudi zgradba električnega tramvaja z Lesec na Bled, kar bi bilo za povzdigo tujskega prometa na Bledu velike važnosti.

Vir: Domoljub, 18. 10. 1906

Električna razsvetljava za Bled in okolico. — Električni tramvaj na Bled. Bivši blejski župan g. Peternel in tovariši nameravajo napraviti ob savskem mostu na potu iz Lesec na Bled električne naprave, ki bi oddajale elektriko Bledu, Radovljici itd. V načrtu je tudi zgradba električnega tramvaja z Lesec na Bled, kar bi bilo za povzdigo tujskega prometa na Bledu velike važnosti.

Vir: Občinska uprava, 20. 10. 1906

Občinske volitve v Lescah. Iz Lesec se piše: Ko se je dne 4. julija t. l. vršila volitev občinskega odbora v Lescah, se je izrazil znani Brencce proti c. kr. komisarju, da on ne voli, ker je volitev itak neveljavna, češ, da se ni pravilno razglasila. In res je napravil mož pritožbo na deželno vlado, ki pa je vzlic temu ugovoru vendarle odobrila volitev. S tem so postale vso njegove napore agitacije brezuspešne in njegovi domišljavi upi so splavali po vodi. Sicer je Brencce napovedoval še pritožbo na ministrstvo, a opustil jo je baje vsled nekega razkola v klerikalnem taboru, in sicer med g. župnikom in Brencetom. S tem je bila tudi ta zadeva položena v grob. 23. m. m. se je pa vršila v navzočnosti c. kr. okr. glavarja Detele volitev občinskega predstojništva. Izvoljen je bil g. Iv. Žark soglasno tretjič za župana, za svetovalce: Anton Legat iz Hraš, Iv. Waland iz Hlebcev, Jos. Gogala iz Nove vasi in Gabrijel Eržen iz Zapuž; za odbornike pa: Josip Wucherer, Jakob Ulčar in Ant. Dežman iz Lesce, Ant. Avsenek iz Zapuž, Fr. Žilih iz Hlebcev, Ivan Vovk iz Hraš ter Jos. Mulej in Studenčič, Občinske volitve so torej dokončane; ni pa še dokončana zadeva Brenceta & drug., tikajoča se protipostavnega pooblastila, o katerem ima odločili državno pravdnštvo. Ko bo ta stvar končana, potem se bodo tudi polegli razburjeni duhovi v naši občini.

Vir: Gorenjec, 20. 10. 1906

Prefrigano dekle je 19 let stara Katarina Mulej iz Lesec. Slišala je pogovor med očetom in Francetom Paplerjem iz Doslovč, da bo Papler posodil Muleju denar za popravljanje hiše v Studenčicah, kadar ga bo rabil, za to bo pa od Muleju dobil smreke. Katarina Mulej je porabila to priliko v svojo korist in pod pretvezo, da jo pošlje njen oče, izvabila od Paplerju in tega žene v večjih zneskih 300 K. Ko se je prevara razkrila, pobegnila jo obdolženka v Ljubljano, kjer so jo prijeli. Zagovarjala se je, da ji je Papler podaril ta denar, ker jo je enkrat zapeljal k spolskemu občevanju. Ta izgovor je bil od konca do kraja zlagan. Obsojena je bila na tri mesece ječe.

Vir: Gorenjec, 10. 11. 1906

Volitev v radovljiški cestni odbor se je vršila dne 16, t. m. Izvoljeni so: iz kmetске skupine gg. Anton Pogačnik, župan v Podnartu, Anton Avsenik, posestnik v Vrbnjah,

ter Jožef Sodja, župan v Begunjah, za namestnika pa Franc Valjavec, posestnik iz Leš. Mesto Radovljica je volilo za člana Otona Homana, posestnika v Radovljici, za njegovega namestnika pa Antona Praprotnika, posestnika v Radovljici. Iz skupine veleposestnikov je bil izvoljen za člana Tomo Šušteršič, graščinski oskrbnik v Predtrgu, za namestnika Ivan Žark, župan v Lescah, in zadnja skupina je volila za člana Rudolfa Kunstelja, posestnika v Radovljici. Vsi novovoljeni člani so naprednega mišljenja.

Vir: Gorenjec, 17. 11. 1906

Vodovod. Od deželne vlade je prišlo uradno obvestilo, da se je poljedelsko ministrstvo zavezalo dati 40 odstotkov državne podpore, t. j. 66.000 kron. Dela razpiše v sporazumu s poljedelskim ministrstvom in prizadetimi občinami Radovljica, Lesce in Begunje deželni odbor kranjski, ki bo tudi po svojih inženirjih nadzoroval gradbo.

Vir: Gorenjec, 1. 12. 1906

1907

V radovljiški cestni odbor je poklical deželni odbor brezniškega župana Antona Kržišnika in župana v Lescah I. Žarka.

Vir: Gorenjec, 5. 1. 1907

Občinska seja. Važna seja se je vršila pretekli ponedeljek. Zbrali so se polnoštevilo občinski odborniki za občine Radovljico, Lesce in Begunje v velikem salonu Kunstljeve restavracije, da se skupno posvetujejo o osnutku, ki ga je sestavil deželni odbor za graditev vodovoda za Radovljico in okolico. Vsi odbori so predlaganim določbam pritrdili soglasno, tako da ni nobenega zadržka več, da se dela takoj razpišejo. Seji je prisostvoval tudi okrajni glavar gospod pl. Detela, ki je kakor pri vseh prejšnjih vodovodnih razpravah tako tudi sedaj s svojimi pojasnil in s svojo lastno vnetostjo za to podjetje veliko pripomogel, da so se vsi sklepi izvršili brez vsakega ugovora. - Kakor smo že omenili, so vsi stroški preračunjeni na 169.000 K. Državni prispevek znaša 67.600 K, deželni pa 42.250 K, tako da bo prizadetim občinam, oziroma vsem treba prispevati 59.150 K. Od tega zneska odpade 82.088 K na Radovljico, ostanek pa na prizadete vasi begunjske in leške občine. - Po osnutku deželnega odbora morajo vsa dela biti dovršena leta 1908, vsi občinski odbori so pa izrekli odločno željo in zajedno prepričanje, da bo vodovod v glavnem še letos dokončan.

Vir: Gorenjec, 19. 01. 1907

Domača plesna veselica se vrši na svečnico ob šestih zvečer v gostilni pri Wuchererju v Lescah.

Vir: Gorenjec, 19. 1. 1907

Volilni shod neodvisnih in narodno-naprednih volilcev priredi jutri, v nedeljo popoldne, v Lescah v gostilniških prostorih »pri Krištofu« kandidat g. Ivan Čop.

Vir: Gorenjec, 20. 4. 1907

Volilni shod neodvisnih in narodnonaprednih volilcev, ki se je vršil preteklo nedeljo v Wuchererjevi gostilni v Lescah, se je obnesel nad vse sijajno. Prostorni

salon je bil natlačeno poln volilcev iz leške, begunjske, radovljiške ter sosednjih občin. Otvoril je shod posestnik g. Gogala iz Nove vasi, ki je povdarjal važnost združitve vseh kmetov, opozarjal, da volitve niso verska, temveč politična zadeva, in opominjal zbrane volilce, da naj volijo vsak po svojem prepričanju neodvisno od duhovskih jerobov. Nato je kandidat g. Ivan Čop iz Most v daljšem govoru razvijal svoj program, ki se strinja v programom norodno-napredne stranke. Zbrani volilci so mu živahno pritrjevali in ko je dal predsednik shodu g. Župan Vilfan njegovo kandidaturo na glasovanje, dvignilo se je do 200 rok. Nasprotno ni glasoval nihče. Želeti bi bilo, da napravi g. Čop še več shodov po raznih vaseh volilnega okraja. Ljudstvo, ki postaja vsak dan bolj samostojno, mu bode gotovo hvaležno.

Vir: Gorenjec, 27. 4. 1907

Število volilcev v radovljiškem okraju znaša okoli 7000. Radovljiška občina šteje 137, leška 159, begunjska 183 in predtrška 63 volilcev za državni zbor. Ogromna večina v teh občinah je naprednega mišljenja.

Vir: Gorenjec, 27. 4. 1907

Namestnik. Načelnikom radovljiškega cestnega odbora je bil pri volitvi 19. t. m. izvoljen g. Rudolf Kunstelj, posestnik in gostilničar v Radovljici, njegovim namestnikom pa g. Ivan Žark, župan v Lescah.

Vir: Gorenjec, 27. 4. 1907

Prvi roj. Pri letošnji slabi spomladi imel sem pretečeni teden že prvi roj. Roj je težak čez eno kilo. Mislim, da bode letos še enkrat rojil. — Franc Vok, posetnik in čebelar v Hrašah pri Lescah.

Domoljub, 2. 5. 1907

Število volilcev II. Število volilcev v radovljiško-kranjsko-gorskem okraju je naslednje: Jesenice-Sava 1047, Dovje 323, Kranjska gora 324, Rateče 183, Belapeč 182, Koroška Bela 478, Breznica 284, Lesce 159, Begunje 183, Predtrg 63, Radovljica 137, Mošnje 386, Ovsišje 209, Kropa 149, Kamna gorica 132, Lancovo 191, Ribno 307, Bled 406, Gorje 593, Bohinjska Bistrica 415, Srednja vas v Bohinju 634. - Tržiški sodni okraj: Tržič 755.

Vir: Gorenjec, 11. 5. 1907

Društvo za povzdigo prometa s tujci se snuje za občine Radovljico, Lesce in Begunje.

Vir: Gorenjec, 11. 5. 1907

Kraja in zapor. Vrečo moke je mislil odpeljati, Jakob Šlibar, bivši hlapec pri Ivanu Pretnarju, trgovcu z moko v Zagorici, brez gospodarjeve vednosti, in jo hotel prodati v Lescah. Zaradi sumljivosti so ga orožniki na cesti ustavili, in poizvedbe so dognale, da je bila moka ukradena. Obsojen je bil na štiri tedne ječe.

Vir: Gorenjec, 18. 5. 1907

Učiteljsko društvo za radovljiški okraj ima letošnji občni zbor v Lescah dne 5. junija t. l. popoldne. Poleg običajnih točk je na dnevnem redu predavanje g. učitelja Janeza Šega »O pomenu roditeljskih večerov.

Vir: Gorenjec, 1. 6. 1907

Turistovski vlak bo vozil od Ljubljane do Trbiža tudi letos ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra. Odhod iz Ljubljane ob 4.58 zjutraj, dohod v Lescah 6.23, na Jesenicah 6.47, na Dovjem 7.13, v Beli peči 7.51, v Trbižu 8.02. Za povratek ni posebnega vlaka, ampak posluževati se je za daljše ture jako ugodnega vsakdanjega vlaka, ki odhaja iz Trbiža zvečer ob 8.45, iz Kranjske gore 9.17, z Dovjega 9.34, z Jesenic 10.08 in iz Lesec 10.29. Proti Bohinju je zveza z brzovlakom ob 8.16 zjutraj in z osebnim vlakom ob 9.32. Od Bohinja prihajata v zvezo s turistovskim vlakom brzovrak ob 8.20 in osebni vlak ob 9.50 po noči. Proti Rožu na Koroškem ima turistovski vlak zvezo šele ob 9.25 zjutraj; večerna zveza je ugodnejša, ker prihaja vlak iz Roža na Jesenice ob 8.45.

Vir: Gorenjec, 1. 6. 1907

Prodaja gozdov. Gozdove občine Begunje na Gorenjskem v obsegu okoli 300 ha je prodal lesni trgovec Umberto Grando v Lescah neki rimski lesni tvrdki za 480.000 K, del z imenom Preska je pa ostal še last trgovca Granda. Kakor je znano, so bili gozdje preje last g. Jermana na iz Ljubljane.

Vir: Gorenjec, 22. 6. 1907

Premovanje konj bo leta 1907 v Postojni dne 26. avgusta, v Domžalah dne 27. avgusta, v Kranju dne 21. avgusta, v Škofljici dne 30. avgusta, v Ribnici dne 31. avgusta, v Trebnjem dne 3. septembra, v Št. Jerneju dne 4. septembra, v Lescah dne 6. septembra in na Boh. Bistrici dne 7. septembra. Ker se v vseh postajali razdeli skupno le 93 državnih daril, torej v vsakem premovalnem kraju povprek le 10 daril državne podpore, je želeti, da v svrhu podpiranja domače konjereje tudi občine in denarni zavodi k temu prispevajo ter konjerejskemu odseku v Ljubljani za premovanje konj domačih konjerejcev ali konjerejcev sosednih občin nakažejo. — Samostojni konjerejtki odsek c. k. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Vir: Gorenjec, 28. 6. 1907

Regulacija ceste. Stopi naj se v dogovor s cestnim odborom glede regulacije ceste od Radovljice do Lesec.

Vir: Gorenjec, 6. 7. 1907

Pravi naslov. V vednost Vsa vprašanja in sploh vse željo, tikajoča se »društva za pribavitev tujcev za občine Radovljica, Lesce, Begunje in okolico« je naslavljeni edinole na naslov: »Društva za pribavitev tujcev za občine Radovljice, Lesce, Begunje in okolico«, v roke tajnika J. Šega, Radovljica.

Vir: Gorenjec, 13. 7. 1907

Vodovodne cevi v Lescah. Teden inženjerjev se sme imenovati ta teden za Radovljico. V torek so merili štirje inženirji radi vodovoda in štirje radi elektrike.

Vodovodna dela zelo hitro napredujejo. Dela so sedaj ob studencu nad Begunjami in ob rezervarju na Ledevnici, v Lescah ob postaji se pa poskušajo cevi. Dela vodi inženir tvrdke G. Rumpel z Dunaja - g. Hilscher, od deželnega odbora je bil poslan za nadzorovanje inženir g. Štembov. Oba gospoda stanujeta v Radovljici. Delajo večinoma laški delavci, domačim se malo oglašajo.

Gorenjec, 27. 07. 1907

Skupna seja občinskih odborov za Radovljico, Lesce in Begunje je bila včeraj. Sklenilo se je najeti posojilo za zgradbo vodovoda, in sicer po razmerju davčne sile posameznih prizadetih krajev.

Vir: Gorenjec, 17. 08. 1907

Naročnina na Domoljuba. Naše društvo je štelo v preteklem letu nad 800 članov. Kakor druga leta tudi letos še od nekaterih čč. gg. zaupnikov nisem še dobil članarine. Upam, da to store v najkrajšem času, da bom mogel konečno urediti račun v tiskarno glede naročnine Domoljuba: Doneske sem sprejel iz sledečih far: Srednja vas 143, Gorje 119, Bohinjska Bistrica 110, Grad 71, Radovljica 50. Mošnje 45, Bohinjska Bela 43, Breznica 40, Koroška Bela 36, Jesenice 30, Koprivnik 28, Ribno 27. Dobrava pri Kropi 25, Ovsišje 23. Leše 20, Zasip 19, Kropa 11, Lesce 2, Rateče 1, skupaj 843 članov.

Slovenec, 14. 10. 1907

Vodovodna dela so pretekli teden prav hitro napredovala, ker je bilo dovolj delavcev in nekaj časa vreme dosti ugodno. Rezervar na Ledevnici je do malega dodelan, tudi pri studencu se delo bliža koncu. Glavne cevi so položene, samo v mestu Radovljici je zadnje dni nagajal dež, da se niso mogle položiti vse cevi. Stranska proga na Poljče je končana, proti Hlebce in proti Lescam se koplje. Upanje je le vedno, da bo v par tednih.

Gorenjec, 19. 10. 1907

Izžrebani porotniki. Za zadnjo porotno dobo so izžrebani z Gorenjskega naslednji gospodje: Miha Bizjan, posestnik v Spodnji Šiški; Janez Borjan, posestnik na Bohinjski Beli; Franc Dolžan, posestnik v Radovljici; Anton Globočnik, veleposestnik v Železnikih; Franc Hainrihar, trgovec na Trati pri Škofji Loki; Janez Janša, gostilničar in posestnik na Dovjem; Franc Kunčič, izdelovatelj sodavive in posestnik v Lescah, in Franc Sušnik, gostilničar v Škofji Loki.

Gorenjec, 26. 10. 1907

V službo državne železnice so vstopili kot volonterji: Al. Škof v Lescah in Ant. Irglič v Medvodah. Aspirant Fr. Podbregar je premeščen z Bleda k Sv. Luciji-Tolmin.

Gorenjec, 2. 11. 1907

Radovljiški vodovod. Voda iz studenca Mravljince nad Begunjami je že pritekla v Radovljico in v nekoliko dneh se bo tako očistila, da bo pitna. Po mestu so že postavljeni javni vodnjaki, posestniki pa, ki še niso dali napraviti vodovoda v svoje hiše, hite, da to store, predno nastopi mrzla zima. Večina posestnikov ima že napeljana vodo. Tudi v Begunjah in drugih vaseh ob progih, v Poljčah in v Hlebcah že teče voda, in tudi do Lesec je že skoro izkopana proga. Še ta mesec bodo vsa vodovodna dela končana ...

... Ni bilo lahko delo, ki si je je nadel občinski odbor radovljiški, komur sta uspešno pomagala sosedna odbora iz Begunj in Lesec. Bilo je najpoprej pregnati razne predsodke pri ljudeh, mirno pretrpeti marsikatero žalitev, da se je moglo sploh misliti na uresničenje velike naprave s proračunjenimi stroški 169.000 K. ...

Gorenjec, 16. 11. 1907

Prememba posesti. Ugledni restavrater gosp. Ivan Legat iz Lesec je kupil v Beljaku renomirano »Restavracijo pri državnem kolodvoru«.

Gorenjec, 23. 11. 1907

Izpremembe pri državni železnici. Premeščen je pristav Jakob Koch z Javornika za postajenačelnika v Prvačino. Volonter v Lescah Al. Škof jo izstopil iz službe pri državni železnici.

Gorenjec, 30. 11. 1907

Razmere v domači fari Antona Bonaventure. Iz Lesce se piše: Daleč je Anton Bonaventura spravil rojstno faro in če bi Jeremija vstal od mrtvih, bi bolj jokal nad begunjsko faro kot nad razdejanim Jeruzalemom. Begunjci so izgubili svojega župnika. Škof jim ga je vzel, prav po sili. A ne, da bi jim bil drugega poslal. Kaj še. Samo na posodo dobivajo dušnega pastirja, in sicer leškega župnika. Krstni kamen, pri katerem je ne na srečo vere postal Anton Bonaventura katoličan, je zdaj ob vso veljavo. Leski župnik je namreč 2. Decembra naznanil na leci, naj žene pazijo, da bodo ljudje le v torkih in petkih prišli na svet, da jih bo mogoče v Begunjah krstiti, drugače bo treba otroke nositi v Lesce h krstu. Rojstna fara Antona Bonaventure je padla tako globoko, da je samo še podružnica leške fare. Žene smejo roditi samo še v torkih in petkih. Če bi že to nikakor ne bilo mogoče, naj pa dan pred porodom pridejo v Lesce, je rekel izposojeni župnik. Tako bo komodnejše, ko bo babica opravila svoje, bo kar tudi fajmošter opravil svoje. Ubogi Begunjci! Kako daleč so prišli, te vidi iz tega, da zdaj nimajo ne srenjskega junca, ne babice, ne načelnika gasilnega društva, ne predsednika kmetijske po družnice, ne svojega, nego le izposojenega župnika, in če se odpove še župan, pa so čisto na suhem.

Gorenjec, 14. 12. 1907

SI AS 68/XVI/1/1338 PRAVILA DRUŠTVA ZA PRIDOBITEV TUJCEV ZA OBČINE RADOVLJICA, LESCE, BEGUNJE IN OKOLICO, 1907 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1908 – VODOVOD V LESCAH

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Seigerschmied J. M., **župnik**; Božičeva hiša, Aleš Alojz., Ažman Fr., Ažman Iv., Baloh Mar., Bernard Jak., Boncelj Sim., Božič Ant., Breznik Val., Dejak Jan., Dejak Katra, Derlink Fr., Dežman Eliz., Dežman Mar., Dežman Marija, Dobida Katar., Hafner Franč., Hanžič Ferd., Hrast Mat., Iskra Iv., Jalen Valent., Justin Sim., Kapus Andrej, Kristan Jož., Kodras Mar., Kunčič Cec., Kunčič Ter., Kunstelj Marij., Lavrenčič Iv., Legat Iv., Legat Mar. st., Legat Mar. ml., Legat Ant., Legat Jak., Legat Terez., Meršol Iv., Muhovec Fr., Palovšnik Ant., Pernuš Jože, Pečar Ant., Plešnar Marija, Prešern Neža, Pretner Anton, Pretner Mar., Pretner Fr., Pretner Jož., Pirc Ter., Potočnik Ivana, Pristov Fr., Pristov Jakob, Repe Ivan, Resman Mar.; Schrey Rihard, **c. k. poštar**; Snoj And.; Šemerl Ivan, **učitelj**; Škriba Jožefa, Šušteršič Jožef. Twrdy Rihard, Ulčar Jakob, Vidic Kat., Vidic Lovro, Vovk Fr., Vovk Mar., Vovk Marija, Vovk Ana. Vrhunec Mat., Walland France, Walland Blaž, Walland Ivana. Walland Franč., Wucherer Franč., Zalokar Mart., Zupan Avnton, Zupan Marij., Zupan Neža, Zupan Jože: Žark Ivan, **župan**; Žilih Marijana, Žilih Marija, Leška šola.

Vir: Mohorjev koledar, 1908

Veliko divjo mačko je te dni ubil s sekiro posestnik Josip Gogala iz Nove vasi pri Lescah, ko je pripravljajl drva v gozdu. Za naše obljudene kraje neka posebnost.

Vir: Gorenjec, 8. 2. 1908

Shod pri Wuchererju. Neodvisna kmetska stranka za volilni okraj kmetiskih občin Radovljica-Kranjska gora sklicuje volilce na volilni shod, ki se bo vršil v nedeljo, dne 9. T. m. ob 3. uri popoldne v prostorih Wuchererjeve gostilne v Lescah, pri katerem se bo posvetovalo o razglašenju svojega deželnozborskega kandidata.

Vir: Gorenjec, 8. 2. 1908

Volilno gibanje. Neodvisni volilci so minulo nedeljo postaviti kandidatom v kmetiskih občinah Radovljica-Kranjska Gora Josipa Gogola, posestnika iz Nove vasi pri Lescah.

Gorenjec, 15. 2. 1908

Sejmi na Gorenjskem prih. teden:

25. v Moravčah in Lescah.

Gorenjec, 22. 2. 1908

Nova pivovarna na Gorenjskem. Politični obhod za napravo nove pivovarne pri Lescah se je vršil te dni vsled prošnje g. J. Zimmermanna, pivovarnarja iz Ettingena na Bavarskem.

Gorenjec, 28. 3. 1908

Pivovarna bavarskih podjetnikov je za Radovljico zmrznila. Sedaj jo nameravajo menda sezidati v Lescah. A dozdeva se nam, da bo še precej Save steklo proti morju, predno dobe Lesce to podjetje.

Gorenjec, 11. 4. 1908

Volitev novega krajnega šolskega sveta se je vršila dne 14. t. m. Volitve seje udeležilo 28 odbornikov všolanih občin Radovljica, Lesce, Lancovo in Predtrg. Volitev je pokazala lepo soglasje, ki vlada med občinskimi odbori imenovanih občin ravno glede šole. Kajti ravno ta, skoro soglasna volitev jasno in glasno priča, da ljudstvo želi imeti dobro šolo, ker vé, da le dobra šola more dati pravi temelj sedanjemu težkemu življenju. Izmed 28 glasov so dobili 25, oziroma 26 glasov sledeči možje odborniki: Gogala Josip, posestnik iz Nove vasi kakor zastopnik občine Lesce; Vogelnik Tomaž, po domače Oparnik, posestnik iz Predtrga, kakor zastopnik te občine; Mulej Valentin, posestnik in gostilničar iz Lancovega, kakor zastopnik te občine, a za občino Radovljico sta bila izvoljena posestnik in krojaški mojster Josip Pogačnik in deželni poslanec dr. J. Vilfan. To lepo soglasje je motilo le troje oziroma dvoje glasov, ki so jih dobili drugi možje odborniki. Namestnikoma sta bilo izvoljena z onako večino glasov odbornika Rudolf Kunstelj in Leopold Fursager. Upamo, da nastanejo z ozirom na ta soglasni izraz ljudske volje sedaj v radovljiškem krajnem šolskem svetu zopet redne razmere.

Gorenjec, 18. 4. 1908

Iz seje o. kr. okraj, šolskega sveta radovljiškega, ki se je vršila dne 8. t. m. ob 4 uri popoldne. Predsednik naznanja, da je ustanovil vsled nujnosti nekaj suplentur, da je dal nekaterim učnim osebam prošeni dopust radi bolezni. - Skene se dalje, da se dovoli razširiti trirazrednico v štirirazrednico v Breznici, izreče se za razširjenju

g. Grandotu v Lescah. Grando je zopet kupil gojzd, ker se je zanesel na prijateljstvo sedanjega gozdarskega svetnika g. Rubija v Ljubljani, kajti oba sta Laha in Lahi znajo vse drugače skupaj držati, kakor mi Slovenci. Prva komisija v zadevi dovoljenja sekanja v varnostnem delu gojzda je izpadla za Grandota prav ugodno, ker je gospod gozdarski svetnik Rubija z malimi izjemami dovolil sekanje in nas gospod okrajni glavar Deteta je kimal pri komisiji. Je že križ, ker imamo gozdarske svetnike pa okrajne glavarje, ki, kakor se je videlo na tej komisiji, ne poznajo se hudournikov. Svetujemo jima, naj gresta na Trbiž, Žabnice in Ukve, tam jima bodo še slovenski Korošci dali razumeti, kaj je hudournik. Šlo bi torej, ako bi bil ostal g. Grando mož beseda, in dal gozdarju Emanuelu Ulrihu, kar mu je bil obljubil, če gojzd s lepim dobičkom dobro naprej proda. Grando je prodal gojzd z lepim dobičkom laški družbi »Societa anonima v Rimu«, in je pri tej kupčiji napravil velik dobiček v gotovini, vrhutega mu je ostal še gojzd Preska v obsegu 60 oralov. Zdaj je gozdar Ulrich Grandota opozoril na dano mu obljubo, a Grando je snedel besedo. To je raztogotilo in napotilo Ulriha, da se je peljal na Dunaj v poljedelsko ministrstvo in tam na višjem mestu ovadil vso stvar. Ministrstvo je res sklep prve komisije razveljavilo in ustavilo sekanje dotlej, da se vrši še ena komisija. Nam Begunjcem je pa Ulrich le ustregel, ker ko bi on ne bil Grandotu in laški družbi pošteno zmešal štrene, bi bili mi sami primorani ugovarjati proti sekanju v varnostnem delu Jermanovega gojzda, kajti če se to zgodi, je prav lahko naša vas v času hudih nalivov, ali če se v gorah nad vasjo oblak utrga, uničena, ali vsaj zgornji del vasi zasut. Druga komisija bi se morala že vršiti, pa je bila zavoljo zapadlega snega te drugič preložena, in sedaj se ima vršiti 8. maja. No, Ulrich nam je dosegel toliko, da pri tej komisiji ne bo odločeval gozdarski svetnik Rubija, ampak dva izvedenca, namreč c. kr. Gozdarski oskrbnik g. Štengel z Bleda in gozd. oskrbnik barona Borna iz Tržiča. No, radovedni smo, kako bo takrat izpadla stvar. Ker nam ni vseeno, kako izpade, a če izpade ugodno, potem izpregovorimo še mi Begunjci. Čudno pri tej stvari je to-le: kar je pred več leti v imenu deželne vlade zdaj ministrstvu prideleni gozdarski nadsvetnik gospod Gol nam Begunjcem v prid spoznal za dobro in odredil, da se velik del Jermanovega gozda pripozna kot varnostnega, to vse je prekucnil gozdarski svetnik Rubija. Eno je gotovo, ali je bil gospod Gol v zmoti, ali pa se je gospod Rubija zmotil. Ker je bil pa gospod Gol kot nestranski strogi in vesten uradnik pri nas na Kranjskem povsod dobro poznan, priljubljen in spoštovan, je tukaj od njegove strani izključena vsaka zmeta. Tu se je zmotil le gospod Rubija Lahom na ljubo. Sedanja vlada je zares čudna! Če revež kmet ne more plačati davka, precej se mu zarubi zadnje živinče v hlevu, a našemu Pogorevčkemu Tonetu, ki je brez potrebe zabredel v strašne dolgove, se pa velika svota več tisoč kron odpiše na davkih, in zopet pri nas se dovoli tujcem sekati v varnostnih gozdih, kmeta se pa najostreje kaznuje. Če poseka le eno smreko v takem gojzdu, ali če tudi seka v gojzdu, kjer sme postavno dovoljeno sekati, a seka premlad les, kakor tukaj pravimo pod mero 6 col, tudi na ta način se nas hitro kaznuje. Kar Jerman in Dolenc kot domačina nam Begunjcem v korist nista smela, to bi pa smeli nam v pogubo in škodo tujci, ta bi bila lepa! Se tega se manjka. Begunjci, na dan komisije, to je 8. maja, vsi na lice mesta, in tam složno enoglasno ugovarjamo dovolitvi sekanja v Jermanovem varstvenem gojzdu, Če ne bomo dosegli družega, saj to bomo dosegli, da mora ali Grando ali pa družba »Societa forestali anonima« nam dati zanesljivo jamstvo, da se nas bo odškodovalo za slučaj, kadar bo nas potok Begunjščica narastel, in nam z gramozom in peskom zasul naše poleg njegove struge se nahajajoče hiše in vrte. Pomislite, da nam je Begunjščica povzročila že večkrat škodo in skrbi, ko je bil te stari gospod Jerman živ, ko se še v njegovem varstvenem gojzdu ni prav nič sekalo. Kadar bo pa tudi ta gojzd izginil pod sekuro

drvarjev, potem se bo zgodilo, da bo Begunjščica z 20krat večjo silo pridrla v našo vas, in lahko nam jo popolnoma zasuje in uniči. Za vsako tako škodo nas mora na vsak način rimska družba odškodovati! To enoglasno zahtevati na licu komisije je vsakega zavednega Begunjca najsvetejša dolžnost!

Gorenjec, 2. 5. 1908

Iz državne železniške službe. Gospod Janez Hočevar, postajenačelnik na Bohinjski Beli, je prestavljen v Zatičino. - Za uradniška aspiranta je imenovan Milan Cepuder na postaji Vižmarje. - Iz železniške službe je izstopil Mihael Čop, volonter na postaji Bled. - Premeščeni so: Feliks Benedek, pristav na Jesenicah, na postajo Trst (drž. kolodvor) kot postajni uradnik; Anton Rupar, železniški aspirant na postaji Lesce, na postajo Ljubljana; Josip Obad, asistent na postaji Bled, na postajo Kanfanar kot postajenačelnik in Hilarij Lovrenčič, žel. aspirant na postaji Pazin, na postajo Bled.

Gorenjec, 16. 5. 1908

Državna darila konjerejcem. Dne 28. Julija bo javno premiranje kobil in žrebic v Domžalah, 30. julija v Lescah, 31. julija na Bohinjski Bistrici in 4. avgusta v Kranju (povsod za mrzlokrvna plemena).

Gorenjec, 16. 5. 1908

Nočni izlet. Telovadno društvo »Sokol« z ženskim oddelkom v Kranju priredi od dne 27. na 28. t. m. nočni peš-izlet iz Lesec k Savici. Odmori so določeni na Bohinjski Beli, Bohinjski Bistrici in hotelu »Zlatorog«. Dne 14. junja pa se vrši, kakor čujemo, popoldanski izlet s telovadbo na Dobravi pri Podnartu. Pri tem izletu nastopi prvič radovljiški sokol

Gorenjec, 16. 5. 1908

Društvo za oskrbo sirot. Dne 13. junija ie bil velepomemben za radovljiški sodnijski okraj. Ustanovilo se je namreč »društvo za oskrbo in varstvo sirot v sodnem okraju Radovljica«. Ustanovni shod, katerega se je udeležilo nad 60 ljudi iz celega sodnijskega okraja - je otvoril vodja c. kr. okr. sodnišča g. A. Nagode. V svojem nagovoru je g. govornik povdarjal, da ni avstrijska država dosedaj za otroka skoro nič storila, zašla je celo tako daleč, da niti glavnih faktorjev pri vzgoji otrok, to je učiteljstva ne plačuje tako, kakor bi zaslužil tako važen stan, pusti se ga skoro stradati - - Ustanovni občni zbor je kaj spretno vodil deželni poslanec dr. J. Vilfan. V odbor so bili soglasno voljeni in sicer za Radovljico: Ant. Nagode, vodja c kr. Okraj. sodišča, Franc Dolžan, posestnik, in Iv. Šega, učitelj. Za okolico pa: veleposestnik F. Papler, župnik I. Piber in župan A. Pogačnik - Dobrava pri Kropi. Namestnikoma; Fursager, trgovec in Iv. Sartori, ključ, mojster iz Radovljica. Za pregledovalca računov se izvolita posestnik Jakob Jan iz Gorij in I. Seigeršmid, župnik v Lescah. - Društvu je pristopilo že prav mnogo članov kot ustanovnikov z zneskem 100 kron in sicer: veleposestnik F. Papler, dekan Iv. Novak, posojilnice v Radovljici, Gorjah, hranilnici v Radovljici in Srednji vasi, Boh. Bistrici, Bledu in Gorjah; dalje je daroval župnik Ažman iz Žirovnice 20 K in neka zapuščinska obravnava je dala 1925 K. Društvu želimo največ vspeha in mnogo pokroviteljev.

Gorenjec, 27. 6. 1908

Vodovod. Občinska seja se je vršila dne 16. t. m. - V tej seji se je dalje sklenilo podaljšati v sporazum s prizadetimi občinami vodovod v Lescah, Begunjah in Radovljici

Gorenjec, 27. 6. 1908

Pogorelec na Bledu. Z Bleda. Za pogorelce na Bledu v roke g. J. Petemela so darovali: Posojilnica v Radovljici 1000 K; Posojilnica na Bledu 500 K; gdč. Josipina Jekler na Bledu 100 K; gg. Jakob Peternel z Bleda 30; I. Zirovnik v Gorjah 10; Janez Pretnar trgovec na Bledu 10 K; Anton Pretnar, posestnik na Bledu 10 K; J. Ažman, nadučitelj na Breznici

10 K; I. Kokalj, tesarski mojster na Bledu 20 K; I. Plemelj, zidarski mojster na Bledu 20 K; F. Sekovanič, trgovec na Bledu 100 K; dr. G. Hočevnar, zdravnik na Bledu 10 K; A. Vovk, posestnik na Bledu 10 K; Henrik Weiss, letoviščar na Bledu 10 K; se je razdelilo 2. jul. 1840 K. — Nadalje so darovali: Tomaž Šušteršič, oskrbnik v Radovljici 50 K; I. Baraga, gostilničar na Bledu 10 K; F. Zadnikar, trgovec v Celovcu 10 K; Zbirka v «Narodu» št. 153. 53 K; I. Steinhauser, letoviščar nabral 30 K; Županstvo Lesce 100 K; M. Supan v Ljubljani 20 K; Mari Gebauer 10 K; I. Dolničar vinski trgovec v Šmartnem pod Šmarno goro 50 K; I. Treven, trgovec na Jesenicah 1 zavoj obleke. Skupaj 388 K. - Sumi so, da so zažgali otroci, vendar to ni dokazano, in je mogoče, da so otroci nedolžni.

Gorenjec, 11. 7. 1908

Maturant Ivan Legat. Na mestni realki v Idriji sta napravila maturo Gorenjca Ruprecht Brovet z Bleda in Ivan Legat z Lesce.

Gorenjec, 25. 7. 1908

Iz železniške službe. Volonter Rudolf Horak v Lesceh je postal aspirant; premeščeni so gg.: Mihael Rožanc iz Novega mesta v Lesce, Ivan Walland z Jesenic v Trst, Vilibald Stary iz Rocola na Jesenice, Josip Mison iz Vodnjaka v Lesce, vsi aspiranti. Kot volonter je vstopil Edvard Repovš v Podnartu-Kropi.

Gorenjec, 1. 8. 1908

Učitelj Šemrl v Lescah meni, da je častno za učitelja, če se po »Narodu« proslavljajo njegove čednosti. Baha se, da je že pred petimi leti opustil »Oče naš« v šoli pred poukom. To je junaštvo učitelja Šemrla, ki se mora v »Narodu« proslavljati! Učitelj Šemrl v Lescah je tudi prorok in nam prorokuje, da se bo v petdesetih letih maševalo v praznih cerkvah. Učitelj Šemrl si naj zapomni, da je taka hvala v »Narodu« najslabše spričevalo za učitelje.

Domoljub, 6. 8. 1908

Konjerejska zadruga. V Lescah se je ustanovila konjerejska zadruga, kateri načeluje vrli župan leški, g. Ivan Žark.

Gorenjec, 8. 8. 1908

Novi postajenačelnik na Jesenicah. Železniško ministrstvo je imenovalo postajenačelnika na Jesenicah g. Viktorja Ječmineka, oficijala drž. železnic in postajenačelnika v Lescah. Upamo, da g. Ječminek ne bo hodil pota svojega prednika.

Gorenjec, 14. 8. 1908

Pasji kontumac je razglašen nad občinami Lesce, Begunje, Predtrg, Radovljica in nad vasmi Brezje, Globoko, Gorica, Dobropolje, Dvorska vas, Mošnje, Naše, Zgornji

in Spodnji Otok, Posavec, Črnivec in Vrbnje občine Mošnje ter Smokuč občine Breznice.

Gorenjec, 22. 8. 1908

Samoslovenski napisi po Gorenjskem. Samoslovenske napise so dala napraviti po svojih občinah županstva v Kranjski gori, Ratečah, Koroški Beli, Radovljici in v Mošnjah. Kaj pa druge občine? Na noge! - Starodavni dvojezični napis »Gasthaus Wucherer" v Lescah je izpremenjen v „Pri Krištofu". - Gostilna „zur Post" na Jesenicah je dobila napis »Hotel pošta«.

Vir: Gorenjec, 19. 9. 1908

Stojte no! - Sedaj pridejo Gorenjci. V nedeljo dne 11. t m. na veliko ljudsko slavje, katero se vrši v Lescah po domače »pri Krištofu« na Gorenjskem. Priredili bomo pravcati »narodni semenj« in poslali, kar bo prebitka, pa se zraven dali za one vsega usmiljenja vredne reveže, ki po krivici trpe v bolnici usodne Ljubljane, poleg tega pa še prispevali za druge blage namene. Na vse slavne društva, korporacije in občinstvo gre tem potom nujna prošnja, na ta dan prav nič ne za se prirejati, tembolj pa se nujno odločiti k izkupičku pri Triglav k nam. Pripravljalni odbor.

Gorenjec, 19. 9. 1908

Sedaj pridejo Gorenjci! V nedeljo, dne 11. t. m., na veliko ljudsko slavje, ki se vrši v Lescah po domače pri „Krištovu" na Gorenjskem. Priredili bomo pravcati „narodni semenj" in poslali, kar bo le prebitka, pa še zraven dali, za one vsega usmiljenja vredne može, ki po krivici trpe v bolnici usodne Ljubljane, poleg tega pa tudi še prispevali za druge blage namene. Na vsa slavna društva, korporacije in občinstva gre tem potom nujna prošnja, na ta dan prav ni ne zase prirejati, tembolj pa se nujno odločiti k izkupičku pod Triglav k nam. Pripravljalni odbor.

Vir: Učiteljski tovariš, 9. 10. 1908

Rojeni 15. oktobra. - 70. pred Kristom. * Pesnik Publij Vergilij Maro. / 1681. † Zgodovinar Janez Ludovik Schoenleben. / 1829. * Pisatelj Janez Božič v Lescah. / 1844. * Pesnik Simon Gregorčič na Vršnem pod Krnom. / 1844. * Modroslovec Friderik Viljem Nietzsche. / 1864. † Pesnik Matevž Lotič v Železnikih. / 1897. † Nabožni pisatelj France Rup.

Gorenjec, 10. 10. 1908

Sejmi na Gorenjskem prih. teden; 19. Lukežev v Kranju, v Sorici in na Bohinjski Bistrici (za živino); 21. v Cerkljah in v Lescah.

Gorenjec, 17. 10. 1908

Zahvala. Podpisani odbor za prireditev velikega ljudskega slavlja v korist ljubljanskim žrtvam i. t. d. katero se je vršilo preteče no nedeljo v Lescah pri »Krištofu« si dovoljuje slavnemu občinstvu, osobito vsem cenjenim posetnikom za nepričakovani veliki obisk, tembolj za njih požrtvovalnost, najlepše zahvaljevali. Posebno pa izrekamo še p. č. gosp. župniku Bercetu ter deželnemu poslancu in županu gosp. dr. Vilfanu za pozdravni nagovor, slavnim sokolskim društvom, pevskemu društvu »Ljubljanski Zvon«, katero nas je z izvajanjem pevskih točk naravnost očaralo, tamburaškemu

zboru iz Breznice za precizno koncertovanje, skupnemu damskemu osebju ob neutrudljivem razpečevanju šopkov, srečk in drugo, potem vsem cenjenim darovalcem dobitkov in okraskov, sploh onim, ki so pripomogli na katerikoli način k slavlju, najlepšo zahvalo. V Lescah, dne 15. vinotoka 1908.

Za odbor: Pip (tajnik) / Iv. Žark (predsednik).

Vir: Gorenjec, 17. 10. 1908

Odlikovanje. Gospod Rihard Schrey, c in kr. poštar v Lescah, je imenovan višjim poštarjem. Čestitamo!

Gorenjec, 24. 10. 1908

Občinski odbor v Lescah je pri seji dne 18. oktobra t. l. soglasno sprejel županov predlog, da se izrazi ogorčenje nad surovim napadom na mirne udeležence Ciril-Methodove skupščine v Ptuj, da protestuje proti postopanju vojaške oblasti dne 20. septembra v Ljubljani, da izreka sožalje nad žrtvami in da želi edinosti slovenskih strank, kadar braniti je časti in pravde naroda svojega. V isti seji je občinski odbor na županov predlog sklenil, da se imajo v področju leške občine napraviti izključno slovenski napisi.

Gorenjec, 24. 10. 1908

Izžrebani porotniki z Gorenjskega za četrto porotniško dobo, ki se prične dne 30. Novembra t.l, v Ljubljani. Jožef Cukjati, posestnik v Št. Gotardu; Ivan Čop, trgovec v Mostah; Ivan Engelsberger, trgovec v Tržiču; Ignacij Kock, posestnik in milar v Kranju; Franjo Jakelj, posestnik na Dovjem; Jožef Jesih, mesar in posestnik v Preski; Anton Kržišnik, posestnik v Žirovnici; Ivan Legat, restavrater in posestnik v Lescah; Jožef Majdič, trgovec v Kranju; Rihard Mally, posestnik v Tržiču; Konrad Pecher, trgovec v Skofji Loki; Franjo Tavčar, posestnik in trgovec v Selcih; Ivan Terpinc, posestnik in gostilničar v Kamniku.

Gorenjec, 14. 11. 1908

Smrt ga. Kunčičeve. Umrla je soproga g. Josipa Kunčiča v Lescah v starosti 33 let.

Gorenjec, 5. 12. 1908

Gorenjec, 5. 12. 1908

Oglasi leških podjetij in gostiln, 1908
Vir: DAR (Illustrierte Reise und Bäder Zeitung)

1909

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Seigerschmied J. M., **župnik**; Božičeva hiša; dr. Potočnik M., **profesor**; Aleš Al., Ažman Fr., Ažman Iv., Baloh Mar., Bernard J., Boncelj E., Derlink Fr., Dežman Eliz., Dežman Mar., Dežman Mar., Dobida Kat., Dejak J., Hafner Franč., Hanžič Fer., Hrast M., Iskra Iv., Janc J., Jalen Val., Justin S., Kapus Andrej, Kristan J., Kodras M., Kunčič Terez, Kunstelj M., Lavrenčič J., Legat Mar., Legat Mar., Legat Ant., Legat J., Meršol Iv., Muhovec Fr., Palovšnik Ant., Pernuš Jož., Plešnar M., Prešern Neža, Pretner Ant., Pretner Mar., Pretner Jože, Prosen Fr., Pirc Ter., Potočnik Ivan, Pristov Fr., Pristov J., Poljanc Fr., Pip Krist., Repe Ivan, Snoj And.; Šemrl J., **šol. vodja**; Škriba J., Schrey R., Šušteršič J., Ulčar J., Vidic Katar., Vidic Lovro, Vovk Fr., Vovk Mar., Vovk Mar., Vovk Ana, Vrhunec M., Walland Fr., Walland Blaž, Walland Iv., Wucherer Fr., Zalokar M., Zupan Urš., Zupan Marij., Zupan Neža, Zupan Jožef; Žark Ivan, **župan**; Žilih Marijana, Žilih Marija, Ljudska šola.

Vir: Mohorjev koledar, 1909

Domača veselica se vrši na Svečnico, dne 2. februarja pri »Krištofu« v Lescah. Svira godba na lok. Za dobro postrežbo bode v vsakem oziru preskrbljeno. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta.

Vir: Gorenjec, 23. 1. 1909

Cestne zadeve v radovljiškem okraju. Potrebno je, da se okrajna cesta Lesce – Radovljica - Kropa - Podnart sprejme med deželne ceste. Na tej okrajni cesti je zelo velik promet, kateri spravlja to cesto v tak stan, da njeno popravljanje popravljanje provzroča okrajnemu cestnemu odboru v Radovljici velikanske izdatke. Pred okolu 10 leti je imel ves sodnijski okraj radovljiški le en okrajni cestni odbor. Ta cestni odbor je bil za ves okoliš, kateri obsega sedaj okrajni cestni odbor radovljiški in blejski. Ko se je ta okoliš delil v dva dela, se je sklenilo, da so prišle k okolišu, za katerega je sedaj okrajni cestni odbor blejski, samo deželne ceste; nasproti pa so prišle k okolišu, za

katerega je sedaj okrajni cestni odbor v Radovljici, samo okrajne ceste. S tem je okrajni cestni odbor radovljiški zelo obremenjen in izvršuje zelo težko svoje dolžnosti. Temu bi se opomoglo, ako bi se sprejela navedena okrajna cesta med deželne ceste.

Vir: Gorenjec, 30. 1. 1909

Kmetijska šola. Čez vse potrebna je na Gorenjskem kmetijska šola in naj se ustanovi ta šola v Lescah, na Bledu, Rečici ali v Bohinju. Ta stvar se vleče že od sile dolgo in čas bi bil, da bi se nekoliko pospešila.

Vir: Gorenjec, 30. 1. 1909

Železničarski ples. Skupina uslužbencev c. kr. državne železnice iz Lesec in okolice priredi v soboto, dne 6. svečana v prostorih pri Krištofu v Lescah velik železničarski ples. Pri čem tek točno ob 8 uri zvečer. Pri plesu svira oddelek godbe železničarjev. Vstopnina prosta.

Vir: Gorenjec, 30. 1. 1909

Običajna domača veselica se vrši na Svečnico t.l. v Lescah pri »Krištofu«. Svira godba na lok. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta. Za dobro postrežbo bode v vsakem oziru skrbljeno.

Vir: Gorenjec, 30. 1. 1909

Sejmi na Gorenjskem prih. teden; 24. v Moravčah in Lescah.

Vir: Gorenjec, 20. 2. 1909

Domača plesna veselica se vrši v gostilni pri »Triglavu« v Lescah v nedeljo, dne 21. svečana 1909. Začetek ob 4. popoldne. Godba na lok. Vstopnina prosta.

Vir: Gorenjec, 20. 2. 1909

Bavarsko - nemška pivovarna v Lescah prične menda z delom to spomlad. Narodno zavedni pivo pivci pravijo, da bode ta pivovarna varila svoje pivo za same Bavarce in za nemški »volksrat«, ki mu načeluje dr. Eger, ki je menda obenem tudi zastopnik te pivovarne.

Vir: Gorenjec, 27. 2. 1909

Javna dražba hiše št 53 v Lescah se vrši dne 22. marca ob 9. uri pri sodišču v Radovljici. Hiša s klavnico in drvarnico je cenjena na 6000 kron, najmanjši ponudek, pod katerim se ne proda, znaša 3000 kron.

Vir: Gorenjec, 27. 2. 1909

Pivovarna. Lesce. Pivovarna je pričela s svojim delom. A čuje se, da so pričela grebena rasti nekaterim ljudem. Govori se o nekakem „hajlanju“, o prepevanju „Wacht am Rhein“ in o preganjanju „Slov. Naroda“. — Za danes samo to in upamo, da, zadostuje, da se gotovi ljudje spametujejo, ker drugače bo treba vzeti v roke mokro cunjko.

Vir: Gorenjec, 17. 04. 1909

Pivovarna. Nemško pivovarno zida neka bavarska družba v Lescah pri Bledu na Gorenjskem. Že sedaj lovi odjemalcev in jim ponuja nekoliko ceneje pivo, kot domači

pivovarji. Ne glede na to, da se ne ve, kake vrednosti bo to pivo, je nedopustno, da bi gorenjski gostilničarji za par vinarjev pozabili svojo narodno dolžnost, posebno, ker imamo dobro slov. Auerjevo in češko akcijsko budjeviško pivo. Končno naj bi dotični, katere bi zapeljali ti vinarji, pomislili, da nismo vsi tako slabi narodnjaki kot oni in da vemo, kaj nam je storiti.

Vir: Gorenjec, 22. 5. 1909

Za električno napravo v Završnici, katero zgrade občine Bled, Gorje, Breznica, Mošnje, Lesce, Radovljica, Predtrg, Begunje, Jesenice in Kor. Bela je dovolil mestni zastop radovljiški prispevek 100.000 kron, blejski pa 300.000 kron. V svrhu gradbe so osnovali na skupnem posvetovanju ožji odsek, v katerega pošlje vsaka občina po dva zastopnika. Prvi sestanek tega odseka skliče dr. J. Vilfan v Radovljico. Ta odsek bo imel nalog preskrbeti natančni načrt in proračun in storiti potrebne korake v vodopravnem oziru.

Vir: Slovenski narod, 10. 5. 1909

Praznovanje. 18. t. m. se je praznoval kaj slovesno rojstni dan našega vladarja. Radovljičanje so okrasili svoje hiše s cesarskimi zastavami, a v stolnici se je darovala maša, katere so se udeležili poleg c. kr. uradništva mnogi meščani. Vojaštvo je imelo pa skupno mašo na prostem v Lescah na polju pri Selcih.

Vir: Gorenjec, 28. 8. 1909

Dirka dragoncev. 22. t. m., se je vršila na obširnem polju pri Lescah, v bližini Selc tekmovalna dirka dragoncev 5. polka car Nikolaj I. Distančna ježa je bila odmerjena na 8700 m. Dirka se je pričela ob pol 4. uri popoldne, ob jako slabem vremenu. Gledalcev je bilo na tisoče in kdor je pogledal to pestro množico ljudi, dalje nebroj voznikov, avtomobilov, koles in drugo, spomniti se je moral nehote na redne dirke, ki se vrte po velikih mestih ali pa svetovnoznanih letoviščih. Dirka samanasebi je mudila marsikaj zanimivega in vznurljivega, a za nas priproste smrtnike niso, kajti tu se ravno vidi, kako malo se pravzaprav ceni človeško življenje, kajti najmanjši dobiček je znašal poleg kolajne še 5 kron. In da je v resnici tu marsikako življenje takorekoč na nitki, pričajo dovolj jasno nezgode, ki so se ravno tu pripetile. Dragonec Sprochar je bil tako nesrečen, da je obležal nezavesten, a širijo se trdovratne govornice, da je umri že v nedeljo ponoči, drugi zopet trde, da se nahaja v bolnici v Ljubljani. Pač bi bilo umestno, da vso zadevo pojasne merodajni faktorji, da se prebivalstvo pomiri. Pomnil bo to dirko tudi nadporočnik grof Auersperg. Dobil je prav težke poškodbe, kajti konj se je pri padcu parkrat na grofu obrnil.

Vir: Gorenjec, 28. 8. 1909

Sejmi prih. teden na Gorenjskem:

29. v Mengšu in v Lescah.

Vir: Gorenjec, 25. 9. 1909

Pozen cvet. Na vrtu g. Ivo Pokorna, posestnika na Zgoši pri Lescah, cvete ta teden hruška.

Vir: Gorenjec, 2. 10. 1909

Sejmi prih. teden na Gorenjskem:

18. v Sorici, Bohinjski Bistrici (za živino); 21. v Cerkljah, v Lescah.

Vir: Gorenjec, 2. 10. 1909

Lesce. Pred kratkim smo izgubili gospoda župnika. Odšel je na svojo novo župnijo v Naklo. Dasi je bival med nami le osem let, je vseeno s svojimi poljudnimi in prikupljivimi cerkvenimi govori precej povzdignil versko življenje v župniji Trajen spomenik si je postavil gospod župnik s tem, da je prav lično preuredil župnišče ter prenovil zvonik in notranjščino cerkve. Dve veliki sliki v presbiteriju, prenovljen glavni oltar, okusno predelani stranski oltarji, nove klopi, nov križev pot vse to povzdiguje našo cerkev pred drugimi sosednimi in priča o finem umetniškem okusu gospoda župnika. Leščani mu moramo biti res hvaležni, ker je tako spretno gospodaril s cerkvenim premoženjem, da se je to izvršilo skoro brez vsakih izrednih denarnih žrtev od naše strani. Bog ga ohrani tudi na novi župniji tako podjetnega in vnetega za čast božjo, kot je bil pri nas.

Vir: Domoljub, 7. 10. 1909

Zgodovinski In slovstveni pregled za prih. teden: 15. oktobra. — 70. pred Kristom. * Pesnik Publij Vergilij Naso. — 1681. † Zgodovinar Janez Ludovik Schonleben. — 1829. † Pisatelj Janez Božič v Lescah. - 1843. * Pesnik Simon Gregorčič na Vršnem pod Krnom. — 1844. * Modroslovec Friderik Viljem Nietzsche — 1864. † Pesnik Matevž Lotrič v Železnikih. — 1897. Nabožni pisatelj Franc Rup.

Vir: Gorenjec, 9. 10. 1909

Orli in nemško pivo. Radovljiške novice. O izletu »Orlov« v Radovljico dne 5. sept. t. l. ne moremo poročati čisto nič važnega, kajti še »Slovenec« se je omejil na celih pet vrstic. Edino to moremo povdarjati, da so »Orli« ta dan pili izključno pivo iz nemške pivovarne v Lescah, mesto da bi podpirali domače — in celo njih stranke — podjetje, pivovarno v Mengišu, ki ima svojo zalogo v Lescah. Narodnost na jeziku, narodnost v dejanju.

Vir: Gorenjec, 9. 10. 1909

Zgodovinski In slovstveni pregled za prih. teden: 19. septembra. — 480. pred Kristom. Pomorska bitka pri Salamini. — 1698. * Zgodovinar Janez Vajkhardt Valvazor v Krškem. — 1782. Schiller pobegne iz Karlove Sole. — 1796. Nadvojvoda Karl zmaga pri Altenkirchenu. — 1808. * Dr. Janez Bleiweis-Trstenilki v Kranju. — 1827. † Pisatelj Janez Pavel Ješenak v Sl. Andražu. — 1847. † Pisatelj Janez Traven v Ribnici. — 1866. * Pisatelj Matej Brence v Hrašah pri Lescah. — 1870. Pariz obkoljen. — 1881. † Geifield, predsednik Združenih držav. — 1902. † Zgodovinar Janez Vrhovec v Ljubljani.

Vir: Gorenjec, 18. 9. 1909

Leški župnik v Begunjah. Iz Begunj pri Lescah Kot smo v št. 40 »Domoljuba« brali dopis iz Lesec, smo bili zares prav radovedni, kdo so oni hvaležni Leščani, katere bi z dopisnikom vred na prste ene roke našteali, ki so odhajajočemu župniku v toliko hvaležni za spretno gospodarjenje, katero jo najbolj izkazal s tem, da ni hotel odriniti prej, dokler ni imel vseh poljskih pridelkov spravljanih. Sploh bi pa svetovali Leščanom, kakor je svoj čas, ko je prejšnji župnik tu iz Begunj odšel, leski župnik oskrboval tudi begunjsko faro do prihoda sedanjega župnika, da naprosijo našega župnika, da sedaj tudi leško

faro obskrbuje, da mu ne bode toliko dolg čas kot dosedaj, tako da je srečen trenutek, če ga sedaj v cerkvi, v župništvu ali šoli najdeš, ker si mora zmeraj iskati

zabave v jahanju, lovu ali gostilni, ter da na so prazni k na prižnici in z zvonjenjem oznanjene maše zadnji trenutek zavoljo neke poroke več ne odpove? Isotako bi tudi, ako se še kot že enkrat volk pritepe v leško občino, imel bolj priložnost zasledovati ga, mogoče še tudi streljati.

Vir: Gorenjec, 9. 10. 1909

Nemška pivovarna A. Zimmermana v Lescah je - kakor nam pišejo z Gorenjskega - naprodaj. To nam je povedal shod, ki ga je sklical sedanji lastnik na dan 28. t. m. ob 3. uri popoldan. Vabil je na ta shod vse »neodvisne gostilničarje« s posebnim dvojezičnim vabilom, ki ima to posebnost, da se je tiskal v Gradcu - pomislite ljudje božji v nemškem Gradcu, v tiskarni I. Khil v dveh jezikih - in da slovenski oglas kar mrgoli jezikovnih napak. Tako beremo n. pr. da se snuje »gostilničarska zadružna pivovarna planinskih dežel«, da je pivovarna »pripadajvče«, da »računamo lahko na našo korist« i. t. d. Slednjič je podpisan na oklicu nek Simon Quantschnigg, restaurateur »l nžni kolodvar« Celovec.

Shoda se je udeležilo precejšnje število slovenskih gostilničarjev in sedem gostilničarjev s Koroškega. Namen tega shoda je bik prav prozoren in čast slovenskim gostilničarjem, da niso sedli na te limanice. Koroški nemški gostilničarji so upali, da kupijo s pomočjo slovenskega kapitala nemško pivovarno na slovenskih tleh, da postanejo oni s pomočjo rajhovskih mark neomejeni gospodarji te zadruga, a da jim bodo slovenski gostilničarji kakor zadružniki nosili dobiček v njih mošnjiček ter tako redili gada na svojih prsih i n pomagali zidati nemški most do Adrije.

— Malo dokazov: Poslovni jezik na tem shodu je bil večina nemški. V »načrtu pravil«, ki so ga dobili vsi gorenjski gostilničarji v pregled, stoji v § 1. črno na belem, da ima zadruga svoj sedež v Lescah. No, gospodje s Koroškega so zahtevali na shodu, da bodi sedež v Celovcu. Zakaj, menda uganete! — V pravilih ni najti v vseh 82 paragrafih točke, k bi govorila, kak bodi poslovni jezik. Značilni pa je § 59, točka 3, ki se glasi: »Privoljenje nadzorništva je potrebno - - v sledečih slučajih: za porabo zaklada v splošne izobraževalne namene«. Jasno dovolj! Načelništvo v Celovcu, namestništvo tam kje blizu - potem pa že vemo, za kaka izobraževalna društva bi šel eventualni preostanek. Rosegger - kje si! Slovenski gostilničarji so zapustili kmalu zborovanje, kajti prehitro so izpoznali »človekoljubni namen« »Gründungskomitee-ja« Čast jim! - Mnenja smo tega-le: ako hočemo imeti gorenjski gostilničarji lastno pivovarno, kupimo jo z lastnim denarjem, kjer bomo obenem tudi lastni gospodarji na lastnih tleh, kjer bomo lahko nastavljali slovenske delavce, podpirali slovenska društva in razpravljali v slovenskem jeziku . . . V mislih imejmo vedno in pri vsaki priliki izrek »nemško - avstrijskega orijenskega kluba«, ki se glasi »Naša bodočnost je na jugu«.

(Opomba uredništva: naše mnenje pa je, naj bi slovenski gostilničarji marljivo pokupili čim več akcij. - Saj - kakor se nam poroča - se je menda tudi vsled tega preložil zadnji občni zbor. Mnenje današnjega »Slov. Naroda« je v tem oziru popolnoma napačno.)

Vir: Gorenjec, 30. 10. 1909

Ne za telefon. Občina Lesce proti. Občina Lesce je odklonila prispevek za telefonsko zvezo Bled-Radovljica in vsled tega priporoča c. kr. glavarstvo, da prispeva radovljiška občina ves donesek. Občinski zastop sklene soglasno, da prepušča županstvu vso zadevo v nadaljno proučevanje.

Gorenjec, 06. 11. 1909

Občinske volitve. V Lescah je izvoljen županom z 11 glasovi dosedanji župan g. Ivan Žark. Čestitamo!

Vir: Gorenjec, 11. 12. 1909

Mengiška pivovarna na prodaj? Prejeli smo naslednjo okrožnico, katero razpošilja neki osrednji odbor: Na mnogostransko željo, da bi bilo potrebno v svrhu razjasneja interesiranim slojem, imeti tudi podrobnejši cenilnik o vrednosti mengeške pivovarne pri rokah, vam naknadno k priposlanim okrožnicam dopošljemo danes še po večšakih dognano cenitev te pivovarne, ki je sledeča: Stroji večinoma novi K 61.104, sodi K 171.576, vozovi in vozne oprave K 20000, mobiljar tj. notranja oprava K 24 000, zaboji K 23 000, terjatve, garantirano ne izgubne K 148 000 stavbe in druga posestva (realije) K 473.572, skupaj torej K 921.252. Nadalje pride k temu še živina, zaloga piva, malca i . t. d. Med realijarai so štele tudi stavbe zalog, ki so: v Ljubljani v Zalogu pri Ljubljani, v Motniku, Zagorju. Moravčah, Lescah, Škofji Loki, Javorniku, Šmartnu pri Litiji in Št. Vidu pri Zatični. Pripomni se pri tej priliki, da se smejo tudi privatniki ne samo gostilničarji, pripustiti k podpisovanju za eventuelni nakup deležev In ni v tem pogledu nobene omejitve. Le stopite z veseljem na delo.

Vir: Gorenjec, 24. 12. 1909

Zahvala.

Za darilo 30 kron, ki ga je darovala blagorodna gospa Štefanija Ilk, trgovka, za ubožni zaklad Lesce namesto delitev novoletnih daril se v imenu vse občine Lesce prisrčno zahvaljuje

županstvo.

Vir: Gorenjec, 31. 12. 1909

Iz železniške službe. Nadoficijalu državne železnice v Ljubljani Viktorju Hrašovcu je podeljen naslov inšpektorja. — V VIII. čin. razred je pomaknjen Ivan Zupanc, postajenačelnik v Lescah.

Vir: Gorenjec, 31. 12. 1909

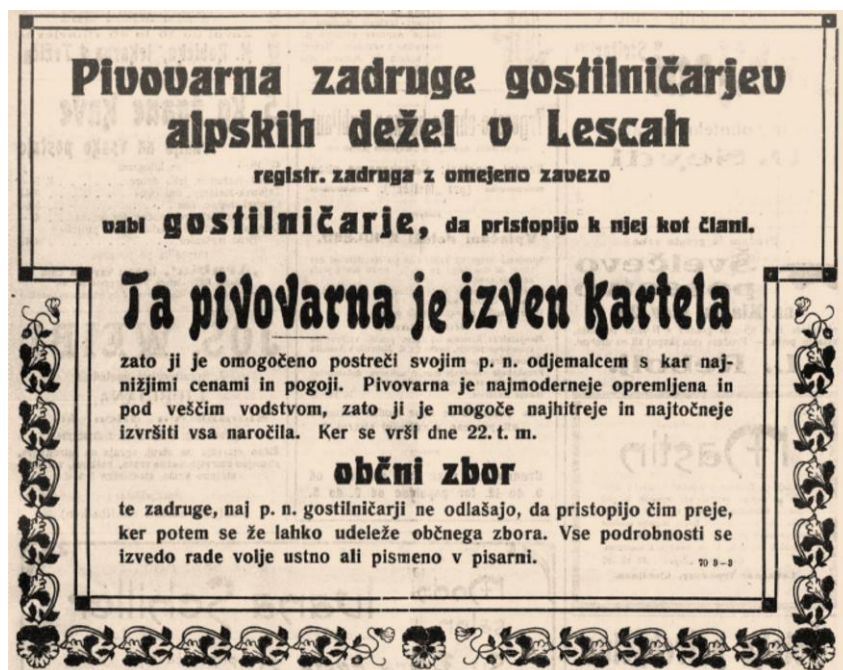
SI AS 137/A/2813 PROJEKT IZGRADNJE PIVOVARNE V LESCAH, 1909.01.01-1910.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1910

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Seigerschmied Jos. M., župnik; Božičeva hiša; dr. Potočnik Mat., profesor; Aleš Al., Ažman Fr., Ažman Iv., Baloh Mar., Bernard J., Bulovec Ant., Derlink Fr., Dežman Eliz. Dežman Mar.. Dežman Mar., Dobida Katra, Dejak Jan., Hafner Franč., Hanžič Ferd., Hrast Mat., Iskra Iv., Janc.T., Jalen Val., Justin Simon, Kapus And., Kristan Jos., Kodras Mar., Kunčič Terez., Kunstelj Mar., Lappain Eliz., Lavrenčič Iv., Legat Ant., Legat Mar., Legat Mar., Legat Iv., Meršol Iv.,

Muhovec Fr., Palovšnik Ant., Pernuš Jože, Pirc Terez., Plešnar Mar., Potočnik Ivana, Prešern Neža, Prettner Ant., Prettner Mar., Pretner Jože, Prosen Franica, Poljanc Fr., Pristov Fr., Pristov J., Sabotnik Mat., Snoj Andr., Šemrl Iv., Schrey Rih., Šušteršič J., Ulčar Jera, Vidic Kat., Vidic Lovro, Vovk Fr., Vovk Mar., Vovk Ana, Vrhunec M., Walland Franč., Walland Blaž, Walland Fr., Walland Ivana, Wucherer Fr., Zalokar Mart., Zupan Urš., Zupan Marj., Zupan Neža, Zupan Jože, Zupanc Ivan, **načelnik postaje**; Žark Ivan, Žilih Marijana, Žilih Marija.

Vir: Mohorjev koledar, 1910

Vir: Gorenjec, 5. 3. 1910

Zabava pri Legatu. Znano omizje »Trta« je imelo svojo plesno zabavo v nedeljo, 6. t. m., v gostilni Legat v Lescah, Zabava in udeležba imenitna, zopetni dokaz, da naši trgovski komiji uživajo vsestransko zaupanje. Družba sv. Cirila in Metoda je lahko zadovoljna z našimi fanti, kajti naklonili so ji lep dar 60 K 17 vin. Živeli.

Vir: Gorenjec, 12. 02. 1910

Dar. »Trta« je poslala 60 K 17 vin. v obrambni sklad Cril in Metode kot prebitek zabavnega večera, prirejenega dne 6. t. m. v restavraciji gospoda Legata v Lescah. Zabava je bila nadvse prav zadovoljiva. Posetili so jo radovljiški, domači in redoljubi drugih krajev. Čast, in predvsem vsakomur posebno zahvalo za prispevke in sodelovanje. Te kronice, katere smo v omenjeni sklad poslali, naj služijo kot nujni odgovor »Slovencevi cirilmetodariji« ter naj velja obenem, še drugim v izpodbujajo.

In »Slovenec«, če se Napoleon Veliki hočeš šteti

Toliko, v to že lahko dam razumeti
Časi, kot takrat pri njem, niso daleč
Naglašati posebej, to bi b'lo odveč
Ko grba bode tvoja

Brezovka pa moja.

Vir: Gorenjec, 12. 2. 1910

Legat. Izžrebani porotniki za drugo dobo porotnega zasedanja v Ljubljani so naslednji gospodje z Gorenjskega: Ivan Bergant, trgovec in posestnik v Stari Loki; Edvard Dolenz, trgovec in posestnik v Kranju; Ivan Debevc, orožniški stražmojster v pok. in posestnik v Kamni gorici; Franc Dolžan, posestnik in gostilničar v Radovljici; Franjo Kocjančič, posestnik na Dovjem; Josip Kenda, gostilničar in posestnik, in Josip Klemenčič, trgovec, oba v Kamniku; Josip Kuralf, trgovec v Gornjih Domžalah; Ivan Legat, posestnik na Jesenicah; Ivan Legat, posestnik in restavrater v Lescah; Anton Mrak, posestnik in župan v Predtrgu; Anton Muller, trgovec v Stobu; Josip Pogačnik, posestnik v Radovljici; Lovro Sušnik, posestnik v Skofji Loki; Anton Slatnar, trgovec v Kamniku, in Jos. Seidl, mesar in posestnik v Sp. Šiški.

Vir: Gorenjec, 7. 5. 1910

1911

Fazani. Iz Lesce. Tukajšnji posestnik vulgo »Šobc« je imel te pred par tedni več popolnoma udomačenih fazanov, dva stara in dvanajst mladičev, ki so imeli to navado, da so se hodili past čet Savo proti Bodeščam. Mož jih je hotel zaroditi v lovišču občine Lesce. A glej junaštvo! Nekega dne pa napravijo neki »pravi lovci«, tam po Ribniški gmajni lov, nastalo je pravo pravcati »pucanje« - pokalo je, da so se gore tresle - a od onega dne ni več fazanov. Najbrž so vsled strahu zbežali vsi na Bled. - Dober tek.

Vir: Gorenjec, 7. 1. 1911

Radovljica in Lesce. Vreme imamo prav krasno. Mraz, da vse škriplje, seveda samo ponoči, a podnevi pripeka skoro pomladansko solnce. Naši gostilničarji, kakor tudi mesarji so se že preskrbeli s ledom, da nam ne bo treba piti ob letni vročini pregorkega piva iz leške pivovarne, ki obeta biti letos izredno dobro, odkar se je pivovarna skoro popolnoma prenovila in odkar so dobili izvrstnega pivovarja. Podjetje prav toplo priporočamo.

Vir: Gorenjec, 21. 1. 1911

Ljudske štetje. Kranjskogorski okraj:
 Jesenice 5417 (3604 + 1813), Koroška Bela 2711
 (1662 + 1049) Kranjska gora 1482 (1528 - 46),
 Dovje 1528 (1345 + 183), Radeče 711 (768 - 57),
 Bela peč 947 (714 + 233). **Radovljiski okraj:**
 Breznica 1429 (1410 + 19), Gorje 3056 (2562 + 494),
 Kropa 704 (783 - 79), Lancovo 653 (619 + 34),
 Lesce 980 (831 + 149), Srednjavas 2603 (2460 + 143),
 Mošnje 2171 (2218 - 47), Ovišje 1205 (1124 + 81),
 Radovljica 756 (732 + 24), Ribno 1507 (1446 + 61),
 Kamnagorca 576 (622 - 46), Bled 1284 (1646 + 338),
 B. gornje 1076 (1300 - 224), Predtrg 452 (407 + 26),
 B.-h. Bistrica 2117 (1667 + 450). **Sodnijski okraj**
 Kranjskagora ima torej pri nadnjem štetju 12.796
 prebivalcev, l. 1900 jih je imel 9621, torej več
 3278, sodnijski okraj Radovljica pa 21.249, l. 1900
 19.827, torej več 1818.

Gorenjec, 18. 2. 1911

Remuneracije za šolske vrhove je deželni šolski svet sporazumno s kranjskim deželnim odborom pa 90 K nakazal iz določene vsote normalno-šolskega zaklada sledečim učiteljem za oskrbovanje šolskih vrtov v letu 1910: nadučitelju Ivanu Jezeršku v Križih pri Trziču, nadučitelju Francu Rojini v Šmartno pri Kranju, šolskemu vodju Ivanu Šemerlju v Lescah in šolskemu vodju Jožefu Tavžlju v Radomljah.

Vir: Gorenjec, 18. 2. 1911

Prostovoljna sodna dražba v LESCAH
 se prične 64 2-1
dne 21. februarja ob 9. dopoldne.

Prodalo se **obsežno posestvo**
 s približno okrog 60 oralov njiv, travnikov in gozdov ter zraven obšlrna gospodarska poslopja. V hiši je bila mnogo let dobro idoča gostilna, stoji med tremi prometnimi cestami, tik farne cerkve in šole in tri minute od kolodvora. Pripravna je za vsako večjo ali manjšo obrt. Posestvo se bo na drobno ali pa tudi na željo kupcev več parcel skupaj prodalo. Eventuelni kupci, ki žele kupiti celo posestvo, ali k hiši potrebno zemljo, stvar lahko poprej ogledajo. Pri posestvu je mnogo živine, vozov, mrve i. t. d., kar se ne bode na dražbi prodalo, kar pa eventuelni kupci lahko kupijo privatnim potom.

Podrobna pojasnila o posestvu se dobe pri posredovalnici
L. Rebolj v Kranju
 Dražbeni pogoji so na vpogled v pisarni **c. kr. notarja g. Alfreda Rudeža v Radovljici**, kot sodnega komisarja.

Gorenjec, 11. 3. 1911

Občni zbor Planinskega društva za radovljiški okraj se je vršil dne 12. t m. v smislu društvenih pravil. Predsednik društva dr. J. Vilfan pozdravi navzoče in poda

kratko poročilo o društvenem delovanju namesto obolelega tajnika Al. Hutha. Obširneje poročilo prinese «Planinski Vestnik». - Iz vestnega blagajniškega poročila blagajnika Al. Chladka posnamemo, da je imelo društvo 1584.89 kron dohodkov in 1682.59 kron stroškov, preostanka 240 K, Z vzklikom so bili izvoljeni v odbor: L. Fursager, predsednik; Ivan Šega, podpredsednik; Iv. Kušar tajnik; Alojzij Chladek, blagajnik; odborniki: Iv. Berlic za Bohinj, J. Žumer ml. za Gorje, Drag. Repe za Bled, Ivan Legat ml. za Lesce, Val. Sturm za Poljče, Ivan Dornič za Lancovo. Pregledovalca računov sta Jos. Perme in Fr. Dobovišek.

Vir: Gorenjec, 18. 3. 1911

Med glavnimi zadruškimi Posojilnice v Radovljici so:

Gospod dr. Matej Potočnik, posestnik v Lescah in c kr. profesor v Mariboru.

Gospod Rikard Schrey, c kr. poštar v Lescah.

Gospod Ivan Žark, posestnik in župan v Lescah (tudi nadzornik).

Vir: Gorenjec, 24. 3. 1911

Hraše. Knjižnica slovenske dijaške zveze v Hrašah (p. Lesce) priredi v nedeljo dne 28. t. m. zopet po kratkem času svojega obstoja igro. In to pa na prostem. Zadnjič je bil prostor premajhen. Sedaj ga ne bode manjkalo. Gospod Jernejc nam je šel tako na roko, da nam je prepustil svoj kar nalašč za igro pripraven vrt. Čast mu! On ve, da je izobrazba ljudstva potrebna. Še več takih mož! Odbor mu bode za to vedel zahvalo. Igrala bodo domača dekleta. Pokazati hočejo, da ne ostanejo za moškimi v organizaciji. Kdor hoče videti, kaj bodo naredile in kdor hoče kaj poštene zabave, naj pride pogledat. V slučaju slabega vremena se igra preloži na prihodnjo nedeljo. Začetek ob 4. uri popoldne. Prostor lepo senčnat. Odbor.

Vir: Domoljub, 25. 5. 1911

Cesta Lesce-Bled. Iz blejskega kota. Radovljiški g. glavar je znan kot strokovnjak v cestnih zadevah. Kaj pa, g. glavar, ali bi ne bilo mogoče urediti ceste, ki vodi iz Lesce na Bled tako, da bi se prvič nasadil ob straneh primeren in dovolj senčnat drevored, a drugič, naj se napravi na eni strani pot za pešce. Neskončno bi vam bili hvaležni vsi oni tisoči pešcev, ki bodo pričeli hoditi občudovati krasoto Kranjske.

Vir: Gorenjec, 27. 5. 1911

Občni zbor »Prometnega društva za tujce za občine Radovljica, Lesce, Begunje in Žirovnica ima svoj redni občni zbor v četrtek dne 8. t. m. ob pol 6. uri popoldne pri Kuntu v Žirovnici. To delavno društvo je ravnokar izdalo jako lično napravljen prospekt s popisom in slikami imenovanih občin, ki se razpotje v tisočih izvodih širom sveta.

Vir: Gorenjec, 3. 6. 1911

Hraše pri Lescah. Po kratki dobi svojega obstoja je priredila knjižnica S. D. Z. v Hrašah že drugo prireditev. Dekleta so igrale svojo igro in fantje svojo. Obema gre čast. Priredili so vse sami brez tujega režiserja. Na roko jim je šel zlasti g. Kunstelj (Jernejc). On si je pridobil toliko zaslug: za knjižnico in za našo stvar, da ga pisarjenje nasprotnih listov niti oddaleč ne more očrniti. On se kaj malo briga za nasprotnike in gre svojo pot. Tudi odbor knjižnice izpolnjuje vestno svojo nalogo in se ne briga za

govorjenje in pisarjenje majhnih, preziranja vrednih ljudi. Moško nastopanje, samozavest, da se gre za dobro stvar, to je, kar mu daje ugled. Le še se postavite. Le ven na delo, za ljudsko izobrazbo. Ljudstvo vam bo hvaležno! Vsem, ki podpirajo dobro stvar pa: Bog Vas živi!

Vir: Domoljub, 15. 6. 1911

Znana gostilnica „Triglav“ v Lescah na Gorenjskem je prešla zaradi prodaje v druge roke. Novi lastnik je vse prostore prenovil in okusno priredil. Na razpolago so lepe in snažne tujske sobe, velik senčnat vrt, kegljišče in kroglišče. Preskrbljeno je za izborna pivo, pristna vina in dobro kuhinjo. Istotako se odda po nizki ceni lepo, ločeno stanovanje, obstoječe iz kuhinje in 2 sob, stalno v najem. Posebno pripravno za penzioniste. V sobah so peči. Voda v hiši. Gg. domačim gostom, izletnikom, potnikom in slav. občinstvu sploh se za c. obisk toplo priporoča Josip Rován, oskrbnik.

Vir: Učiteljski tovariš, 30. 6. 1911

Znana gostilna »Triglav« v Lescah je prešla vsled prodaje v druge roke. Novi lastnik je prenovil vse prostore in okusno priredil. Na razpolago so lepe in snažne tujske sobe, velik senčnat vrt, kegljišče in kroglišče. Preskrbljeno je za izborna pivo, pristna vina in dobro kuhinjo. Gg. domačim gostom, izletnikom potnikom in slav. občinstvu sploh se za cenjeni obisk toplo priporoča Josip Rován, oskrbnik.

P. n. Istotam se odda po nizki ceni lepo, ločeno stanovanje obstoječe iz kuhinje in dveh sob, stalno v najem. Posebno pripravno za penzioniste. V sobah peči. Voda v hiši.

Vir: Gorenjec, 1. 7. 1911

Za ukinitvev kontumaca. Na okrajno glavarstvo v Radovljici je naslovljen dopis iz Lesca, ki se glasi: »V prvi polovici meseca aprila je bil za občini Begunje in Lesca razglašen pasji kontumac, kar je bilo potrebno in umestno. A ta odredba je le vedno v veljavi, akoravno so pokončani vsi tisti psi, ki jih je stekli pes is Hraš uklal. Kar je v Lescah le psov, so vsi priklenjeni in zaprti. Ti, vsake prostosti oropani psi, lajajo vsako noč strahovito in še tujci, ki jih je polno, po vsi pravici pritožujejo zaradi tega pasjega koncerta. V javnem interesu je, da se že popolnoma nepotrebni pasji kontumac odpravi in apeliramo na gospoda okrajnega glavarja, naj potrebno ukrene.

Vir: Gorenjec, 5. 8. 1911

Vrtna veselica. Podružnica slov. planinskega društva v Radovljici vabi na veliko vrtno veselico, ki se vrši, dne 6. avgusta l. 1911 v gozdčku gostilne »Triglav« v Lescah. Godba, ples, lastni šotori. Vstopnina 40 h za osebo. Obleka gorska, čevlje na kveder - ali pa navadne. Začetek ob 8. uri popoldne. Ker je čisti dobiček namenjen v društvene namene, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Vir: Gorenjec, 5. 8. 1911

Vrtna veselica. Podružnica slov. planinskega društva v Radovljici vabi na veliko vrtno veselico, ki se vrši, dne 6. avgusta l. 1911 v gozdčku gostilne »Triglav« v Lescah. Godba, ples, lastni šotori. Vstopnina 40 h za osebo. Obleka gorska, čevlje na kveder - ali pa navadne. Začetek ob 8. uri popoldne. Ker je čisti dobiček namenjen v društvene namene, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Vir: Gorenjec, 5. 8. 1911

Trk poštne kočije in drežine. Železniška nesreča v Lescah. Iz Žirovnice sta se peljala proti Lescam z draisino višji železniški inženir drž. železnice Poljak iz Ljubljane in železniški mojster Jerše iz Lesec. Na križišču okrajne ceste Lesce-Bled tik kolodvora v Lescah je trčila draisina z vso silo v dvovpreženi poštni voz, ki je peljal na Bled. Sunek je bil jako silen. Draisina je zadela v konje in voz. Poljak in Jerše ter delavec Černe, ki je vozil draisino, so padli iz voza in se nevarno poškodovali. Poljak je dobil težke poškodbe na glavi, Jerše si je zlomil levo nogo in se tudi poškodoval na glavi, delavcu Černetu pa je zmečkalo roke. Precej poškodovan je tudi poštni hlapec. Poštni voz je polomljen, eden izmed konj si je zlomil nogo in so ga morali na mestu ubiti, drugi pa je lahko poškodovan. Poljaka in Jeršeta so odpeljali s popoldanskim vlakom v Ljubljano, kjer jih je čakal na kolodvoru rešilni voz, s katerim so jih odpeljali v bolnišnico. Škoda je precej velika. Kdo je povzročil nesrečo, je pač težko reči, kajti promet s draisino ni tako strogo določen, kakor promet vlakov, in je zanj odgovoren v posameznih slučajih vodja draisine. Bil je pač nesrečen slučaj, ki bi se bil morda z obojestransko previdno vožnjo lahko preprečil. Res pa je, da je promet ravno na tem križišču nevaren, ker se stikata v ovinkih križišča tako železniške, kakor okrajne ceste.

Vir: Gorenjec, 12. 8. 1911

Najboljša veselica. Iz radovljiškega okraja nam poročajo: Pretočeno nedeljo je priredila marljiva »podružnica slovenskega planinskega društva« v Radovljici veselico, ki ostane v najboljšem spomina vsakemu, kdor jo je obiskal. Obiskali smo že dovolj veselic, a tako elegantne, a obenem tako presrčno domače veselice ne pomnimo. Obširni, pravemu gozdičku podobni vrt gostilne »Triglav« v Lescah, ki je sedaj last znanega narodnjaka g. I. Kmeta iz Ljubljane, se je pričet kmalu polniti po napovedani uri, to je ob 8. uri popoldan. In kako pestra je bila ta slika. To najfinejša obleka došlih letoviščarjev s Bleda in okolice, tam gorska, kjer je igral glavno vlogo cepin in čevlji na kvader, drugje zopet si lahko opazil goloroke domačine – a vsem je sijala radost raz obraz, saj smo se čutili svoji med svojimi, na tleh, ki jih obdajajo nedosežne gorenjske planine. In kako bi človek tudi ne bil vesel? Vrt gostilne »Triglav« je te vreden, da si ga človek ogleda vsestransko. In ko si videl njegovo lepo lego, njegovo umetno, a vendar tako naravno razdelito, a poleg tega oni krasni razgled, ki ga uživaš s tega vrta, se ti vzradosti srce. Toda ta vrt je pridobil na mičnosti in lepoti stotero, ko si zagledal lepo okrašene šatore, kjer je bil zbran cvet radovljiških in okoličanskih narodnih dam, da vrže dela svetopisemskega usmiljenja, da napoje žejne in nasitijo lačne. - Bled je imel svoj šotor, načelovala mu je gdč. Ravnikova, obdana od venca njej enakih cvetk - kjer si se lahko navžil vsega sladkega. Kavo je kuhala gospa Čebuljeva v družbi dveh pristnih gorenjskih lepotic in obča hvala gre, da take kave niti Ljubljana nima. – Šotoru za ambrozijo in nektar je načelovala gospa Fürsagarjeva, kateri so stregle prav požrtvovalno »planinke« - in prišlo je mnogo, mnogo trudnih in žejnih, da si pokrepčajo svojo dušo in telo. - Vročino iz razgretih grl je preganjala gospa Rojčeva, ki je načelovala šotoru za pivo in imela je v družbi svojih dražestnih pomagalk toliko dela, da ga je komaj zmagovala. Seveda glavna besedo tu je imel naš Martin, brez njega bi bila huda žeja. - Trojno vlogo jo igrala načelnica vinskega šotora gospa Sajovčeva, kateri so zvesto pomagale njene ljubke tovarišice. Njene zapeljive besede so premotilo marsikaterega žejnega, da je pokušal in pokušal - toda, ko je odhajal od šotora, je šele spoznal, da nima zmešanih le možgan in srca, temveč tudi – noge. Vrnil se je pa vendar. In zadnjo vlogo v tem gorskem vrvenju je imela vršiti gospa Šegova v kolu ljubkih in

zgovornih Begunj – lačne nasititi in teh je bilo vedno preveč, znamenje, da jim je jed izredno dišala. – In v tem vrenju se je smukal nagajivi in prikupljivi gozdni škrateljček, gdč. S. Šušteršičeva s šopki in razglednicami. Da je veselica dosegla svoj višek popolnosti gorskega življenja, se je oglašalo tu ravno osemdeset planinskih zvoncev raznih glasov. Promet burnega ploskanja in odobravanja jo bil nedoseženi pevski zbor ljubljanskega »Zvona« pod spretnim vodstvom starega mladeniča Stamcarja. Ne čudimo se, ako so ti pevci želi tako slavo in hvalo v sosedni Srbiji. Mnogo so pripomogli k pravemu razpoloženju došlih planincev blejski tamburaši – odsek blejskega »Sokola« - s svojim izbornim udarjanjem. - - - In ko je legal mrak na to zadovoljno »gorsko ljudstvo«, zaplapolalo jo nebroj acetilenskih plamenčkov v zelenju dreves širnega vrta in vživali smo se v bajne pokrajine »Tisoč in ene noči«. Omenjamo le, da je glavna zasluga tej razsvetljavi »nediplomiranega« monterja V. Chladeka. In ko se je oglasila domača harmonika, je doseglo veselje svoj cilj. Med moogobrojnimi udeleženci smo opazili med odličnjaki, deželna poslanca Višnikarja in dr. Vilfana, dalje predsednika osrednjega društva dr. Tominška, vseučiliškega profesorja dr. Murketa, župana Žarka, dr. Tičarja z obilnim spremstvom iz Kranjske gore i. t. d. - Vspeh te veselice je bil vsestranski, za kar gre posebna zahvala odboru, posebna pa triperesni deteljici, marljivemu predsedniku L Fürsagerju, blagajniku Chladeku in tajniku Kušarju.

Vir: Gorenjec, 19. 8. 1911

Zahvala. Podpisani odbor „podružnice slov. plan. društva“ v Radovljici se najiskrenejše zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da se je naša veselica v Lescah tako sijajno obnesla. Izrecno zahvalo izrekamo imenoma gospem L. Čebuljevi, R-Fürsagerjevi, M. Rojčevi, N. Sajovčevi, I. Šegovi ter gdč. Ravnikovi, kakor tudi vsem njih spremljevalkam, ki so tako požrtvovalno stregle v šotorih. Iskreno hvalo smo dolžni pevcem »ljublanskega Zvona«, tamburašem blejskega »Sokola«, ljubki prodajalki šopkov gdč. Šušteršičevi, g. Sartoriju in slednjič g. Kmetu za prostor. — Planinski pozdrav! Za odbor »podružnice slov. plan. društva« v Radovljici, dne 9. avgusta 1911. L. Fürsager, predsednik. I. Kušar, tč. tajnik.

Vir: Gorenjec, 19. 8. 1911

Sporna vodarina. Iz Radovljice. (Vodovodno vprašanje). Dne 24. oktobra se je vršilo v Radovljici po naročilu deželnega odbora skupno posvetovanje vseh onih občinskih zastopov, kojih občine rabijo vodo iz skupnega vodovoda. Zastopan je bil radovljiški mestni zastop, občinski zastopi: Mošnje, Lesce, Begunje in Predtrg. Skupno posvetovanje se je vršilo pod predsedstvom dr. Janka Vilfana. Namen posvetovanja je bila ureditev spornih in drugih še nerešenih vprašanj o upravi in gospodarstvu skupnega vodovoda in o medsebojnem razmerju vdeleženih občin. Pri posvetovanju, kako razdeliti stroške za vzdrževanje vodovoda med posamezne občine, je prišlo do hudega nasprotja med navzočimi meščani in med kmečkimi zastopniki. Radovljiško županstvo zahteva, da se stroški razdele po številu oseb, vsi drugi občinski zastopi pa, da se porazdele po davkih. Oboji imajo prav, vsak s svojega stališča. Za meščane bi bila zelo ugodna razdelitev na osebe, ki rabijo vodo, ker bi potem Radovljica primeroma malo prispevala in bi bilo to v veliko korist občine. Prav je, da so se meščani postavili na to stališče in s tem dobro zastopali koristi svoje občine. Enako pa tudi kmečkim zastopnikom ni vzeti za zlo, če so se z ozirom na kmečke koristi postavili na stališče, da naj se vse uredi po davkih. Kmetje so tolažili razburjene meščane, da bi tudi oni radi plačevali večjo doklado na vodo, ko bi imeli take dohodke, kakor meščani, katerim kmetje iz okolice znosijo mnogo denarja v

prodajalne, trgovine in denarne zavode Pri tem posvetovanju se je tudi končno sklenilo, da se uprava vodovoda poveri upravnemu sveta, kjer so vse občine primerno zastopane. Skupen vodovod naj ima eno skupno upravo, enako porazdelitev bremen za vzdrževanje in skupno vodarino. V vodovodni upravni svet so bili izvoljeni: Za Radovljico: g. I. Sartori, Oto Homan, Šušteršič; za Mošnje: g. I. Resman, A. Gabrijelčič, A. Cvenkelj; za Begunje: g. I. Trenk, V. Sturm; za Lesce: g. I. Žark in Valant; za Predtrg: g. Franc Grilc.

Vir: Gorenjec, 4. 11. 1911

Občinske volitve v Lescah. Dne 13. t. m. smo imeli občinske volitve. Novi občinski odbor šteje nad polovico pristašev Slovenske Ljudske Stranke. Premoč je torej na naši strani. Zlagano je tedaj poročilo v "Slov. Narodu", češ, da so zmagali liberalci na celi črti in da je v odboru samo eden klerikalec. S. L. S. dviga zmagonosno svoj prapor tudi v Lescah! Živeli zavedni naši volilci!

Vir: Domoljub, 28. 12. 1911

1912

V konkurz je prišla pivovarna združenih gostilničarjev alpskih dežel v Lescah. Včeraj se je volil konkurzni upravitelj. Defecit je velik. Prizadeti so razni slovenski zavodi in zasebniki, pa tudi nemški. Ako bi gostilničarji ne bili liberalci, jojmine, to bi bilo kričanja po liberalnih listih.

Vir: Gorenjec, 17. 2. 1912

Na Zgoši blizu Lesec na Gorenjskem prodaja Katarina Avsenek, po domače Kraljiška, prijazno hišo z vrtom, števil 18. Cena po dogovoru.

Vir: Domoljub, 25. 4. 1912

Samomor. Lesce. Obesil se je dne 28. maja t. l. proti večeru 16 letni črevljarski vajenec Janez Kocjančič. Učil se je črevljarstva pri mojstru Lovru Žagarju. Spri se je z črevljarskim pomočnikom zaradi šila in to ga je gnalo v smrt. Drugi dan dopoldne so ga našli otroci kakih 10 m visoko na lipi nasproti Prosenove hiše obešenega. Leski liberalci in demokrati, ti pobratimi, ki ne poznajo ne cerkve, ne molitve, dajejo sedaj župniku navodila, kaj da je plemenitost srca, in ga učijo v »Slov. Narodu«, da je bila dolžnost župnika, ko je prišel pogledat obešenca, moliti očenaš s tamkaj zbrano, radovedno množico za nesrečneža. Kako to? Saj so bili vendar leski liberalci in rdečkarji poprej na mestu nesreče, pa naj bi bili, kar druge učijo, sami storili in pokazali s tem celemu svetu plemenitost svojega srca in molili očenaš za obešenca! Zaletavajo se v župnika, ker ni dal samomorigvcu zvoniti in je ravnal po cerkveni postavi, katera seveda liberalni in rdeči sodrgi ne ugaja. Jezijo se, da je župnik, ko ga je nekdo hudomušno vprašal, če bo obešencu zvonilo, pripomnil, da samomorigvcem krave zvonijo s kravjimi zvonci. No, pač umevno! Samomorigvcem - z drugimi besedami rečeno - naj bodo bogati ali revni, se odklanja cerkveno zvonjenje, ako zdravnik z izpričevalom ne dokaže, da so zblazneli. Čudno pa je, da se liberalci in rdečkarji tako potegujejo za samomorigvce. Pa kaj, »gliha vkup štriha!"

Vir: Gorenjec, 8. 6. 1912

Dirke dragoncev. Pri dragonski dirki v Lescah, ki je bila zadnjo nedeljo, se je en konj zaletel v drevo ter si zlomil nogo. Morali so ga oddati konjaču. Bilo je še par drugih

neznatnejših nesreč. Gledavcev so cenili na 5000. Najboljše so tekmovali dragonci-prostaki

Vir: Gorenjec, 31. 8. 1912

**SI AS 53/68 SPOR MED PREDSEDNIKOM KRAJEVNEGA ŠOLSKEGA SVETA V
LESCAH PAVLOVŠNIKOM, UČITELJEM ŠEMERLOM IN PREDSEDNIKOM OBČINE, 1912
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

1913

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Lovšin Iv., župnik; Božičeva hiša, dr. Potočnik Mat., profesor.; Schrey Rih., nadpoštar; Zupanc Iv., post. načelnik; Šemrl Ivan, učitelj; Zark Ivan, župan; Bulovec Ant., Derlink Fr., Eržen Jakob, Hanžič Ferd., Hrast Mat., Jalen Val., Justin Šim., Kapus Andrej, Kristan Jož., Lavrenčič Pav., Legat Ant., Legat Iv., Muhovec Fr., Palovšnik Anton, Pretnar Fr., Pretnar Jožef, Pristov Fr., Ravnik Jak., Snoj Andrej, Soklič Jakob, Šusteršič Jož., Ulčar Jak., Vidic Lov., Vovk Fr., Vovk Fr., Vrhunec Matej, Walland Bl., Walland Gabr., Zalokar Martin, Žagar Lovro, Ažman Ivana, Baloh Marija, Dežman Liza, Dežman Mar., Dobida Kat., Grilc Mar., Hafner Fr., Iskra Kat., Kumerca Mar., Kunčič Ter., Kunstelj Mar., Lovšin M., Mlakar Metka, Pirc Ter., Plešnar Mar., Polanc Fr., Prešern Neža, Šinkovec Ana, Vidic Katar., Vrhunec Mar., Walland Mar., Zupan Marij., Zupan Neža, Zupan Urš., Žilih Ivana, Žilih Marija, Žvagen Marija.

Vir: Mohorjev koledar, 1913

Potreba po orožniški postaji. Iz Lesec. Skrajna potreba bi bila, da se nam ustanovi tukaj v Lescah orožniška postaja. Zadnje čase so si namreč uzmoviči izbrali naš okraj za svoje eksperimente. Vlomili in pokradli so zadnji čas v Radovljici pri Pižu, na Lancovem pri Darniču in v Lescah pri Legatu. Tudi nek potnik je bil vkraden na leški postaji. Orožništvo zasleduje dosedaj zaman vlomilce. Pri Legatu so ti nevarni gostje popivali celo noč. Popili so cel sodček vina in kadili smodke, kar se je dalo. Vsekakor je torej potreba po orožniški postaji evidentna.

Vir: Sava, 15. 3. 1913

Sokolski zlet. Leto 1913 se je v Radovljici vršil dobro uspeli zlet Gorenjske Sokolske župe. Cela prireditev se je vršila na letališču na Kležniku v Lescah.

Vir: Sokolska spomenica (avtor Čebulj Danimir, 1933)

1914 – ZAČETEK PRVE SVETOVNE VOJNE

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Lovšin Iv., župnik; Božičeva hiša; dr. Potočnik Mat., prof.; Zupanc Iv., post. nač.; Šemrl Ivan, učitelj; Žark Ivan, župan; Bulovec Ant., Derling Fr., Eržen Jak., Hanžič Ferd., Hrast Mat., Jalen Val., Justin Simon, Kapus Andrej, Kristan Jož., Lavrenčič Pav., Legat Ant., Legat Iv., Muhovec Fr., Palovšnik Ant., Pretner Jožef, Pristov Fr., Pristov Jak., Ravnik Jak., Snoj Andrej, Soklič Jakob, Šusteršič Jož., Trilar Franc, Ulčar Jak., Vidic Lov., Vovk Fr., Vrhunec Matej, Walland

BL, Walland Gabr., Zalaznik Ivan, Zalokar Martin, Žagar Lovro, Ažman Ivana, Baloh Mar., Dežman Liza, Dežman Mar., Dežman Mar., Dobida Kat., Grilc Mar., Grilc Urš., Hafner Franc., Iskra Kat., Jalen Marij, Kunstelj Mar., Lovšin Mar., Mlakar Metka, Pirc Ter., Plešnar Mar., Polanc Fr., Prešern Neža, Šinkovec Ana, Vidic Katar., AValland Mar., Zupan Marij., Zupan Urš., Žilih Ivana, Žilih Marija.

Vir: Mohorjev koledar, 1914

Ustanovljena 1. 1818.	Ustanovljena 1. 1818.
PIVOVARNA MENGEŠ	
Julius Stare	
priporoča svoje izborno vležano marčno, dvojno marčno in bavarsko pivo v sodčkih in steklenicah.	
Naročila sprejemajo zaloge:	
Ljubljana, Metelkova ulica št. 19, Borovnica, Cerklje na Gorenjskem, Dragomelj, Izlake, Javornik, Ježica, Kamnik, Kranj, Lesce, Medvode, Mokronog, Moravče, Motnik, Rudolfovo, Škofja Loka, Šmartno pri Littji, Št. Vid pri Zatičini ali pivovarna v Mengšu.	
13-24	

Vir: Gostilničar, 25. 1. 1914

Telefonsko omrežje na Gorenjskem. Poslanec dr. Ravnihar in tovariši so vložili v deželnem zboru v zadevi deželnega prispevka za napravo telefonske mreže na Gorenjskem nujni predlog, v katerem navajajo, da je na prošnjo trgovske in obrtniške zbornice na Kranjskem c. kr. brzojavno ravnateljstvo v Trstu, vpoštevajoč sporočene želje, sestavilo nov projekt za telefonsko napravo na Gorenjskem. Glavna proga bi šla od Ljubljane preko Medvod, Škofje Loke, Kranja, Radovljice, Žirovnice, Mojstrane, Kranjske gore, do Bele peči. Stranske proge bi bile Ljubljana - Št. Vid, Kranj - Tržič, Radovljica čez Lesce-Bled do Bohinjske Bistrice. V posameznih krajih bi se ustanovile javne govorilnice, odnosno v primeri zadostnega števila telefonskih naročnikov - zlasti na Bledu - pa lokalna telefonska omrežja. Stroški projektirane proge, v kolikor jih je vpoštevati pri odmeri prispevkov, znašale bi v celoti 201.500 K in sicer 153.000 K za glavno progo in 48.500 K za stranske proge; le-ti na poedine dele proge razdeljeni znašajo in sicer:

A. Glavne proge:

1. Ljubljana-Medvode	18.700 K
2. Medvode-Škofja Loka	14.600 K
3. Škofja Loka-Kranj	16.000 K
4. Kranj-Radovljica	28.000 K
5. Radovljica-Žirovnica	11.300 K
6. Žirovnica-Jesenice	11.800 K
7. Jesenice-Mojstrana	14.800 K
8. Mojstrana-Kranjska gora	19.600 K
9. Kranjska gora-Bela peč	18.200 K

B. Stranske proge:

1. Ljubljana- Št. Vid	3.800 K
2. Kranj-Tržič	17.400 K

3. Radovljica-Lesce	2.000 K
4. Lesce-Bled	4.300 K
5. Bled-Bohinjska Bistrica	21.000 K

K tem stroškom morajo interesentje prispevati 30%. Nujni predlog se glasi v tem smislu, da prispeva za zgradbo telefonske mreže na Gorenjskem po c. kr. poštnega, in brzojavnega ravnateljstva v Trstu izdelanem projektu k gradbenim stroškom v proračunskem znesku 201.500 kron 20% deželni prispevek - okroglo 40.000 kron.

Vir: Sava, 14. 2. 1914

Gospodom gostilničarjem na Kranjskem. Da se napravijo od kartela pivovaren kolikor mogoče neodvisni in se oproste pritiska na cene, se je združilo pred nekaj leti veliko število gostilničarjev na Kranjskem in Koroškem in ustanovilo po več že obstoječih zgledih zadrugo v svrhu pridobitve in obrata pivovarne.

Bila je to »pivovarniška zadruga gostilničarjev alpskih dežel«, ki je kupila pivovarno gosp. Zimmermanna v Lescah.

Zadružna pivovarna gostilničarjev alpskih dežel pa je šla l. 1912 brez vsake potrebe v konkurz. Razlogi, da se je izrekla za insolventno, so bili v raznih okolnostih, katerih naštevanje je toliko bolj odveč, ker je danes splošno znano, da bi bila pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kljub neugodnim okolnostim, ki so se takrat pojavile, lahko dobro uspevala in da je bila likvidacija zadruge prenačljjen korak.

To dejstvo pa naj ne ovira, da ne bi se takrat porojena misel, da se gostilničarji z lastno močjo store neodvisni od kartela pivovarnarjev, dalje gojila in pospeševala.

Za to je sedaj dana prilika, kakršne si ugodnejše ni mogoče misliti. Dne 3. junija bode namreč pivovarna v Lescah zopet prodana. Nakupni pogoji pa so izdatno boljši, nego oni, pod katerimi je svoječasno pivovarniška zadruga alpskih gostilničarjev kupila pivovarno.

Čim je stala pivovarna z investicijami vred gostilničarsko zadrugo najmanj 500.000 kron, se bode sedaj, kakor je pričakovati, dobila za 200.000 kron in bode dana možnost, pri tej nizki nabavni ceni proizvajati in prodajati pivo še ceneje in gostilničarjem s tem veliko koristiti.

Gostilničarji se morajo torej baviti z vprašanjem, ali jim ne kaže, porabiti ugodne prilike in združeno kupiti pivovarno v Lescah.

Najugodnejša oblika za to bi bila ustanovitev družbe z omejeno zavezo, in sicer se predlaga, ta oblika radi tega, ker se vplača pri družbah z omejeno zavezo le enkratna vloga, ne da bi se moglo prisiliti družabnika k doplačilom.

Radi tega se je združilo število gostilničarjev iz nekdanje gostilničarske zadruge in sprožilo misel ustanovitve take družbe v svrhu nakupa in obrata pivovarne v Lescah, da zabrani, da bi prišla pivovarna v Lescah v posest pivovarniškega kartela.

Gostilničarji na Koroškem bodo zbrali kapital približno 40.000 kron, dočim naj bi zbrali kranjski gostilničarji kakih 60.000 kron. Te vsote bi zadoščale za nakup pivovarne, vsled tega, ker je sklenjen ugoden dogovor s hranilnico in posojilnico v Radovljici. Raditega se kranjski gostilničarji naprošajo, naj uvažujejo to ugodno priliko za nakup pivovarne v Lescah in naj nikar ne pozabijo, da se bode v slučaju, ako preide pivovarna v posest kartela, od strani pivovaren dobava piva uredila brez soglašanja gostilničarjev, temveč da se bodo tudi cene piva pognale samovoljno kvišku.

Saj je znano dejstvo, da dandanašnji gostilničar ne sme več jemati piva od one pivovarne, kjer bi on rad, temveč da mora jemati pivo od tiste pivovarne, kateri je odkazan od kartela.

V svrhu osvoboditve te suženjske odvisnosti od pivovaren, se ponuja pot, po kateri se zaželjeni cilj z lahkoto doseže.

Raditega se obračamo na gospode gostilničarje z dobrohotečo prošnjo, da v lastnem interesu pristopijo k družbi z finančalen uspeh, temveč tudi, ker bode s tem gostilničarjem dana možnost, dobivati dobro in ceno pivo, in bode zaeno onemogočeno zvišavanje cen pivovarniškememu kartelu.

Vir: Gostilničar, 10. 5. 1914

SI AS 137/A/3720 TOVARNIŠKI RED V TOVARNI VERIG LESCE, 1914.01.01-1923.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1915 – ELEKTRIKA V LESCAH

Elektrika. Deželna elektrarna na Završnici. Doslej je električni tok napeljan v sledeče, kraje: Bled okoli jezera, Radovljica, Brezje, Mošnje, Zgornji in Spodnji Otok, Vrbnje, Gorica, Predlog, Lesce, Hlebce, Zapuže, Breznica, Smokuč. Dosloviče, Selo, Žirovnica, Vrba, Zgornje in Spodnje Gorje, Podhom in Zasip. - Popraševanje po električnem toku je jako veliko; žal, da se zaradi pomanjkanja bakra in motorjev občinstvu ne more ustreči. Vsled tega se tudi napeljava na Jesenice še ni mogla izvršiti. Podaljšanje se pa bo izvršilo po možnosti in si bo elektrarna izkušala pomagati z železnimi žicami, dokler ne bo zopet bakra na razpolago.

Vir: Domoljub, 21. 10. 1915

Požar v Lescah. V petek ponoči je začelo goreti pod streho gospodarskega poslopja znane gostilničarke in posestnice gospe Frančiške Wucherer. Ogenj se je razširil in napravil 40.000 kron škode.

Vir: Sava, 23. 10. 1915

1916

Smrt Pernuša. Umrli je 10. t. m. v Lescah v visoki starosti 91 let hišni posestnik in zidarski mojster Josip Pernuš, eden zadnjih Radeckijevih veteranov. Bil je do zadnjega vedno čil in kaj rad pripovedoval, kako so pod očetom Radeckijem mlatili »Polentarje«. Večkrat je izrazil željo, da bi dočakal še konec sedanje vojne, posebno bi še rad slišal, kako naši zopet marširajo v »Majlont«, kakor on svoje dni. Bil je čvrst gorenjski original in naroden mož.

Vir: Sava, 11. 03. 1916

1917

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja! C. kr. okrajna sodnija v Radovljici, odd. III. je razsodila o obtožbi opravitelja državnega pravdnštva zoper Katarino Iskra rojena Jalen v Hlebcah, pristojno v Lesce, 50 let staro, k. v, omoženo, posestnika ženo, Lesce 49 vo. Mihovko, nekaznovano zaradi prestopka § 18|1 cesarske

naredbe od 21. avgusta 1916 št. 261 državnega zak. v navzočnosti opravitelja državnega pravdnništva Alojza Woschnig kakor javnega obtožitelja, obtoženke Katarine Iskra, zagovornika Franceta Kobler, odvetnika v Radovljici, po danes dognani glavni razpravi po predlogu javnega obtožitelja, naj se obtoženka kaznuje, tako:

Obtoženka Katarina Iskra je kriva, da jo dne 29. januarja 1917 zahtevala na svojem domu v Lescah od Ane Hodnik iz Lesec za liter mleka 50 h, torej za neobhodno potrebne reči očitno pretirane cene izkoriščajoč vsled vojnega stanja nastale izredne razmere, in s tem zakrivila prestopok navijanja cen po § 18|1 cesarske naredbe od 21. avgusta 1916 št. 261 državnega zakona in se obsoja po § 18|1 citirano naredbi z uporabo § 266 in 261 k. z. na 50 K denarne globe, v slučaju nezterljivosti pa na pet dni zapora in po § 389 k. p. r. v povračilo stroškov kazenskega postopanja in izvršitve kazni ter s sodbo c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani z dne 20. marca 1917 BL XII 146! 17-1 v objavo sodbe v tedniku „Domoljub“ in na občinski deski v Lescah. Radovljica, dne 6. marca 1917.

Dr. ženko, 1. r.

Vir: Domoljub, 5. 4. 1917

Podpora Jugoslovanskemu klubu. Izjave naših občin, ki se pridružujejo "Deklaraciji Jugoslovanskega kluba" z dne 30. maja, ter oklicu vseh zastopnikov političnih strank - se množe. Zadnji čas so se oglasile občine: Sodražica, Radovljica, Lancovo, Predtrg, Mošnje, Leše, Lesce, Breznica, Ovsišje-Podnart, Rateče, Boh. Bistrica, Koroška Bela, vse občine vipavskega sodnega okraja, občina Predosel.

Vir: Domoljub, 8. 11. 1917

Prvo vzletišče v Lescah. Prva letala na gorenjskem nebu so se pojavila v jesenskim mesecih leta 1917, ko je avstro-ogrsko vojska v sodelovanju z nemško zaveznico pripravljala na soški fronti 12. ofenzivo, v kateri so predvideli tudi uporabo letal. Za to je bilo za koncentracijo letal urejenih več vzletišč: med njimi tudi na Bledu in v Lescah. V Radovljici, je po pripovedi Janeza Mraka, frizerskega mojstra iz Radovljice, ljubitelja letalstva in člana nekdanjega Aerokluba Radovljica, je avstro-ogrsko vojska uredila vzletišče na travnikih južno od sedanje magistralne ceste Kranj-Jesenice. Tu so bila v šotorskih lopah - hangarjih nemška in avstrijska letala. Steza vzletišča se je raztezala se je raztezala približno do sedanje Letališke ulice v Lescah po travnikih v smeri sedanja Valvazorjeve ulice in naselja Na trati mimo Volčjega hriba. Gospod Mrak se je živo spominjal nesreče letala, katere očevidec je bil. Letalo je takoj po vzletu strmoglavilo v bližini volčjega hriba. Na vzletišču v Lescah so bila letala do preboja soške fronte, potem so odletela in se niso več vrnila.

Vir: Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce (avtor France Primožič)

Letalo pri pristanku v Lescah, 1917

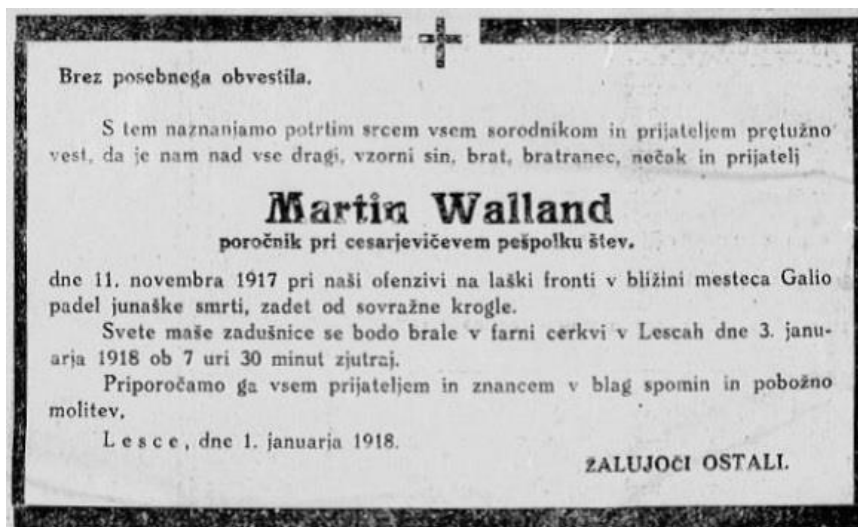
Vir: Letalstvo na Gorenjskem in ALC Lesce (avtor France Primožič)

SI AS 137/A/3444 ZAVAROVANJE ŽELEZNIŠKIH TIROV PRED ŽIVINO, POVEČANJE POSTAJ NA PROGI JESENICE- LJUBLJANA, PODNART-KROPA, TRBIŽ-LJUBLJANA, ŽIROVNICA, LESCE, SKAKANJE NA VLAK MED VOŽNJO, NAVAJANJE NEPRAVILNIH PODATKOV NA TOVORNIH LISTIH, 1917.01.01-1917.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1918 – KONEC AVSTRO-OGRSKE

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Lovšin Ivan, župnik. - Božičeva hiša; dr. Potočnik Matija, profesor. Skupaj 82 naročnikov.

Vir: Mohorjev koledar 1918

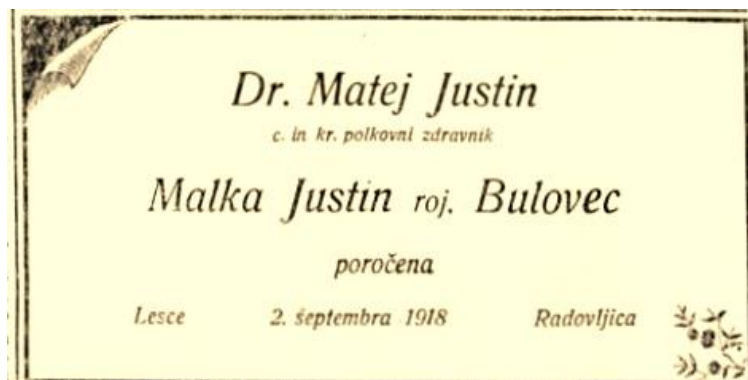
Vir: Slovenec, 3. 1. 1918

Vir: Slovenec, 16. 2. 1918

Poroka dr. Justina. Radovljica. Dne 2. Septembra se je na Brezjah poročil g. dr. Matej Justin, c. kr. polkovni zdravnik, doma iz Hraš, s gospodično Amalijo Bulovec iz Radovljice. Poročena sta med sv. mašo prejela sv. obhajilo – pač v najlepši zgled domačinom. Odličnemu zakonskemu paru iskreno čestitamo!

Vir: Slovenec, 3. 9. 1918

Vir: Slovenec, 3. 9. 1918

1919

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Lovšin Ivan, župnik. Skupaj 85 naročnikov.
Vir: Mohorjev koledar 1919

Vir: Slovenec, 9. 4. 1919

Plemensko kravo, lepo, dobro mlekarico, švicarske pasme, ki je v tretje teletila, imam naprodaj. Podrobnosti in cena se poizve pri Ivanu Žark v Lescah št. 4, na Gorenjskem.

Vir: Kmetovalec, 31. 5. 1919

Vabilo
Občnega zbora Konjeniške zadruge
Podpis – župan Ivan Žark.
Kmetovalec, 31. 5. 1919

Ogledovanje in premovanje konj. Dne 28. avgusta 1919 v Lescah za mrzlokrvne konje radovljiškega okraja. **1. Kobile z žrebeti:** I. darilo: Jan Jakob, Gorje; II. darilo: Pohar Florjan, Brezje; II. darilo: Knafelj Alojzij, Mošnje; II. darilo: Plemelj Franciška, Selo; III. darilo: Jalen Marjana, Hlebce; III. darilo: Langus Ivan, Lesce; III. darilo: Kežar Simon, Zeleče; IV. darilo: Legat Anton, Hraše; IV. darilo: Valant Ivan, Predtrg; IV. darilo: Mežnarc Jožef, Selo; IV. darilo: Rogač Ant., Lesce; IV. darilo: Soklič Janez, Selo; IV. darilo: Kunstelj Janez, Hraše; IV. darilo: Prešern Francišek, Zabreznica; IV. darilo: Lukanc Martin, Selo; IV. darilo: Legat Alojzij, Selo; IV. darilo: Jane Neža, Vrbnje; IV. darilo: Terčej Jožef, Višelnica. **2. Štiri in triletne kobile:** I. darilo: Pogačnik Francišek, Dobropolje; II. darilo: Jan Jakob, Gorje; II. darilo: Pangerc Francišek, Vrbnje; III. darilo: Oblak Jurij, Bled; III. darilo: Koželj Jožef, Gorje; III. darilo: Dežman Anton, Lesce; III. darilo: Pretnar Matija, Poljšica; IV. darilo: Slivnik Janez, Spod. Gorje. **3. Dveletne žrebice:** I. darilo: Pohar Florjan, Brezje; II. darilo: Golmajer Janez, Predtrg; III. darilo: Smole Francišek, Koroška Bela; III. darilo: Pogačnik Janez, Dobropolje; IV. darilo: Zupane Jakob, Koprivnik; IV. darilo: Mencinger Anton, Lepence; IV. darilo: Žirovec Alojzij, Mlino; IV. darilo: Bernard Jožef, Koritno; IV. darilo: Jan Vinko, Gorje; IV. darilo: Vidic Francišek, Zasip; IV. darilo: Kalan Matija, Predtrg; IV. darilo: Čop Janez, Rodne; IV. darilo: Legat Anton, Lesce. **4. Enoletne žrebice:** I. darilo: Pretnar Jožef, Grad; II. darilo: Legat Alojzij, Selo; III. darilo: Soklič Janez, Selo; IV. darilo: Krivic Jožef, Zgoše; IV. darilo: Langus Janez, Lesce; IV. darilo: Mrak Anton, Predtrg; IV. darilo: Terčej Jožef, Višelnica; IV. darilo: Knafelj Alojzij, Mošnje.

Vir: Kmetovalec, 15. 12. 1919

SI AS 131/390 PODELITEV ZAČASNE KONCESIJE ZA AVTOBUSNO VOŽNJO LESCE - BLED DRUŽBI ALPAVTO BLED, 1919 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1920

Volišča in volilni predsedniki - Okrajno glavarstvo Radovljica: Begunje (Leše): dr. F. Kobler, odv., Radovljica; Bled: Al. Pegan, notar, Radovljica; Boh. Bistrica: dr. Triller, odvet., Radovljica; Breznica: A. Rudnik, avsk., Ljubljana; Dovje: M. Zorjan, kanc., Kranjska gora; Gorje: dr. J. Žirovnik, odvet., Ljubljana; Jesenice I: dr. Jos. Oblak, odv., Ljubljana; Jesenice II (Sava): dr. K. Kuhelj, odv., Ljubljana; Kamna gorica (Kropa, Lancovo): V. Pirnat, davk., Radovljica; Koroška Bela: L. Batista, avsk., Radovljica; Kranjska gora: dr. Milko Kranjc, sod., Kranjska gora; Lesce (Predtrg, Radovljica): J. Gregorc, sod. predstoj., Radovljica; Mošnje (Ljubno): dr. Štular, sod., Radovljica; Ovsišče: M. Tominec, avsk., Ljubljana; Rateče: dr. Dobravec, odvet., Radovljica; Ribno: H. Hrovatin, geomet., Radovljica; Srednja vas: Ciril Pezdič, davk., Radovljica.

Vir: Jutro, 26. 10. 1920

SI AS 137/III/5845 BOHINC LOVRO, LESCE, GOSTILNIČARSKA IN KRČMARSKA OBRT, 1920-1933 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1921

Občinski odbor Lesce. Konstituiranje občinskega odbora v Lescah. Dne 27. maja se je konstituiral novi občinski odbor v Lescah. Za župana je bil soglasno izvoljen pristaš SKS g. Fran Vidic. Tudi vsi svetovalci pripadajo SKS. Vidi se, da so Lesce zavedna napredna občina.

Vir: Slovenski narod, 31. 5. 1921

(Lesce.) Seja okrajnega odbora SKS. bo dne 12. junija po premovanju konj ob treh popoldne v gostilni pri Krištofu. Seje se bo udeležil tudi poverjenik za kmetijstvo, tovariš Demšar. Udeležba obvezna! Za načelnika: Ažman.

Vir: Kmetijski list, 9. 6. 1921

(Lesce.) Dne 27. maja se je sestavil naš novi občinski odbor. Za župana je bil soglasno izvoljen naš vrli pristaš tovariš Franc Vidic, posestnik in sodovičar v Lescah. Tudi vsi občinski svetovalci so zvesti pristaši SKS. Čast Lescam!

Vir: Kmetijski list, 9. 6. 1921

1922

Sejmi. Okrajno glavarstvo Radoljica. Radoljica. 12. marca, dan sv. Jurija, torek po Bink., (26. jul.), 28. okt., 13. dec. / Bitnje. 26. jul. / Bohinjska Bistrica. 1. maja, (24. junija), 18. okt., (6. dec.) / Jesenice. 4. maja, 22. julija, prvi pond. oktobra, 2. nov. / Kamna Gorica. 10. avg., 4. dec. / Kranjska Gora. Prvi torek po Vel. noči, druga ned. okt. / Kropa. 12. julija, 6. nov. / Lesce. Dan sv. Matije, torek po Vel. noči, 29. sept., 21. okt. / Mojstrana. 23. nov. / Podkoren. Druga ned. okt. / Rateče. Četrta ned. okt. / Spodnje Gorje. Petek pred Cvet. ned., 11. nov. / Žirovnica. Pond. po sv. Treh kraljih, 14. febr., sredi pred Bink.

Vir: Mohorjev koledar 1922

Maškare. Iz Lesc. Lanske maškare smo koj poznali: so Imeli samo reklce narobe oblečene, pa smo koj vedeli katera le Joža in katera Janez. Letos so ble pa bolj fest. Tod pri nas napredujemo. Najbolj smo uglbali, kaj je tista debela gospa, ki je je bil poln voz in ki je tulila na tisti velikanski rog, ki bi bil dober za gnojnico jorit, če bi se mu dno naredilo: — In pa kdo sta bila tista dva zadaj privezana, ki sta se na kolesu vrtela. Da nista pošteno poročena, je vsak vedel. Eni so rekli: hlapec in dekla plešeta, drugi so rekli: gospodar deklo vrti. Pa obadvoje ni res. Jest pa vem, ki sem bil zraven. On je bil JeDeeS, pa je »samostojno« sukali. Debela gospa na fedrah je bila gospa banka, ki trobi na »napredne« časopise in za seboj privezane in za nos vleče vse tepce. — V Radolco pa letos leške maškare nismo šle, ker nam lani nič pijače niso dali. Pa nas letos Radolčani niste videli, šika se vam! Pa tud zato nismo šli, ker nam letos v Radolci ne rata. Pozdravljeni! — Joža.

Vir: Domoljub, 15. 3. 1922

Pretep na Koroščevem shodu. Iz Lesc. Saj sem svaril: ne hodimo razbijat Korošcev shod, in še prej dejal, da nam v Radolci ne rata. Zdaj pa imamo po bučah. Pa Medved se mi ne smili toliko, saj je celo vojsko invalida špilal, ampak gospod Kenda se lili smilijo, ki še klobuka nimajo, da bi bunko pokrili.

Vir: Domoljub, 8. 4. 1922

Pismo leškega župana. Samostojni fašisti so v Radovljici skupili, kar so iskali. Dognano je, da je župan iz Lesec pisal županu v Kranju, naj pošlje v Radovljico nekaj liberalcev iz Kranja, da bodo z združenimi močmi dr. Korošču razbili shod in se tako maščujejo radi ponesrečenih samostojnih shodov v Dobre poljah, št. Lenartu in Apačah. Ker pa so ljudje tega mnenja, da jih je slovenski kmet od samostojne stranke tekom dobrega leta že dosti dobil po glavi, so kratko-malo postavili samostojne in liberalne fašiste na cesto, kjer so lahko premišljevali minljivost vsega posvetnega, tudi samostojne stranke.

Vir: Domoljub, 12. 4. 1922

Vir: Jutro, 25. 6. 1922

SI AS 137/A/3735 PROŠNJA ZA DOVOLJENJE ZA SIRARNO V LESCAH, 1922.01.01-1923.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1923

(Skladišče kmetijske družbe v Lescah.) Da ugodni želji podružnic in udov radovljiškega okraja, je Kmetijska družba otvorila svoje skladišče v Lescah št. 7 pri gosp. Rudolfu Medvenu. Iz te zaloge se bodo oddajale vse kmetijske potrebščine, ki jih ima družba v zalogi. Za enkrat je vskladiščila družba vagon rudninskega superfosfata in poživilja vse podružnice in ude tega okoliša, da pravočasno pošljejo po to važno gnojilo v omenjeno skladišče. Cene so iste kakor v Ljubljani udje si torej prihranijo vso železniško voznino.

Vir: Kmetijski list, 18. 7. 1923

Skladišče kmetijske družbe v Lescah. Da ugodni želji podružnic in udov radovljiškega okraja, je Kmetijska družba otvorila svoje skladišče v Lescah št. 7 pri g. Rudolfu Medvenu. Iz te zaloge se bodo oddajale vse kmetijske potrebščine, ki jih ima družba v zalogi. Za enkrat je vskladiščila družba vagon rudninskega superfosfata in poziva vse podružnice in ude tega okoliša, da pravočasno pošljejo po to važno gnojilo v omenjeno skladišče. Cene so iste kakor v Ljubljani, udje si torej prihranijo vso železniško voznino.

Vir: Domoljub, 25. 7. 1923

(Lesce.) Konjerejski odsek I. Kmetijske družbe je priredil dne 7. septembra v Lescah konjsko premovanje. Pri gnanih je bilo 31 kobil, ki so bile vse obdarovane. Da je bilo mogoče vse obdarovati je zasluga podpredsednika odseka tov. Ažmana, ki je preskrbel znatne podpore, tako od okrožne blagajne tisoč dinarjev, od posojilnice v Radovljici 150 in Kmetijske hranilnice in posojilnice 100 dinarjev. Mestna hranilnica v Radovljici pa je odklonila vsako podporo in je tako vnovič dokazala svoje proti kmetiškemu stališču. Kmetje pomnite to!

Vir: Kmetijski list, 26. 9. 1923

Skladišče kmet. družbe v Lescah. Kmet. družba je meseca julija t. l. otvorila svoje skladišče pri g. Medvenu v Lescah. Iz tega skladišča se vsem podružnicam in udom radovljiškega okraja oddajajo vse kmetijske potrebščine, katere ima kmet. družba v zalogi. V skladišču je lepa ozimna pšenica in rž, dalje umetna gnojila: Tomaževa žlindra, kalijeva sol, apneni dušik, surova kostna moka in rud. superfosfat; od tečnih krmil: lanene in orehove tropine, razen tega: posnemalniki, emajlirana posoda itd. Cene so iste kakor v Ljubljani, udje si torej prihranijo vso železniško voznino. Podružnice in vsi udje iz tega okoliša se poživiljajo, da že sedaj naroče blago iz tega skladišča, ker le na ta način si zamore skladišče pravočasno izpolniti svojo zalogo. Skladišče kmet. družbe v Lescah.

Vir: Domoljub, 3. 10. 1923

(Skladišče kmet. družbe v Lescah.) Kmet. družba za Slov. je meseca; julija t. l. otvorila svoje skladišče v Lescah pri g. Medvenu. Iz tega skladišča se vsem podružnicam in udom radovljiškega okoliša oddajajo vse Kmetijske potrebščine, katere ima Kmet. družba v zalogi.

V skladišču je lepa ozimna semenska pšenica in rž, dalje umetna gnojila: Thomaževa žlindra, kalijeva sol, apneni dušik, surova kostna moka, in und. superfosfat; od tečnih krmil pa: lanene in orehove tropine in izreski sladkorne pese. Razen tega tudi posnemalniki, emajlirana posoda in drugo! Cene so iste kot v Ljubljani, in si torej tako udje prihranijo vso železniško voznino! Podružnice in vsi udje iz tega okoliša se

poživljajo, da že sedaj naroče blago iz tega skladišča, ker le na ta način si more skladišče pravočasno izpolniti svojo zalogo.

Vir: Kmetijski list, 3. 10. 1923

**SI AS 131/518 OBRATOVALNO DOVOLJENJE ZA TOVARNO VERIG IZ LESC, 1923
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 131/519 OBRATOVALNO DOVOLJENJE ZA PARNO ŽAGO V TVRDKI
KLEMENČIČ IN KOKALJ, LESNI INDUSTRIJI IZ LESC, 1923 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

1924

**SI AS 137/A/3979 OBČINSKE VOLITVE V LESCAH, 1924.01.01-1924.12.31
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

Lesce. »Slovenec« in »Domoljub« sta nas prisilila, da se pomenimo tudi v našem listu o zgubljeni bitki naših klerikalcev. Nismo pričakovali, da nas mislijo tako zares prijeti in prvokrat takoj zmagati. Župan novi že določen, za občinskega slugo pripravljena žena novega župana, že znana milostljiva Ivanka, ki se je zelo bala, da bi ji njen možiček ne bil župan, ker drugače bi radi žandarjev ne mogla spati. Tajnik tudi že pripravljen: prvič trafika, drugič tajniško častno mesto. Drugi kandidat zelo domišljav možiček, sicer majhen, že v jeseni se je hvalil, da je tiger Brodar 34.000 kron poslal za most, pa še do danes ni pare. Zato tudi niso na njegovo agitacijo nič dali, rekel pa je sam: »Saj včasih se mora malo zlagati.« Tako krščanski mož in vsled tega mu nihče ni mogel verjeti; potegne se le enkrat, dragi kume. Ponosen pa je bil na svojo listo tako in na kandidate, da jih pri agitaciji sploh ni upal povedati, kateri so. Lepa družba, kajne? Pravijo, da je imel celo možnarje pripravljene, pa jih bo prihranil polne za otvoritev mostu. — Dan volitve napoči. Takoj po prvi maši, ko gremo proti volišču, vidimo letak: »Kdor je za zidavo nove šole, voli prvo skrinjico!« Začudimo se, kdaj so se naši klerikalci vneli za šolo, ko vedno proti njej nastopajo. Najlepši koncert pa je bil ob deveti uri. Ljudje so v cerkvi čakali na župnika, sveče gore, toda župnika nikjer. Pa ga zapazimo, ko koraka z dolgo prekljo po vasi. Otroci kriče: »Nad orjunaše gre!« Ženice jamrajo. Toda zamah s prekljo in letaka ni bilo več na zidu. Njegovi agitatorji za zidavo šole, župnik pa gotovo proti, ker je v svoji sveti jezi pregnal z zidu nedolžni papirček svoje skrinjice. — Zares čudno! »Slovenec« pravi da naprednaki nočejo šole, župnik pa mežnarije ne, ker bi raje orlovski dom, da bi se obračale plenice po Berčevem receptu ali radovljiških klerikalcev. Kajne koliko truda je imel naš stari župnik, a nazadnje taka smola. Namesto velikanske večine, pa cele tri odbornike, katerim se bodo primerno odmerile službe. Prvi pravijo, bo prižigal luči po vasi žena Ivanka ima dela s strahom žandarjev. Drugi bo za kontrolo; ker je majhen in uren, bo pazil na avtomobile, če bodo prehitro vozili. Razume se tudi na prodajo hiš, da se plača manj pristojbin; obenem je pa preizkušen inženier za mostove, katere mu pomaga graditi tiger Brodar. Kaj pa tretji? »Slovenec« pravi da bi se klerikalni odborniki radi greli pri županovi peči. Sedanji občinski odbor je tako sestavljen, da so vsi odborniki oženjeni, samo ta naš tretji je od žene ločen (in katoliške stranke), temu pa preskrbimo toplote pri županovi peči in je ustrezno. S tem so naši novi rekruti zaposleni. Četrta, ki je zgrešil pot, je imel med volilno borbo svojo tiskarno. Mi smo rekli, da naprosimo domačega obrtnika,

naj vso to družbo čedno poslika, pa bo več zaslužka, kakor pri »Avto Stoj«. Tako se je prav zabavno vršila volitev v Lescah. Ko bi le ne bilo tega sitnega Ažmana z njegovimi 35 kmeti, ki so prekrižali račune in pokazali da se preko kmetijskih glav ne gre h koritom. Pa še pravijo v »Slovincu«, da so v Lescah premajhne naklade. Zapomnite si to, kmetje. Tako kljub župniku Bog ni dal svojega blagoslova in je ostal kume nositelj brez županskega stola. Obžalujemo Ivanko! Povdariti moramo, da zaslužijo delavci iz tovarne verig vse priznanje in čast, da niso nasedli belim listkom, katere je razpošiljal oplašeni krojač in župnik, ampak ponosno so metali kroglice v svojo skrinjico in izvolili tudi svojega zastopnika. Čast taki zavednosti. A k sklepu naši večini iz prve skrinjice: Krepko na delo! Nasprotnikom pa kličemo: Zelo obžalujemo vaše pogorišče!

Vir: Kmetijski list, 2. 7. 1924

Lesce. Dne 10. t. m. se je nanovo konstituiral novi občinski svet. Županom je izvoljen dosedanji župan tov, Vidic, član načestva SKS, svetovalci so tovariši Ažman, Valant, Eržen. Tako je vse starešinstvo v rokah SKS. Čast taki občini!

Vir: Kmetijski list, 16. 7. 1924

Občinske volitve. Lesce: Franc Vidic, župan, odličen pristaš SKS. Svetovalci: Ivan Ažman, Jožef Valant, Franc Vovk; vsi SKS.

Vir: Kmetijski list, 30. 7. 1924

1925

SI AS 137/A/3873 PROŠNJA GOSPODARSKEGA ODBORA V LESCAH ZA POSTAVITEV VAŠKE ELEKTRARNE, 1925.01.01-1925.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

Iz Lesc. Opozoriti moramo na tem mestu gosp. zdravnika bol. blagajne v Radovljici, da naj izostanejo slučaji, kot se je dogodilo zadnjič, ko je šel - bolni učenec obrtnika Črmeta na zdravniško vizito. Ker ni mogel dobiti takoj zdravniškega lista, ga je radi tega odslovil in je moral bolnik še enkrat priti. Več uvidevnosti smemo že pričakovati od g. zdravnika.

Vir: Kmetijski list, 15. 7. 1925

1926

Lesce. Okrajni odbor Slov. kmetijske stranke za Radovljiški okraj razpisuje za dan 23. maja, t. j. na binkoštno nedeljo, občni zbor z dnevnim redom: 1. Poročilo predsedstva. 2. Poročilo strankinega zastopnika iz Ljubljane. 3. Volitev odbora. 4. Razni sklepi, predlogi potreb okraja. 5. Slučajnosti. — Občni zbor se vrši v gostilni Legat v Lescah ob 3. uri popoldne. Ker je občni zbor zelo važen, naj se ga vsi udeleže. — Iv. Ažman, t. č. predsednik.

Vir: Kmetijski list, 19. 5. 1926

V Lescah se je vršil preteklo nedeljo občni zbor okrajne organizacije Slovenske kmetijske stranke za radovljiški okraj ob nepričakovano veliki udeležbi. Nabito poln je bil veliki zborovalni prostor. Prav vse kraj. organizacije so bile zastopane s svojimi

delegati tudi iz najoddaljenejših krajev. Že itak veselo razpoloženje med zborovalci se je spremenilo v navdušeno kmetško armado. Prišlo je mnogo mladih fantov, odločnih borcev za kmetško misel. Predsednik okr. odbora tov. Ažman je po uvodnih besedah podal besedo tov. Mravljetu, ki je govoril o pomenu kmetške stranke in podal sliko današnjega političnega in gospodarskega položaja ter neizprosno borbo Radičevo proti korupciji. Nato je podal tov. Černe tajniško in tov. Vidic blagajniško poročilo. Po teh poročilih je tov. Ažman v ognjevitom (govoru vzpodbujal tovariše na delo za kmetško stranko in do golega razkril pogubonosno delo SLS in Žerjavovcev. Po živahni debati je predlagal sledečo resolucijo, ki je bila navdušeno sprejeta: 1. Izrekamo neomajno zaupanje tov. ministru Puclju in pošiljamo iskrene pozdrave voditelju kmetškega pokreta in predsedniku HSS Štefanu Radiču. 2. Mejnim krajem Bohinj, Bistrica in Kranjski gori naj se dovoli prevoz živine neposredno v Italijo in Nem. Avstrijo. 3. Zahtevamo, da se cepljenje prašičev izroči narodu in da cepivo vsakomur na razpolago. Enako zahtevamo, da se odpravijo potni listi na teleta in kozličke in odpravo potnih listov za promet v domači občini. 4. Zakon o izjednačenju davkov naj se takoj predloži parlamentu. 5. S trgovskimi pogodbami naj se osigura tudi trg za konje in žrebeta. 6. Mlečnim izdelkom naj se napravi zaščitna carina. — Novoizvoljeni odbor je takoj pristopil k seji in napravil važne sklepe za delo v okraju.

Vir: Kmetijski list, 2. 6. 1926

Licencovanje bikov v Lescah se je licencovalo dne 14. majnika plemenske bika iz 15 občin. Prigon je bil številen in plemenski material v splošnem precej boljši od lanskega leta. Najlepši bik z 29 točkami je bil od Severina Rozmana iz Zg. Otoka, prvovrstna žival, kateri se bi skoraj prisodilo vseh 30 enot ocene. G. Rozman je prevzel tega bika v rejo leta 1924. od okrajnega živnorejskega odbora. Ob slarosti 21/4 leta je bik danes težak 625 kg ter je razen maenkosnega nedostatka naravnost odličnih životnih oblik.

Vir: Gospodar, 4. 6. 1926

Lesce. V naši občini že dolgo časa služi g. župnik Avsec. Nismo pričakovali, da v svojih starih letih prične z zidavo orlovskega doma, ki je bil oznanjen zadnjo nedeljo, a ne z besedo orlovski, namreč zaviti v mežnarijo, stanovanje organistu in dvorano za predavanje. Lep maneuver, kaj ne. Ker se vrši drugo nedeljo razgovor, kakor je oznanil g. župnik v cerkvi, v informacijo vsem občanom sledeče: Nismo nasprotniki ne ene ali druge stavbe, ali vsak gospodar prvo popravi sebi, potem dela za druge. Leška župna cerkev je pripadala pred prevratom pod pokroviteljstvo bivšega cesarja. V ta dokaz je služil grb nad velikim oltarjem, katerega je s težavo zabelil g. župnik, in pa nadomestil grb sedanje države. Po našem skromnem mnenju pripada Leška župna cerkev sedaj pod protektorat Nj. Vel. kralja. V to se ne bi spuščali, ako bi ne videli v kakšnem stanju se nahaja stavba. Po informacijah županstva je izplačala tvrdka Mulej & Komp. za les cerkvi 94.594 Din. Koliko je že danes obresti od leta 1922. O tem se je razgovarjal občinski odbor in pooblastil g. Iskro iz Hlebcev, da vpraša kaj je z denarjem. Pri drugi seji je izjavil g. Iskra, da je rekel g. župnik, s 44.000 Din razpolaga cerkev, s 50.000 Din razpolagam jaz. Sklical se je v ta namen v cerkvi sestanek od g. župnika, kjer se je sklenilo, da slabo ostrešje takoj popravi in nadomesti z opeko. Enako se popravi cerkveni stolp in zvonovi, da ne bo mrličem pritrkavalo kakor sedaj. To se je vršilo 14. oktobra 1923 in je zapisnik podpisal g. župnik sam. Vse te poprave bi se morale vršiti sporazumno z leškim županstvom. Tudi na to je s svojim podpisom g. župnik pristal. Do danes se ni še nič izvršilo,

čeravno teče na vseh koncih na cerkveni stol. Enako spira ob linah dež zvonik in bati se je, da pade kamen na šolsko mladino, ali na cesto. Hrasti v ta namen že leže eno leto v travi preraščeni. Četudi so zvonove kupili po večini občani. Na vse te nedostatke je bilo opozorjeno srezko poglavarstvo z dne 16. junija 1925, št. 432. Do danes še ni odločen komisijoneln ogled. Cerkev in zvonik spada v davčno moč vseh občanov brez razlike mišljenja. Če segnije cimper na strehi, bo trpela vsa občina. Kakor čujemo, se je letos prodal zopet iz mežnarijskega gozda les. Bojazen nastane, kaj bode imel drugi g. župnik in čemu denar, če se nič ne popravi, če je namera, da se pod firmo mežnarije gradi orlovski dom, smo upravičeni da zahtevamo od srezkega poglavarja, da razpiše komisijonelni ogled cerkve in zvonika. To tem bolj, ker ni lepo, ko se poleti vozi Nj. vel. kralj mimo cerkve, ki spada pod njegovo pokroviteljstvo, pa je taka podrtija. Ko je bil g. župnik Seigersmid v Lescah, ni bilo treba vrstic po časopisih in opominiti na popravo. Cerkev je popravil sam brez vsakega denarja občanov, razen prostovoljnih darov. Da smo objavili ta dopis, izjavimo, da ne iz političnega razloga, marveč iz dolžnosti kot občinski odborniki, da občani vedo kaj se godi in da odpadejo očitki, da občinski odbor ne ukrene ničesar. Pripominjamo, da je pričakovati vsak čas zidanje nove šole. Krediti v ta namen se že zbirajo. S tem odpade tudi skrb za mežnarijo in organista, ker bo stara šola na razpolago. Srezko poglavarstvo znova prosimo, da čim preje odredi ogled in da se prepriča na lastne oči, da so vse navedene trditve resnične. — Več občinskih odbornikov.

Vir: Kmetijski list, 30. 6. 1926

Lesce. Okrajna organizacija SKS za radovljiški okraj priredi dne 11. julija ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne Legat ob kolodvoru veliko vrtno veselico z najraznovrstnejšim sporedom. Vsled tega se odbor obrača na vse pristaše in prijatelje kmetskega gibanja, da se v čim večjem številu udeleže. Vse železniške zveze so zelo ugodne. — Vsem.: dobrodošli! — Odbor.

Vir: Kmetijski list, 7. 7. 1926

Iz Lesc nam poročajo, da se je pričela prava ataka na voznike in fijakerje. Ako slučajno malo drugam potegne voz, kakor ravno ob robu ceste, da se ne prevrne v desni jarek, že se ga ovadi. Sledi kazen. Čudno se nam zdi, ali ta vozni red velja samo za kmete in fijakerje? Ali avtomobili nimajo nobenih predpisov? Avtomobili drve s tako naglico, ne meneč za tablice, koliko kilometrov smejo voziti. Če vozijo po sredi ali ob strani ceste, je popolnoma vseeno. Tega menda ni kdo ne vidi. Seveda, ker je gospod v avtu. Na vozu ali kočiji pa sedi kmet, katerega je treba bolj prijeti. Enako so pritožbe, kako se ostro obsoja na srezkem poglavarstvu, če le par smrek več pade, ali če ni pogozdno, ali kateri si bodi prestopek, pa že 400 ali še več dinarjev. Ni nam znano, od kod taki ukazi in kako bodo prizadeti mogli prenašati tako postopanje. Lanišče na Dolenjskem naj bo zgled, kam pripelje prenapeto stanje. Zato apeliramo na merodajna oblastva, da skušajo to početje na kak način ublažiti, da se že itak razburkano ljudstvo po nepotrebem ne vznemirja. »Narodni Dnevnik« poroča iz Maribora, kako strogo naredbo je izdala policijska direkcija za avtomobile. Kdor vozi prehitro, se mu vzame vozno koncesijo. Ali bi ne bilo v radovljiškem okraju tudi to potrebno? — A.

Vir: Kmetijski list, 28. 7. 1926

Društvo kmečkih fantov in deklet občine Lesce. V nedeljo, 1. avgusta t. l. se je vršil v hiši tov. Ažmana v Hrašah ustanovni občni zbor društva kmetijskih fantov in

deklet. Zbora se je udeležilo prav lepo število — 48 fantov in deklet. Zborovanje je otvoril tov. Ivan Mulej, ki je pozdravil predvsem vse navzoče, med njimi zastopnika Zveze iz Ljubljane, kateremu je podal nato besedo. Ta je v svojem široko zasnovanem govoru pojasnil namen in pomen društva za kraj, v katerem se društvo nahaja in obrazložil v več primerih podrobno delo društva, ki je za kmetско mladino prepotrebno. Po njegovem govoru so navzoči soglasno sklenili, da se tudi v občini Lesce ustanovi društvo kmetских fantov in deklet, kateremu so vsi takoj pristopili. Razvil se je razgovor o raznih društvenih zadevah, določila se je redna članarina letnih 10 dinarjev, na kar je bil soglasno izvoljen sledeči odbor: Predsednik Ivan Mulej, podpredsednica Frančiška Legat, tajnik Franc Derling, blagajnik Jakob Legat, odborniki: Cilka Žilih, Marija Vovk, Marija Hafner, Angela Jalen, Kati Zupan, Janez Žilih, Janez Heberle, Franc Pristov, nadzornika: Vincenc Kristan in Jožef Meršol. Novoustanovljeno društvo je sklenilo med drugim tudi to, da ustanovi takoj poseben pevski odsek, ki začne v najkrajšem času z rednimi vajami. Tako bo novo društvo brez dvoma prav lepo napredovalo in bo občini in vsem članom v veliko korist, drugim društvom pa v dober zgled.

Vir: Kmetijski list, 4. 8. 1926

Lesce. Tukajšnji občinski odbor je v nedeljo kupil stavbni svet za zgradbo nove šole. Najlepši prostor g. Legatova je v ta namen odstopila po ne pretirani ceni: 3 dinarje za kvadratni meter. Kako prav je prišla sedaj drobtina, ki jo je izposloval tov. Pucelj pri takratnem prosvetnem ministru Radiču. Kako je sedaj Radičeva torba z denarjem prav prišla, da bo imela dobiček cela občina. Živel Radič, živel župan Vidic, po katerega zaslugi je občina prišla do tega sveta.

Vir: Kmetijski list, 27. 10. 1926

SI AS 137/A/4191 ANDREJ JEGLIČ IZ LESCE PROSI ZA DOVOLJENJE ZA STROJNO PLETILSTVO, 1926.01.01-1929.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1927

Naročniki Mohorjevih knjig (Lesce): Avsec Franc, župnik; Božičeva hiša, Knjižnica dijaška, Šemrl, Pirkmajer Gabr., Kralj V., Likozar, Prešern, Snaj, žel.; Šraj, Pretnar Šoklič, Tovarna verig, Parna žaga, Kunčič, Zavrtanik, Mravlje, Legat, Pernuš, Šumi, Bernard, Dežman, Kapus, Langus, Palovšnik, Polanec, Valant, Mlakar. Dežman, Eržen, Hrast, Murnik, Žagar, Pogačnik, Hanžič, Šturm, Novak, Humerca, Pirc, Legat, Iskra, Pernuš, Plešnar, Valant Gabr., Rožič, Zupan; Vovk, Pristov, Prislov, Dežman, Kunstelj, Knaflič, Legat; Tomšič, Jalen, Žilih, Kristan, Iskra, Mulej, Brejc, Božič.

Vir: Mohorjev koledar 1927

Novi most čez Savo na cesti Lesce-Bled

ki so ga porušile jesenske povodnji in so ga morali zgraditi prebivalci na svoje stroške, brez državne pomoči.

Vir: Ilustrirani Slovenec, 18. 1. 1927

»Slovenec« je od dne 20. februarja prinesel dopis iz Radovljice, v katerem ostro napada one, ki so gradili most s svojim denarjem. Kar čuditi se je takemu napadu. Pripomnimo le toliko, da se z novim mostom ni mudilo radi Lesc, Pretrga, Radovljice ali Lancovega, pač pa le po našem mnenju radi neke družbe.

Zraven v tem dopisu je bil tudi napaden g. župan Dežman iz Lancovega, obče spoštovana oseba, seveda zato, ker je pomagal tudi graditi most drugim — političnim — kakor pravi dopis.

Vir: Kmetijski list, 9. 3. 1927

Odprto pismo g. Jožetu Pernuš-u, založniku piva v Lescah. - Dolgo časa sem potrpežljivo prenašal vaše obnašanje napram moji osebi, bodisi v gostilnah ali na javnih cestah. Ker le ni miru, sem sklenil Vas vprašati javno, kaj imate napram meni? Dne 2. aprila ste se vračali s pivom iz Radovljice, poleg Vas na vozu sta bila dva poznana mi gospoda. Pred Sokolskim domom v Radovljici ste mene prehiteli in zakričali nad menoj sledeče besede: »Kaj ne, kako fuks hlapcu dobro teče.« Mene ne zanima, kaj ste mislili s temi besedami, če pa Vas, pa vprašajte g. župana Vidica, da vam odgovori.

Jaz za svojo osebo vprašam javno pivovarno »Union« in njenega predsednika in to v interesu konsumentov piva, brez razlike strank, ali odobrava tako početje svojega založnika, na drugi strani pa prosimo, da ga podučí, da se ljudi na cesti na miru pusti, če tudi so drugega političnega mišljenja. / S spoštovanjem Jos. Ažman, posestnik, Hraše.

Vir: Kmetijski list, 13. 4. 1927

Lesce. »Domoljubov« dopisnik v zadnji številki laže, da je tretja skrinjica samostojnih kmetov. Malo več poštenja smo pa le pričakovali od stranke, ki pravi da je strogo katoliška. Laž ima kratke noge in skrinjica SLS, ki je zadnja, že iz pregovora veliko ne velja. Kdor prej pride, prej melje. Kar se pa tiče tega, da je postavljena prva skrinjica za borbo proti županu Vidicu, pa samo to-le: Delavci iz žage in tovarne verig bodo izvolili 3 ali celo 5 kakor se sliši povečini gospodov, pa nobenega delavca. Ko so

postavljali kandidate, niso poznali nobenega delavca, ki pridejo v poštev le pri oddajanju kroglic. Trdno je uverjen volilni odbor liste župana Vidica, da pokažejo takim, ki delavca poznajo samo za volilni dan, figo. Vprašamo, ali je tov. župan Vi dic kedaj zakrivil kaj proti delavcem? Marsikateri je na njegovo priporočilo že do kruha prišel in bode še, četudi ni bil njegov volilec. Zato, občinarji leške občine, na dan volitev vsi kroglico v drugo skrinjico. V Lescah bode zmagala kmečko-delavska sloga. Živijo župan Vidic! Na svidenje vsi 17. julija s kroglico v drugi skrinjici.

Vir: Kmetijski list, 13. 7. 1927

Lesce. Dne 17. julija bomo tudi v naši občini imeli občinske volitve. Vložene so štiri kandidatno listo. Prva skrinjica bo Žerjavovih demokratov, druga socialistična, tretja bo samostojnih kmetov, četrta, zadnja skrinjica pa je naša »Slovenske ljudske stranke«. Da bodo nasprotniki agitirali na razne načine proti našim možem, to vemo, upamo pa, da so naši možje in fantje toliko zavedni, da ne bodo nasedli lažem nasprotnikom in bodo na dan volitev šli vsi na volišče in oddali svoje kroglice v skrinjico »Slovenske ljudske stranke«, ki je zadnja.

Vir: Domoljub, 14. 7. 1927

Iz Lesc nam poročajo: Dne 25. avgusta smo pri nas volili župana. Dosedanji župan g. Vidic ponovne izvolitve ni sprejel, nakar je bil izvoljen za župana tov. Ivan Ažman, kandidat Slov. kmečke stranke za kranjski in radovljiški okraj, podžupan pa je g. Fran Vidic. — Drugi svetovalec je zastopnik delavstva g. Filip Meršol iz Lesc. Vsi ostali člani občinskega odbora so pristaši Slov. kmečke stranke. Z izvolitvijo delavskega zastopnika v občinski odbor je Slov. kmečka stranka dokazala, da ji je dejansko mnogo lažje na tem, da kmetje in delavci delajo skupaj, čeprav to bogati gospodi ni prav. Tako je nekdanja liberalno-gospodarska občina prešla v kmečko-delavske roke. Živela kmečko-delavska sloga! Zanimivo pa je sedaj gledati, kako naglo so se sedaj znašli pristaši SLS in SDS v bratskem objemu. Tako je tudi prav: Pokvarjena gospoda na eno stran, kmetje in delavci pa na drugo!

Vir: Kmetijski list, 31. 8. 1927

Lesce. Naši radičevski volivci zopet enkrat debelo gledajo. Radičevci so pri občinskih volitvah agitirali posebno z županom Vidicem, kar je v resnici marsikoga premotilo, da je volil z njimi, pa tudi radičevci so šli skoro vsi v boj za to, da ostane za župana g. Vidic. Pa glej ga spaka! Dne 25. avgusta so bile volitve župana in radičevci so izvolili za župana g. Ažmana. Radičevskim volivcem pa seveda tako sedlanje ni povšeč in je to nezadovoljstvo že pri volitvah prišlo do izraza. Zakaj eden izmed radičevskih odbornikov ni hotel razumeti te čudne in ne baš preveč lepe samostojne politike ker je oddal prazno glasovnico. Ker bi pa s tem Ažman ne bil izvoljen, so samostojneži poklicali na pomoč socialističnega odbornika. Volivci pa resno z glavo zmagujejo, ko primerjajo Vidica in Ažmana ter se na tihem pridušajo, da so se dali znanim radičevskim volivnim letakom tako imenitno potegniti.

Vir: Domoljub, 8. 9. 1927

Lesce. Krekova mladina v Lescah priredi v nedeljo, dne 23. oktobra popoldne po večernicah pri g. Žagarju proslavo v spomin 10. letnice smrti dr. J. E. Kreka. Isti dan dopoldne ob 10 pa se ravno tam vrši občni zbor Krekove mladine.

Vir: Domoljub, 20. 10. 1927

Lesce. Ni ga skoraj dneva brez kakega dogodka, ki vznemirja več ali manj tudi našo občino. Tako se je pred tremi tedni pričel pri nas boj za vodo. Uprava vodovoda v Radovljici je namreč ustavila občini Lesce celo pitno vodo, čeprav plačuje občina Lesce za vodovod okoli 56% vseh stroškov. To je imelo za posledico, da je parna žaga v Lescah dala napeljati do svojega podjetja svojo vodo, kar je za vodovod velika škoda, vsaj je plačevala žaga po 1000 Din mesečno za vodo, torej na leto 12.000 Din. Ta znesek bodo morali sedaj skupaj spraviti kmetje in delavci. Na ta način pa se ne podpira industrija. Le poglejmo n. pr. v Kranj, kako gre tam občina industriji na roko! Proti temu postopanju vodovodne uprave se je občina seveda pritožila, pritožba pa še ni rešena.

Vir: Kmetijski list, 9. 11. 1927

Lesce. Zgodba uprave vodovoda za Radovljico in okolico. »Kmetijski list« je že poročal, da je uprava vodovoda, to je radovljiški občinski odbor zaprl poleg izvanredne porabe vode tudi pitno vodo parni žagi v Lescah. Župan občine Lesce tov. Ažman je radi tega sklical javno sejo občinskega odbora, ki je njegov predlog, ki smo ga zadnjič priobčili, v celoti enoglasno odobrila. Ne bi nosili stvari v javnost, ako bi občinski odbor radovljiški to naredil za mesto Radovljico. Ker pa to postopanje zadene občine Lesce, Begunje, Predtrg, Ljubno in Mošnje. Rateče, ki ne posedujejo takih magnatov, ki bi lahko vrgli od sebe 12.000 Din, kakor Radovljica, zato smo se namenili, da vprašamo občinski odbor kot upravo vodovoda. Kdo izmed bogatih radovljiških gospodov bo nadomestil letno vodovodni upravi, ki je last vseh občin, 12.000 Din? Hvaležni bomo, če jih plača radovljiški župan. — Na predlog župana mesta Radovljice je dovolil občinski odbor kot uprava vodovoda okrog 1500 Din iz fonda vodovodne uprave g. Hrvatcu za napravo še ene cevi v njegovo hišo, tako da sta sedaj dve. Ena cev je sedaj nepotrebna. Veliko je revežev, ki še ene ne morejo napraviti, tukaj pa dve. Zato vprašamo, ali je občinski odbor kot uprava vodovoda pripravljen iz blagajne radovljiškega županstva ali kakšnega drugega žepa povrniti ta po nepotrebem izdani denar? Da je vode dosti in da je ni bilo treba ovirati, če se je plačalo 1000 Din za njo, je najlepši dokaz to, da v Hrašah iz počene cevi teče že tri tedne voda po vaškem grabnu, kakor studenec, to je videl g. vodovodni monter na svoje oči in do danes še ni popravljen. Ali je to dobro gospodarstvo? Primorani smo govoriti v javnosti na ta način. Na seji 18. novembra se je napravila opazka županu občine Lesce, da nima ničesar za oporekati, ker ima itak le posvetovalen glas. Zato smo se poslužili razprave v javnosti. — Opazovalec.

Vir: Kmetijski list, 14. 12. 1927

**SI AS 137/I/1602 VIDIC FRANC, LESCE, SODAVIČARSTVO, 1927-1931
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

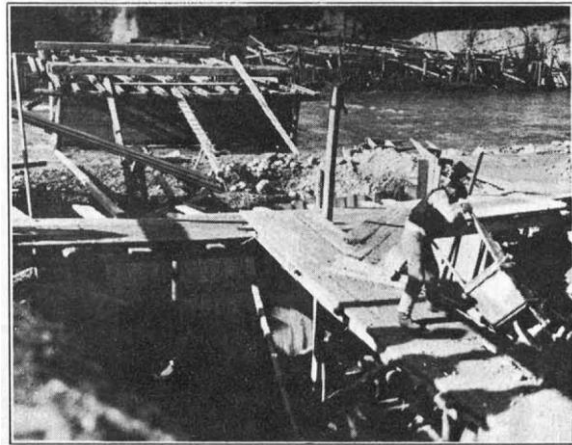
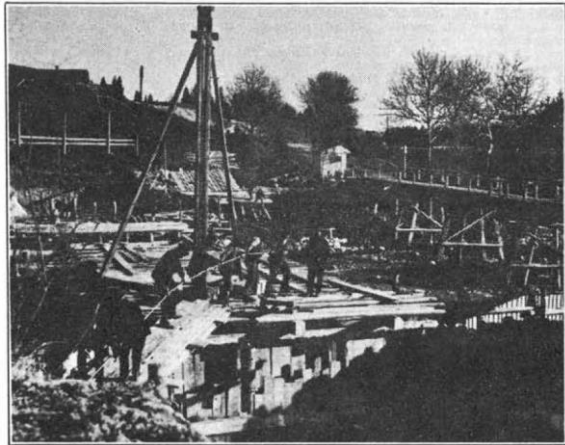
**SI AS 137/A/3953 GRADNJA MOSTU ČEZ SAVO NA CESTI LESCE-BLED,
1927.01.01-1927.12.31 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

1928

Lesce. Svoj čas smo že objavili poziv tov. Fr. Vidica, ki poziva Josipa Pernuša na izpolnitev dane besede in da podari občini 10.000 dinarjev za novo šolo, katere je obljubil kot stavo, da tov. Vidic ne bo več župan. Tov. Vidic je videl pred seboj velik

dohodek v korist občini, zato je odklonil ponovno izvolitev za župana. G. Pernuš je bil s tem po obljubi obvezan plačati vsoto. Ker niti na poziv, niti sam od sebe še ni izpolnil obljube, ga s tem ponovno spominjamo na dano besedo in pozivamo, da plača 10.000 dinarjev. — Davkoplačevalec, mož beseda.

Vir: Kmetijski list, 11. 1. 1928

Gradnja novega blejskega mostu, 1928

Vir: Ilustrirani Slovenec, 1928

Pogled na graditev novega blejskega mostu. Pred dvema leti je povodenj porušila stari leseni most čez Savo na cesti Lesce-Bled. Tedanji minister za javna dela, univ. prof. Dušan Sernec je takoj preskrbel potrebne kredite za novega in tudi boljšega. Lani so ga začeli graditi in dela napredujejo jako hitro, kakor nam kažeta zgorajšnji dve sliki.

Most bo v enem loku iz železobetona ter največji enoločni most v naši državi. Tudi po širokosti mu menda ne bo para.

Okoličani se jako zanimajo za napredek gradbenih del ter ga hodijo ob nedeljah ogledovat. Meseca junija bo odprt za promet.

Vir: Ilustrirani Slovenec, 15. 4. 1928

Lesce. Tov. Ažman zopet župan v Lescah. Sresko poglavarstvo je z dnem 13. decembra poslalo ponovno dekret tov. Ažmanu, da prevzame zopet posle kot župan občine Lesce. Že poleg zadoščenja, ki ga je prejel pri sodišču s svojo oprostivijo, mu je tudi politično oblastvo dalo polno zadoščenje. Mi pravimo, ako bodo razni predsedniki SLS poleg njih drugi, in razni svaki skrbeh tako za svoje prage, kakor skrbijo za Ažmanovega. Bodo gotovo vsi čisti. Božji mlini meljejo počasi, a sigurno.

Vir: Kmetijski list, 26. 12. 1928

SI AS 137/III/2416 FIRMA PELIFE V LESCAH, SPLOŠNO KLJUČAVNIČARSTVO, 1928-1933 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/VII/11881 KAPUS ANDREJ, LESCE, IZBRIS KOVAŠKE OBRTI IZ REGISTRA, 1928-1937 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

Žig Tvornice čokolade Zavrtanik, 1928
Vir: arhiv družine Grilc, Studenčice

1929

(Ploh so vlekli.) Begunje, Gorenjsko. Letošnji pust je zaslužil to ime. Vsi smo se najraje držali doma radi mraza. Popoldne pa smo gledali pisani spreved, ko so fantje vlekli »ploh«. Spredaj zastave, za temi po štiri sani s štirimi orjaškimi hlodi, katerih vsak je meril v premeru nad 1 m. »Ploh«, je bil bogato okrašen za kar so poskrbela dekleta. Pred gostilno Joževčevo je prišlo do dražbe hlodov; g. Gorni je ponudil največ in jih tudi kupil za 5000 Din. Fantje so mu ploh zapeljali še v Lesce. Zvečer pa so fantje pripravili za vse vaške fante in dekleta večerjo. Saj denarja ni manjkalo. Kupili in zaklali so prašiča, kupili vina in vabili tudi može in žene. Večer je potekel v splošno zadovoljnost pa tudi dostojno, kar služi v pohvalo onim, ki so imeli reč v rokah. Fantje so se spomnili tudi nekega bolnega tovariša, ki so mu na dom poslali 100 Din in liter vina. Povedati pa moram, da je stalo fante dosti truda, predno so take hlude spravili izpod Begunjsčice v Begunje. Da se ceremonija s plohom ohrani v spominu, so se dali fantje in dekleta pri plohu na več krajih slikali.

Vir: Domoljub, 20. 2. 1929

Lesce. Vas Lesce se je že lansko leto začela na vseh koncih širiti. Nebroj stanovanjskih hiš se je zgradilo. Med tem se je na novo postavila tovarna čokolade, last g. Zavratnika. Poleg že zelo obsežnega pletilstva nogavic g. Slavka Šuštersiča, ki ga bo letošnje leto še mnogo povečal, je zgradil tudi še eno tovarno za pletenine, v kateri je tudi moderno urejena trgovina z mešanim blagom, last g. Jegliča. Povečala se je tudi tovarna verig. V velikem obratu je letošnje leto radi ugodne zime parna žaga. Važno bi bilo tudi to, da se zgradi dvorna čakalnica. Lesce so se začele na vse konce in kraje širiti in postajati važen gorenjski industrijski center. Gradili bodo letos tudi »Ljudski dom«, kar pa več ko tričetrtine prebivalstva občine ne odobrava, ker vsi sodijo, da ne bo za splošno korist, ampak le za par ljudi. Ako bi v bližnji Radovljici ne bilo že dveh domov, ki jako dobro skrbita za prosvetno delo, bi rekli, naj bode. Cerkev pa, radi katere je občinski odbor že nebrojkrat opozarjal na vse strani, je pa v takem stanju, da teče voda skozi streho in se kvarijo lepe starodavne slike. Resno bi svetovali v prvi vrsti poskrbe za cerkev, kar bi farani z veseljem pozdravili. Z vso vnemo pa se je lotil letošnje leto občinski odbor misli gradnje nove šole. Mladina je prvo, za katero je treba poskrbeti. Zato bode stavba, ki se misli postaviti, kras za Lesce in celo občino. Župan Ivan Ažman je vzel to zadevo resno v roke in se je že na zadnji občinski seji o tem vprašanju primerno govorilo, da se postavi čimpreje dostojno poslopje.

Vir: Kmetijski list, 20. 3. 1929

Kam v nedeljo dne 5. maja? V Lesce, kjer bodo imeli dopoldne Krekove tabor, popoldne pa veliko tombolo v korist bodočega prosvetnega doma. Morda boš prav ti tisti srečnež, ki boš zadel samo za 3 Din krasno opravo za spalnico, ali lepo kravo, ali prvovrstno kolo znamke »Mars«, vrečo moke, sladkor, čevlje, lepo veliko sliko in še mnogo drugih dobitkov. Pa tudi ugodnost polovične vožnja je že dovoljena od 3. Do 7. maja; med potjo lahko poromamo na Brezje, na Bled. Do Lesc zahtevaj celo vozovnico z mokrim žigom, ki pa jo pri izstopu ne smeš oddati. Na prireditvenem prostoru dobiš izkaznico za prosto vožnjo domov. Pri celi prireditvi bo igrala godba.

Vir: Domoljub, 24. 4. 1929

Tombola. V nedeljo, dne 5. maja ob 3 pop. tombola Krekove mladine v Lescah na vrtu župnišča, z lepimi dobitki. Vabimo na tabor, ki ga bomo imeli Krekovci 5 maja. S toplo besedo vas bomo sprejeli in nato bomo ob 10 pri skupni sv. maši. Takoj nato nam bo na taboru govoril tovariš J. Langus. Ob 3 popoldne se pa zberemo pri prijetni zabavi na veseli tomboli v korist bodočega prosvetnega doma. Morda bo ravno tebe zadelo presenečenje, da boš samo za 3 Din dobil glavno tombolo — opravo za spalnico, ki sestoji iz 2 omar, 2 postelj, umivalnika z ogledalom, mize in ostalega. Druga tombola zadene kravo in nato kolo. Pa tudi kvintern boš vesel. Morda dobiš vrečo moke, 2 zaboja sladkorja, par čevljev, pa tudi krasno sliko z okvirom. Seveda se tudi drugih dobitkov ne boš branil, če boš zadel. Nato se bomo še vsi zadovoljni malo pogovorili in razveseli. Pa tudi ugodnost polovične vožnje je dovoljena od 3. do 7. maja. Med potjo lahko poromamo na Brezje ali na Bled. Do Lesc zahtevaj celo vozovnico z mokrim žigom. Pri nas dobiš izkaznico in se pelješ zastoj domov.

Vir: Domoljub, 2. 5. 1929

Stalnost. Stalnost je podeljena uradniku III. kategorije, 4. skupine: Mokorel Josip, prometnik, Lesce-Bled; zvaničniku II. kategorije, 3. skupine: Müller Viktor, nakladnik, Maribor glav. kol.

Vir: Slovenec, 30. 7. 1929

Lesce. Tujski promet na Gorenjskem se od leta do leta večja in je postal tudi za našega kmeta in malega človeka od velikanske gospodarske važnosti. Da imajo pri napredku tujskega prometa veliko zaslugo poleg drugih tudi naše tamošnje občine in javni činitelji, se vidi pri prvem pogledu. Kako lepo se razvija stavbeno delovanje, urejevanje cest, funkcioniranje vodovodov, urejanje kolodvorov, zidanje šol itd. Med prvimi kraji, ki napredujejo, je gotovo občina Lesce, kjer županuje g. Ivan Ažman. Kako lepo napreduje ta občina, naj omenimo samo hitri razvoj industrije in obrti, razširjenje kolodvora, njegova olepšava in preureditev z dvorsko čakalnico. Veliko pohvale gre pri tem g. postajenačelniku, ki neumorno dela in skrbi za svojo postajo, da jo napravi čim lepšo in udobnejšo. Občina je pa pričela letos z energično akcijo za zgradbo novega šolskega poslopja. Zgradba bo kras za celo okolico. V njej bo prostora za petrazredno osnovno šolo, prostori za gospodinjsko šolo ter kmetijsko nadaljevalno in obrtno šolo. Ta lepa stavba, v neposredni bližini kraljevega letnega dvorca na Bledu, bo prva nosila ime po slovenskem kraljeviču Andreju in se bo imenovala »Osnovna šola Nj. Kr. Visočanstva Kraljeviča Andreja«. Dne 25. oktobra t. l. je prejelo županstvo obvestilo od Maršalata dvora, da je na prošnjo župana g.

Ivana Ažmana Nj. Vel. kralj blagovolil odobriti, da se imenuje osnovna šola po kraljeviču Andreju. Talko napredujejo Lesce v gospodarskem in kulturnem pogledu v prospeh slovenskega kmetijskega ljudstva.

Vir: Kmetijski list, 6. 11. 1929

1930

Mlade dobermane čistokrvne proda A. Jeglič — Lesce.

Vir: Jutro, 9. 3. 1930

Pozdrav in zahvala. Povodom imenovanja g. dr. Shvegla ministrom je odposlal župan občine Lesce na naslov g. ministra pozdravno brzojavko v imenu občine Lesce. Minister dr. Shvegel se je zahvalil s sledečo brzojavko: Župan Ažman — občina Lesce. Najsrčneje se zahvaljujem vam in prijateljem občine Lesce za prijazen spomin. Shvegel.

Vir: Kmetijski list, 21. 5. 1930

Kraljeviča Andreja narodna šola v Lescah. Šola bo otvorena v letu 1931. [Načrte za šolo je izdelal ing. arh. g. Srečko Rainer. Učilnic je predvidenih 6, od katerih 3 bodo služile trirazrednici, ko se priključijo še tri vasi šolski občini. Četrta učilnica bo služila obrtno-nadaljevalni šoli. ostali pa kmetjsko-nadaljevalni in gospodinjsko-nadaljevalni šoli, petju in javni knjižnici. Učilnice so 8 x 6'3 x 3.6m velike, z enim 4.7 m dolgim in 1.9m vi sokim oknom, ki bo dajalo dovolj svetlobe učilnici. Nad prvim nadstropjem v sredini trakta bo delavnica. Pod hodnikom srednjega trakta v podzemlju bo kopalnica za osnovno in obrtno-nadaljevalno šolo, event. tečajnike(ce) kmetjsko-nadaljevalne in gospodinjsko-nadaljevalne šole. Nad prostornim hodnikom srednjega trakta v prvem nadstropju bo zbornica, šolarska in učiteljska knjižnica in učila. Pisarna šolskega upravitelja je nastanjena v desnem stranskem traktu 1. nadstropja. Spodaj v vestibulu bo ob deževnem vremenu lahko čakala mladina po prostornih hodnikih (2) in se bo lahko izprehajala.

Šola bo opremljena z električno razsvetljavo, vodovodom, izp. stranišči ter lončenimi pečmi. V podzemlju je dvorana za šolske svečanosti in roditeljske večere z glledališkim odrom, ki bo služila tudi za (telovadnico. Po leg je tudi šolska kuhinja za gospodinjsko šolo (tečaj) s potrebnimi prostori.

V stanovanjskem traktu je spodaj nameščena občinska pisarna, poleg je stanovanje za slugo, obstoječe iz 2 sob, kuhinje in 2 pritiklin. V pritličju je 1 kuhinja ter 5 manjših in večjih sob za učiteljstvo, v prvem nadstropju pa stanovanje za šolskega upravitelja, obstoječe iz kuhinje. 3 sob in 3 pritiklin. Za učiteljstvo sta predvideni 2 kopalnici poleg stanovanj. Poleg upraviteljeve pisarne je predvidena ena soba za uradnega gosta, event. bolniško sobo.

Iz podstrešja se pride na vrh srednjega trakta, odkoder je za šolsko mladino in obiskovalce lep razgled z odprto panoramo na vse strani.

Vseh prostorov je 46. Stavba bo stala 1,500.000 Din. Šolska občina šteje 812 prebivalcev. Šoloobveznih otrok je 90. Z razvojem industrije se obeta število prebivalcev in šoloobvezne dece povečati. Poslopje bo kras občini in celemu srezu. Velike zasluge za moderno šolsko stavbo ima stavbni odbor, pod za napredek vnetim predsednikom Ivanom Ažmanom. Šolski upravi telj na Lescah je tov. Rudolf Knez.

Vir: Učiteljski tovariš, 31. 12. 1930

Smrt stare gorenjske matere. V Hrašah pri Lescah je umrla v 82. letu gospa Terezija Ažmanova, mati uglednega posestnika in župana Ivana Ažmana. Pogreb bo danes ob 10. na pokopališče v Lescah. Pokojni blagi materi naj bo ohranjen prijazen spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

Vir: Jutro, 31. 8. 1931

Jutro, 31. 8. 1931

Smrt ga Ažmanove. Umrla je v Hrašah pri Lescah gospa Terezija Ažman, v visoki starosti 82 let. Pokojnica je bila mati našega agilnega in požrtvovalnega kmetkosocialnega in gospodarskega delavca, posestnika in župana Ivana Ažmana. Dobro mater bodo ohranili vsi, ki so jo poznali v najlepšem spominu, težko prizadeti Ažmanovi družini pa naše iskreno sožalje.

Vir: Kmetški list, 2. 9. 1931

Vir: Kmetški list, 2. 9. 1931

Nova šola. Lesce. Z dograditvijo nove šole v Lescah je zaživelo družabno življenje v resnici med vsemi sloji. Dvorana nove šole je postala pravo zbirališče prav vseh slojev in vseh stanov. Pravo kmečko družinsko življenje. 15. novembra se je ponovila mladinska igra, ki je napolnila do zadnjega kotička prostorno dvorano. 21. novembra pa se je vršila predstava odraslih s primernim nagovorom župana, ki je ponovno povabil vse k sodelovanju. Navdušen val smeha je prišel do vrhunca ko sta Pat in Patachon odbila zaboj in začela vleči iz zaboja poslani igralce iz Amerike. Čestitati je k tej iznajdbi prijatelju Jegliču, ki je zadevo naštudiral in jo tudi zelo spretno izpeljal. Nato je sledila igra »Stari grehi«. Vse je mislilo, da so ti igralci v resnici iz teatra iz Amerike, ker kdo bi mislil, da so tako dobri talenti, ki niso bili poklicani dosedaj k udeleževanju. Nova šola je pričela v resnici kazati, da je pravi gospodarski prosvetni in kulturni dom. Vedno bolj se kaže, kako pametna je bila zamisel dograditve take šole z dvorano. In ako opazuješ prijateljsko razpoloženje v Lescah, vse ima pred seboj le dobrobit občine. Zato pa tudi uživa občina ugled pri vseh oblastih. Na pozdravne brzjavke je g. župan prejel zahvalno pismo Nj. Vel. kralja za izraze udanosti in pismo predsednika vlade, ki se zahvaljuje za pozdrav ob priliki otvoritve nove šole. V nedeljo se ta komedija ob 3. uri popoldne ponovi, na kar opozarjamo vso okolico, kajti nikomur ne bode žal in bode užil res par smeha polnih ur med složnimi Leščani. Zato le pridite in slišite že novo godbo, ki izvrstno igra poskočne komade."

Vir: Kmetiski list, 25. 9. 1931

Praznik prosvete in sloge v Lescah. Impozantno slavlje ob otvoritvi nove šole kraljeviča Andreja. Lesce, 25. oktobra. Gorenjske Lesce z okolico so preživljale danes lep praznik. Čeprav so bili gorenjski vrhovi ves dan zaviti v meglo, so se vendar zbrale v kraju pred vrati kraljevskega Bleda številne množice ne samo domačinov, marveč tudi ljudje iz širše okolice, da prisostvujejo posvečenju novega prosvetnega hrama, ki nosi ponosni napis: »Šola kraljeviča Andreja«.

Pozabljene so bile žrtve in naporji vseh onih, ki so iskreno zaželele, da dobi mladi rod za 100-letnico stare skromne šole novo res impozantno šolo, ki pa naj bo obenem žarišče prosvete za vso napredno leško občino. Lesce in Leščani so v današnjem jutru zaživeli novo življenje in z radostjo pričakovali goste. Že zgodaj zjutraj so se okrasile hiše z državnimi trobojkami, največja pa je zaplapolala na novi šoli.

S predsednikom gradbenega odbora županom g. Ivanom Ažmanom na čelu so domačini sprejeli na kolodvoru zastopnika Nj. Vel. kralja g. polkovnika Radoviča, dočim se je g. ban dr. Marušič nekaj prej pripeljal na Lesce z avtom. Pestrost navzoče množice je posebno povečala skupina nad 50 fantov in deklet v pristnih gorenjskih narodnih nošah. Po presrčnem pozdravu zastopnika kralja se je formirala povorka, ki je krenila po cesti proti vasi, nakar so se zbrali vsi domačini z gosti vred v farni cerkvi, kjer je daroval mašo domači župnik g. Ivan Avsec. Čestiti dušni pastir, ki ves živi s svojim ljudstvom, je tudi v propovedi zelo lepo obeležil pomen današnjega dne za leško faro in občino. Po cerkvenih obredih se je podala povorka z županom g. Ivanom Ažmanom, ki je korakal v družbi kraljevega zastopnika polkovnika g. Radoviča, bana g. Draga Marušiča in ostalih odličnikov, v novo šolo. Strumno se v sprevedu razvrstili gasilci, dalje skupine narodnih noš, gostje in domačini ter šolska mladina, ki je obstopila prostor pred vhodom v novo šolo.

Svečanost je otvoril župan Ivan Ažman s tehtnim govorom, poudarjajoč: »Važen, zgodovinsko važen dan praznuje danes občina Lesce. Marsikdo, ki bo hodil tu mimo in gledal novo šolo, bo vprašal: Zakaj je bilo treba zidati tako veliko poslopje? Takoj spočetka pa je treba naglasi ti, da so imeli Leščani, zavedajoč se, da tvorijo Lesce

naraven center radovljiškega sreza, pred vratmi kraljevskega Bleda, posebnost ki jo je treba spoštovati. Naglašati je treba, da je ta nedelja praznik sloge in da smo se zednili v tem, da je treba sezidati novo šolo, vsi občani ne glede na razliko mišljenj in nazorov. Pripravljalni odbor je delal od leta 1929, imel je medtem 60 sej. Pomladi 1930 je beseda meso postala. Pričeli smo z gradbo in sedaj stojimo pred dovršenim poslopijem. Vse delo je bilo posvečeno blagru mladine, ki ji hočemo privoščiti lepše čase. Niso počivali občani, stremeli so za tem, da se je v Lescah v zadnjem času marsikaj popravilo, olepšalo in na novo ustvarilo.« - Govornik je toplo pozdravil v prvi vrsti zastopnika Nj. Vel. kralja. Pri tem so domači pevci zapeli »Bože pravde«. Nadaljni pozdravi predsednika pa so veljali banu dr. Drago Marušiču, banovinskemu šolskemu nadzorniku g. Rapetu, sreskemu načelniku dr. Vidmarju iz Radovljice in vsem ostalim predstavnikom javnosti. Ob splošni pozornosti je župan Ažman prečital krasno pismo ministra za zgradbe g. dr. Alberta Kramerja, ki je čestital k velikemu uspehu Leščanov v prid narodni prosveti, in enako tople besede ministra g. Ivana Puclja, ki je požele! vrlim Leščanom mnogo napredka tudi v bodočnosti. Dalje je prečital govornik brzojavno čestitko pomočnica bana in obenem predsednika banovinskega šolskega odbora dr. Otmarja Pirkmajerja ter načelnika prosvetnega oddelka banske uprave Josipa Mazija.

Takoj nato je župan Ažman slovesno izročil ključ novega šolskega poslopja šolskemu upravitelju g. Rudolfu Knezu in mu poveril s tem poslopije v varstvo. G. upravitelj se je v vnesenih besedah zahvalil za zaupanje in izrazil svojo zahvalo s poudarkom, da sprejema ključ, ki naj odvarja vrata naši mladini, da bo rastla in se učila v korist sebi, splošnosti in v ponos domovini.

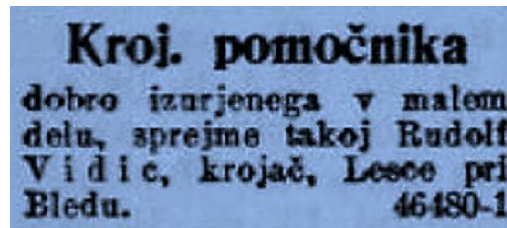
Predsednik g. Ivan Ažman je nato naprosil č. g. župnika Ivana Avseca, naj izvrši blagoslovitev. Po molitvah so odšli zbrani gostje z domačini v novo šolo in obiskali vse, res prekrasne, udobne in svetle prostore. Ogledali so si vseh 6 učilnic, dalje verando, s katere je mogočen pogled na Karavanke in vso slikovito dolino. Potem pa so odšli v glavno dvorano, kjer je bila baš tedaj otvorena tudi razstava lepih ročnih del; dalje so si gostje ogledali tudi spodnje prostore, prostorno telovadnico, kopalnico in vse druge, tako tudi stanovanjske prostore v novem poslopiju.

Pred zbrane goste je nato stopila mala šolska deklica Vidka Vidičeva, ki je v prisrčnih besedah izjavila vdanost našemu kraljevskemu domu in se v prvi vrsti spomnila malega kraljeviča Andreja, katerega imenu je posvečen novi dom prosvete. Izročila je krasen šopek v roke kraljevemu zastopniku s prošnjo, naj tolmači vdanost naše doraščajoče mladine kraljevskemu domu.

Nato je povzel besedo ban g. dr. Drago Marušič, ki je naglasil, da se je treba ob tej svečani priliki spomniti vseh činateljev, ki so delali na tem, da je zrastle to lepo poslopije do strehe: to so občina, banovina in država. Navzlic krizi se je dvignilo to ponosno poslopije in zavedati se je treba, da so vse številne žrtve namenjene onim, ki je najlepša dragocenost nas vseh: otroci, naša mladina! Važen je čas, ko se odvarja novo šolsko poslopije v Lescah in naglasi ti je treba, da je to delo sad sloge. Zaradi tega nam ni nič preko sloge, ki jo v teh važnih časih najbolj potrebujemo. Zavedajmo se važnih trenutkov v naši zgodovini, izmed katerih je eden najvažnejših 6. januar. Manifestirajmo slogo in sledimo smernicam, ki nam jih je dal naš veliki vladar!

Po govoru g. bana je izrazil čestitke gradbenemu odboru in Leščanom še br. Cvar iz Kranja v imenu Sokolstva. Nato se je vršila v dvorani zakuska, ki so se je udeležili vsi gostje, člani gradbenega odbora in pa številni domačini. Tudi tu so bile spregovorjene tople čestitke k uspehom dela občanov in oglasil se je k besedi tudi zastopnik Nj. Vel. kralja polkovnik Radović z zagotovilom, da bo Nj. Vel. kralju verno tolmačil vse lepe besede in misli, ki jih ie čul na današnji prelepi svečanosti v Lescah.

Jutro, 26. 10. 1931

Oglas za pomočnika krojača Vidica
Vir: Jutro, 26. 10. 1931

Otvoritev nove šole v Lescah. Preteklo nedeljo so na posebno lep in svečan način odkrili mogočno stavbo nove osnovne šole v Lescah, šola nosi naslov: »šola kraljeviča Andreja«. Otvoritve se je udeležil tudi zastopnik Nj. Vel. kralja gosp. polkovnik Radovič in ban g. dr. Drago Marušič. Svečanost je otvoril predsednik stavbnega odbora, leški župan g. Ivan Ažman, ki je v jedrnatem govoru omenil pomen današnjih svečanosti otvoritve nove šole, ki sovпада s proslavo stoletnice stare šole. G. ban se je zahvalil za pozdrave in dejal, da nam ni v sedanjem času nič bolj potrebno kot sloga. Samo iz take sloge je mogla zrasti mogočna stavba, ki jo danes otvarjamo. Popoldne se je vršila mladinska prireditev, kateri je prisostvoval tudi kraljev zastopnik.

Vir: Kmetijski list, 28. 10. 1931

»Kdor agitira za volilno abilnostco je narodni izdajalec". Odkrita beseda narodnega duhovnika na shodu v Bohinjski Bistrici.

Boh. Bistrica, 1. novembra, d. Tukaj se je vršil danes volilni shod, kakršnega še nismo doživeli. Navzočih je bilo nad 220 domačinov ki so se zbrali po maši, da slišijo sreskega kandidata za radovljiški srez g. Ažmana.

G. Ažman je zbranim volilcem v poljudnem govoru raztolmačil pomen in namen volitev ter jih pozval, naj s polnoštevilno udeležbo dokažejo, da žele složno delo v prid vsega naroda in države. Zborovalci so ta njegov poziv sprejeli z velikim navdušenjem in prav tako pazljivo sledili tudi govoru zastopnika obrtništva gosp. Gogale z Jesenic.

Naravnost nepopisen vtis pa je napravil na zbrane volilce nastop župnika gosp. Avseca z Lesc. V krasno zasnovanem govoru, ki ga je prevevala globoka ljubezen do naroda in domovine, je župnik g. Avsec naglasil, naj se volilci ne dajo begati od nikogar. Vprašajo naj samo svojo vest in ta jim ne more reči nič drugega, kakor da naj izvrše svojo dolžnost do svojega naroda in do domovine. Danes ni več nobenih strank, a tisti bivši strankarski voditelji, ki danes hujskajo ljudi, naj ne gredo volit, so pravi izdajalci, ker hočejo škodovati s tem svoji lastni državi baš v trenutku, ko je složno delo najbolj potrebno. Strankarski prepiri so nam že dovolj škodovali bi zato moramo biti prav hvaležni našemu vladarju, da je temu napravil konec. V složnem delu in bratski ljubezni bomo lahko premostili vse težkoče in si zasigurali boljše in lepše čase, nadaljevanje strankarskega prepira pa vodi v pogubo. Na koncu svojega večkrat z vihnim pritrjevanjem prekinjenega govora je g. župnik Avsec pozval vse volilce, naj do zadnjega moža gredo na volišče.

Zborovalci so se razšli s trdnim sklepom, da bodo 8. novembra manifestirali za narodno slogo in napredek Jugoslavije. Pred tem je imel g. Ažman jako lep shod v

Ribnem, kjer se je zbralo lepo število domačinov, ki so vsi izjavili, da bodo storili svojo državljansko dolžnost.

Vir: Jutro, 2. 11. 1931

Ivan Ažman, posestnik in župan
kandidat za srez Radovljica

Vir: Kmetijski list, 4. 11. 1931

V nedeljo vsi na volišče. Kandidati in namestniki v Dravski banovini: Srez Radovljica: Kandidat Mohorič Ivan, glavni tajnik Zbornice za TOI v Ljubljani; namestnik Ambrožič Josip, posestnik in obrtnik v Radovljici.

Kandidat Ažman Ivan, posestnik in župan v Lescah; namestnik Kralj Franjo, tovarniški delavec v Koroški Beli.

Vir: Kmetijski list, 4. 11. 1931

Izid volitev (za poslance v Dravski banovini): ...Radovljica: 9.955, 6.976, 7007, Mohorič 4.236, (Ažman 2.740).

Vir: Kmetijski list, 11. 11. 1931

Lesce. Z dograditvijo nove šole v Lescah je zaživelo družabno življenje v resnici med vsemi sloji. Dvorana nove šole je postala pravo zbirališče prav vseh slojev in vseh stanov. Pravo kmečko družinsko življenje. 15. novembra se je ponovila mladinska igra, ki je napolnila do zadnjega kotička prostorno dvorano. 21. novembra pa se je vršila predstava odraslih s primernim nagovorom župana, ki je ponovno povabil vse k sodelovanju. Navdušen val smeha je prišel do vrhunca ko sta Pat in Patachon odbila zaboj in začela vleči iz zaboja poslance iz Amerike. Čestitati je k tej iznajdbi prijatelju Jegliču, ki je zadevo naštudiral in jo tudi zelo spretno izpeljal. Nato je sledila igra »Stari grehi«. Vse je mislilo, da so ti igralci v resnici iz teatra iz Amerike, ker kdo bi mislil, da so tako dobri talenti, ki niso bili poklicani do sedaj k udeleževanju. Nova šola je pričela v resnici kazati, da je pravi gospodarski prosvetni in kulturni dom. Vedno bolj se kaže, kako pametna je bila zamisel dograditve take šole z dvorano. In ako opazuješ prijateljsko razpoloženje v Lescah, vse ima pred seboj le dobrobit

občine. Zato pa tudi uživa občina ugled pri vseh oblastih. Na pozdravne brzjavke je g. župan prejel zahvalno pismo Nj. Vel. kralja za izraze vdanosti in pismo predsednika vlade, ki se zahvaljuje za pozdrav ob priliki otvoritve nove šole. V nedeljo se ta komedija ob 3. uri popoldne ponovi, na kar opozarjamo vso okolico, kajti nikomur ne bode žal in bode užil res par smeha polnih ur med složnimi Leščani. Zato le pridite in slišite že novo godbo, ki izvrstno igra poskočne komade. "

Vir: Kmetijski list, 25. 11. 1931

Trgovina z mešanim blagom in deželnimi pridelki

JOSIP PREŠEREN

LESCE.

Zaloga
bencina.

675

Prva žabljarska industrija kovanih žabljev vseh vrst

ZUPAN in STRGOVŠEK

V LESCAH NA GORENJSKEM

676

Priporoča se trgovina z mešanim blagom

FRANJE HAFNER

LESCE

717

Priporočamo strojno, stavbeno in pohištveno mizarstvo

JAKOBA ERŽEN-A

V LESCAH PRI BLEDU

715

Priporočamo splošno znano industrijo cementnih izdelkov vseh vrst.

ALOJZIJ KAPUŠ — LESCE-BLED

TRGOVINA STAVBENEGA MATERIJALA

Postrežba solidna!

669

Priporoča se trgovina z mešanim blagom

Franjo Mlakar, nasl. Lesce pri Bledu

Vedno sveže blago v zalogi. — Postrežba in cene solidne.

677

Priporočamo splošno čevljarstvo

LOVRO ŽAGAR

LESCE pri BLEDU

673

MATEVŽ ŽVAB

splošno krojaštvo

LESCE-BLED šte. 38

714

ANDREJ JEGLIČ — LESCE pri BLEDU

Telefon šte. 8.

Čekovni račun št. 14.729.

Trgovina z mešanim blagom. — Zaloga špecerije, galanterije, konfekcije, manufakture in volne. Zastopstvo in zaloga vsakovrstnega stavbenega materiala, umetnih gnojil ter semen. — Pletilna industrija, — Bencin črpalka.

670

Priporočamo vsem, kateri se hočejo z dobro kapljico in izvrstno jedačo okrepčati

GOSTILNO IN PRENOČIŠČA

„PERNUŠ“ — OLIP na LESCAH

Avtogarage.

Velik senčnat vrt.

Zaloga pive itd.

716

ANTON PIKON

gostilna in prenočišča

pri kolodvoru

LESCE-BLED

671

Vsem izletnikom, turistom in potnikom priporočamo **staroznano restavracijo pri kolodvoru Lesce-Bled**

„LEGAT“

Solidna postrežba. Vedno mrzla in topla jedila: avtogaraža. — Avtobus Lesce—Bled k vsem vlakom. — Tenis. — Vrt v senci. Kopalnice. — **Tujske sobe.**

672

JANKO ŠUMI, RESTAVRACIJA, LESCE-BLED

nudi vsem potujočim in domačinom priznana vina, vedno sveže pivo ter topla in mrzla jedila.

V hiši mesarija in prekajevalnica.

Vedno sveže blago.

674

Dvanajst leških oglasov, 1931
Vir: Gorenjska (Progres Novo mesto)

SI AS 137/I/1682 LEGAT IVAN, LESCE, MIZARSTVO, 1931-1931 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/I/2230 STRGOVŠEK JANEZ, LESCE, KLJUČAVNIČARSTVO, 1931-1931 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/I/228 ZUPAN JANEZ, LESCE, NEZAKONITA IZDELAVA ŽEBLJEV, 1931 (DOKUMENT)

1932

Jutro, 1. 1. 1932

Lesce. Smučanje je tudi letos pri nas v polnem razmahu. Naš delavni smuški odsek je priredil na dan sv. Treh Kraljev dobro uspelo tekmo; zmagovalci so prejeli lepe nagrade. Gledališki odsek prostovoljnega gasilnega društva pa je priredil v nedeljo predstavo igre »Davek na samce«, ki jo je številno občinstvo z velikim zanimanjem sprejelo. Da pa ne bo kdo rekel, da se prirejajo v novi šoli samo zabave, omenjamo, da se tam redno vrše tudi gospodarska predavanja, ki so vedno prav dobro obiskana. Upamo, da bomo s složnim delom še marsikaj dosegli za procvit in napredek lepe naše doline.

Vir: Kmetijski list, 20. 1. 1932

Z nožem v hrbet. V Lescah so se sprli neki fantje in je prišlo naposled do dejanskih spopadov. Kot žrtev pretepa je obležal na mestu 20-letni čevljarski pomočnik France Kersnik, ki ga je eden fantov zabodel z nožem v hrbet.

Vir: Kmetijski list, 20. 1. 1932

Mladinska igra »Janko in Metka«. Lesce. V soboto je priredila mladina osnovne šole v Lescah lepo gledališko predstavo »Janko in Metka«. Prireditev sta posetili tudi šoli iz Begunj in Radovljice. Dvorana je bila popolnoma zasedena. V nedeljo se je predstava ponovila za odrasle, ki so dvorano zopet napolnili do kraja, da zadostijo radovednosti, kaj vse znajo njihovi malčki. Za predigro je bil nastop mešanega zbora šolske mladine, ki je pod vodstvom upravitelja Kneza zelo dobro zapela pesnice: »Sem fantič z zelenoga Štajerja«, »Žabe« in »Jaz pojdem na Hrvatsko«. Igro »Janko in Metka« je občinstvo nagradilo z burnim ploskanjem. Zlasti sta ugajala glavna igralca. Vidi se, da trud gdč. učiteljice Čibejeve in upravitelja Kneza nikakor ne ostane brezuspešen. V nedeljo 21. t. m. ob 15. uri se bo vsa prireditev ponovila v korist brezposelnim. Pridite, nikomur ne bo žal!

Vir: Jutro, 20. 2. 1932

Lesce. V ponedeljek 25. januarja se je otvoril v Lescah v novi šoli 6-mesečni gospodinjski tečaj ob navzočnosti učiteljic gdč. Čibejeve in Jegličeve in župana I. Ažmana. Obiskovalo bo tečaj 15 deklic iz kmetsko-delavskih slojev. Kako velike važnosti je tak tečaj za dekleta bodoče gospodinje zlasti v tujsko-prometnih krajih, ni

treba povdarjati. Z otvoritvijo nove šole se je še praktični pouk še povečal, kar bode v veliko korist cele okolice; za zabavo pa preskrbi tudi izborni naš gledališki odsek.

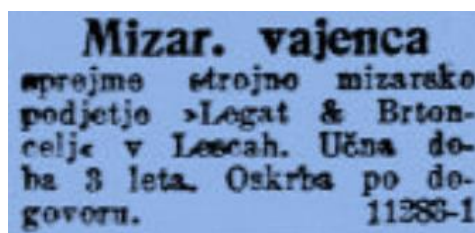
Vir: Kmetijski list, 4. 2. 1932

Z nožem v hrbet. Pod tem naslovom je prinesel Kmetijski list v 3. številki na strani 6, notico iz Lesca, iz katere zveni, da je bil zaboden France Kersnik in prepeljan v bolnico z nožem. Ker že več let ni bilo v občini nobenega pretepa in nobene vožnje v bolnico radi tepeža, je vsled tega omenjena notica netočna. / Županstvo Lesce.

Vir: Kmetijski list, 4. 2. 1932

Lesce. V soboto 12. t. m. so se zbrali vsi zastopniki mlekarskih zadrug vsega radovljiškega sreza na posvetovanje radi reorganizacije mlekarstva. Zborovanje je pozdravil navzoči sreski načelnik g. dr. Vidmar, nakar sta podala referate sreski kmet. ref. g. ing. Rataj in ban. inlek. uradnik Fr. Pavlica. Po poročilu se je razvila debata, v katero sta posegla zlasti g. Janez Gorja, bivši poverjenik za kmetijstvo in Ivan Ažman, župan iz Hraš. Razmotrivalo se je, kako organizirati odnosno udružiti vse mlekarske zadruge v močnejše centrale, zlasti pa tudi kako ustanoviti na Bledu higijensko mlekarno. Konečno se je izvolil pripravljalni odbor, ki ima namen pripraviti vse potrebno za izvršitev načrta.

Vir: Kmetijski list, 16. 3. 1932

Jutro, 23. 3. 1931

Lepo slavje v Lescah. Preteklo nedeljo so slavile Lesce dvojno slavje: zaključek tečaja gospodinjske nadaljevalne šole z razstavo in odlikovanje župnika g. Frana Avseca. Kmalu po tretji uri popoldne je otvoril slovesnost v nabito polni in lepo okrašeni šolski sobi predsednik odbora gospodinjske nadaljevalne šole v Lescah gosp. Ažman s pozdravom na vse navzoče: zastopnike oblasti, predvsem zastopnika banske uprave svetnika Krošelja, sreskega načelnika dr. Vidmarja s soprogo, sodnega predstojnika dr. Štulerja s soprogo, šolskega nadzornika Šifrerja, načelnika postaje Žužka, župana dr. Dobravca iz Radovljice, župana Bizjaka iz Breznice, župana Pogačarja iz Predtrga, šolskega upravitelja iz Begunj kot zastopnika občine Begunje in gasilce iz Hlebcev z načelnikom Kristanom. V jedrnatem govoru je vzpodbujal dekleta — bodoče gospodinje — naj vztrajajo, da bodo tudi one s svojim pametnim in varčnim gospodinjstvom pomagale pri ureditvi težkih razmer. Nato je otvoril razstavo. Šolski upravitelj Knez je pozdravil navzoče v imenu šolske uprave z željo, da bi rodila tečaj in razstava obilo uspeha. Voditeljica tečaja gospodična Jegličeva je poročala o težkočah tečaja in podala jasno sliko k današnjemu zaključku, zahvaljujoč se za pomoč odboru, zlasti predsedniku Ažmanu, ki je za tečaj preskrbel najpotrebnejši inventar, da se je lahko vse vršilo v redu.

Gojenka gospodična Malka Ažmanova se je v imenu svojih tovarišic zahvalila vsem učiteljicam-predavateljicam, posebno gospodičnam Jegličevi in Čibejevi, in g. župniku za vse koristno in dobro, kar so se naučile.

Nato so se vsi podali v veliko gledališko dvorano k odlikovanju g. župnika Avseca. To za celo občino pomembno slavlje so razumeli občani tako kakor še nikoli. Sreski načelnik dr. Vidmar je koncem svojega vznesenega govora izročil g. župniku red Jugoslov. krone IV. vrste. Šolska mladina, zbrana na odru, je zapela »Bože pravde«, odlikovanec pa se je zahvalil za odlikovanje. Cerkveni zbor pod vodstvom organista Ferliča je zapel »Pozdrav«, župan I. Ažman pa je čestital k odlikovanju v imenu občine z željo, da bi med vsemi bodočimi župani, župniki in šolskimi upravitelji kakor med farani in občani vladala taka harmonija kot danes in Lescam se ne bo treba bati za ugled pri oblastih kakor ga uživajo danes. Nato je šolska mladina zapela »Triglav«, cerkveni zbor pa »Slovenac, Srb, Hrvat«. Slavnost je zaključila vesela šolarska popevka.

Gojenke so po slavnosti z malo zakusko pod vodstvom g. učiteljic pogostile odlikovanca in povabljene goste.

Vir: Kmetijski list, 4. 5. 1932

Lesce. V petek 9. decembra se je v naši novi šoli zopet otvoril gospodinjski tečaj za dekleta. To je drugi odkar postoja nova šola. Navzoči so bili ob otvoritvi župan Ažman kot predsednik, šolski upravitelj Knez in obe učiteljici tečaja Jegličeva in Čibejeva. Dekleta so

v letošnjem tečaju tudi iz drugih občin. Vidi se, da postaja nova šola važen vzgojni hram Gorenjske, kjer dobivajo kmetjsko-delavska dekleta velevažni pouk za bodoče življenje. V nedeljo 18. decembra nas obišče pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, ki poje pri deveti maši v cerkvi ob stoletnici blagoslovitve monštrance. Popoldne pa priredi v dvorani nove šole pevski koncert, na katerega je vse občinstvo tudi iz bližnjih občin vljudno vabljeno.

Vir: Kmetijski list, 14. 12. 1932

1933

Razglas. Direkcija državnih železnic v Ljubljani namerava preurediti tirne naprave na železniški postaji v Lescah. Na njeno prošnjo se razpisuje o tem na podstavi ministrske naredbe od 25. januarja 1879., avstr. drž. Zakon št. 19, in zakona od 18. februarja 1878., ' avstr. drž. zak. št. 30, politični obhod v zvezi z razlastitveno razpravo za delno razlastitev zemljišč pare. št. 501/4, 494, 492, 423/1, 4224, 416/1 in 411/1, kat. obč. Hraše, ki so potrebna v gornji namen. Komisijska razprava se bo vršila v torek, dne 11. aprila 1933., s sestankom komisije ob 3.10. uri na železniški postaji v Lescah. Seznamek prizadetih zemljišč in dotični načrti so od dneva objave tega razglasa v občini Lesce pa do dne 10. aprila 1933 razgrnjena pri občinskem uradu v Lescah, kjer jih morejo udeleženci med uradnimi urami vpogledati. Do dne 8. aprila 1933 lahko vloži vsak udeleženec pri sreskem načelstvu v Radovljici usten ali pismen ugovor zoper nameravano gradnjo in zahtevano razlastitev; najkasneje pa se morajo taki ugovori prijaviti ustno ali pismeno vodji razprave do njenega zaključka.- Poznejši ugovori bi se v smislu § 15., odet. 4., citiranega zakona iz L 1878. ne mogli upoštevati. Udeleženci se vabijo k razpravi. Kralj, banska uprava Dravske banovine v Ljubljani, dne 21. marca 1933. Pò pooblastilu bana načelnik upravnega oddelka: dr. Stare 1. r.

Vir: Službeni list Kraljevske banske uprave Dravske banovine, 21. 3. 1933

Lepo zaključeno slavje v Lescah. V šoli Nj. Visočanstva kraljeviča Andreja v Lescah se je v nedeljo popoldne ob 15. uri vršilo lepo in pomembno slavje zaključka gospodinjske šole, imenovane »Selske domačice«. Točno ob 3. uri so se zbrali v gospodinjski sobi, kjer je bila prirejena razstava gospodinjskih in ročnih izdelkov, gg.: zastopnik bana načelnik kmetijskega oddelka inž. Zidanšek, referent za kmetijsko šolstvo svetnik Krošelj, sreski načelnik dr. Vrečar, kmetijski sreski referent inž. Rataj, župnik Avsec, upravitelj šole Knez in učitelj Rutar, voditeljici tečaja Jegličeva in Čibejeva, katere vse je pozdravil župan Ivo Ažman. Zahvalil se je vsem, osobito banski upravi, kakor tudi učiteljicam, predavateljem, povdarjajoč, da dobra gospodinja drži tri ogle pri hiši. Izrazil je upanje, da tudi ta drugi tečaj ne bo ostal v teh kmetsko-delavskih dekletih brez dobrih posledic. Nato je govorila voditeljica tečaja žena Jegličeva o poteku tečaja. Za njo je povzel besedo načelnik g. inž. Zidanšek, ki je v daljšem govoru povdarjal važnost gospodinjskega tečaja za dekleta, ki bodo bodoče gospodinje in matere, čestital je v imenu banske uprave vsem, ki so pripomogli, da se je ta gospodinjski tečaj z razstavo tako lepo završil. Na kratko je potem govoril sreski načelnik g. dr. Vrečar, ki je povdarjal, da so te vrste tečaji za podeželska dekleta najvažnejše šole, iz katerih izhajajo dobre gospodinje, ki v resnici podpirajo tri ogle pri hiši, kot je uvodoma omenil župan Ažman.

S tem je bilo lepo slavlje v oficijalnem delu zaključeno. Dekleta so zapela še par pesmic in povabila goste v drugo sobo na malo zakusko. Nato so se gostje podali ogledat novo šolsko poslopje in se zelo pohvalno izrazili, da je isto v okras celi okolici. Gostje so si ogledali tudi gledališko dvorano, kjer se je ravno predvajala igra »Rodoljub iz Amerike«.

Za spomin na ta lep dan je fotograf Vengar vzel na ploščo obiskovalke tečaja in goste, nakar je bilo slavlje zaključeno. Dekleta so se razšla z radostnimi obrazi in se ob slovesu prav lepo zahvaljevala vsem, ki so omogočili ta gospodinjski tečaj.

Vir: Kmetijski list, 24. 5. 1933

Preklic. Izgubili smo certifikat parnega kotla tov. štev. 1066 za našo parno žago v Lescah, preje last tv. Matteo Matathias, Lesce. Proglašamo ga za neveljavnega.; Ljubljanska kreditna banka, Ljubljano.

Vir: Službeni list Kraljevske banske uprave Dravske banovine, 21. 6. 1933

Športni klub Lesce priredi dne 9. julija veliko vrtno veselico. Začetek ob 15. uri. Za zabavo in dobro postrežbo je vsestransko poskrbljeno. Gorenjci, podprite s svojo udeležbo idealna stremljenja mladega društva. Zveze z vlaki ugodne!

Vir: Triglav, 1. 7. 1933

Vrtna veselica. Kulturno društvo v Lescah priredi v nedeljo 6. avgusta na dvorišču gostilne P. Olipa veliko vrtno veselico z godbo, plesom, šaljivo pošto itd. Vabljeni so vsi okoličani.

Vir: Triglav, 29. 7. 1933

Himen. Poročil se je v nedeljo g. Franc Poljanšek, uradnik tovarne verig v Lescah z gdč. Ido Mali, iz znane napredne hiše v Radovljici. Mlademu zakonskemu paru obilo sreče na novi življenjski poti.

Vir: Triglav, 29. 7. 1933

Smrtna nesreča. Pretečeni teden je povozil neki avto iz Ljubljane na poti iz Radovljice proti Lescam neko staro beračico iz Krope. Kakor je ugotovila komisija,

šoferja ne zadene pri tem nobena krivda, ker je vozil točno po predpisih. Kriva je bila pač starost in naglušnost ženice. Pokopali so je na radovljiškem pokopališču.

Vir: Triglav, 29. 7. 1933

Skakalnica v Lescah. Letošnje leto je bilo v tujsko prometnem oziru za ožji radovljiški okraj jako plodovito. Po zimi je bila zgrajena in izročena prometu smučarska skakalnica, katero je zgradil agilni SK Lesce. Pred tremi tedni smo dobili v Radovljico krasno, moderno kopališče, ...

Vir: Triglav, 29. 7. 1933

Gasilska veselica. Prost. gas. društvo v Lescah priredi na praznik dne 15. avg. pri »Pretnarju« v Lescah veliko vrtno veselico z velezabavnim sporedom. Za dobro postrežbo je preskrbljeno.

Vir: Triglav, 5. 8. 1933

Velik požar v Lescah / Zgoreli dve poslopji, škode je 150.000 dinarjev. Lesce, 17. avgusta. Včeraj zjutraj, kmalu po 7. uri je nastal v Lescah velik požar, ki je uničil dvoje poslopij posestnice Ivane Legatove in napravil škode za okoli 150.000 dinarjev. Domači so bili baš pri zajtrku, ko so zajeli ognjeni plameni hlev. Živino so odpeljali brž na prosto, vse ostalo pa je postalo žrtev neusmiljeno divjajočega rdečega petelina. Ogromni oblaki dima, ki so se valili daleč po radovljiškem okraju, so opozarjali okoličane na silovit ogenj v Lescah. Oglašal se je plat zvona, gasilci so prihiteli od vseh strani, da pomagajo in rešijo, kar se rešiti da. Njihovo delo ni bilo lahko, kajti gospodarski poslopji sta bili založeni do vrha s senom, slamo in žitom, deloma neomlačenim. Tako je imel ogenj kaj lahko delo. Za hlevom je pričel goreti še skedenj, v nevarnosti pa je bila tudi stanovanjska hiša, ki so jo komaj oteli.

Reševalna dela je znatno oviralo pomanjkanje vode, ki so jo morali zajemati iz vodnjakov, ti pa so bili seveda hitro prazni. Z velikimi plameni je gorelo skoro vso uro, potem šele je uspelo gasilcem ogenj omejiti in ga udušiti, da ni več ogrožal okolice. Hlev in skedenj, ki sta bila oba zidana in krita s cementno opeko, sta postala žrtev ognja, ki je uničil vse. Zgoreli so tudi poljedelski stroji, edino vozove so pravočasno spravili na varno. Kako je ogenj nastal, ni znano. Domnevajo vse mogoče. Škoda je krita le deloma z zavarovalnino; najemnik g. Koštan, čigar last je bil vse seno, slama in žito, pa sploh ni bil zavarovan. Mudi se nekje na Hrvaškem.

Vir: Jutro, 18. 8. 1933

Požar v Lescah. Velik požar. Pretekli četrtek je nastal pri posestnici Ivani Legatovi v Lescah velik požar, ki je uničil hlev in skedenj. Hišo so rešili. Škode je nad 150.000 dinarjev.

Triglav, 26. 08. 1933

Nogometaši SK Lesce. ... Rezerva (NK Kranj) je v nedeljo igrala proti SK Lesce v Lescah in na slabem igrišču zmagala s 3 : 0. V torek so po dolgem času nastopili spet naši mladi, si vzeli za vzgled prvo moštvo in porazili SK. Lesce z istim rezultatom, to je 7 : 2. ...

Vir: Triglav, 19. 8. 1933

Delavska veselica. Sploš. del. izobražev. zveza »Svoboda« v Lescah priredi na praznik dne 8. sept. 1933 ob 3. uri pop. veliko delavsko veselico. V slučaju slabega vremena se vrši prireditev v nedeljo 10. septembra.

Vir: Triglav, 26. 8. 1933

Nova ureditev občin. 73. številka "Službenega lista" banske uprave v Ljubljani objavlja banovinsko volilno uredbo k zakonu o občinah in novo ureditev občin v naši banovini. Določbe iz uredbe in iz zakona o občinah, ki predpisujejo, kdo sme voliti in biti voljen ter kako se sestavljajo in vlagajo kandidatne liste, bomo objavili v eni izmed prihodnjih števil. Danes objavljamo splošen pregled o združitvi občin v Sloveniji in njih točno ureditev v srezih na Gorenjskem.

Do zdaj je bilo v Sloveniji 1069 občin. Po novi ureditvi jih bo ostalo le še 373, pri čemur so všteta tudi vsa štiri avtonomna mesta (Ljubljana, Maribor, Celje, Ptuj), na katera se novi občinski zakon ne nanaša in ki zato tudi pri zložitvi občin niso prišla v poštev. Nova ureditev obsega torej 369 občin in se je njih število znižalo za 699 ali dve tretinji. Sedeži novih občin bodo določeni naknadno, definitivno pa šele po izvršenih volitvah. Pri tem se bodo seveda v prvi vrsti upoštevale želje občanov.

V naslednjem objavljamo novo ureditev občin v posameznih srezih na Gorenjskem. Kjer je navedeno samo ime občine pomeni, da je občina ostala nespremenjena. Pri novih, zloženih občinah je v oklepaju povedano, iz katerih dosedanjih občin oz. njih delov je nova občina sestavljena. Ako pri imenu v oklepaju ni ničesar označeno, je to sedaj bila samostojna občina. Kratica k. o. pomeni katastralno (davčno) občino, kratica u. o. pa upravno (politično) občino.

Srez Radovljica: Radovljiški srez je imel do sedaj 22 občin, po novi ureditvi jih ima 15, torej 7 manj. Neizpremenjenih je ostalo 8 občin. Odslej bodo v srezu naslednje občine: 1. Bled, 2. Bohinjska Bistrica, 3. Bohinjska Srednja vas, 4. Brezje (Leše, Ljubno, Mošnje), 5. Breznica, 6. Dovje-Mojstrana, 7. Gorje (Gorje brez kraja Podmožakla). 8. Jesenice (Jesenice in kraj Podmožakla iz občine Gorje), 9. Koroška Bela, 10. Kranjska gora, 11. Kropa (Kamna gorica, Kropa, Ovšiše), 12. Lesce (Lesce, Begunje), 13. Radovljica (Radovljica, Predtrg), 14. Rateče (Rateče-Planica), 15. Ribno (Ribno, Lancovo).

Triglav, 16. 09. 1933

Zamuda vlaka. Direkcijo drž. železnic naproša naše občinstvo, da po možnosti spremeni križanje dopoldanskega vlaka za Ljubljano in beograjskega vlaka za Jesenice v Lescah. Brzec ima po večini zamudo, pogosto celo tako, da naši ljudje z Jesenic in ostalih krajev, ki so vezani na osebni vlak in so namenjeni v Radovljico, pri oblastih in uradih ne morejo opraviti dopoldne ničesar, ker odpelje osebni vlak iz Lesc, navadno šele po prihodu zamujenega brzovlaka.

Vir: Triglav, 16. 12. 1933

Dva oglasa pletilstva Šušteršič
Vir: Podrobni seznam industrije, 1933

SI AS 137/III/2821 PREŠERN JOŽE, LESCE, BENCINSKA ČRPALKA, 1933-1933
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/III/9557 OBČINA LESCE, ZAPISNIK SEJE OBČINSKEGA ODBORA, 1933-
1933 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/III/7009 OBČINA LESCE, ZAPISNIK OBČINSKE SEJE, 1933-1933
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1934

SI AS 137/IV/11156 LEGAT JOSIPINA, LESCE, GOSTILNA, 1934-1934
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/IV/14346 OBČINA LESCE, ZAPISNIK OBČINSKE SEJE, 1934-1934
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/IV/5190 OBČINA LESCE, POVEČANJE ŠTEVILA LETNIH SEJMOV, 1934-
1934 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1935

SI AS 137/V/484 CUNJA KAROL, LESCE, DRŽAVLJANSKA PRISEGA, 1935-1935
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)

**SI AS 137/V/4996 KONJEREJSKO DRUŠTVO LESCE, USTANOVITEV, DRUŠTVENI
ODBOR, 1935-1935 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 137/V/6183 ZBOROVANJE DELAVCEV V LESCAH, POROČILO, 1935-1935
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 137/V/5360 JEGLIČ ANDREJ, LESCE, NAČRT IN DOVOLJENJE ZA PRIZIDEK
K HIŠI IN GOSPODARSKO POSLOPJE, 1935-1935 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

1936

Po občinskih volitvah v Lescah. Minule občinske volitve v Lescah niso razočarale niti bi se zanje dalje ne zanimali, ako se na volišču ne bi bila pojavila neka oseba, ki je fungirala kot predstavnik liste g. Olipa. Kolikor je znano, ta nekdo niti ni Leščan, temveč mu je tekla zibelka nekje na Primorskem, od koder je prišel k nam, kjer je mnogo lažje in pripravnejše razviti svojo norbenost proti režimu, pa magari tudi proti sedanjemu, kakor pa v Italiji proti Ducejevemu fašizmu.

Ta nekdo je bil kot tak pred peto-majskimi volitvami sprejet v državno službo pri davčni upravi v Radovljici, bržkone vsled pomanjkanja domačih kompetentov. Kot takega in na tem mestu ga je doletela visoka čast biti predstavnik mišljenju in idealom večini Jugoslovanskega naroda na nasprotni kandidatni listi. To in njegov službeni položaj odpre zelo važno vprašanje, če ta človek kot uslužbenec davčne uprave sploh spada v volilno komisijo ter more biti predstavnik ene ali druge liste?

Ni li njegovo mesto in delokrog dovolj jasno označen v sprejemnem dekretu? Ali morda pri prejšnjih, od bivših režimov uprizorjenih glasovanjih še ni bil v Jugoslaviji in ne ve za usodo onih državnih uslužbencev, ki niso zagrešili drugega, nego da niso odobraval proti-ljudsko politiko in ji odrekli svoj pritrtilni glas? Ali mu mar niso znane dobrote, ki so bile namenjene protirežimskim borcem baš pod prejšnjim režimom, ki si je ustanovil svojo telesno gardo pod neblagodonečim pozivom „Pof“. To pa menda ne pomeni, da bi bil s tem protinarodnim pokretom tudi on v idejnem sorodstvu, kajti v tem slučaju bi njegova funkcija kot predstavnika proji-režimske liste pomenila izzivanje slovenskega ljudstva, ki bi bilo povsem upravičeno da odnjegove nadrejene oblasti zahteva zadoščenje in da se ga pouči, kaj sme in kaj ne, odnosno, da se ga opozori na njegove dolžnosti kot davčnega uslužbenca.

Obrnivši pogled na drugo stran, pa z začudenjem vprašamo, ali v celi občini Lescah ni bilo res ali se ni moglo dobiti ali pa noben domač občan ni hotel biti predstavnik omenjene liste. O teh vzrokih, dasi z ozirom na pojav te osebe niso izključeni, se tu ne bo razpravljalo, pribije pa se, da temu gospodu tamkaj absolutno ni bilo mesta. Dalje naj govore poklicani. / Občan.

Vir: Gorenjec, 15. 2. 1936

Pod vlakom. Do hude nesreče je prišlo na postaji na Lescah. Te dni je tam po prihodu vlaka pomagal skladati pošto postajni delavec Franc Musar, pristojen v Radovljico. Ko je vlak že vozil s postaje je nesreča hotela, da je Musarja zgrabila ena izmed vagonskih stopnic in ga podrla na tla. Sreča v nesreči je bila, da je Musar ohranil popolno prisotnost duha in se bliskovito potegnil nazaj izpod vlaka. Na ta

način je povzročil, da so mu kolesa zmečkala le prste na obeh nogah. Odpeljali so ga v bolnišnico v Ljubljani.

Vir: Domovina, 28. 5. 1936

SI AS 137/VI/3104 OBČINA LESCE, ZAPISNIK SEJE OBČINSKEGA ODBORA, 1936-1936 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/VI/5032 OBČINA LESCE, ZAPISNIK SEJE OBČINSKEGA ODBORA, 1936-1936 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1937

Lesce, 700-103-33-70-3. Sr so du žand zdr fin Radovljica 2.8 km, žel Lecse 0.3 km, o pTt š žup v kraju. Šola ust. 1830, 3 odd. Obrtna nad. Š., gosp. nad. Š. PRK, PJS, JS, Kult. D., Šport. D. Nm 504 m, postaja 494 m. Ima slikovito razgledno lego v suhi savski dolini, ki jo uporablja železnica, in po ježi nad njo. Cestno križišče in prometno središče občine in široke okolice. Kmetско jedro z deloma razdrobljenimi posestvi so zabrisale prometne, industrijske in obrtne stavbe. Zelo peščeno polje s plitvo prstjo, paša ob Savi, tam in v Jelovici tudi gozd. Tovrne čokolade, druga za verige, strojno pletilstvo, cementni izdelki, hotel, več gostiln s prenočišči. Priljubljeno letovišče. Kopališče v Savi (četrť ure). Izhodišče za ture na Dobrčo in Begunjšćico (3-4 ure). Smuška skakalnica.

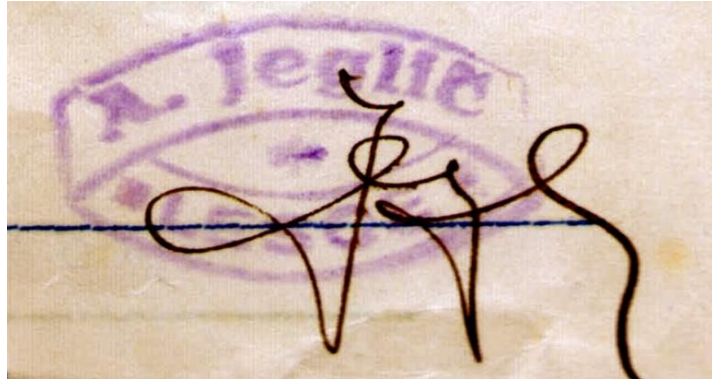
Vas je že 1004 cesar Henrik II. podaril briksenškim škofom. Protestantizem se je pod zaščito sosednih graščakov močno razširil; učil ga je zlasti bivši župnik Peter Kupljenik od 1564 dalje. Župnija Lesce (dek. Radovljica, škof. Ljublj.) ima 950 duš. Pokopališče. Žubna cerkev Vnebovzetja Dev. M. Že v 11. stol je tu obstajala lesena cerkvica. L. 1173. so sezidali zidano gotško stavbo, ki je po predelavah (1655, 1736 in 1871) dobila sedanjo obliko. Po slogu legi in opravi je mogočen kulturno-zgodovinski spomenik. Glavna slika je delo L. Layerja. Križev pot in slika J. Potočnika, baročna slikarija na stropu prezbiterija iz 1736 F. Jelovška, oltar Tomčev (1871). Gotski zvonik iz 1524 so dozidali 1664. Cerkev je bila prvotno podr. Radovljiške prafare, od 1787 je župnija. Pokopališče je med najlepšimi na Slovenskem. V Lescah sta se rodila: Gollmayer Jurij (1755-1822), lj. stol. prošt, borec za slov. šolstvo, janzenist; Walland dr. Franc (r. 1887), pedagog, pisatelj.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine, 1937

SI AS 137/VIII/13644/12 GOSTILNA ŠUMI V LESCAH, NAČRT, 1937-1937 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/VII/5679 OBČINA LESCE, ZAPISNIK SEJE OBČINSKEGA ODBORA, 1937-1937 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/VII/8656 OBČINA LESCE, ZAPISNIK SEJE OBČINSKEGA ODBORA, 1937-1937 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

Žig podjetja A. Jeglič, 1937
Vir: arhiv družine Janša

1938

Smrt kovača Andreja Kapusa. Lesce. V torek 23. avgusta smo imeli v Lescah veličasten pogreb. Pet gospodov je spremljalo k večnemu počitku daleč okoli znanega kovača Andreja Kapusa. Bil je mož poštenjak in vedno v katoliških vrstah. Kot eden najboljših kovačev v vsej okolici je dolgo časa slovel. L. 1910 je razstavil svoja dela celo na svetovni rokodelski razstavi v Parizu in prejel prvo nagrado. Večkrat je pokazal svoj zlati medaljon, ki ga je prejel na tej razstavi. Dopolnil je 77 let. Marsikdo je s solzami v očeh spremljal svojega dobrotnika k zadnjemu počitku. Kot resen katoliški oče je bil najbolj vesel pred desetimi leti ob novi maši svojega sina. V petek, dva dni pred smrtjo, je bil še zdrav z vso svojo družino na božji poti na Brezjah in tako dobro pripravljen za večnost. Res je, da za lepim življenjem pride tudi lepa smrt. Počivaj v miru!

Vir: Domoljub, 31. 8. 1938

Zlatomašnik Franc Avsec. Te dni je slavil v Lescah petdesetletnico posvečenja priljubljeni župnik, duhovni svetnik Franc Avsec. Rodil se je l. 1863. v Gutni vasi pri Novem mestu. Gimnazijske študije je dovršil v Novem mestu, bogoslovne pa v Ljubljani. Posvečen je bil v mašnika leta 1888. Kot kaplan je služboval v Metliki, v Škocjanu, v Trebnjem in v Radovljici, kot župnik pa v Brusnicah, S t. Juriju pod Kumom in od l. 1919. v Lescah. Po nauku: »Ljubite se med seboj!« je tudi on sam prijazen z vsemi. Vzornemu duhovniku in odkritemu narodnjaku želimo še mnogo let!

Vir: Tedenske slike, 11. 08. 1938

ZLATOMASNIK FRANC AVSEC. Te dni je slavil v Lescah petdesetletnico posvečenja priljubljeni župnik, duhovni svetnik Franc Avsec. Rodil se je l. 1863. v Gutni vasi pri Novem mestu. Gimnazijske študije je dovršil v Novem mestu, bogoslovne pa v Ljubljani. Posvečen je bil v mašnika leta 1888. Kot kaplan je služboval v Metliki, v Škocjanu, v Trebnjem in v Radovljici, kot župnik pa v Brusnicah, St. Juriju pod Kumom in od l. 1919. v Lescah. Po nauku »Ljubite se med seboj« je tudi on sam prijazen z vsem. Vzornemu duhovniku in odkritemu narodnjaku želimo še mnogo let!

Vir: Tedenske slike, 11. 8. 1938

SI AS 137/VIII/4895 STRGOVŠEK JANEZ, LESCE, PRIZNANJE DRŽAVLJANSTVA, 1938-1938 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/IX/3498 KREKOVA DRUŽINA LESCE, RAZPUST DRUŠTVA, 1938-1939 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1939

SI AS 137/IX/3216 JADRANSKA STRAŽA LESCE, DRUŠTVENI ODBOR, OBČNI ZBOR, 1939-1939 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

SI AS 137/XI/469 BERNARD JAKOB, LESCE, NAČRT IN DOVOLJENJE ZA GRADITEV HIŠE Z OBRTNIMI PROSTORI, 1939-1941 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)

1940

Dva zločinca na begu. Ljubljanska policija je prejela brzojavno sporočilo, da sta iz mariborske kaznilnice pobegnila dva kaznenca, nevarni vlomilec Ludvik Kolman, 34 let star, doma iz Lesc na Gorenjskem, in zloglasni njegov pajdaš, 32-letni Stanko Zupanc iz Zaloga pri Komendi. Oba sta bila obsojena predlanskim zaradi cele vrste večjih in manjših vlomov in tatvin. Kolman bi moral odsedeti 4 leta, Zupanc pa 3 in

pol. Zločinca sta svoj pobeg očitno pripravljala že dalj časa. Ne ve se še, dali sta imela morda zunaj pomagače. Iz kaznilnice sta pobegnili v jetniški obleki in ima Kolman perilo označeno s številko 347, Zupanc pa s številko 308.

Vir: Tedenske slike, 03.. 10. 1940

Ludvik Kolman

Vir: Tedenske slike, 03.. 10. 1940

**SI AS 137/X/5220 TOVARNA VERIG LESCE, GRADNJA ZAKLONIŠČA, 1940-1940
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 137/X/7494 VALAND IVAN, LESCE, NAČRT IN DOVOLJENJE ZA OBNOVO
POGORELEGA GOSPODARSKEGA POSLOPJA, 1936-1940 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 137/X/4723 FLORJAČIČ PETER, LESCE, NAČRT IN DOVOLJENJE ZA
TKALSKO OBRT, 1940-1940 (ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

1941

Oglas trgovine A. Jeglič, 1941

Vir: Slovenčev koledar

28. julij v zgodovini radovljiške občine – začetek upora. 28. julij je v zgodovini narodnoosvobodilnega gibanja radovljiške občine najvažnejši dan. Na ta dan leta 1941 so na Lesce navalili gestapovci in aretirali 5 naših ljudi. Vendar so takoj naleteli na odpor. Še isti dan je odšlo iz vasi 12 prvih borcev v partizane. Ker je bilo iz dneva v dan čutiti več organiziranih akcij proti okupatorju, opaziti več odhodov k partizanom in krepkejšo komunistično zavest, ni čudno, da so Nemci močno povečali svoje nasilje, svoja podla dejanja – mučenje, streljanje in izseljevanje. Hoteli so nasilno izslediti organizacijsko mrežo – središče stalne zveze z gozdovi. Vendar zaman; moč naše vojske je rasla, organiziranost se je krepila in širila. Okupator je to spoznal v marsikaterih borbah in hajkah – srečanjih s partizani.

Pravzaprav ne moremo reči, da se je vzbudil pri ljudstvu radovljiške občine odpor prav na ta dan, 28. julij. Napredno mišljenje, stremljenje k pravici in neodvisnosti je bilo v teh krajih močno že pred drugo svetovno vojno. Ta stremjenja so razvijale predvsem takratne delavsko – prosvetne organizacije – »Svoboda«, kasneje »Vzajemnost« in »Zveza kovinskih delavcev Jugoslavije« s podružnico v Lescah, ter takratna partijska organizacija, predvsem v Dobravi, Lescah, Kropi, Otočah, Ljubnem in na Črivicu. Ta društva so vztrajala pri svojem osnovnem namenu – uprizarjati čim več takih del, ki bi pri ljudstvu budila in širila narodno zavest. Dobro so bile izvedene tudi razne propagandne akcije trošenja letakov s protifašistično vsebino in pozivom najširšim množicam k odporu proti izkoriščanju, akcije zbiranja orožja, saj so samo v Lescah ob razsuli bivše Jugoslavije zbrali okoli 15.000 komadov municije za puške, 15 pušk, en zaboj nabojev za pištole, nekaj granat, pištol in drugega. To je bilo ob takratnih razmerah mnogo in tedanji organizator in borec Jože Gregorčič je prav za to akcijo pohvalil Leščane kot najboljše v takratnem radovljiškem srezu.

Kot povsod drugod, so se tudi naši ljudje radi odzvali klicu pravice in težnji k svobodi – odhajali so in se zbirali na ilegalnih sestankih. Radi so sledili besedam Borisa Kidriča, ki jim je na sestanku v gozdu pri Črivicu razložil načrt, namen in potrebo oborožene vstaje. To dokazuje že dejstvo, da je bilo tedaj v Lescah in Hrašah ustanovljenih okoli 8 vojaških grup s 37 člani, v Begunjah 2 grupi z 8 člani itd. Seveda to še daleč ni bilo vse. Borci so odhajali in se pridruževali prvim partizanom in organizatorjem v gozdovih (Žagarju, Gregorčiču in drugim).

Okupator se je skušal čim bolj krvavo maščevati in nasilno zatreti narodno zavest. Zaporji v Begunjah so se polnili, taborišča so bila natrpana, grozovito streljanje talcev je bilo skoraj na dnevnem redu. Tudi Lesce niso izpustili. 5. septembra 1941 je bilo tu ustreljenih prvih 5 talcev, Begunje in Draga so se spremenile v morišče naših najboljših ljudi. Partizani so se trudili, da bi čim bolje maščevali naše junake. Pomoč in podpora ljudstva jih je vzpodbujala in hrabrila. V vrstah teh prvih borcev je bil tudi narodni heroj Anton Dežman. Tonček je bil dobro poznan, saj je bil vedno v vrstah, kjer je bil potreben največji pogum, iznajdljivost in hrabrost.

Anton Dežman – Tonček

28. julij je bil torej tisti dan, ko so tudi gestapovcem v današnji radovljiški občini začeli siveti lasje, za naše ljudi pa je pomenil prvi korak k neodvisnosti. / Lj.

Vir: Glas Gorenjske, 27. 7. 1956 (napisano 15 let po dogodkih)

Oglas Adolf Zavrtanik, 1941

Vir: Karawanken Bote

Nemški otroški vrtec v Lescah je bil te dni odprt. To je drugi šolski vrtec na Gorenjskem.

Vir: Domovina in Kmetški list, 30. 10. 1941

1942

Smrtna nesreča. Sprevodnik tovornega vlaka Janez Jarkovič je prišel te dni na postaji Lescah-Bledu med premikanjem pod kolesa vagonov, ki so mu odrezala obe nogi. Ponesrečenca so prepeljali v bolnišnico, kjer je pa umrl. Blag mu spomin!

Vir: Domovina in Kmetški list, 23. 4. 1942

Okupacijski župan Füreder. Deželni svetnik dr. Hinteregger je sklical župane radovljiškega okrožja na delovno zborovanje. uvodoma je sporočil zbranim županom, da je zaprosil dosedanji občinski komisar v Radovljici za razrešitev. Prošnji je bilo ugodeno in upravni posli okrožnega mesta so bili poverjeni glede na združitev Lesc z

Radovljico radovljiškemu županu Fürederju. Deželni svetnik se je pri tej priliki zahvalil odhajajočemu občinskemu svetniku Babniku in mu izrazil priznanje za njegovo delo. Babnik je prevzel civilno upravo lani v aprilu kot prvi občinski komisar radovljiškega okrožja. Mnogo, kar se je takrat storilo v Radovljici, je bilo storjeno na njegov pobudo in pod njegovim vodstvom. Govornik je omenil preimenovanje ulic, olepšanje mesta, gradnjo cest, razširjenje vodovodnega omrežja, otvoritev mestne knjigarne in še druga dela. Novi okrožni komisar Füreder je vodil prej občino Lesce. Vladni asistent Standhartner je govoril o izdajanju posebnih legitimacij in posebnih določbah glede potnih listov. Inspektor Seeleitner je kratko obravnaval najvažnejša prehranjevalna vprašanja Gorenjske. Višji inspektor Rachle je govoril o občinskih in hišno pravnih vprašanjih. Nekaj načelnih pojasnil o tem je dal še inspektor Steiner.

Vir: Slovenski narod, 7. 12. 1942

Oglas tovarne Verig Lesce, 1942

Vir: Karawanken Bote

Oglas dentista Vincenca Ferjana, 1942

Vir: Karawanken Bote

Oglasa Antona Legata in Andreja Jegliča, 1942

Vir: Karawanken Bote

1943

Skakalnica v Lescah. Radmannsdorf / Vprašanje skakalnice za športnike. Leta 1938 so napravili v vasi Lanzowo na zelo ugodnem mestu srednjeveliko skakalnico. Ta skakalnica vsa leta ni služila samo za skoke do 30 m, temveč je privlačevala staro in mlado, peš in na smučeh, da, čeravno se niso vadili na skakalnici, so vsaj uporabljali bližnji teren za vaje ali da so gledali mladino na snegu. Še lansko leto je bilo na tej skakalnici zelo živo. Danes je ni več, ker je vso napravo nekdo odnesel. To občutijo športniki tembolj, ker se danes daleč kam ne more iti in ne peljati. Samo v Veldesu je majhna skakalnica, svoječasná velika je postala tudi neuporabna, ono v Leesu so odnesli in se gre sedaj lahko samo še v Planizo ali na Bresiach, kjer so športniki sami napravili novo skakalnico. Vse to pa je za bližnjo in daljšo okolico Radmannsdorfa premalo in vsekakor nezadostno in je zelo obžalovati, da še pred kratkim v Radmannsdorfu obstoječe skakalnice ni več. Ker ni pripravnih prostorov za skakalnico, se morajo izrabiti oni, ki so na razpolago. Ravno omenjena okolica pri Radmannsdorfu je za to zelo pripravna in so svoj čas celo nameravali, da poleg obstoječe skakalnice zgrade še eno večjo - 60. metrsko, - za kar pa ni bilo sredstev. V interesu snežnega športa, športnikov in športnega naraščaja bi bilo želeli, da se omenjena skakalnica še to zimo zgradi, za kar pa je že skrajni čas.

Karawanken Bote, 27. 01. 1943

Smrt odvetnika Koblerja. Radmannsdorf / Smrtni primer. V Leesu je umrl 85 letni sodni svetnik v p. Franz Kobler, kateri je bil dolgo let odvetnik v Radmannsdorfu.

Karawanken Bote, 10. 07. 1943

1944

Napad za železniške objekte. 13. januarja 1944 je vod 4. oz. Jelovške četa, ki je taborila na Zgoški ravni na Jelovici, napadel železniške objekte v Lescah.

Vir: Partizanski boj na Gorenjskem (des. Jaka Berger / Dežman, 1992, str. 119-124).

Nesreče. Radmannsdorf / Nezgode. V Lees pri Radmannsdorfu je povozil te dni nek tovorni avto do smrti desetletnega Johanna Tonejza. - Pri sankanju na bregu ob Savi si je zlomil nogo sin krojaškega mojstra Josefa Pogatschnika osemletni Rudolf.

Karawanken Bote, 22. 01. 1944

Razstrelitev transformatorja. 9. februarja 1944 je patrolja 3. oz. Planinčevega bataljona razstrelila transformatorsko postajo v Lescah.

Vir: Partizanski boj na Gorenjskem (des. Jaka Berger / po Pavlin, 1970).

Partizanski požig tovarne verig. 26. marca 1944 3. oz. Planinčev bataljon razbil poštni urad v Lescah in "požgal tovarno verig v Lescah.

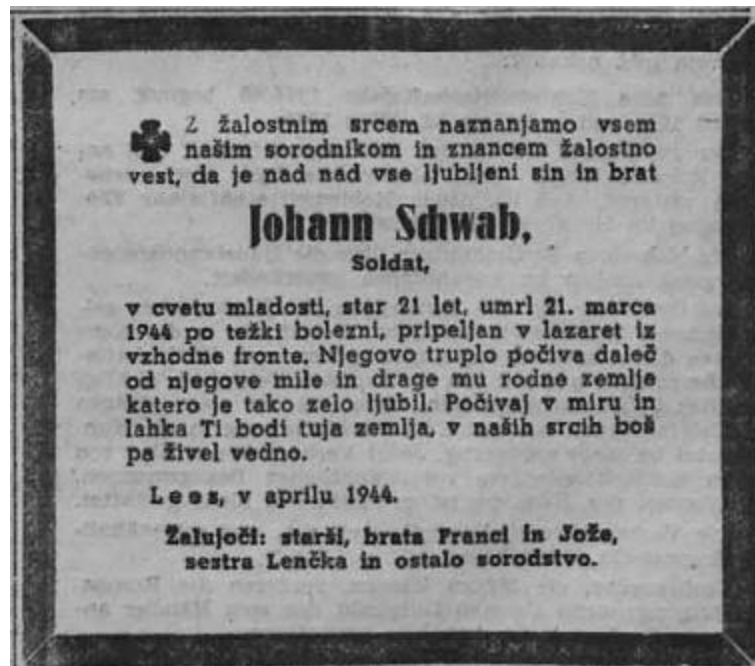
Vir: Partizanski boj na Gorenjskem (des. Jaka Berger / po Dežman, 1992, 125).

Ustanovitev domobranske postojanke v Lescah. Gestapo je pričel zbirati moške že junija 1944. Nameščali so jih v župnišče k policistom, nato pa še v osnovno šolo,

kjer so jih namestili 25. Za vodjo so postavili nekega Čarmana. Domobranci so odbirali izmed ujetih partizanov v gestapovskih zaporih v graščini v Begunjah. Zaradi tega je bilo tudi mnaj streljanja talcev. Veseli pa so bili tudi vsakega partizanskega dezertarja. S takimi so si najbolj pomagali, ker so poznali partizansko taktiko in navade ter ravnanje ljudi po hribovskih vaseh.

V Lescah so v juliju 1944 pod okriljem gestapa in s pomočjo policistov iz postojanke v župnišču v Lescah ustanovili domobransko postojanko. Mobilizirali so tudi po vaseh. Tak primer je bil v začetku septembra 1944, ko so domobranci iz leške postojanke, preoblečeni v partizane, nekega večera obiskali več družin. ...

Vir: Leški zbornik

Osmtrnica Janez Žvab

Vir: Karawanken Bote, 15. 4. 1944

Napad na domobransko postojanko. Odmeven pa je bil napad na domobransko postojanko v Lescah, ki ga je v noči s 6. na 1. avgust 1944 izvedel 3. oz. Planinčev bataljon. Postojanka je bila v osnovni šoli v Lescah, zaščitena z nekaj bunkerji. Konec julija je bilo v njej okoli 42 mož. V Lesce so iz begunjske kaznilnice premestili nekaj ujetih partizanov. Po dogovoru z dvema od njih, ki sta bila tisto noč na straži, se je skupina partizanov v nogavicah pritihotapila v postojanko in presenetila speče domobranci. Partizani so nameravali posadko razorožiti, a je prišlo do streljanja. Padlo je šest domobrancev, trije so bili ranjeni. Partizani niso imeli izgub, zaplenili pa so strojnico zbrojevko, brzostrelko in štiri puške (Dežman, 1992, 114).

Vir: Partizanski boj na Gorenjskem (des. Jaka Berger / po Dežman, 1992, 114).

Rodbinska kronika. Radmannsdorf. Rojstva v novembru: Ludwik Tepina, Lees – Umrla sta: Simon Justin in Franziska Pangerz geb. Rosmann – Poročili so se: Franz Scheroutz in Michaela Krek, oba iz Radmannsdorfa, Josef Jeschke iz Dreetz, Kr. Ruppín, in Natalia (Božena) Watzek iz Radmannsdorfa.

Karawanken Bote, 16. 12. 1944

1945

2./Ldsch.Btl.517
Ia Az.16

Radmannsdorf, den 16. Januar 1945.

Bandenmeldung No.2

Betr.: Sprengstoffanschlag auf die Bahnstrecke Radmannsdorf-Lees
Ort: Bahn-km 616,57 - 600 m südöstl. Bahnhof Lees
Zeit: 15.1.45, von 22.00 - 22.30 Uhr
Bande: unbekannt
An-u. Abmarsch: unbekannt
Feindstärke: unbekannt
Feindverluste: unbekannt
Eigene Verluste: Bahnhofsvorsteher Lees tot, 1 Mann der 3/517 schwer verwundet, auf dem Transport verstorben. 1 Uffz. der 3/517 leicht verletzt.

Am 15.1.45 zwischen 22.00-22.30 Uhr erfolgten bei Bahn-km 616.57 - 600 m südöstl. Lees 3 Sprengungen. Durch die ^{ersten} Sprengungen wurden ca 60 cm. herausgerissen. Bei der 1. Sprengung wurde das Einfahrtssignal zerstört. Beim Ausbau einer 3. Sprengladung wurde der Bahnhofsvorsteher von Lees tödlich, ein Mann der 3/517 schwer u. 1 Uffz. der 3/517 leicht verwundet.

Die eigene Streife sicherte in Stärke von 4:10 in der Zeit von 23.30 - 04.30 die Instandsetzungsarbeiten.

Personenverluste: Bahnhofsvorsteher von Lees tot, 1 Mann der 3/517 schwer verwundet, beim Transport verstorben, 1 Uffz. der 3/517 leicht verwundet.

1:6
H. [Signature]

Stamp: 16. Jan 1945

**Dokument o bombardiranju »železniške hiše«, 1945
Vir: dimura (splet)**

1946

V začetku leta 1946 so se zbrali predvojni športniki in velik del mladine ter ustanovili Fiskulturno društvo Lesce, ki je združevalo smučarje, telovadce, nogometaše in atlete. Društvo je imelo svoj prapor, za prvega predsednika pa je bil imenovan Franc Vovk.

Nogometaši so si takoj s prostovoljnim delom pričeli urejati igrišče na prostoru, kjer stoji nogometno igrišče še danes.

Že jeseni istega leta so pričeli tekmovati s člansko ekipo v Gorenjski okrožni ligi, v kateri so tekmovali še ekipe: Kranj, Edinstvo-Stražišče, Gregorčič-Jesenice, Tržič, Škofja Loka, Radovljica, Naklo, Železničar in Stražišče. Prvo uradno tekmo je ekipa odigrala 25. avgusta 1946 z ekipo Edinstva na Jesenicah in izgubila z rezultatom 3:2, prvo tekmovalno sezono pa so leški nogometaši zaključili na zadnjem mestu.

Vir: Začetki igranja nogometa v Lescah (60 let nogometa v Lescah 1946-2006)

1947

Vzporedno z razvojem nogometa (in tudi ostalih športnih panog) v Lescah, se je leta 1947 razvijal tudi v Begunjah, na Bledu in v Radovljici. Ekipe so dosegale slabe rezultate, zato je leta 1947 prišlo do pobude za združitev klubov in ustanovitve enotne športne organizacije, ki bi združevala športnike iz omenjenih krajev.

Ideja je bila uresničena na ustanovnem občnem zboru septembra 1947 v Ljudski šoli v Lescah. Ustanovljeno je bilo Športno društvo dr. France Prešeren Lesce oziroma krajše ŠD Prešeren Lesce. Prvi predsednik društva je bil Andrej Svetina, direktor kina na Bledu, vodja nogometne sekcije pa velik ljubitelj nogometa Anton Kobentar, ravnatelj osnovne šole v Radovljici. Ob koncu petdesetih let so v društvu delovali naslednji klubi:

- Nogometni klub Prešeren Lesce
- Smučarski klub Prešeren Lesce
- Odbojkerski klub Prešeren Lesce-Radovljica
- Plavalni klub Prešeren Radovljica
- Kegljaški klub Prešeren Lesce

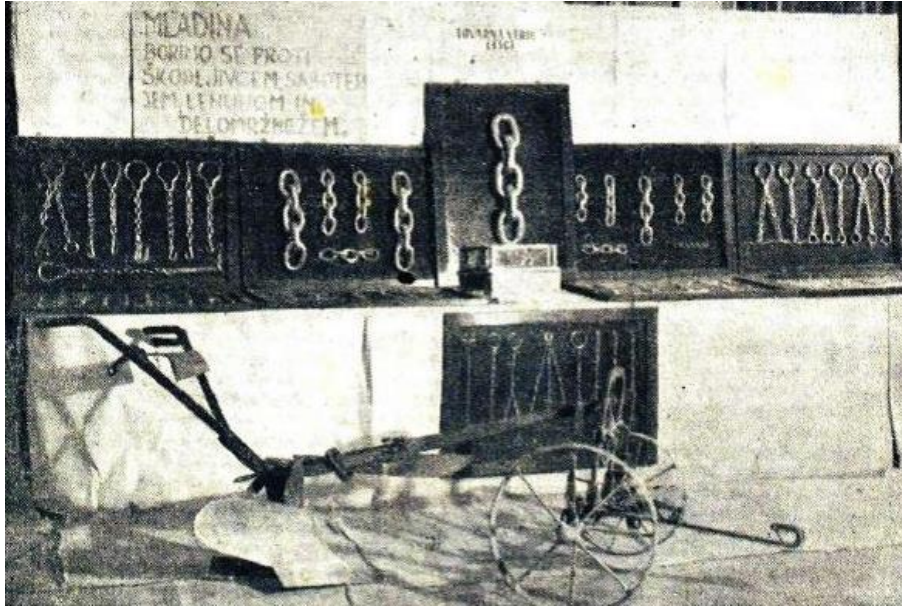
Vir: Začetki igranja nogometa v Lescah (60 let nogometa v Lescah 1946-2006)

Telefonski imenik Radovljica (1945-47):

Baebler Marjan , strojno pletilstvo, Lesce	3-10	3-10	3-10
Hotel Legat , Frančiška Dalla Valle, Lesce 41			3-27
Kapus Friderik , avtoprevoznik, Lesce 19		3-26	3-26
Krajevni ljudski odbor Lesce		2-76	2-76
Narodna milica Lesce	2-71		
»Nogavica« - A. Legat, tovarna nogavic, Lesce-Bled 103			3-25
Olip-Pernuš , gostilna in zaloga piva, Lesce	3-17	3-17	3-17
Pirc Drago , avtoprevoz, Lesce	3-09	3-09	3-09
Pošta Lesce	2-05	2-05	2-05
Resman Jožef , mlin, Zapuže	3-22	3-22	3-22
- skladišče Lesce	3-19	3-19	
Šumi Janko , gostilničar in mesar, Lesce	3-12	3-12	3-12
Šušteršič Stanko in Milka , industrija pletenin		3-14	3-14
Torkar Julij , Lesce	3-11	3-11	3-11
Tovarna verig, Lesce	3-21	3-21	
- stanovanje ravnatelja	2-98	2-98	
- personalni oddelek			3-05
- komercialni oddelek			3-08
- ravnatelj			3-21
Uprava letališča Lesce-Bled	2-62		
Vidic Franc , sodavičar, Lesce	3-16	3-16	3-16
Železniška postaja Lesce-Bled	3-18	3-18	3-18

1948

Mladinska razstava. Od 29. XI. do 7. XII. 1947 je bila na Jesenicah v Fizkulturnem domu velika mladinska razstava. Na tej razstavi je mladina prikazala ogromen napredek mladih kadrov. – Slika prikazuje izdelke mladine Tovarne verig v Lescah. / Foto Slavko Smolej.

Vir: Jeseniški kovinar, 20. 1. 1948

V Lescah bodo povečali svoje šiviljsko oziroma krojaško podjetje.

Vir: Jeseniški kovinar, 9. 2. 1948

Gradnja zadružnih domov – KLO Lesce: Mladina Tovarne verig v Lescah bo napravila 2460 delovnih ur. Sklenili so, da bodo kraju, kje bo zgrajen prvi zadružni dom, skupaj z delavci sindikalne podružnice podarili plug. Za čim boljše izvedbo svojih akcij so osnovali brigado. Prostovoljnih del se bodo udeleževali ob nedeljah s kopanjem ilovice.

Vir: Jeseniški kovinar, 9. 2. 1948

Nevšečnosti na ŽP Lesce. Večkrat na mesec moram zaradi službenih opravkov potovati v Ljubljano. Vožnja na vlaku že itak ni prijetna zaradi velike gneče, zlasti ob urah, ko se vozijo v tovarno ali iz tovarne delavci in nameščenci. Če je potovanje muka za mlade in zdrave ljudi, je gotovo veliko bolj naporno za bolnike in starejše potnike. Zaradi tega bi človek pričakoval, da bodo mladi in zdravi ljudje prepuščali sedeže v vlaku vsaj bolnikom in našim starim mamicam. Skoraj vedno pa sem imel priliko videti, da je morala stara ženica, ki je bila oprtana še z nahrbtnikom ali cekarjem, stati, mladina pa, ki pohaja v naše šole, se je na široko razščeperila po klopih in uganjala svoje burke.

Veliko nekulturnosti lahko dnevno opazujemo tudi na postaji Lesce-Bled. Tam stoji pred postajo velik avtobus za prevažanje potnikov iz Lesc na Bled. Ko privozi vlak na postajo, bi človek mislil, da se vrši kak tek čez drn in strn. Zdravi in mladi ljudje se prerivajo in skačejo eden čez drugega in brezobzirno navalijo na avtobus. Starejši in bolni ljudje pa, ki se ne morejo kosati v teku z mladino, ostajajo zadaj in morajo v mrazu posedati v čakalnici ali na peronu postaje do prihoda drugega avtobusa.

Gornja dva primera moramo javno ožigosati in priporočati zlasti naši mladini, ki sicer v mnogih primerih kaže izredno voljo do ustvarjanja nove države, da tudi v tem pogledu napravi odločen korak naprej in pokaže, da je tudi povsod vzgled nove kulture našega človeka.

Vir: Jeseniški kovinar, 23. 2. 1948

Nov sistem združništva. Lesce na tej konferenci niso bile zastopane. Upravnik Naproze iz Radovljice je izjavil, da so v združenem odboru samo delavci, ki pa zaradi industrijskega magazina nimajo interesa za ustanavljanja posebnih zadrug.

Vir: Jeseniški kovinar, 23. 2. 1948

Op.: Naproza – nabavno prodajna zadruga.

Mladina Tovarne verig v Lescah izpolnjuje svoje obveznosti. Mladina tovarne verig v Lescah svoje obveznosti, ki jih je dala v zvezi z gradnjo združnih domov, dosledno izpolnjuje. Kot po navadi je tudi v nedeljo, 11. aprila t. l., odšla na prostovoljno delo pri kopanju ilovice v Dvorski vasi. Ob 6. uri zjutraj so se izpred tovarne odpeljali s kamionom na delovno mesto. Vesela pesem je odmevala v pomladno jutro in se razlivala preko zoranih njiv in polja. Pred pričetkom dela na izkopu je predsednik aktiva mladine tov. Čačič Ivan s kratkimi besedami poudaril pomen prostovoljnega dela naše mladine pri gradnji združnih domov.

Na prostovoljnem delu je bilo 52 mladincev in mladink, ki so v šestih urah izkopali 81 m², premetali pa 105 m² ilovice. Mladinci iz tovarne, ki se dela pri kopanju ilovice v Dvorski vasi niso mogli udeležiti, so delali v kraju svojega bivališča.

Kot marsikje drugje imamo pa tudi v naši tovarni nekaj mladincev in mladink, tako zvanih »gospodičev in gospodičen«, ki se boje, da bi njihove nežne roke postale žuljave. Upamo pa, da bomo tudi te svoje tovariše pritegnili k delu. Treba jih bo prepričati, da bodo razumeli potrebo dela za našo skupnost in ne bodo v prostovoljnem delu videli nepotrebnega bremena. Dolžnost zavednih mladincev in mladink v Lescah je, da pritegnejo k sebi vso mladino, ker le tako bomo gradili v složnosti lepšo bodočnost vseh delovnih ljudi.

Vir: Jeseniški kovinar, 26. 4. 1948

Uspehi delovnih brigad v tovarni verig v Lescah. Uspehi, ki jih dosegajo delovne brigade v tovarni verig v Lescah ponovno dokazujejo, da je brigadni sistem dela najboljši za dvig produkcije, za znižanje proizvodnih stroškov in polne lastne cene.

Tudi v Lescah so imeli sprva težave z organiziranjem delovnih brigad zaradi nerazumevanja nekaterih starokopitnežev. Mladina pa se ni dala ugnati, pokazala je veliko pripravljenost do dela po brigadnem sistemu. Najboljše mladinke so ustanovile prvo brigado. Kljub nezaupanju in omalovaževanju nekaterih delavcev so se kmalu pokazali prvi uspehi. Prvi brigadi je sledila še druga in tretja.

V kratkem času so mlade brigadirke zrušile stare in nerealne norme in jih presegale za več kot stodontno. Zaradi tega so upravi podjetja predlagale revizijo norm. Postavljene so bile nove norme, pri čemer so brigadirke nudile normircem vso pomoč. Tudi te norme niso dolgo vzdržale delovnega poleta naših brigadirk. Ponovno so jih začele presegati, prve dni in tedne sicer težko, toda pri medsebojnem tekmovanju so jim bile kos, tako da jih danes ponovno presegajo za 28 ali celo 32 odstotkov.

Vir: Jeseniški kovinar, 19. 6. 1948

Kdo je kmetijski referent v Lescah? Kmetijski referent in član izvršnega odbora KLO-ja Lesce je Ivan Langus, kmet iz Lesc. Dne 9. septembra je bil sestanek vseh kmetovalcev območja KLO-ja Lesce, na katerem bi obravnavali setev priznanega semenskega žita. Na sestanek pa je prišlo še nekaj kmetov, nekateri pa so se ustavili v gostilni Legat, čeprav so prišli z namenom, da se udeležijo sestanka. Med njimi je

bil tudi Langus, ki je bil uro prej obvešččen, da se sestanek vrši. Kot član upravnega odbora Kmetijske zadruge je dolžan, da se ga udeleži.

Ko so ga obvestili je izjavil, »Bom pa še mam prašal, kako bo«? Sam pa je kmetom govoril, da on te »šare«, namreč semena sploh ne mara in da je vsak neumen kdor ga vzame.

Langus je nastrojen vsaki akciji in odredbi in dela velike teškoče KLO-ju je izjavil, da krompirja letos ni ali pa zelo malo, da ga kmet sploh ne bo mogel kontrahirati. Sam pa je že pred tem sestankom prodal 1000 kg krompirja na črno, ni mu mar če mora delavec delati cele ure za kg krompirja. Ko so ga ljudje na sestanku vprašali, zakaj ni dal krompirja v Kmetijsko zadrugo, je dejal, da ga niso hoteli.

Langus je sovražnik združništva in napredka in brezčuten egoist, ki ne spada v ljudski odbor niti v upravni odbor Kmetijske zadruge. Delo zavira in zavlačuje izgradnjo socializma na vasi. Tamkajšnja komisija za pobijanje nedovoljene trgovine, špekulacije in gospodarske sabotaže, bi morala poskrbeti za to stvar, gotovo spi.

Vir: Jeseniški kovinar, 18. 9. 1948

Ljubica Knezova iz Lesc bo prejela zlato značko z rdečo zvezdo za opravljenih 1219 ur prostovoljnega dela. Ljubica Knezova, žena upravitelja šole v Lescah, je napravila 1219 ur prostovoljnega dela.

Pa bo rekel kdo: Seveda je lahko junakinja prostovoljnega dela, saj ima čas! – In vendar ni tako.

Kdor pozna Ljubico Knezovo, ve, da je ona skromna in bolehna ženica, da ima moža in tri otroke – študente, - da ima lasten vrt, vzgledno čisto stanovanje in da je vedno povsod pripravljena pomagati. Sama pravi: »Hočem dokazati, da, če kdo hoče, lahko najde poleg svojega dela tud nekaj časa za koristi skupnosti. Vesela sem, da živimo v miru, brez strahu, da te bodo preko noči pognali neznano kam, saj smo v času okupacije toliko prestali, da smo danes res lahko zadovoljni. Med vojno je bila namreč vsa družina pregnana.

V svoji skromnosti ni nikdar pripovedovala, koliko in kaj je naredila, tovarišice v odboru AFŽ pa so videle njeno delo. Zato so zbrale podatke in ugotovile, da je tov. Ljubica do 24. oktobra t. l. napravila 1219 ur prostovoljnega dela. Na volivni konferenci je bila pohvaljena in predsednik sekretariata OF ji je izročil knjižico prostovoljnega dela in povedal, da bo prejela zlato značko z rdečo zvezdo, čim bodo izdelane. Prejela je tudi čestitke okrajnega odbora AFŽ in lepo knjižno nagrado.

Knjižico za zlato značko je prejela tudi tov. Gorjanc Poldka za opravljenih 119 ur prostovoljnega dela.

Vir: Jeseniški kovinar, 6. 11. 1948

1949

Padalstvo postaja vedno bolj množični šport. Lesce, 9 avgusta. Padalstvo se v letih po vojni vedno bolj razvija v množični šport. Med našo žensko mladino vlada zanj veliko zanimanje. Z 20. avgustom se bodo pričeli na letališču v Lescah padalski skoki. Tisti, ki se zanimajo za to lepo panogo športa, naj se prijavijo najkasneje do 15. avgusta pri Letalskem društvu na Jesenicah, Titov dom, ali pa na letališču v Lescah.

Vir: Jeseniški kovinar, 13. 8. 1949

Informbirojevske države se s klevetanjem zaman trudijo, da bi narodi Jugoslavije stopili na njihovo stran. Lesce, 19. avgusta. - Snoči je bilo veliko manifestacijsko zborovanje vseh udarnikov, racionalizatorjev in drugih najboljših delavcev Tovarne verig v Lescah pri Bledu. Zborovanje je imelo predvsem namen organizirati delo tako, da bo mesečni plan čimprej dosežen in presežen. Predsednik sindikalne podružnice tov. Mulej je otvoril zborovanje in na kratko pojasnil pomen slavnostnega večera. Zatem je direktor podjetja tov. Slapnik Franc podal izčrpen politični pregled in med drugim poudaril, da ves informbirojevski klevetniški aparat zaman uporablja vsa sredstva, da bi odvrnil naše narode od graditve socializma v Jugoslaviji. Obrekovanje in nekulturno klevetanje informbirojevskih držav se zaman trudi, da bi narodi Jugoslavije stopili na njihovo stran. Naš delovni človek, ki je vsak dan bolj strnjen okrog Centralnega komiteja KPJ s tovarišem Titom na čelu. odgovarja informbirojevcem z velikimi delovnimi uspehi, ki so porok izgradnje socializma v državi. Po političnem referatu so se najboljši delavci razgovarjali o proizvodnem planu in ugotovili v številkah, koliko mora kolektiv še izdelati raznih proizvodov, da bo mesečni plan dosežen in presežen. V diskusiji so posamezniki prevzemali nove visoke obveznosti. Sklep vseh navzočih pa je bil, da bo kljub pomanjkanju delovne sile in materiala plan za mesec avgust presežen najmanj za 5%. Borbenost za doseg proizvodnega plana je na tem zborovanju dosegla stopnjo, kot še nikoli poprej. Ustvarjalci plana Tovarne verig v Lescah so se razšli s trdnim prepričanjem, da bodo tudi v bodoče ostali med najboljšimi kolektivi kovinske industrije v Sloveniji.

Vir: Jeseniški kovinar, 20. 8. 1949

Tudi naša mladina v domovih je deležna vse skrbi organizacij AFŽ. Lesce, 13. septembra. - V Lescah imamo internat učencev industrijske šole Tovarne Veriga. Organizacija AFŽ je 5. septembra povabila na svojo redno sejo zastopnike vseh množičnih organizacij in upravo tovarne, da bi se skupno pogovorili o izvedbi »Tedna matere in otroka« o ustanovitvi DID-a, ki je v Lescah nujno potreben. Pri tej priliki so sestavili delovni odbor patronata za internat, ki bo predvsem skrbel za kulturno ideološko vzgojo mladincev v tej šoli ter za medsebojno zблиžanje otrok raznih narodnosti iz šole in domačini.

Vir: Jeseniški kovinar, 10. 9. 1949

1950

**SI AS 284/1680 ŠIRŠA LOKACIJA: TEKSTILNA TOVARNA ZAPUŽE, LESCE, 1950
(ZDRUŽENI DOKUMENTI)**

**SI AS 284/1681 ŠIRŠA LOKACIJA ZA TOVARNO VERIG LESCE, 1950 (ZDRUŽENI
DOKUMENTI)**

1951

Pred prvim svetovnim prvenstvom v padalskih skokih. Od 17. do 20. avgusta bo na letališču v Lescah pri Bledu in na Blejskem jezeru prvo svetovno prvenstvo v padalskih skokih. Dajati za tekmovanje kakršnekoli napovedi o zmagovalcu ali najboljši skupini, je težko in tvegano.

Za svetovno padalsko prvenstvo se je do zdaj prijavilo že več držav. Anglija bo poslala 2 padalca z lastnim letalom in pilotom. Švicarji so prijavi enega tekmovalca. Številčnejša je italijanska skupina, ki šteje 11 tekmovalcev. Avstrijo bo zastopal en tekmovalec, Francijo šest. Svojo udeležbo so prijavile tudi Belgija, Nizozemska, Finska, Argentina in Zahodna Nemčija.

V tekmovalnem programu so tri točke: skok v krog s premerom 100 m, skok z zadržkom in skok v vodo s plavanjem. Te točke so obvezne za vsakega padalca. Tekmovanje bo zelo zanimivo in gledalci bodo imeli velik športni užitek. Zmagovalec tega tekmovanja bo oni, ki bo v vseh treh disciplinah dobil največ točk.

Vir: Gorenjski glas, 9. 8. 1951

Pred svetovnim prvenstvom v padalnih skokih. V Lescah in na Bledu se vneto pripravljajo na dogodke, ki bodo pomembni ne le za našo državo, ampak tudi za ves svet. Od 16. do 20. avgusta bo tam prvo svetovno prvenstvo v padalskih skokih. Da se to tekmovanje vrši pri nas, gre zahvala našim padalcem, ki so v zadnjih letih dosegli v tej panogi športa najboljše uspehe od vseh držav na svetu. Naše uspehe zanika le SZ, ki je hotela tudi, da bi s prvenstvo vršilo pri njih ali vsaj na terenu vzhodnih držav, ki so pod njenim vplivom. Njen predlog je pogorel in tako bomo imeli v dneh od 16. do 20. v Lescah in na Bledu priložnost gledati najboljše padalce na svetu.

Vir: Gorenjski glas, 16. 8. 1951

Plakat I. svetovnega prvenstva v padalstvu, 1951

Vir: dlib (NUK)

Gorenjski glas, 1. 1. 1952

Preskrba z vodo v Radovljici in okolici je nezadostna. Radovljiški vodovod, ki oskrbuje Radovljico, Lesce, Begunje, Brezje, Mošnje in delno Žirovnico, že dalj časa ne zadostuje potrebam omenjenih krajev. Prebivalstvo v teh krajih je v teku desetletij narastlo, razvila pa se je tudi industrija, ki za svoje potrebe uporablja vodo iz radovljiškega vodovoda.

Da bi se stiska zaradi nezadostne zmogljivosti vodovoda in premajhnega vodovodnega omrežja vsaj delno omilila je Izvršni odbor OLO Radovljica na posebni konferenci z zastopniki omenjenih KLO prišel do zaključkov: poraba vode naj se zmanjša na minimum; tovarna verig v Lescah naj bi zgradila lastni vodovod, dokler pa tega ne bo, naj omeji porabo vode. Vsi vodometi naj se zapro. Ukrene naj se vse potrebno za izdelave načrtov, po katerih naj bi se zmogljivost sedanjega vodovodnega omrežja povečala z novimi zajetji. Na nekaterih mestih bo treba zamenjati manjše cevi z večjimi.

Vir: Gorenjski glas, 18. 2. 1952

Gorenjski glas, 27. 4. 1952

Priključitev KLO Lesce v OLO Radovljica. Občinski ljudski odbor Radovljica šteje 4594 prebivalcev in sta se mu po reorganizaciji priključila KLO Lesce in Lancovo. S tem se novi občinski odbor Radovljica ni samo gospodarsko okrepil, ampak se je

menjala tudi struktura prebivalstva v prid delavskega razreda, kar bo prav gotovo vplivalo na bodoče politično in družbeno življenje v tem mestu.

Vir: Gorenjski glas, 10. 5. 1952

VELIK MLADINSKI LETALSKI DAN V LESCAH
pešter in za vsakogar zanimiv program

ZAČETEK OB 10. URI DOPOLDNE

POSEBNI VLAKI — polzvedbe pri »PUTNIKU«

Udeleženci si bodo razen letalskega mitinga lahko ogledali tudi veslaško regato na Blejskem jezeru, ki bo popoldne

Ljubitelji letalskega športa
v nedeljo v Lesce

TISTI, KI BODO IMELI SREČO PRI SREČOLOVU, SE BODO LAHKO BREZPLAČNO PELJALI Z LETALOM NAD PRELEPO GORENJSKO

Gorenjski glas, 21. 6. 1952

1953

Delovni kolektiv

**TOUARNE UERIG
in PLUGOU LESCE** ★

ZELI VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM SORODNIH IN DRUGIH PODJETIJ TER VSEM DELOVNIM LJUDEM NAŠE DOMOVINE zadovoljstva in uspehov polno NOVO LETO 1953

Glas Gorenjske, 1. 1. 1953

Glas Gorenjske, 1. 1. 1953

Srečno in uspehov polno Novo leto 1953
 vsem odjemalcem, dobaviteljem in vsem delovnim ljudem

Kmetijskim podjetjem kmetijskim zadrugam in drugim potrošnikom

Trgovsko podjetje na veliko in malo Radovljica, sedež Lesce

TELEFONSKO NAROČAJTE NA ŠTEVILKI 347 in 337 LESCE — PISMENO NAROČAJTE: Trgovsko podjetje Radovljica, sedež LESCE

Posrežemo vas solidno! Se priporočamo!

nudimo SPECERJSKO, GALANTERJSKO IN DRUGO BLAGO po zmernih grosističnih in maloprodajnih cenah. — Trgovskim podjetjem in kmetijskim zadrugam dostavljamo po naročilu blago v najkrajšem času.

Glas Gorenjske, 1. 1. 1953

IN NE VESTE, KJE BI KURIVO NAJČENEBJE KUPILI?
 ZA DRVA STE V ZADREGI?
 PREMOGA VAM PRIMANJKUJE?
 OBRNITE SE NA NAS!
 KURIVO PRODAJAMO PO NAJNIZHJI CENAH V
 RADOVLJSKEM OKRAJU!
 V ZADNJEM ČASU SMO PONOVO ZNIZALI CENE!!!

PRVOVRSTNA BUKOVA DRVA
 1 prn 1890 dln
 VELENSKI PREMOG
 1 t 3100 dln

**TRGOVSKO
 PODJETJE RADOVLJICA, sedež LESCE**

TRGOVSKO PODJETJE RADOVLJICA, sedež LESCE VAM DOSTAVI KURIVO NA DOM

Informacije dobite v naši poslovalnici št. 1 v Lescah ali pa v poslovalnici št. 2 v Radovljici (prej Zagorci). Naročite lahko telefonsko na št. 312 in 317 Lesce ali pisмено na Trgovsko podjetje Radovljica, sedež Lesce

Glas Gorenjske, 1. 1. 1953

Leščani nazadujejo. Pred nedavnim je bil v Lescah občni zbor šahovskega društva. Ker se predsednik (neupravičeno!) ni udeležil občnega zbora, je o društvenem delu v preteklem letu poročal tajnik Franc Bravs. Društvo je lani glede števila članstva in tudi sicer nazadovalo. Odigrali so 6 dvobojev z drugimi društvi in sodelovali pri dveh simultankah mojstrov na Bledu in v Radovljici. Turnirjev za zvišanje kategorije ni bilo. Nasploh pa se je zmanjšala disciplina v društvu.

Vir: Glas Gorenjske, 14. 2. 1953

Brez kulturnega doma. Lesce, znano industrijsko središče na Gorenjskem, še danes nima prostorov za kulturno izživljanje, za fizkulturno in mladinsko delo. Le razumevanju tamkajšnjega šolskega vodstva gre zahvala, da imajo vsaj v šoli zasilne prostore.

Ne mislite, da si Leščani nočejo zgraditi novega doma. Delovni kolektiv »Verige« je odobril že lepo vsoto za gradnjo, delovni iniciativni odbor je že določil prostor, na katerem naj bi dom stal. Vse dotlej pa, dokler bo lastnik tega zemljišča vztrajal pri tem, da zemlje ne da, z gradnjo ne bodo mogli začeti. Potočnik, bivši gimnazijski ravnatelj, se namreč upira odstopiti zemljo.

Leščani se upravičeno zgražajo nad Potočnikovim nerazumevanjem za kulturne in vse družbene potrebe Lesce in so mnenja, da bi morala ljudska oblast rešiti ta spor. Če so Leščani pripravljene žrtvovati večji del svojega časa za gradnjo doma in prispevati tudi materialna sredstva, bi morala tudi tov. Potočnik in njegova hčerka, solastnica zemljišča, nekaj prispevati.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 2. 1953

Krajevna mesnica. Ne razumemo, zakaj Krajevna mesnica v Lescah ne izobesi v lokalni več mesa. Samo po en kos visi v prodajalni, tako da kupec nima nobene izbire. Je potem kaj čudnega, če hodijo Leščani po meso celo v Begunje, Žirovnico, na Bled in Radovljico? Tam dobijo, kar si žele; pravijo pa tudi, da jim ne odmerijo toliko kosti.

Javna razsvetljava. Želimo, da bi občinski ljudski odbor v Radovljici poskrbel za javno razsvetlavo, ki nam jo že dolgo obljublja. Delavci, ki prihajamo v temi na delo in tudi v temi odhajamo z dela, smo zlasti pri hoji skozi vas ogroženi. Tri javne luči, za katere so poskrbela leščanska podjetja, vsekakor za Lesce niso dovolj!

Nepokrita gnojišča. Pri kmetijski zadrugi in trgovini »Izbira« v Lescah so še vedno nepokrita gnojišča. Čudimo se, da občinski ljudski odbor in sanitarna inšpekcija ne poskrbita, da bi jih lastniki prekrili, če že ne odstranili.

Zelo hvaležni bomo radovljiškemu kino podjetju, kadar bo upoštevalo tudi obiskovalce iz okolice in svoj tedenski program objavljalo v časopisju.

Vir: Glas Gorenjske, 7. 3. 1953

Osemenjevalna postaja. Pred dobrimi štirinajstimi dnevi je teletila v Lescah pri Bledu prva krava (last posestnika Šumija), ki je bila osemenjena na Osemenjevalni postaji v Lescah. Nekaj dni kasneje sta teletili še dve drugi. Vsa tri teleta so ženskega spola in tehtajo ob porodu 35 do 40 kg. Porodi so brez težav. Teleta so povsem normalno razvita, pravilno pisana (rdeče cikaste barve), razmeroma majhnih glav, ravnega hrbta in zlasti lepo široka v križu. Imajo torej vse pogoje, da se razvijejo v lepe telice. Če še dodamo, da so po »očetovski« veji odličnega porekla, potem lahko trdimo, da bodo v ponos i lastniku i Osemenjevalni postaji.

Osemenjevalna postaja v Lescah deluje že leto dni in je doslej umetno osemenila kakih 180 krav in telic. Upamo, da bodo tudi ostali živinorejci, ki so bili doslej še nezaupljivi, priznali prednost takega osemenjevanja in pripeljali svoje krave. Sedaj je naša prva dolžnost, da teletom dobimo dobre rejce, v kolikor jih lastniki sami ne morejo vzrediti. Škoda bi namreč bila prevelika, če bi tak dragocen zarod šel pod nož. / M. B.

Vir: Glas Gorenjske, 9. 5. 1953

Kulturna dvorana. V tovarni verig in plugov v Lescah so dogradili veliko in lepo dvorano, ki bo služila kolektivu za politično in kulturno izživljanje, poleg tega pa bo dvorana služila tudi delavskemu svetu za njegove seje. Do sedaj v tovarni niso imeli dvorane in zato so bili sestanki največkrat v obratih. Dvorano so v nedeljo slovesno izročili svojemu namenu.

Vir: Glas Gorenjske, 3. 10. 1953

Igra. »Svoboda« v Lescah je z velikim uspehom uprizorila »Pesem s ceste«. Udeležba je v nedeljo, 15. novembra dosegla rekordno število. Škoda, da društvo nima primerne gledališke dvorane, ker pereče vprašanje kulturnega doma v Lescah zavira delo »Svobode«.

Društvo se je odločilo, da obiše vojake JLA na Primorskem, predvsem one edinice, v katerih služijo fantje iz radovljiškega okraja. Razvedrili jih bodo z delom »Pesem s ceste« in tako ponovno dokazali povezanost vsega prebivalstva s svojo armado.

Vir: Glas Gorenjske, 29. 11. 1953

DPD »Svoboda« v Lescah je praznovala 30-letnico. Skoraj mimo naše javnosti bi šel pomemben dogodek, ki so ga pred dnevi praznovali delovni kolektivi in ostali občani v Lescah pri Bledu, da me niso nanj opozorili tovariši iz »Verige«. Takole so mi povedali: »30-letnico naše »Svobode« smo praznovali. Leta 1923 smo že pri nas ustanovili delavsko prosvetno društvo »Svoboda«. Prvzaprav se je takrat imenovalo »Vzajemnost« in od takrat dalje je delovalo naše društvo v raznih oblikah in z redkimi presledki.

Ob 30-letnici smo priredili večjo proslavo, katere se je udeležil tudi tov. Regent. Odprli smo razstavo razvoja društva. Med drugim smo razstavili tudi prve zapisnike sej upravnega odbora društva iz leta 1923, stare instrumente tamburaškega zbora in drugo. Prav ob tej obletnici pa so nam ti inštrumenti prišli spet prav. Bili so že skoraj pozabljeni. Letos pa so se stari tamburaši odločili za obnovitev svojega zbora. No, sedaj že pridno vadijo, pridobili pa so tudi nove igralce.

Letos smo ustanovili tudi mladinski ženski pevski zbor, ki šteje 40 pevk. Zbor vodi tov. Janko Bidovec in je že nastopil na proslavi 29. novembra. Tov. Bidovec je eden naših požrtvovalnih sodelavcev. Dušo našega društva pa predstavljajo tov. Jaka Eržen, Tone Črnologar in Rezka Magdič.

Ob tej priliki smo razvili tudi nov društveni prapor, za katerega so zbrali sredstva delovni kolektivi »Verige«, »Pletenine«, tovarne čokolade in drugi. Praporu je kumoval naš narodni heroj Tonček Dežman. Ker je bil na dan proslave službeno zadržan, ga je nadomestoval njegov oče.«

Pred dnevi je bil tudi občni zbor »Svobode« v Lescah. Udeležilo se ga je 114 članov. Od ustanovnega občnega zbora, ki je bil lani septembra meseca, se je število članov podvojilo. Medtem so obnovili oder in adaptirali dvorano. Tako so v zadnji sezoni imeli 6 premier in z gostovanji vred 24 predstav. Sprejeli so tudi tekmovanje glavnega odbora »Svobode« in OSS Radovljica. O ostalem delu leške »Svobode« in načrtih pa še drugič kaj.

Vir: Glas Gorenjske, 19. 12. 1953

Gospodarski koledar LR Slovenije - 1953:

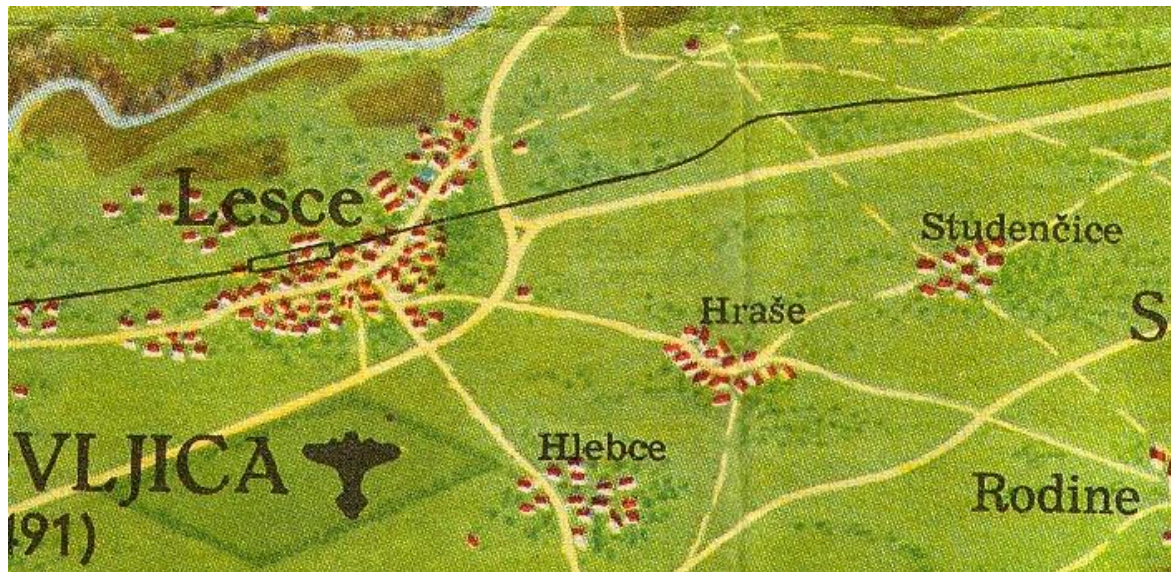
Tovarna Verig; sedež Lesce pri Bledu, OLO Radovljica, telefon Radovljica 298. Proizvaja: verige, vijake jeklene in medeninaste raznih vrst, zakovice, žeblje, pluge, brane, kultivatorje, razno poljedelsko orodje.

Tovarna pletenin in nogavic; sedež Lesce 41a, OLO Radovljica, telefon Radovljica 314. Proizvaja: nogavice, bombažne, volnene in svilene vrhne pletenine.

Gorenjska tovarna čokolade; sedež Lesce 76, OLO Radovljica, telefon 333. Proizvaja: čokolado, čokoladne rezine.

Gostinsko podjetje hotel »Turist«; sedež Lesce, občina Radovljica, OLO Radovljica, telefon 052-327.

1954

Pozicija Lesce, 1954
Vir: Selanov reliefni zemljevid

Vir: Glas Gorenjske, 1. 1. 1954

Vir: Glas Gorenjske, 1. 1. 1954

Upajo, da bodo kmalu spet na zeleni veji. Dopis iz tovarne pletenin in nogavic v Lescah. Naše podjetje je v zadnjem letu zašlo v precejšnje težave. Deloma zaradi objektivnih razlogov, kakor večina tekstilne industrije, več težav pa nam je povzročilo naše upravno vodstvo in nesposoben tehnični kader. Zato so bile nujne spremembe v upravnem in tehničnem vodstvu. Med drugim smo dobili tudi novega direktorja.

Zaradi slabega poslovanja so se nam začele kopičiti zaloge, 25 odstotkov delavcev smo imeli na brezplačnem dopustu itd. Toda to je minilo in danes je stanje drugačno.

Z omenjenimi in še nekaterimi drugimi ukrepi ter z znižanjem cen smo velik del zalog spravili v promet, zvišali smo kredit in vse delavce poklicali nazaj v proizvodnjo. Danes že ne zmoremo več naročil, predvsem v proizvodnji navadnih ženskih nogavic. Zato bomo proizvodnjo le-teh še povečali, zboljšali njih kvaliteto in razširili asortiman. Računamo pa tudi na proizvodnjo nogavic iz umetnega vlakna.

Ker smo sprejeli tudi več naročil od JLA, smo sklenili povečati proizvodnjo. Prav gotovo so ti ukrepi pomagali k izpolnitvi letošnjega proizvodnega plana.

Plan za prihodnje leto pa zavisi od novih zmogljivosti. Proizvodnja nogavic bo za približno 30 % višja od letošnjega plana. Delavski svet je razpravljal tudi o investicijah in bodočem razvoju naše tovarne. Predvsem stremimo za tem, da naše obrate, ki so sedaj v Lescah in Radovljici, združimo na enem mestu. Zato nameravamo graditi novo moderno tovarno.

Vir: Glas Gorenjske, 9. 1. 1954

Pestra dejavnost leške „Svobode“. Letos bo v radovljiškem okraju večji zlet DPD »Svobod«, ki je v preteklem letu zaradi slabega vremena odpadel. Po dosedanjih poročilih in razgibanosti vseh kulturnih društev sodeč, bo letošnji zlet »Svobod« res prava manifestacija množičnosti v kulturno - prosvetni dejavnosti tega okraja.

Danes nekaj besed več o leški »Svobodi«, ki se v tem tekmovanju lepo uveljavlja in ima izgled za dober uspeh. Svoboda v Lescah ima sedaj 240 članov, ki v šestih sekcijah več ali manj aktivno sodelujejo. Svojevrsten rekord ali uspeh je dosegla dramska sekcija, ki je z zadnjim gostovanjem na Primskovem pri Kranju s Frana Milčinskega veseloigro »Cigani« imela to sezono že 28. predstavo. V programu pa imajo še več gostovanj in novo premiero »Draga Ruht«. Omenjena dramska skupina pa je gostovala tudi na Jesenicah s Somerseta Maughema »Sveti plamen«, s Scheinpflugovim »Okencem« v Begunjah, Mošnjah in Gorjah, z nekaterimi drugimi deli pa tudi v Ribnem, Žirovnici, v Češnjici, v Bohinju itd.

Poleg dramske sekcije pa so aktivni tudi pevci in godbeniki, ki so imeli tako več nastopov in gostovanj. O gostovanju v Radovljici smo že pisali v zadnji številki. Glasbeno šolo obiskuje trenutno 38 rednih gojencev, vzgojno plesno šolo pa obiskuje okoli 100 gojencev.

Prav tako zaslužijo vsi aktivni člani priznanje, ki jim ga bo tudi Zlet »Svobod« radovljiškega okraja priznal, saj je to veliko in pomembno delo, ki ga opravljajo Leščani poleg svojega rednega dela v proizvodnji. Na tem mestu pa bi izrekli tudi priznanje upravitelju leške šole tov. Ludviku Rutarju, ki je režiral vsa dela dramske sekcije, sodeluje pa tudi v nekaterih drugih sekcijah.

Vir: Glas Gorenjske, 10. 4. 1954

1955

Glas Gorenjske, 1. 1. 1956

KEM – podjetje, ki obeta / Iz dveh majhnih delavnic je zraslo lepo podjetje. Veliko je takih podjetij v naši državi, ki so zrasla in se razvila iz majhnih, bornih delavnic, danes pa že nekaj pomenijo v našem gospodarstvu. V to vrsto podjetij sodi brez dvoma tudi mlado industrijsko Kovinsko in elektro-mehanično podjetje »KEM« iz Lesc.

Šele 1952. leta so prišli na to, da je najbolje, če se Avto servisna delavnica ter Okrajna mehanična delavnica v Radovljici združita v eno podjetje, ki bo lahko bolje in smotrneje opravljalo svoje delo.

Svojo osnovno ključavničarsko in mehanično dejavnost so kaj kmalu razširili še na izdelovanje karoserij za rešilne in druge avtomobile, na generalna popravila ipd. Toda želeli so še več.

Veliko truda je bilo treba, da je podjetje dobilo že skoraj popolnoma razpadlo zgradbo tovarne pletenin in nogavic iz Lesc. Stavbo, ki je na Lipcah, so z vsestransko pomočjo gospodarskega sveta OLO obnovili in preuredili v prav čedne in svetle prostore, ki so polni strojev, katere so nabavili v ostalih krajih v državi. Danes omenjeno podjetje zaposluje že nad 90 delavcev, ki delajo v dveh izmenah, zaposlili pa jih bodo v kratkem še več.

Razen naštetih dejavnosti izdeluje danes podjetje tudi usmerjevalce za polnjenje avtomobilskih akumulatorjev, delajo pa tudi posebne usmerjevalce za motorje. Serijsko izdelujejo tudi okvirje za lesene rolete. Pri tem delu so zaposlili 25 delavk, kar je posebno pomembno zaradi tega, ker je v okolici Lesc veliko nezaposlene ženske delovne sile.

Podjetje pa ni raslo in se razvijalo brez vsakršnih težav. Precejšnja ovira razvoju je bilo tudi notrenje trenje in nesoglasje delovnega kolektiva (vsi pač ne morejo biti direktorji, predelavci ipd.). Toda danes je že veliko bolje, ker so delavci sprevideli, da je samo v slogi moč.

Izdelek – ki obeta podjetju razvoj. Že v novoletni številki našega lista smo poročali, da je podjetje »KEM« izdelalo prvi avtomat za krmarjenje plina, ki je za naše gospodarstvo velikega pomena. Da je to točno, nam dokazuje tudi zanimanje Železarne na Jesenicah, za ta avtomat.

»KEM« je že ponudilo Železarni izdelavo prvih petih avtomatov. V ponudbi je za to delo zahtevalo 2,580.000 dinarjev, se pravi okoli pol milijona dinarjev za vsak avtomat. Železarna, ko to poročamo, še ni sprejela ponudbe, kot nam je znano, predvsem zaradi prevelike cene.

Zdi se nam, da je ta ponudba s komercialne strani neutemeljena. Pravilno bi bilo, po našem mnenju, da podjetje KEM ne bi že v prvi ponudbi iskalo previsokega dobička. Nadvse pomembno je namreč, da se avtomat najprej vpelje na tržišču in da podjetja spoznajo njegove koristi. Šele ko bodo to dosegli, bodo lahko začeli s serijsko izdelavo, nato pa lahko postavijo za svoj izdelek tudi višjo, vendar na vsak način ekonomsko prodajno ceno.

Z zdravo komercialno politiko in s pomočjo gospodarskih organov se bo lahko »KEM« v kratkem razvilo v pomembno gospodarsko podjetje na Gorenjskem, še prav posebno zaradi tega, ker nameravajo že letos začeti z gradnjo lastne livarne. / A.

Vir: Glas Gorenjske, 15. 1. 1955

Nova pridobitev v »VERIGI«. Pred dnevi so v Tovarni verig, plugov in zakovic v Lescah, začeli postavljati nov stroj za kovanje težkih verig, katerega so uvozili. Predvidevajo, da bo stroj začel obratovati že te dni. Ta dogodek je za naše gospodarstvo toliko pomembnejši, ker bo sedaj zajamčena zadostna proizvodnja težkih ladijskih verig za domače potrebe. Sčasoma jih bomo lahko tudi izvažali. Do sedaj smo morali te verige uvažati. Doslej so ročno kovali težke verige, z novim strojem pa bodo proizvodnjo lahko štirikrat povečali.

Vir: Glas Gorenjske, 28. 2. 1955

Nova čitalnica v Lescah. Rdeči plakati so vabili na svečano proslavo 10-letnice osvoboditve. Dvorana osnovne šole v Lescah je bila v soboto mnogo premajhna.

V uvodnem govoru je sekretar komunskega odbora SZDL, Stanko Kajdiž, opisal napore 10-letnega boja in pomen komun. Orkester »Svobode« je ponovno dokazal

svojo vrednost, zlasti z venčkom umetnih pesni. Mladi člani TVD »Prešeren« so vsekakor pokazali napredek.

V nedeljo je Jaka Eržen slovesno otvoril novo čitalnico in knjižnico v prostoru na Žagi. Ta prostor so opremili z novimi knjižnimi omarami. Do sedaj imajo že okoli 2300 knjig in 700 čitateljev. Čitalnica bo odprta vsak dan in jo bo oskrbovala z vsakodnevnimi časopisi »Svoboda« Lesce, s sodelovanjem nekaterih podjetij.

Vir: Glas Gorenjske, 28. 5. 1955

Čitalnica v Lescah dobiva nove obiskovalce. V prostorih, kjer so bile pred likvidacijo pisarne Trgovskega podjetja Lesce, je DPD »Svoboda«, Lesce uredila svojo čitalnico. Upravni odbor DPD »Svoboda« je na to mislil že dalj časa, vendar v prostoru, kjer je bila prej knjižnica, tega ni bilo mogoče napraviti. Takoj, ko je Trgovsko podjetje izpraznilo sobo, se je vajo vselila knjižnica. Za knjige, katerih je okoli 2100, je Tovarna verig v Lescah dala izdelati zelo okusne omare. Tudi Tovarna pletenin in nogavic in Gorenjska tovarna čokolade v Lescah, nista zaostajali pri ureditvi čitalnice. Prispevali sta sredstva za nakup osmih klubskih garnitur.

V čitalnici v Lescah je prav prijetno

Na naslov Čitalnice prihajajo razen vsakodnevnega časopisja tudi razne revije ipd. Čitalnica ima mnogo obiskovalcev. Nekateri prihajajo zato, da berejo, drugi da šahirajo, poslušajo radio itd. Največ pride seveda delavske mladine. Vendar moramo žal priznati, da marsikateri mladinec prijetno urejene čitalnice še ne pozna, medtem ko so mu gostilniški prostori dobro poznani.

Čitalnica je bila v Lescah že nujno potrebna, saj ni bilo prostora, kjer bi bilo omogočeno vsaj delno kulturno življenje. / R. Ž.

Vir: Glas Gorenjske, 15. 10. 1955

DPD »Svoboda« Lesce / Lani dobro, letos naj bi bilo še bolje. Kulturni dom – kolikokrat je bilo že rečeno – letos bo dograjen, žal pa še začeli niso! Stiskajo se v mali dvoranici – šolski telovadnici – dramska sekcija, orkester, pevski zbor, godba na

pihala, tamburaši in včasih celo glasbena šola. Rešitev si poiščejo v razredih osnovne šole.

V Lescah so lani zaključili sezono z »Drago Ruth«

DPD »Svoboda« Lesce ima danes okoli 200 članov, od tega največ delavcev in samo okoli 30% mladine. Vendar delajo, včasih sicer s prepirom (!), in v pretekli sezoni so imeli okoli 30 predstav, nekaj nastopov orkestra, pevskega zbora, precejšnje pa je bilo zanimanje za vesele večere.

K splošno izobraževalnemu delu je mnogo pripomogla knjižnica in nova čitalnica, za kateri je trenutno v Lescah največje zanimanje. V preteklem letu so imeli tudi nekaj predavanj – predvsem o kmetijstvu (gozdarstvu, živinoreji itd.) ter o gospodarskem sistemu (plačah in investicijah). Šele pred kratkim je začela z delom godba na pihala, vendar je interesentov proti pričakovanju veliko. Tudi tamburaši so pričeli z učenjem šele lani, vendar so že pokazali svoje znanje s sodelovanjem na raznih prireditvah.

V okvirnem programu letošnje sezone imajo Cankarjevo delo *Za narodov blagor*, komedija *Za stanovanje gre*, spevoigro *Naj bo stara ali mlada*, Anzergruberjevo *Slabo vest* in predvidoma še dve mladinski deli.

Uspehi so sicer vidni, vendar bi bili lahko z nekoliko večjim soglasjem in slogom še mnogo večji!

Vir: Glas Gorenjske, 22. 10. 1955

1956

V Lescah druga premiera / Ali ni oder že premajhen? Dramska sekcija DPD »Svoboda« v Lescah je z drugo premiero drame »Via Mala« doživela izredno velik uspeh. Večletni neumorni režiser Ludvik Rutar je vloge zelo dobro razdelil, tako da so vsi igralci zaigrali zelo doživeto in zaslužijo priznanje. Tudi scenarist in odrski mojster Nace Hladnik, je opravil svojo nalogo z velikim uspehom.

Pri tej predstavi se je zopet pokazala velika potreba po kulturnem domu v Lescah. Vsa kulturna dejavnost se danes odvija v dvorani osnovne šole, ki pa že dolgo več ne ustreza današnjim potrebam, saj so Lesce industrijski kraj, v katerem je dotok nove delovne sile vedno večji. Če bomo hoteli delavcem nuditi primerno kulturno

izzivljanje, je nujno, da se Leščani bolj resno lotijo vprašanja graditve kulturnega doma.

Leščani bodo dramo »Via Mala« ponovili v Lescah 1. januarja, nato pa še gostovali v Radovljici, Begunjah in na Breznici. / -T-

Glas Gorenjske, 1. 1. 1956

Glas Gorenjske, 1. 1. 1956

Glas Gorenjske, 1. 1. 1956

Ustanovni občni zbor ZB v Lescah. Pred kratkim je bil v Lescah ustanovni občni zbor ZB Lesce. V to organizacijo je vključenih nad 100 borcev NOV. Pred izvoljenim sedemčlanskim upravnim odborom stojijo težke in velike naloge. Najnovejši sklepi občnega zbora bodo lahko izvršeni le z izredno požrtvovalnostjo celotnega članstva. Zbrali bodo zgodovino Lesce med NOV v obliki brošure, postavili spomenik 30 talcem, hkrati pa posvetili mnogo več pozornosti otrokom in ženam padlih borcev. / -T-

Vir: Glas, 5. 3. 1956

Glas Gorenjske, 26. 11. 1956

Gospodarski adresar LR Slovenije - 1956:

KEM – Kovinsko, elektro in mehanično podjetje Lesce. Oglas.

Gorenjske tovarne čokolade Lesce. Oglas.

Tovarna verig Lesce. Oglas.

Tovarna verig, Lesce pri Bledu, okraj Kranj, telegraf Veriga Lesce, telef. Radovljica 298, 340, 330. Proizvodnja vijakov, zakovic, žičnikov, verig, plugov in plužnih delov.

Tovarna pletenin in nogavic, Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegraf Pletenina Lesce, telefon Radovljica 314. Izdelovanje pletenin in nogavic.

Gorenjska tovarna čokolade, Lesce pri Bledu, telegraf Čokolada Lesce, telefon 0-52, 3.33. Izdelovanje čokolade.

Kmetijska zadruga Lesce, Lesce 77, občina Radovljica, okraj Kranj, telegraf KZ Lesce, telefon 341.

Trgovsko podjetje »Izbira« Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegraf Trgovsko podjetje Izbira Lesce, telefon 052-342.

Gostinsko podjetje »Turist« Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj.

Delavsko uslužbenska restavracija Lesce, Lesce 6, občina Radovljica, okraj Kranj.

»KEM« Kovinsko, elektro in mehanično podjetje Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram KEM Lesce, telefon 277, pošta Lesce.

Občinsko cementno podjetje Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram Cementno podjetje Lesce.

Šiviljsko podjetje Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram Krojaštvo Lesce.

Mesarsko podjetje Lesce, občina Radovljica, okraj Kranj, telegram Mesarija Lesce, telefon 052-312.

1957

»Že petnajst let vozim mleko v Lesce«. Tisto jutro, ko sem srečal Janeza Kristana, ki je doma v Hlebcah pri Begunjah, je bilo v Lescah krepko mraz. Sonce je »grizlo«. Namenjen sem bil v Begunje. Ni šlo drugače – peš bo treba iti, sem si mislil. Vtem, pa me prav na cestnem križišču povabi prijazen glas Kristanovega »očca«, naj prisedem na njegove sani.

»Sicer grem le do Hlebc, » je dejal, »polovico peš hoje vam pa le prihranim«!

Ni bilo treba dvakrat reči ...

Kramljala sva, seveda!

Janez Kristan vozi že več kot petnajst let mleko v mlekarno v Lesce. Pozimi, vsako jutro, naloži na sani tri do štiri vrče mleka, ki ga zbere pri kmetih v Hlebcah in Begunjah.

»Mleko še kar dobro plačajo,« pravi. »Še posebno zato, ker mlekarna upošteva njegovo kakovost. – Le to me čudi,« je še pristavil, »da mlekarna pozimi ne pobira mleka s kamioni, tako kot poleti.

No ... midva s »šimelnom« sva sicer že navajena ...«

Kristanov »ata« je res prava gorenjska grča.

Ko sem ga še povprašal, koliko križev ima že na hrbtu, je odgovoril:

»Osemdesetletnice ne bom nikoli več praznoval!«

Moral sem napraviti sila začuden obraz nad njegovo spoštljivo starostjo, ki je ne kaže, kajti dodal je še: »Mar ne verjameta! – Pa je le res!«

Potem sva eno prižgala in dim cigarete nama je vzbujal občutek tako potrebne toplote. / I. A.

Vir: Glas Gorenjske, 14. 1. 1957

Lokomotiva ga je povozila. Dne 27. marca ob 20.59 uri je prišlo do težje nesreče na železniški postaji v Lescah. Ko je pripeljal potniški vlak številka 918 na tretji tir, je strojevodja Tvrdi vozil stroj št. 28066 po drugem tiru s postaje Lesce proti Radovljici. Približno 100 metrov od železniške postaje Lesce je stroj povozil 20-letnega delavca Dimitrija Velikonje iz Dvorske vasi. Ponesrečenec je hotel čez tire in stroja verjetno ni videl. Kolesa so mu odrezala obe nogi nad koleni in levo roko nad zapestjem. Ponesrečenca so takoj prepeljali v bolnišnico na Jesenice. Po zadnjih sporočilih bo ostal pri življenju. Nesrečo je zakrivil sam. / -JS-

Vir: Glas Gorenjske, 29. 3. 1957

Tovarna industrijske opreme Lesce bo obnovila strojni park. Tovarna industrijske opreme Lesce že leto dni serijsko izdeluje svoje proizvode. Podjetje predvideva, da bo do konca leta izdelalo 80 avtomatskih regulatorjev in pripadajočih instrumentov. Doslej jih je izdelalo 51 in jih dobavilo predvsem železarnam. Zdaj je v dogovoru še z nekaterimi tovarnami, marsikatero podjetje pa za uvedbo avtomatske regulacije nima denarja, četudi je na ta način možno prihraniti 10 do 25 odstotkov premoga.

Podjetje ima težave z zastarelim strojnimi parkom, ker ne more dovolj precizno izdelovati serijskih proizvodov. Zaradi tega svoje izdelke včasih s težavo prodaja. Tovarna je že zaprosila investicijsko banko za dolgoročni kredit, ki ga bo uporabila za obnovo strojnega parka. Proizvodnja se bo potem povečala, letno bodo lahko izdelali 200 avtomatskih regulatorjev ter povečali tudi število ostalih izdelkov. / S. J.

Vir: Glas Gorenjske, 29. 3. 1957

V Lescah gradijo nov most. Na cesti Lesce-Bled so začeli pripravljati dela za nov železobetonski most. Pričakujejo, da bo še letos dograjen. Sedanji most resno

ogroža varnost prometa, zaradi tega je bila cestna uprava prisiljena zahtevati, da so potniki izstopali zlasti iz večjih avtobusov in šli peš. Za težja tovorna vozila pa prevoz tudi nekaj časa ni bil dovoljen, dokler niso opravili najnujnejših popravil. / -jh-

Vir: Glas Gorenjske, 29. 3. 1957

Pretep v Lescah. V nedeljo zvečer je prišlo v Lescah do pretepa med delavci iz Prekmurja in domačini. Med njimi je bil tudi delavec Gradbenega podjetja Bled Karel Posičnjak, doma iz Prekmurja. Od tega večera dalje ga pogrešajo in sumijo, da je padel čez prepad v bližini mostu Lesce-Bled v Savo. Nad prepadom so našli nekaj bonbonov, v Savi pa njegovo aktovko. Kdo je zakrivil nesrečo, še ni ugotovljeno. / Z.

Vir: Glas Gorenjske, 29. 3. 1957

Avtobus zbil kolesarko. Danes ob 11.35 uri se je pripetila lažja prometna nesreča v Lescah. Avtobus S-3267, ki vozi na progi Ljubljana-Villach, je zbil kolesarko Rozalijo Hribar, bolničarko v jeseniški bolnišnici. Hribarjeva ima zlomljeno nogo v levem kolenu. – Do nesreča je prišlo zavrlo tega, ker je šofer avtobusa, ki je prehiteval motorista Nikolaja Koblarja, zavil pri prehitevanju preveč v levo.

Vir: Glas Gorenjske, 10. 6. 1957

Oglasi Izbira, Mlinsko podjetje in TIO
Vir: Glas Gorenjske, 29. 4. in 26. 7. 1957

Asfaltiranje ceste v Hlebcah, 1957

Tudi cesta skozi Hlebce pri Lescah bo dobila asfaltno prevleko, da ne bo več zoprnega prahu. S tem bo skoraj v celoti asfaltirana cesta Lesce-Begunje.

Vir: Glas Gorenjske, 1. 7. 1957

Dve smrtni nesreči. Lesce, 17. avg. – V soboto, nekaj pred 6. uro zjutraj, je na gradilišču tovarne »Veriga« v Lescah električna struja ubila gradbenega delavca 27-letnega Ludvika Hrasta. Do nesreče je prišlo zaradi okvare na električnem stikalu pri dvigalu. To je drugi smrtni primer v tem mesecu, ki so ga zabeležili pri tem dvigalu.

Vir: Glas Gorenjske, 19. 8. 1957

Nov betonski most čez Savo. Pred štirinajstimi dnevi so na cesti med Lescami in Bledom začeli graditi nov betonski most čez Savo. Zgradili ga bodo na istem mestu, kjer je stal pred vojno. Širok bo 8 m, ob straneh bo imel betonske hodnike za pešce. Železobetonska konstrukcija bo zgrajena še letos do zime, prihodnje leto pa bodo nadaljevali z ureditvijo vozišča, hodnikov in ograje. Razširili bodo tudi cesto, kakih 200 m na vsaki strani mostu. Gradnjo bo opravilo podjetje »GRADIS« iz Ljubljane, investitor pa je Uprava za ceste LRS.

Pred nedavnim so tudi končali z asfaltiranjem ceste od Bleda do Bohinjske Bele in na odseku od Bohinjskega jezera do železniške postaje v Bohinjski Bistrici. / -jh

Glas Gorenjske, 6. 9. 1957

1958

Vse gre pod cesto. Na nasprotni strani ceste pri Kmetijski zadrugi v Lescah, prav tam, kjer je tudi avtobusno postajališče, je slika taka. Oglasna deska, ki ni za Lesce nič kaj lična in prometno znamenje na vrhu klanca proti železniški progi, se vse bolj

nagiba pod cesto. Tudi tu velja isti zaključek – malomarnost, ki bi jo le kazalo odpraviti, preden bosta obe tabli na tleh.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 3. 1958

Nagnjeno prometno znamenje
Vir: Glas Gorenjske, 21. 3. 1958

Koli res precej zdržijo! Ob cesti od Lesc proti Hlebcam je telefonski drog na levi strani ceste že dalj časa podprt kar z navadnima koloma. Vaščani, ki smo jih povprašali, so nam povedali, da je takole približno že en mesec. Dobro, da kola toliko vzdržita, sicer ...

Prav gotovo pa vsega tega ne moremo imenovati drugače kot – malomarnost. Upajmo, da se bodo popravili, preden se bo vse skupaj zrušilo.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 3. 1958

Trčenje v Lescah. Danes sta na ovinku pred pošto v Lescah na poledeneli cesti trčila dva osebna avtomobila. Kot vedno pri takih prilikah se je takoj nabralo polno radovednežev. Ko je naš fotoreporter hotel slikati avto, pa mu je šofer osebnega avtomobila S-3802 z nogo zakril številko in »ponesrečeni« del avtomobila.

Vir: Glas Gorenjske, 24. 3. 1958

Nesreča pred pošto
Vir: Glas Gorenjske, 24. 3. 1958

To je poštni urad v Lescah. Lesce postajajo danes eden naših pomembnejših industrijskih krajev. V zadnjih letih so se precej povečale. Nič manj pa niso važne Lesce zaradi turizma, kot izhodiščna točka za Bled in okoliške turistične kraje Gorenjske – Begunj itd. Prav zato se s takole pošto, kot jo kaže slika, v Lescah res ne bi smeli postavljati. Še za oddaljeno hribovsko vas bi taka pošta ne bila prida, kaj šele za Lesce ...

Vir: Glas Gorenjske, 28. 3. 1958

Neurejenost pred poštnim poslopjem
Vir: Glas Gorenjske, 28. 3. 1958

Jestvine in gnoj. Trgovsko podjetje v Lescah ima razmeroma lepo urejen trgovski lokal. Promet je v tem podjetju precejšen in kot kaže, je ta trgovina med najbolj obiskanimi v radovljiški občini. Tik ob vhodu v lokal, kjer prodajajo špecerijo in manufakturno, pa je, kot kaže slika, kar precejšen kup gnoja. Najhuje je v poletnih mesecih, ko lahko muhe krožijo naravnost z gnoja na živila v trgovini. Kaj pravijo k temu potrošniki? Vsekakor bo treba ta gnoj čim prej ne le zmetati v gnojno jamo, ograjeno z latami, temveč gnojišče urediti na drugem, za to bolj ustreznem prostoru.
Glas Gorenjske, 4. 4. 1958

**Gnojna jama pred trgovino
Glas Gorenjske, 4. 4. 1958**

Na kaj čakajo ti stroji? Potrošniki z mesarskim podjetjem Lesce, ki oskrbuje z mesom Lesce in Radovljico, niso nič kaj zadovoljni. Pravijo, da je meso slabo in tudi precej drago. Verjetno bi bilo drugače, če bi podjetje imelo konkurenco, taka pa ne kaže posebnega zanimanja, da bi svoje ljudi čim bolje postreglo. Da se podjetje res ne zanima za izboljšanje poslovanja, kaže najlepše primer s stroji za predelovanje mesa, ki so družbena last in stojijo brez dela, ne da bi jih podjetje uporabljalo. Škoda je prav gotovo dvakratna. Kaj, če bi o tem razmislili tako v Mesarskem podjetju kot tudi pristojni sveti pri Občinskem ljudskem odboru v Radovljici?
Glas Gorenjske, 4. 4. 1958

**Neuporabljeni stroji
Glas Gorenjske, 4. 4. 1958**

V Lescah še ni voznega reda. Avtobus se ustavlja pred Kmetijsko zadrugo v Lescah že več let – avtobusna postaja bi vendarle lahko tudi na tem kraju izobesila

vozni red, saj je prostora dovolj, potnikom pa ne bi bilo treba vedno spraševati, kdaj in kako vozijo avtobusi.

Vir: Glas Gorenjske, 18. 4. 1958

**Tabla Avtobusne postaje Lesce
Glas Gorenjske, 18. 4. 1958**

V Lescah nameravajo graditi skladišče. Mlinsko podjetje v Lescah namerava graditi skladišče z zmogljivostjo 1600 ton (160 vagonov). Takšno skladišče v Lescah vsekakor potrebujejo, saj so tu nekakšna »vrata«, skozi katera so oskrbuje razen radovljiškega tudi blejsko, bohinjsko ter jeseniško področje.

Vir: Glas Gorenjske, 9. 5. 1958

Otvoritev novega mostu na cesti Lesce-Bled. V sredo ob 17. uri so na cesti Lesce-Bled čez Savo odprli nov železobetonski most. Slovesne otvoritve se je udeležilo precej ljudi z Bleda in iz Lesc. Most je odprl predsednik blejske občine Jože Kapus, sodelovala je godba iz Lesc, prvo slovesno vožnjo čezenj pa so opravili člani Avto-moto društva Bled. Na tem mestu je stal železobetonski most svodaste oblike že pred vojno, leta 1941 pa je bil porušen. Kasneje so zgradili nekoliko spodaj zasilni leseni provizorij, ki pa je bil zadnja leta že tako slab, da je ogrožal prometno varnost. Novi most je projektiral univ. prof. ing. Svetko Lapajne, gradilo pa ga je podjetje Gradis Ljubljana. Most je dolg nekaj manj kot 70 m, vozišče je široko 8 m, na vsaki strani pa sta še po 1 m široka hodnika za pešce. Tehnična sekcija Uprave za ceste LRS je zgradila tudi 480 m novega cestišča na mostnih priključkih. Celotni stroški za gradnjo znašajo blizu 30 milijonov dinarjev. Gradbena dela so pričeli v avgustu lani in jih nadaljevali tudi pozimi. Zasluga vodstva in celotnega kolektiva je, da je bil most zgrajen v tako kratkem času.

Vir: Glas Gorenjske, 30. 5. 1958

**Pogled na novi (levo) in stari (desno) most.
Glas Gorenjske, 30. 5. 1958**

Rebus ali napis. Rebusi spadajo v ugankarske koticke, prav gotovo pa ne na napisne table, ki naj označujejo imena krajev. Tujec, ki potuje z Jesenic in je namenjen v Lesce, bo zaradi napisne table, ki naj bi označevala ta kraj in ki jo vidite na sliki, prav gotovo zgrešil Lesce. Če že drugega ne, takšen napis kaže na malomarnost in mimoidočim ne more delati dobrega vtisa. / FaBo

Vir: Glas Gorenjske, 13. 6. 1958

**Tabla, ki označuje Lesce
Glas Gorenjske, 13. 6. 1958**

Nenavaden požar v Lescah. V petek dopoldan je v Lescah gorelo. Vnelo se je seno v gospodarskem poslopju poleg železniške postaje. Nevsakdajen je vzrok požara. Steklo, ki je bilo na strehi namesto opeke, je tako nesrečno lomilo in združevalo sončne žarke, da so vneli seno. Zaradi takojšnjega vsklajenega posredovanja gasilcev iz Lesc, Radovljice in Kranja, škoda ni velika. Zgorelo je le nekaj sena, poslopje samo pa ni bistveno poškodovano.

Ta požar je ponovno svarilo, da moramo biti previdni tudi pri nameščanju stekla na streho. / Č.

Vir: Glas Gorenjske, 14. 7. 1958

Šobčev bajer se je uveljavil. Prijeten gozdiček z livadami med Savo Dolinko in »Šobčevim bajerjem«, je bil še pred leti znam samo prebivalcem Lesc in najbližje okolice. Letos pa je tam nepričakovano hitro oživel. Taborniki iz raznih dežel, ljubitelji prirode in miru, najdejo tam udoben počitek.

Tudi domačih gostov je vedno več. Celo z Jesenic so v tej sezoni organizirali posebne izlete z avtobusi k Šobčevemu bajerju. Jesenice so namreč eno od redkih delavskih središč, ki še nimajo potrebnega kopališča.

Tako je letos postal Šobčev bajer povsem novo in zanimivo središče turizma v radovljiški okolici. V tej občini letos beležijo rekordno število gostov. Samo do konca julija so imeli 24.000 nočnin, oziroma dvakrat več kot lani v istem razdobju. Zlasti je letos več gostov iz inozemstva; iz Belgije, Danske, Nizozemske, Madžarske in drugih dežel. največ pa jih je seveda is sosedne Avstrije. Med domačimi gosti pa je največ Vojvodincev, pa tudi Beograjčanov.

Porast turistične dejavnosti, ki prinaša občini vsestranske koristi, je pripisati prav Šobčevemu bajerju. Za ureditev tega privlačnega kraja s campingom vred so porabili sicer precej denarja, ki pa se bo hitro obrestoval. Pravkar napeljujejo vodovod in elektrika na prostor za taborjenje, tako da bo v prihodnji sezoni bivanje tod še prijetnejše.

Mnogi gosti, ki so letos tam prvič taborili in spoznali ta kraj, so se zanj tako navdušili, da so prijaviili svoj prihod tudi v prihodnji sezoni.

Primer Šobčevega bajerja kaže, da je denar za ureditev primernih turističnih krajev, kjer so za to tudi drugi pogoji, lahko najboljše naložen. / K. M.

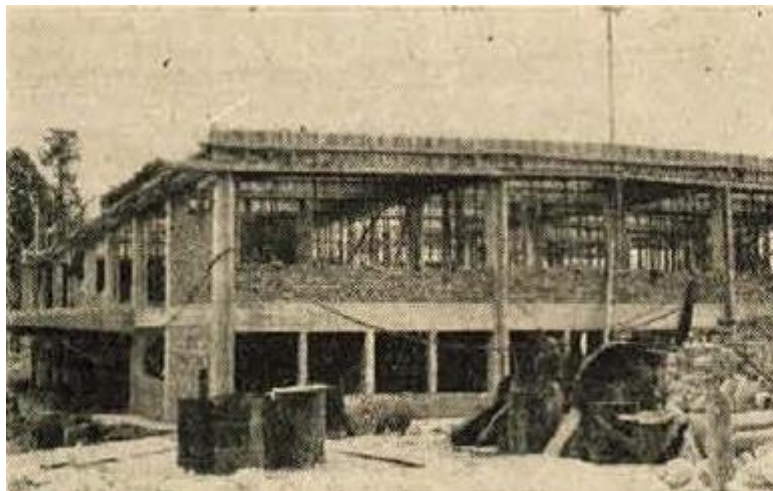
Vir: Glas Gorenjske, 25. 8. 1958

Hiša na križišču cest Bled-Lesce

Na račun skupnosti. O zidanju hiše ob križišču cest na Bled in v Lesce je bilo tam že precej govora. Končno je bilo izdano gradbeno dovoljenje in delo je steklo. Danes so tam že temelji. Toda, kot pravijo, bodo znova preklicali gradnjo in zravnali temelje. Okoli pol milijona dinarjev pa je zavrženih.

Vir: Glas Gorenjske, 20. 3. 1959

Gradnja silosa v Lescah

Širom po domovini smo letos že zgodaj pričeli z gradnjo silosov za jesensko žetev. Tudi v Lescah raste velik silos, ki bo dograjen v avgustu.

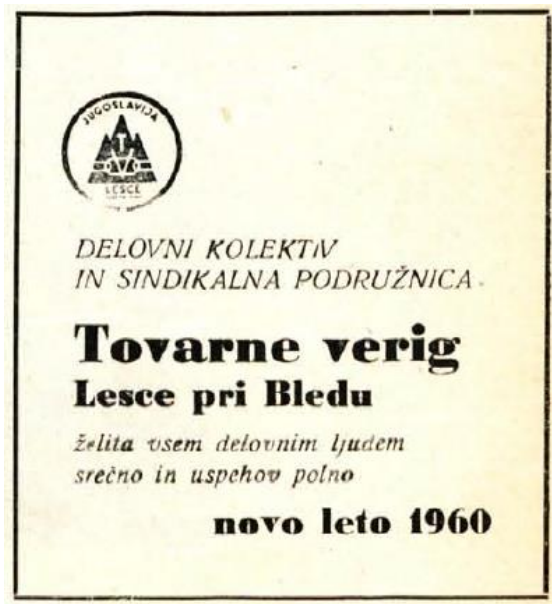
Vir: Glas Gorenjske, 29. 6. 1959

Kopalki ob Šobčevem bajerju

Vsaka sobota in nedelja v letni sezoni spremenita Camping Lesce ob Šobčevem bajerju v pravo indijansko naselje: več sto šotorov različnih barv, okoli 2000 turistov pa se sprehaja med njimi v kopalnih oblekah najrazličnejših barv. Kopalci so nekateri beli, drugi pa že lepo bakreno zarjaveli od sonca. – Predsednika Turističnega društva Lesce, Toneta Črnologarja smo vprašali, kako je kaj zadovoljen z letošnjo turistično sezono? »Kaže da bo obisk v našem campingu precej večji, kot je bil lani. Tuji in domači turisti nenehno prihajajo. V ponedeljek zvečer jih je v dveh urah prišlo 28.« - »S čim se največ ukvarja Turistično društvo?« »Trenutno je vse naše delo osredotočeno na camping. Električno razsvetljavo smo letos uredili že s. 1. majem, vendar pa je sedaj v ospredju ogrevanje vode v bajerju. Voda je sila mrzla, kar zelo moti kopalce. Čez nekaj dni pa bomo tudi to uredili. Hladen dotok vode bomo preusmerili v Savo in jo odslej le po potrebi spuščali v bajer. – In še to«, je dodal tovariš Črnologar, »v kratkem bo stalo ob bajerju tudi 10 weekend hišic. Sredstva, ki smo jih dobili, moramo koristno uporabiti, da bodo turisti še bolj zadovoljni.« / B. F.

Vir: Glas Gorenjske, 10. 7. 1959

Glas Gorenjske, 30. 12. 1959

1960

Novi most Lesce-Bled
Glas Gorenjske, 21. 5. 1960

Op.: Na prejšnji sliki (1958) se stari most še vidi – tu ga ni več.

Nov most pred Bledom je zelo lep, cesta čezenj tudi dovolj široka in pregledan – morda ne bi bilo napak in tudi stalo ne bi tako veliko, če bi staro cesto preorali z buldožerji, odstranili asfalt in posejali travo. Ta del ceste namreč zdaj nikomur niti najmanj ne koristi, pa tudi k lepšemu videzu tega kraja pred durmi blede prav nič ne pripomore.

Vir: Glas Gorenjske, 21. 5. 1960

**Polaganje telefonskega kabla v Lescah (Lesce-Žirovnica)
Glas Gorenjske, 17. 10. 1960**

1961

Težave v Lescah / Stanovanjska skupnost bo imela polne roke dela. Lesce, 10. januarja. – V radovljiški občini so v teh dneh zbori volivcev. Skupno bo do četrta zvečer 10 zborov, ki bodo zajeli vse območje občine. Prva dva zbora sta bila sinoči, in sicer v Radovljici in v Lescah. Dasi je bila udeležba v Radovljici kar zadovoljiva, saj se je zbralo preko 100 volivcev, je bila razprava vendar še živahnejša v Lescah.

Na teh zborih je predvidena predvsem razprava o predlogu reorganizacije občin, oziroma združitve bohinjske in blejske občine z radovljiško občino. Tako v Lescah kakor v Radovljici, volivci niso imeli k predlogu pomembnih pripomb in pomislekov. Zato so več govorili o njihovi vodovodni skupnosti in o drugih problemih. Zlasti so volivci precej govorili o tem na zboru v Lescah.

V Lescah, kot so dejali, ima njihova stanovanjska skupnost še polne roke dela, kajti prebivalci pogrešajo mnoge obrtne in servisne službe v tem kraju. Tako, kot so povedali, ni nikjer v Lescah niti enega čevljarja, ki bi ljudem popravil čevlje. Na zboru so se oglašale tudi zaposlene žene, ki so povedale, da imajo velike težave doma, ker v Lescah ni pralnice in nobenih drugih služb, ki bi pomagale razbremeniti žene v gospodinjstvu. Veliko so govorili tudi o kulturno-prosvetni dejavnosti. Njihovo kulturno-prosvetno društvo Svoboda nima nobenih prostorov. Sedaj se shajajo v šoli. Toda tudi od tam se bodo morali seliti. Volivci so menili, da je nujno začeti gradnjo kulturnega doma v Lescah, ki naj bi v tem industrijskem kraju omogočil množičnejše udeleževanje delavstva v kulturno-prosvetni dejavnosti.

Vir: Glas, 11. 1. 1961

Največ okrog Šobčevega bajerja. Lesce. Na letošnjem rednem letnem občnem zboru Turističnega društva v Lescah so pregledali delo v preteklem letu in ugotovili, da se je društvo v glavnem bavilo z urejevanjem Šobčevega bajerja. Tam imajo camping prostor s šestimi weekend hišicami, v katerih je 18 postelj in bife. – Letošnji program dela društva je precej obširnejši kakor prejšnja leta. Tako bodo letos, kakor so sklenili, dokončno uredili Šobčev bajer. – Spomladi ga bodo osušili in celoten brez obložili z betonskimi ploščami, ker se sedaj brez njih močno pogreza zemlja v vodo in jo kali. Zgradili bodo tudi betonski most na otok. Postavili bodo lično izdelan vhod v camping in hišico, v kateri bo imelo društvo potreben prostor in recepcijsko službo. Nabavili bodo tudi več čolnov. V neposredni bližini campinga pa bodo uredili potreben prostor za parkiranje motornih vozil. Na zboru so poudarili, da je za letovanje v campingu vedno večje zanimanje med inozemci. – Za oddajo tega prostora že sedaj društvo sprejema rezervacije iz inozemstva, predvsem iz Nemčije, Avstrije in Švice.

Razen tega bo društvo še pred sezono poskrbelo, da bodo prebivalci Lesc kar najlepše uredili okolice svojih hiš. Naredili so že osnutek za cenike, ki jih bodo natisnili v 5 jezikih. Prav tako bodo dali v izdelavo večje število razglednic in prospekte najzanimivejših turističnih objektov radovljiške občine, predvsem Lesc.

Vir: Glas, 11. 3. 1961

Šobec – novo letovišče na Gorenjskem. Na izdelkih »Gorenjke« - tovarne čokolade Lesce pri Bledu je med drugimi zanimivimi turističnimi kraji te okolice tudi slika Šobčevega bajerja. Prav posrečena zamisel nevsiljive turistične propagande! Toda kljub vsemu temu vem, da je še mnogo ljudi, ki tega lepega in zanimivega kraja ne poznajo, zato ne bo odveč, če napišem o njem nekoliko več. Z ureditvijo Šobčevega jezera ali bajerja, kot ga imenujejo domačini, smo namreč dobili še eno letovišče, ki ga zaradi njegove sončne lege, naravnih le- pot in urejenosti mirno lahko štejemo med bisere Gorenjska — Člani Turističnega društva Lesce, posebno še člani upravnega odbora, zaslužijo zato polno priznanje ter so lahko za vzgled ostalim, kaj se da urediti s skromnimi sredstvi, če se člani zavedajo, da njihovo delo služi vsem delovnim ljudem za počitek, okrepitev zdravja in razvedrilo.

Majhen Bled. Pod slikovitimi savskimi terasami, obdanimi s smrekovimi in borovimi gozdički, s prekrasnim razgledom na Triglav, Karavanke in obširne gozdove Jelovice, leži majhno jezero. Pred leti so bili tu pašniki, potočki in tolmoni, zarasli z vodnim biljem, danes nastaja tu pomembno turistično področje, ki je iz leta v leto lepše in mikavnejše. Temu jezercu z otočkom pravijo nekateri »Bled v miniaturi«, toda za tiste, ki si želijo predvsem miru, počitka in čiste vode, je tu lepše kot na Bledu, ta kraj je namenjen miru, kopanju in oddihu.

Presenečenja na močvirju. Vsa olepševalna dela in izgradnjo najnujnejših objektov izvaja v lastni režiji Turistično društvo Lesce, vodi in nadzoruje pa jih Tone Legat »Atek«, ki se je dela lotil z vso vnemo in prizadevnostjo. Z deli za poglobitev in razširitev bajerja so začeli že pred petimi leti na pobudo predsednika ObLO Radovljica Jakoba Eržena. V začetku je bilo delo zaradi močvirnatnega terena in mnogih izvirov na dnu res težavno, ker so se težki stroji vdirali, zato je bilo treba mnogo zemeljskih del opraviti ročno. Tako so prebivalci pri prostovoljnem delu prekopali in prevozili okoli 35 tisoč kubičnih metrov blata in peska. Ideja o ureditvi tega idealnega letovišča je z vsakim letom dobivala vse več pristašev in izgubljala nasprotnike. Jezero in okolica pa počasi dobivata svojo dokončno sliko. Zgrajeni sta

cesti proti Bledu in Lescam. — Obala je letos na novo obložena z okroglim kamenjem in utrjena s cementom, da se zemlja ne more več rušiti. Zgradili bodo nove stopnice za kopalce ter preuredili bazenček za otroke. Uredili so sprehajališče skozi borov gozdiček proti Lescam, te dni pa bo gotov tudi upognjeni mostiček na otok, kar bo mikavnost jezera še močno povečalo.

Vse je preudarno urejeno. V zadnjem času so preuredili in očistili izvorni bazen, kjer so namestili tudi regulacijske naprave za odvajanje hladne studenčne vode v nočnem času, kar dvigne temperaturo vode za kopanje za nekaj stopinj. Na vsakem koraku ima človek vtis skrbne in preudarne urejenosti, tako da je bivanje na tem mirnem in tihem kotičku res prijetno in nepozabno. Tu se gradi samo to, kar je res potrebno in še to tako, da se lepo ujema s slikovitostjo naravnega okolja. Naj omenim samo 6 weekend hišic v raznih barvah, bife v planinskem stilu, novo recepcijo - izdelek tovarne Jelovica iz Škofje Loke, moderen paviljon trgovino Murka z Lesc Letos so tudi dokončno urejene najsodobnejše sanitarije in male fontane na prostem za tabornike in turiste.

Načrtov še ni zmanjkalo. V prihodnje nameravajo zgraditi še večjo kuhinjo in odprto jedilnico. Nadaljevala se bodo olepševalna dela okoli jezera in dohodov. V načrtu je tudi viseč mostiček čez Savo proti planinski in lovski postojanki Talež na obronkih Jelovice in proti Ribnem. V doglednem času bo treba misliti na letno gledališče na prostem, kjer bi lahko nastopali večji ansambli, pevski zbori, dramske in folklorne skupine in drugi. Vse to bi bilo posebno zanimivo za tuje goste, ki še vse premalo poznajo našo dejavnost na tem področju. Zaradi bližine Šobca in Bleda pa je tu neizkoriščenih možnosti še več kot dovolj.

Sava vzrok zaskrbljenosti. Edino kar moti in kvari prelepo okolico Šobca je umazana in smrdljiva Sava, ki taka priteče iz Železarne Jesenice. Skrajni čas bi že bil, da bi o tem problemu resno razpravljali ter tudi čim prej našli ustreznega rešiteva. — Tudi z regulacijo savske obale pri Šobcu se ne sme več odlašati, ker deroča reka brez pri zanašanja razjeda in odnaša dragoceno zemljišče in tako že neposredno ogroža nove objekte ob jezeru, s tem pa tudi rezultate dela in truda požrtvovalnih članov Turističnega društva Lesce.

Turisti se radi vračajo. Šobec torej postaja vedno bolj priljubljeno letovišče. To priznavajo tudi mnogi inozemski turisti, ki se vsako leto vračajo sem na letovanje. Tudi za letošnjo sezono so razen za junij in september že skoraj vsi prostori in prenočišča oddana. — Prijavilo se je veliko poslov iz Holandije, Belgije, Nemčije in celo iz Švice. Največ pa bo seveda domačih, predvsem prehodnih gostov in izletnikov ter tabornikov. // Z. F.

Vir: Glas, 20. 5. 1961

Odprto pismo Občinskemu sindikalnemu svetu v Radovljici / Kje naj gradijo dom kulture? / Sredstva so – ni pa lokacija. Sindikalna organizacija tovarne verig v Lescah je poslala Občinskemu sindikalnemu svetu v Radovljici odprto pismo, s katerim ga seznanja o nastalih problemih v zvezi z gradnjo kulturnega doma v Lescah oziroma želi, da Občinski sindikalni svet pove svoje stališče. O tem je na zadnji seji razpravljal plemun Občinskega sindikalnega sveta, ki je zamisel o gradnji kulturnega doma v Lescah pozdravil in podprl.

V čem je torej jedro odprtega pisma, ki ga je poslala sindikalna podružnica tovarne Verig Lesce Občinskemu sindikalnemu svetu v Radovljici? V Lescah namreč že več let govorijo, da bodo gradili delavski kulturni dom, vendar je za to gradnjo vedno primanjkovalo denarja. Ker ni bilo drugih izgledov za financiranje, je letos delavski

svet tovarne verig v Lescah odobril potrebna sredstva za gradnjo kulturnega doma. Obenem predlaga sindikalna organizacija, da bi ta dom gradili na prostoru ob sedanjem nogometnem igrišču, v središču in ob neposredni bližini podjetij Verige, Almiré, Gorenjke in TIO, kakor tudi v bližini železniške in avtobusne postaje. S to lokacijo se strinjajo vse množična organizacije v Lescah.

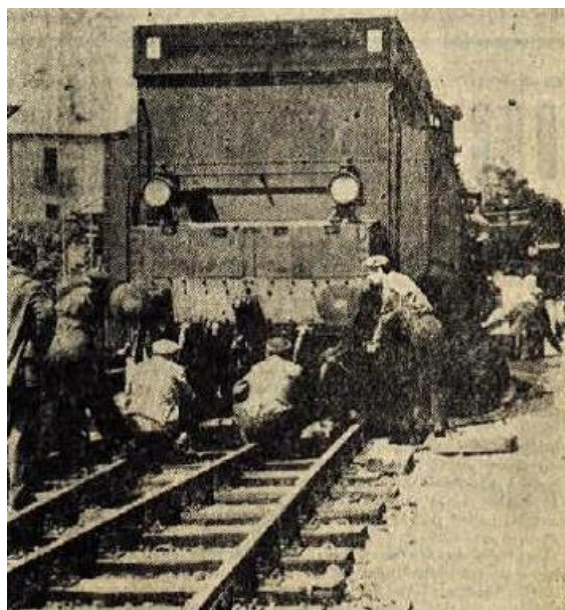
Pričetek gradnje kulturnega doma pa zavira to, ker še sedaj ni izdano lokacijsko dovoljenje. Pristojni občinski organi to lokacijo odklanjajo in menijo, da bi bilo bolj primerno mesto nekje med Lescami in Radovljico. Zaradi teh pomislekov lokacija še vedno ni potrjena, čeprav so sredstva za gradnjo že zagotovljena. Sindikalna organizacija v Verigi meni, da bi bila gradnja doma na drugem mestu neprimerna tako za tovarno Veriga, kakor tudi za ostale delovne kolektive. Tudi predvidena združitev Lesc z Radovljico, na katero se nekateri opirajo, ne opravičuje druge lokacije, je rečeno v odprtem pismu sindikalne organizacije. V kolikor bi se v daljši prihodnosti naselji Radovljica in Lesce le združili, ne bi zadostoval samo en kulturni dom, temveč bo treba zgraditi še več objektov, ki bi služili kulturnim namenom.

Ob koncu odprtega pisma ugotavlja sindikalna podružnica tovarne Veriga v Lescah, da v tem kraju sedaj ni nobenih prostorov za najnujnejšo kulturno, prosvetno in športni izživiljanje in da je prav zaradi tega, kakor tudi zaradi predvidenega razvoja industrije v Lescah nujno, da se kulturni dom čim prej zgradi, ne glede na kasnejše skupne potrebe Lesc in Radovljice.

Ker se lokacija kulturnega doma v Lescah zavlačuje, se nam vzbuja vtis, poudarja sindikalna organizacija v odprtem pismu, da pristojni organi še vedno niso na jasnem, ali naj se dom v Lescah gradi ali ne, zato priporočamo Občinskemu sindikalnemu svetu, naj o tem razpravlja in javno objavi svoja stališča glede gradnje in lokacije kulturnega doma v Lescah.

Kakor smo že uvodoma poročali, je o tem Občinski sindikalni svet v Radovljici že razpravljal na plenumu, ki je bil v sredo, 14. junija. Člani plenuma so se strinjali z vsebino odprtega pisma, kakor tudi z iniciativo Leščanov za gradnjo kulturnega doma.

Vir: Glas, 19. 6. 1961

Trk dveh vlakov. Lesce, 17. junija – Danes se je tu nedaleč od železniške postaje pripetila prometna nesreča. Ob izhodni kretnici, ob križišču železniške proge s cesto, sta namreč ob 10. uri 33 minut trčila delavski in potniški vlak. Do nesreče je prišlo zaradi nesporazuma o odhodu delavskega vlaka. Pri trčenju je bilo laže poškodovanih 12 potnikov oziroma spremnega osebja. Materialna škoda pa znaša po strokovni oceni približno milijon dinarjev. Zaradi nesreče je bil promet vzpostavljen šele ob 13. uri 25 minut.

Vir: Glas, 19. 6. 1961

**Oglas Tovarne verig Lesce
Glas, 28. 12. 1961**

1962

Trgovsko podjetje »Murka« ima sicer precej velika skladišča za pohištvo, primanjkuje pa jim razstavnega prostora, kjer bi pohištvo lahko lepo razstavili. »Murka« je sedaj soinvestor pri gradnji trgovske in poslovne zgradbe v Radovljici, kjer bo lahko uredila okoli 200 kvadratnih metrov razstavnega prostora.

Vir: Glas, 21. 3. 1962

Premiera »Včeraj popoldne« v Lescah. Kot ostale sekcije DPD Svoboda v Lescah je tudi dramska sekcija tega društva postala zadnje čase zelo razgibana. Medtem ko

ena skupina režiserja Justina pripravlja spevoigro D. Bučarja »Na Trški gori«, je druga skupina prijetno presenetila Leščane z delom sodobne tematike »Včeraj popoldne« v režiji Draga Repeta. Glede na težke pogoje, v katerih je delo naštudirano in uprizorjeno, s mi zdi potrebno o tem spregovoriti nekaj besed in dati tej požrtvovalni skupini vse priznanje in pohvalo.

Ker nisem kritik, se ne mislim zadrževati na posameznih likih, toda premiera je brez dvoma pokazala, da se v Lescah še vedno lahko najde dovolj dobrih igralcev, ki so sposobni pripraviti tudi težja dela, ki pa so zelo zaželenja in potrebna ter tudi vzgojna. Taka je tudi igra »Včeraj popoldne«, pri kateri so občinstvo razen starejših izkušenih igralcev prijetno presenetili tudi mlajši, od katerih so nekateri prvič stopili na oder. Občinstvo je do zadnjega kotička napolnilo dvorano. Ob tej priliki sem se spomnil razprave na večjem plenarnem sestanku v Radovljici, kjer so nekateri zastopali mnenje, da je dramska umetnost nepotrebna v današnjem času filma in televizije. Veliko zanimanje občinstva in dejstvo, da je zmanjkalo vstopnic, take trditve najzgovorneje zavračata. Brez dvoma sta pri tem odločilnega pomena izbira programa in kvalitetna izvedba. Tovariš Repe je imel pri tem srečno roko in je zato tudi uspel. Kot sem že omenil, je to delo s sodobno tematiko in obravnava probleme današnje prezaposlene družine in lov za denarjem, tako da je marsikdo na odru videl samega sebe ... Celotno dogajanje je bilo posebno prepričevalno, dinamično; scena in osvetlitev – nekaj posebnega, novega sta dali prireditvi intimen ton, kar je na gledalce napravilo prijeten in nepozaben vtis. Zato želimo dramski sekciji še veliko uspeha pri nadaljnjem delu in pri gostovanjih v sosednjih krajih. / - F. Z.

Vir: Glas, 9. 2. 1962

Občni zbor Turističnega društva Lesce / Poti nazaj ni več. – Podvojitvev števila nočnih gostov v Lescah – Na eno samo nedeljo kar 10.000 obiskovalcev – Dovozne ceste še vedno boleča točka. Ko so člani Turističnega društva Lesce pred leti sprejeli sklep, da iz Šobčevega bajerja naredijo umetno jezero in ob njem uredijo camping prostore, si prav verjetno še niso mogli zamišljati, da jim bo ta akcija tako zelo uspela in v tako velikem obsegu. Ob pomoči raznih občinskih in okrajnih forumov predvsem pa ob izredni delavnosti članov društva je na Šobcu zdaj eden izmed najbolj priljubljenih camping prostorov in kopališč na Gorenjskem.

V soboto je imelo Turistično društvo Lesce svoj občni zbor. Njegov predsednik Janko Zorko je v svojem poročilu zajel najvažnejše akcije društva v preteklem letu, obenem pa tudi nove naloge, s katerimi se bo društvo moralo čim prej spoprijeti, da bo šlo v korak s hitro naraščajočim dotokom domačih in tujih gostov in da jim bo lahko nudilo kar največ ugodnosti.

Predlansko turistično sezono je društvo precej poskrbelo za izboljšanje naprav na Šobčevem bajerju. Tako so utrdili večji del škarp, uredili stopnice za lažji dostop v jezero, rob okoli jezera zasadili z zelenim pasom, izboljšali čiščenje jezera in okolice ter zgradili ličen mostiček na otok in novo hišico za informacijsko službo. Tudi vikend hišice so bile preurejene. Razen tega je bila tu postavljena dodatna naprava za umivanje, montirane nove mize in klopi, urejen mali bajer itd.

Med lansko turistično sezono so v Lescah in na campingu zabeležili 10 tisoč nočitev inozemskih gostov in 11 tisoč nočitev domačih gostov. V zadnjih nekaj letih se nočnine vsako leto povečajo kar za 100 odstotkov. Zaradi vedno močnejše motorizacije je še pričakovati povišanje števila gostov, in to predvsem tistih, ki prihajajo k Šobčevem bajerju samo na kopanje. Neko lepo nedeljo lansko poletje so

ob jezeru zabeležili kar 10 tisoč kopalcev. Društvo se je preteklo leto ukvarjalo tudi z gostinsko dejavnostjo, prijavno-odjavno službo na campingu in v samih Lescah, urejevalo je promet z motornimi vozili, skrbelo za propagandno dejavnost, posredovalo zasebne sobe itd.

V programu dela za letošnje leto in za v prihodnje zasledimo zgraditev dodatnih prostorov pri bifeju za potrebe kuhinje, nadalje čiščenje in urejevanje kopališča, zgraditev novih vikend hišic, nove sanitarne naprave, otroška igrišča, športno igrišče, ureditev parkirnega prostora itd. Posebno boleča točka pa so še vedno dovodne ceste na camping z ene in druge strani. Te ceste so zelo izpostavljene kvarjenju in jih zato društvo kljub naporom ni uspelo vzdrževati v dobrem stanju. Zato je društvo že predlagalo, da bi te ceste upravljala Komunalna uprava Radovljica. Okolico Šobčevega bajerja močno kvarijo tudi gramozne jame. TD je mnenja, da bi morale gospodarske organizacije, ki izkoriščajo te gramoznice, oddvojiti del sredstev za ureditev gramoznih terenov, ki sedaj ostajajo popolnoma razkopani, in za vzdrževanje cest. Med nalogami društva je tudi ureditev primernih prostorov za taborjenja taborniških organizacij in pa povečanje števila in izboljšanje kvalitete zasebnih turističnih sob. V lanskem sezoni je bilo v Lescah 53 takih sob v več kot 90 posteljami.

Predsednik TD se je na občnem zboru posebej zahvalil tovarišu Plešnarju, ki je požrtvovalno vodil obsežne knjigovodske in finančne posle društva in tudi sicer veliko pripomogel pri napredku turizma v Lescah.

Po občnem zboru so si udeleženci ogledali okoli 400 barvnih diapozitivov o lepotah radovljiškega območja, ki so jih zbrala tamkajšnja Turistična društva.

Vir: Glas, 12. 2. 1962

1963

Prvi leti v letošnji sezoni. Lesce – Pred dnevi so bili prebivalci Radovljice, Lesc in Begunj nemalo presenečeni, kajti vsakdanji mir, ki ga imajo prebivalci tega kosa Gorenjske v zimskem času je zopet prekinil ropot letalskega motorja. Upravnik letalske šole Silvo Orožim je namreč z letalom Aero-2 naredil prve lete v predsezoni letenja v Lescah. Ker letališče še pokriva sorazmerno debela in precej trda snežna odeja, so prizadevni mehaniki namesto koles pritrdili smuči in s tem letalo usposobili za let. / T. P.

Vir: Glas, 13. 3. 1963

Vinko Triplat in Janez Strgovšek. V Lescah sta znana svobodaša, naprednjaka in aktivna udeleženca in organizatorja številnih manifestacij, zborov in pohodov proti nekdanjemu vladnemu režimu in nazadnjaštvu.

Vinko Triplat je bil rojen v Lescah 1907. leta. Izučil se je za mizarja in delal v Vižmarjih kot pomočnik ter v pivovarni Union in nato ostal eno leto brezposeln. Leta 1934 je prišel nazaj v Lesce in se zaposlil v Verigi. Tam se je takoj včlanil v Svobodo, po njeni razpustitvi 1935. leta pa jo postal član novo ustanovljeno Vzajemnosti.

Drugi - Janez Strgovšek pa je začel politično delovati v Kropi, rojen pa je v Bohinjski Bistrici leta 1903, od koder se je v Kropo preselila vsa družina. Oče je bil čevljar, Janez pa so je izučil za kjučaviničarja. V Kropi je bil od 1927 do 1929 predsednik Svobode, ki je bila po zaslugi vodilnih ljudi izrazito lrbó usmerjena, zato so jo po večkratnih preiskavah in grožnjah razpustili. To je bil prvi takšen primer v Sloveniji. Tovariš Strgovšek je imel že takrat dobre stike s Stanetom Žagarjem na Dobravi. Po

njegovih nasvetih se je umaknil iz Kroke in se naselil v Lescah. V tistih časih je bilo zaradi klerikalnega nasilja in diktature stanje v Kropi takšno, da se je izselilo več delav. aktivistov in revolucionarjev, med njimi Florijan Resman, Janez Gašperšič, Andrej Praprolnik, Franc Mohorič, Lenart Petrač, Miha Rajgelj in Jože Zupan.

Posebno dobro se še oba spominjata sedaj že pokojnega Florijana Resmana, ki je bil eden najsposobnejših revolucionarjev, zelo razgledan mož in odličen govornik, da ga je bilo prijetno poslušati. Ohranila sta tudi mnogo spominov ra nekdanje predvolilne shode po Gorenjskem, ki sta se jih redno udeleževala. Najbolj zagrizen agitator tedanjega režima in pristaš ljotičevcev je bil inženir Čop, ki je vodil te zборе in nastopal kot govornik. Po zaslugi dobre organizacije delavcev — včlanjenih v Vzajemnosti, pa so se ti zbori, ki jih je redno obiskoval tudi komisar, predstavnik sreškega načelstva, navadno zelo klavrno končali.

Vinko Triplat

Tovariš Triplat se posebno dobro spominja zborov v Lešah, na Brezjah, v Zabreznici, v Lescah, v Radovljici, v Ribnem, v Mojstrani in na Jesenicah. Govorniku — zastopniku vladne politične stranke — so postavljali vnaprej pripravljena vprašanja in ga tako pogostokrat zmedli in spravili v zadrego. Tako so ovirali potek zбора, pogostokrat pa so ga tudi uspeli razbiti. Tako je bilo na Brezjah, ko je ljudstvo ljotičevca Čopa nagnalo s fašistom. V Radovljici pri Kunsteljnu so ga pustili govoriti do konca. Potem pa ga jo vprašal Janko Torkar: »No, gospod inženir, koliko pa mislite, da ste pridobili ljudi?« Odgovoril je, da bodo to pokazale volitve. Nato pa mu je nekdo zabrusil: »Vaši so le tisti, ki ste jih pripeljali s seboj!« (To je bil pa navadno le komisar in nekaj žandarjev).

V Radovljici so na volilnem zboru 1938. leta sodelovali dr. Joža Vilfan, Aleš Stanovnik in Nace Kralj. Govoril je Miha Potočnik. Prvim trem pa niso dovolili govoriti, zato so si iz protesta nataknili »nagobčnike« (usta so zavezali z rutami).

V Lescah je bilo v tovarni Veriga pravo žarišče naprednoga gibanja. Složno so sodelovali sindikat kovinskih delavcev skutpaj s člani Vzajemnosti. Kogar je volila Veriga, ta je bil gotovo izvoljen. Zato ni naključje, da v Lescah nikoli ni prišel na oblast noben klerikalni župan. Na delavski listi je bil dvakrat izvoljen tudi Vinko Triplat. Zbirališče članov Vzajemnosti in prej svobodašev pa je bilo pri Katnneku v Lescah. Tam so vadili pevski zbor, tamburaši, dramska skupina, shajali pa so se tudi na politične posvete.

Ob koncu sla oba tovariša ugotavljala, da je zgodovina delavskega gibanja v Lescah tako bogata in obsežna, da bi s pripovedjo lahko napolnili cele strani. Janez Strgovšek je že sam sestavil kroniko najvažnejših dogodkov.

Tudi o praznovanju 1. maja pred vojno sta vedela veliko povedati. »Ta dan je bil za nas delavce največji praznik v letu. Prvi leta do Obznane in sprejema zakona o zaščiti države smo ga praznovali posebno slovesno z budnicanii, godbo, peljem in sploh z dobro pripravljenimi proslavami. Z naraščajočim pritiskom oblasti pa smo bili prisiljeni omejevsti prvomajske manifestacije. Delavski tradiciji in revolucionarnemu zanosu smo dajali duška z organiziranjem izletov in pohodov v naravp. Zadnje leto pred vojno - 1941 - smo organizirali veliko delavske manifestacijo na Poljanah. To je bil zadnji in najbolj množičen shod vseh naprednih sil pred izbruhom fašistične vojne. Številni tovariši se ga gotovo se dobro spominjajo.« / Jože Bohinc

Vir: Glas, 29. 4. 1963

Za republiški zlet »medvedkov« in »čebelic« so nad Šobčevim bajerjem postavili lepo urejeno platneno vas, ki jo sestavlja več kot 100 šotorov.

Vir: Glas, 29. 6. 1963

1964

Igralska sekcija »Svobode« Lesce ob uprizoritvi komedije Vlada Novaka »Dobrodošla miss Agata«.

Glas, 11. 3. 1964

Ob pojavu paratifusa v Lescah. V teh dneh so se razširile govorice, da se je v Lescah pojavila epidemija hudega črevesnega obolenja. Nekje so govorili že kar o tifusu. S tem v zvezi smo zaprosili za pojasnilo dr. Ano Kraker, upravnik zavoda za zdravstveno varstvo Kranj.

V Lescah je pred dnevi obolelo 42 ljudi (po večini so zaposleni v tovarni Veriga) za paratifusom, ki je sicer neprijetna, vendar dokaj lahko oblika črevesnega obolenja. Oboleli se lahko pozdravi že v nekaj dneh, kar je bistvena razlika od tifusnega obolenja, ki traja tudi po več mesecev. Vse kaže, da je do obolenja prišlo zaradi vdora slabe vode v vodovodno omrežje, kar ni redek pojav.

Tamkajšnja zdravstvena služba, sanitarna inšpekcija in zavod za zdravstveno varstvo Kranj so takoj ukrenili vse potrebno in tudi uspeli zaježili širjenje obolenja. Vodo v vodovodnem omrežju klorirajo in je sedaj vsaka bolezen pred novo okužbo odveč. Družine obolelih so dobile posebna navodila za poostreno higieno v svojih domovih, uporabljajo pa tudi potrebna razkužila.

S tem v zvezi ne bi bilo odveč priporočiti dosledno upoštevanje dobrih higienskih navad tudi tam, kjer ni neposrednih nevarnosti za okužbo, tako v gospodinjskih kot tudi v širših skupnostih.

Vir: Glas, 20. 6. 1964

Oglas vrtnarije Lap – Lesce

Vir: Glas, 21. 10. 1964

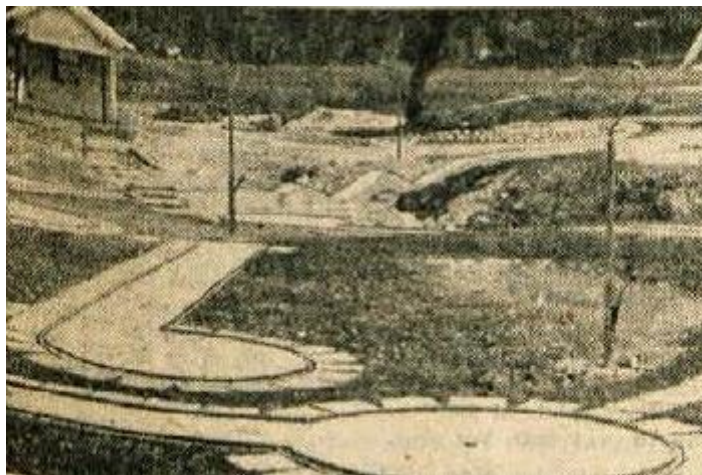
Oglas Murke Lesce

Vir: Glas, 30. 12. 1964

1965

Lepo priznanje TD Lesce. Lesce, 2. Februarja. – Tu je bil v soboto občni zbor TD Lesce. Ugotovili so, da je to društvo eno najbolj delavnih TD v Sloveniji. Zaradi tega je v imenu upravnega odbora Turistične zveze Slovenije Božo Černe podelil nekatera priznanja za delo posameznim članom društva. Za dosedanje delo je prejel predsednik društva zlato plaketo, dva člana pa sta prejela za svojo požrtvovalnost bronaste znake. V času svojega obstoja od leta 1959 je zlasti znana aktivnost društva v zvezi z ustanovitvijo in organizacijo enega najlepših alpskih kampov pri nas, to je Šobčevega bajerja. / J. J:

Vir: Glas, 3. 2. 1965

Vsekakor je velika pridobitev za Šobčev bajer dograditev minigolfa z 18. tekmovalnimi polji, ki ga bodo odprli jutri.

Vir: Glas, 12. 6. 1965

Minigolf na Šobčevem bajerju

Vir: Glas, 24. 7. 1965

1966

Šobec znan po vsem svetu / Občni zbor TD Lesce. Turistično društvo Lesce je imelo minulo soboto redni letni občni zbor. Osnovna ugotovitev je bila ta, da se z naglim razvojem turizma nepredvideno hitro večja obseg poslovanja in v zvezi s tem krog novih in večjih problemov. Turistično društvo Lesce je namreč kar čez noč zašlo od začetniškega, idealno mirnega turizma v komercialni turizem. Celotni lanski dohodek je znašal 23,305.000 starih dinarjev. Od tega ima društvo dobrih 8 milijonov din na žiro računu in jih bo letos uporabila za izpopolnitev nekaterih naprav ter za reševanje drugih problemov.

Letos bo minilo deset let, odkar se je porodila misel, da pri Šobcu uredijo rekreacijski center, ki je postal svetovno znan kamp. Lani je bilo v njem 8.037 gostov iz 30 dežel Evrope in Amerike. V celoti je v preteklem letu letovalo v Lescah pri Šobcu, v zasebnih turističnih sobah in gostinskih organizacijah 9.430 gostov s skupaj 40.637 nočitvami, ali za 17% več kot leto prej.

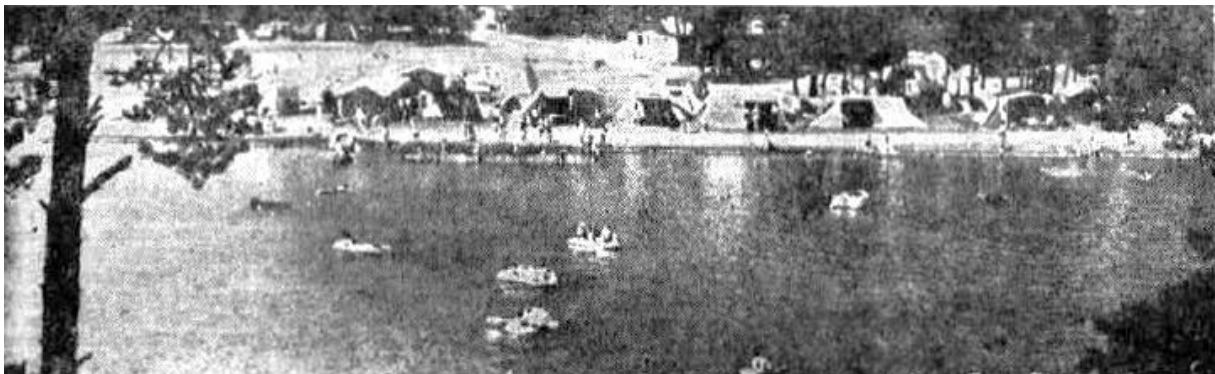
Seveda so s tako obsežno dejavnostjo in vzdrževanjem naprav občutno porasli tudi stroški, kar jim je zlasti povzročalo dosti težav. Nadaljnja gradnja, vzdrževanje naprav in vsakoletno čiščenje, terjajo veliko denarja. Zato je upravni odbor že lani uvedel vstopnino, parkirnino in nekatere druge manjše dajatve, ki so pri domačinih vzbudile nekoliko negotovanja. Vendar 50 starih dinarjev za kopanje in 100 dinarjev za parkiranje ne bi smel biti problem. Tak prispevek bo ostal tudi letos. Gre namreč za to, da je bil kamp delno zgrajen s prostovoljnim delom, ne gre pa več za prostovoljno vzdrževanje. Mali golf in druge športne ter zabavne naprave za odrasle in otroke, ki so jih uredili lani, so izpopolnile kamp v pravi rekreacijski center. Lani so uredili tudi zemljišče in del obale jezera, preuredili restavracijsko kuhinjo in izpopolnili sanitarije, za kar so porabili skoraj 20 milijonov dinarjev.

Letos nameravajo predvsem zavarovati obrežje Save in povečati sanitarije. S sosednjimi turističnimi društvi pa so stopili v stik za nakup propagandnih edicij in ureditev nekaterih drugih vprašanj. Letos računajo na okrog 15% večji promet.

Vir: Glas, 9. 2. 1966

Novi prostori za knjižnico. Te dni se je ljudska knjižnica v Lescah preselila v novozgrajeni Družbeni dom. Po sodobni opremi in prostoru sodi med najlepše v radovljiški občini. Opremo zanjo je izdelala Tovarna verig, ki je tudi investitor družbenega doma. Knjižnica bo pričela poslovati v novih prostorih v soboto, 8. julija, ob 18. uri.

Vir: Glas, 9. 7. 1966

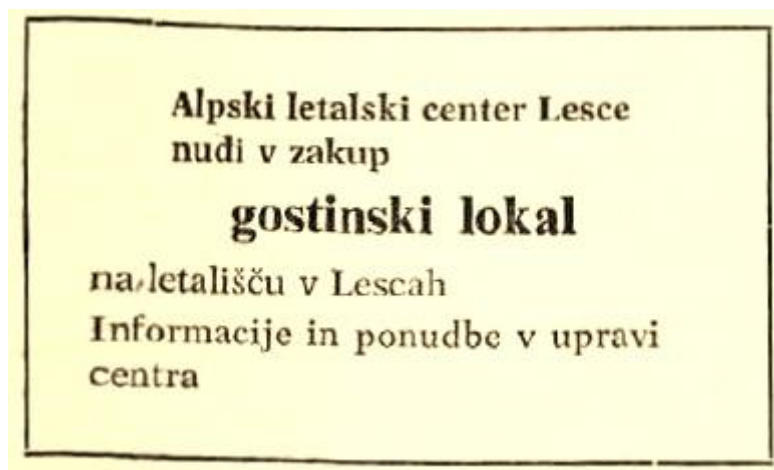
Prejšnji teden je bil Šobec pravo mravljišče kopalcev, avtomobilov in šotorov. Največ gostov je tujcev, največ Nizozemcev. Ta teden pa je na Šobcu mirneje, dež je pokvaril razgibano počitniško življenje. / Foto: F. Perdan

Vir: Glas, 20. 7. 1966

Vir: Glas, 27. 7. 1966

1967

Vir: Glas, 22. 3. 1967

30-letnica gasilskega društva Veriga Lesce. Jubilej Prostovoljnega industrijskega gasilskega društva Veriga-Lesce je bil obenem tudi lep jubilej za njenega poveljnika. Jože Tonejc je namreč delal v Verigi 45 let kot elektrovarilec in čeprav je že v pokoju, je še vedno poveljnik gasilskega društva Veriga. Društvo vodi že od ustanovitve 1937. leta.

Ob tej slovesnosti so izvedli gasilci tehnične vaje na osnovni šoli Lesce, kjer je v gašenju požara in reševanju učencev iz goreče šole sodelovalo šest gasilskih društev občine Radovljica.

Pred 256 gasilci radovljiške občine, ki so bili postrojeni na dvorišču tovarne Veriga, so slavlencem čestitali Matija Klinar, predsednik občinske gasilske zveze Radovljica, Viktor Pogačar, poveljnik občinske gasilske zveze, Valentin Marinko, direktor Verige, medtem ko je Jože Tonejc orisal 30-letno delovanje društva.

Ob tej priložnosti so bile jubilarantom podeljene gasilske značke za desetletno, dvajsetletno in tridesetletno delovanje v društvu. Jože Tonejc pa je prejel še posebno priznanje tovarne Veriga. V paradi skozi Lesce je sodelovalo 256 gasilcev s 24 prapori in godbo društva Svoboda Lesce. / Jože Vidic

ODLOK

o določitvi imen ulic v naselju Lesce

1. člen

V naselju Lesce se določijo imena ulic in sicer:

1. Poljska pot, ki poteka od Gorenjske ceste jugozahodno v smeri železniške proge.
2. Gorenjska cesta, ki poteka od meje Radovljica—Lesce do ceste II. reda v smeri Bled.
3. Dobrška ulica, ki poteka od Gorenjske ceste do Valvazorjeve ulice.
4. Tržaška ulica, ki poteka vzporedno z Dobrško ulico pravokotno na Copovo ulico.
5. Valvazorjeva ulica, ki poteka od Letališke ceste do Dobrške ulice.
6. Copova ulica, ki poteka v izhodišču Letališke ceste do Tržaške ulice.
7. Planinska ulica, ki poteka z izhodiščem kot Copova do Dobrške ulice.
8. Ulica Kokrškega odreda, ki poteka z istim izhodiščem kot Planinska do Dobrške ulice.
9. Letališka ulica, ki poteka z izhodiščem Gorenjske ceste v smeri severovzhod.
10. Hraška cesta, ki poteka od Gorenjske ceste mimo cerkve, Begunjske ceste — smer Hraše.
11. Begunjska cesta, ki poteka od Gorenjske ceste mimo osnovne šole v smeri Begunje.
12. Boštjanova ulica, ki poteka od Sobčeve ceste v smeri Lancovo.
13. Železniška ulica, ki poteka od Gorenjske ceste mimo železniške postaje do Sobčeve ceste in od Gorenjske ceste — Stara Pošta do železniške postaje.
14. Sobčeva cesta, ki poteka z izhodiščem Gorenjske ceste v smeri jugozahodno preko železniške proge — smer Šobec.
15. Rožna ulica, ki poteka od Sobčeve ceste v smeri jugovzhod.

16. Cesta na Lipce, ki poteka od Gorenjske ceste vzporedno z železniško progo do nadvoza ceste II. reda.

17. Blejska cesta, ki poteka od izhodišča Ceste na Lipce v smeri Gorenjske ceste.

18. Taleška ulica, ki poteka z istim izhodiščem in v isti smeri kot Blejska cesta.

19. Aljaževa ulica, ki poteka od Gorenjske ceste do Ceste na Lipce.

20. Vojkova ulica, ki poteka od Blejske ceste mimo Taleške in Aljaževe v smeri križišča Ceste na Lipce in Gorenjske ceste ter odcep slepa ulica.

21. Dacarjeva ulica, ki poteka od Gorenjske ceste jugozahodno.

22. Finžgarjeva ulica, ki poteka od Gorenjske ceste v smeri jugozahod do križišča Koroške ulice, nato zavije na zahod v smeri Dacarjeve ulice.

23. Koroška ulica, ki poteka od Finžgarjeve ulice v smeri vzhod.

24. Tovarniška ulica, ki poteka od Finžgarjeve ulice v smeri jugozahod.

25. Savska cesta, ki poteka od Finžgarjeve ulice zahodno proti Dacarjevi.

26. Triglavska ulica, ki poteka z izhodiščem in v isti smeri kot Savska cesta.

27. Vodnikova ulica, ki poteka od Finžgarjeve ulice in v isti smeri kot Koroška ulica.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku Gorenjske.

Št. 015-1/67-2

Radovljica, dne 25/10-1967

Predsednik
Stanko Kajdlž l. r.
dipl. prav.

Odlok o poimenovanju ulic v Lescah
Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 20. 12. 1967

Veliko načrtov za delo / Občni zbor Svobode v Lescah. Svoboda v Lescah je ena najmočnejših kulturnih organizacij v radovljiški občini, saj združuje v svojih vrstah nad 250 članov, obenem pa ima tudi bogate tradicije in izkušnje pri delu iz preteklosti. Sobotni zbor v Lescah je pokazal, da v tej kulturni organizaciji dela vrsta izkušenih kulturnih delavcev, ki so izrazili dobre zamisli za nadaljnje delo v tem kraju. Sedanji kulturni in družbeni center je dokaz vztrajnih prizadevanj po obogatitvi kulturnega dogajanja, obenem pa je primer uspešnega sodelovanja z delovnimi organizacijami. Veriga, Murka in drugi kolektivi z razumevanjem podpirajo vsako dejavnost v kraju. Uspeli pa so ustvariti tudi sodelovanje z vsemi družbenimi organizacijami. Na zboru so leški kulturniki odkrito spregovorili o svojih problemih in težavah okrog glasbene dejavnosti, godbe na pihala, dramske dejavnosti in o drugih stvareh. Že dalj časa se skupaj s turističnim društvom prizadevajo ustanoviti folklorno skupino. To nalogo so letos spet uvrstili v program. Iz velikega sestava godbe dobo ustanovili manjšega, ustanovili pa bodo še mali salonski orkester. V kulturno izobraževalnem delu programa bodo imeli nekaj predavanj in literarnih večerov. Pionirski šolski pevski zbor v Lescah opravlja pomembno kulturno poslanstvo, saj je vzgojil že nekaj dobrih pevcev. Iz vrst nekdanjih pevcev pionirskega zbora bodo ustanovili še mladinski pevski zbor in tako zajeli vanj pošolsko mladino. Sedanji šolski zbor je opravil že vrsto uspešnih nastopov doma in na gostovanjih, v tem času pa se že pripravlja na tridnevno turnejo v drugi polovici januarja, ko bodo odšli v Trst in na povabilo tamkajšnje prosvetne zveze nastopili v

tržaški koncertni dvorani. Kasneje, pa bo v Lescah nastopil tudi tržaški komorni zbor Galus. / B. B.

Vir: Glas, 23. 12. 1967

1968

Pri Šobcu potrebujejo telefon. Kamp ob Šobčevem bajerju bo odprt še do konca tega meseca. Čeprav je bilo letos malo sončnih dni primernih za kopanje, je bilo ob Šobčevem bajerju vedno dovolj gostov. Največje število so zabeležili julija, ko jih je bilo 6135. Povprečno so se zadrževali ob bajerju po šest dni. Med gosti pa je bilo največ Holandcev. Voda je bila še kar topla, največja temperatura, ki so jo namerili, je bila 23 stopinj. Toplejša skoraj ne more biti zaradi naprav, ki urejajo pritok in odtok vode.

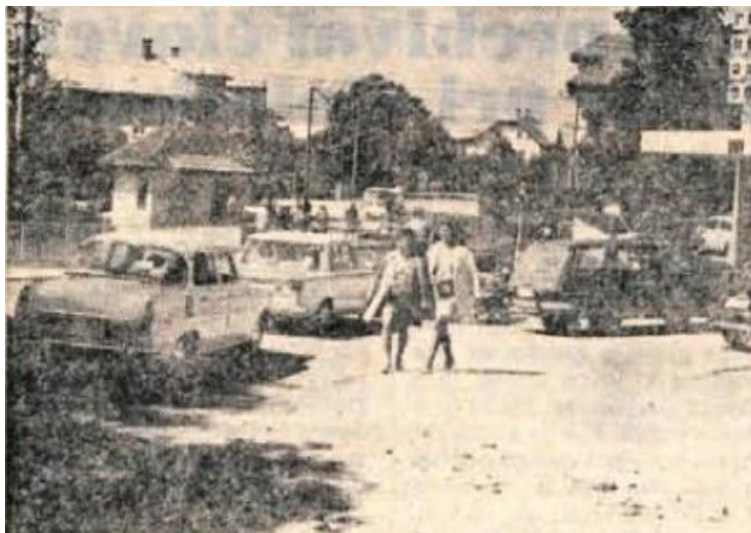
V recepciji Kampa so povedali, da zanimanja za Šobčev bajer raste iz leta v leto. Letos so bili dnevi, ko je bil prostor skoraj premajhen. Če bi bilo vreme bolj ugodno, bi bil obisk prav gotovo nad vsemi pričakovanji.

Turistično društvo v Lescah je že lani poskrbelo, da so asfaltirali in razširili dostopno cesto, povečali sanitarije, popravili obalo, izboljšali razsvetljavo, naredili novo ograjo in še marsikaj drugega.

Zelo pa jim je manjkal telefon, saj so po njem zelo povpraševali posebno tujci. Vendar bi bili stroški za napeljavo telefona precejšnji. Za sedaj pri Turističnem društvu za telefon še nimajo denarja, posebno še, ker je razdalja do Lesc precejšnja. Predlagali so PTT podjetju Kranj, naj bi naredili priključek od napeljave za Bled, ker je le ta bližja. No, končna odločitev še ni padla, vsekakor pa bodo izbrali tako, da bo po volji vsem. / B. Blenkuš

Vir: Glas, 14. 9. 1968

1969

Po elektrifikaciji gorenjske železniške proge so nekatere cestne prehode ukinili, na prometnejših cestah pa so ostale zapornice. Razen na cestnem prehodu pri Godešiču, je največji zastoj pri zapornicah na zahodni strani železniške postaje v Lescah. Pripravljajo načrt, da bi tod zgradili čez železniško progo cestni nadvoz. Druga možnost, da bi cesto speljali do glavne ceste, verjetno ne pride v poštev, ker bi

tako podaljšali pot do Tovarne verig in Tovarne čokolade ter naselja jugozahodno od železniške proge. Slika: Železniške zapornice v Lescah ovirajo vedno močnejši cestni promet. / Blenkuš.

Vir: Glas, 6. 9. 1969

1970

Ondan me je predstavnik krajevne skupnosti Lesce peljal pred trgovino Murko v Lescah. »Poglejte,« je dejal, »tu je tako lepa trgovina, nasproti je gostilna Majdnek, vmes pa glavna cesta za Radovljico ali Bled, sedaj pa recite, kam spada to gnojišče ob cesti. Je to v okras naši vasi, ki vlaga toliko naporov za lepši videz mesta.« - V gnojišče sem uperil fotografski aparat, če pa so »streli« zadeli lastnika gnojišča, ne vem. / J. V.

Vir: Glas, 16. 5. 1970

1971

Odredba o določitvi imen novih ulic v Radovljici, na Bledu in v Lescah.

Prvi člen - Zaradi novo zgrajenih stanovanjskih hiš in hiš, ki so v gradnji ali se bodo še gradile v Radovljici, na Bledu in v Lescah, se obstoječe ulice in ceste spremenijo in določijo imena novih ulic tako, da potekajo

V Lescah:

Alpska cesta je dosedanja Gorenjska cesta.

Na Trati se imenuje novo naselje desno med Alpsko cesto in cesto Ljubljana-Jesenice, od katastrske meje Hraše do Tržaške ceste.

Na Vrtači se imenuje novo naselje južno od železniške proge med Koroško ulico in Šobčevo ulico.

Triglavska ulica imenovana v 26. točki 1. člena Odloka o določitvi imen ulic v naselju Lesce (Uradni vestnik k Gorenjske, števil. 27-254/67) se ukine.

Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 17. 4. 1971

Kam za prvomajske praznike?

Franc Polajnar (rojen 1929) iz Lesc, vozovni preglednik na železniški postaji na Jesenicah: »Prvomajske praznike bom najbrž preživel tako kot po navadi. Če bo vreme lepo, se bom odpravil na krajše izlete v okolico Lesc, Bleda in Begunj. Najlepše se počutim prav na takih izletih, ki človeka ne utrujajo, ampak pomirjajo in spočijejo. Tudi če bi imel dovolj denarja, bi se verjetno odločil za izlete v naravo.«

Anica Carotta (rojena 1951), študentka iz Lesc: »Kam bom šla za 1. maja? Pravzprav še ne vem. Najbrž bom kar v hotelu Grajski dvor v Radovljici delala. Lani sem bila med prvomajskimi prazniki doma. Ker sem hodila v zadnji letnik gimnazije, je bilo ravno takrat učenja čez glavo. Po končani šoli sem potem odšla v Anglijo in če bi letos imela možnosti (denar in čas), bi med prazniki prav gotovo šla na kratek izlet v Anglijo.«

Vir: Glas, 29. 4. 1971

Na območju Lesc in okolice je bil 1. junija 1971 izgubljen radijsko vodeni leteči model. Lastnik modela prosi poštenega najditelja, da ga proti nagradi odda v upravi letališča v Lescah

Vir: Glas, 5. 6. 1971

1972

50-letnica Verige Lesce. 1200-članski kolektiv Verige Lesce letos praznuje 50-letnico obstoja in delovanja. 11. maja pred 50 leti so bila namreč odobrena pravila takratne družbe, mesec dni kasneje pa je bil ustanovni občni zbor.

Celoten kolektiv se že pripravlja na osrednjo proslavo, ki bo 19. maja, ko bo slavnostna seja delavskega sveta tovarne. Prireditve v počastitev jubileja pa so se začele že v začetku prejšnjega meseca, ko je bilo za člane kolektiva sindikalno

prvenstvo na Viševniku, za vse borce, ki imajo priznana dvojna doba, pa so takrat pripravili sprejem v družbenem centru v Lescah, kjer so jim izročili knjižne nagrade. Mladi člani kolektiva so sredi prejšnjega meseca v festivalni dvorani na Bledu pripravili zanimivo tekmovanje, na katerem so se srečali z mladimi iz drugih sorodnih kolektivov.

16. maja bodo v Verigi pripravili sprejem za upokojene člane kolektiva. 205 upokojencev bodo pogostili in nagradili ter jim razkazali tovarno. Od 15. do 17. maja pa bodo nagradili vse nad 15 let zaposlene člane kolektiva. Trenutno je namreč v Verigi 479 delavcev, ki so v podjetju od 10 do 15 let, nad 20 let jih je 111, nad 30 let pa 4.

Zaključek slovesnosti ob praznovanju 50-letnice bo 20. Maja, o bodo razvili prapor in počastili nad 25 let zaposlene člane kolektiva, za vse zaposlene pa bo takrat srečanje na Šobcu. / A. Ž.

Vir: Glas, 19. 4. 1972

Kolektiv Verige Lesce je imel v zadnjih dneh vrsto različnih prireditev, s katerimi je proslavil 50-letnico obstoja in poslovnih uspehov. Tako je bila v petek dopoldne slavnostna seja delavskega sveta, v soboto dopoldne pa so razvili nov sindikalni in mladinski prapor. Razen tega pa so v soboto članom kolektiva, ki so v podjetju nad 25 let, podelili tudi priznanja in nagrade. Ob tej priliki smo za kratek pogovor zaprosili tri člane kolektiva, ki so v podjetju nad 30 let.

Vir: Glas, 27. 5. 1972

Franc Prešeren iz Lesc, rojen 1918, 32 let v podjetju: »Že moj oče je delal v Verigi in tako sem se tudi jaz odločil za to podjetje. Sem mizar in ves čas opravljam svoj poklic. Dela imam vedno dovolj in doslej mi še ni bilo nikdar žal, da sem se v mladih letih odločil za delo v Verigi. Zaslužim dobro in tudi zdrav sem. Razen tega sem v Lescah zgradil hišo in čez dve leti bom v podjetju dočakal pokojnino. Sicer pa danes v podjetju ni prav nič težko.«

Lovro Žagar iz Lesc, rojen 1914, 35 let v podjetju: »Pravzaprav mineva 43 let, ko sem prišel v Verigo in se potem izučil za ključavničarja. Čeprav je delo v našem podjetju morda malo težje, kot v nekaterih drugih, kjer nimajo opravka z železom, mi

ni žal, da sem ostal. Res je bilo včasih težko. Mislim, da je bilo najtežje takoj po vojni, ko smo obnovljali tovarno. Zdaj se ne morem prav nič pritoževati. Sem glavni konstruktor in imam še dobri dve leti do pokojnine.«

Jože Tonejc iz Lesc, rojen 1905, 49 let v podjetju: »Po moje je bilo v Verigi najtežje od 1930. pa tja do 1934. leta, ko je bila povsod velika brezposelnost. Tako kot sedaj živim, pa še nikoli nisem. 40 let sem električno varil verige, zdaj pa delam le še honorarno. V 30 letih dela v podjetju nisem bil nikdar pri zdravnik, čeprav sem včasih 130 kilogramov težko žico nosil na rami in se je na dan tako nabralo čez 20 ton. Pa mi ni žal, da sem ostal. Veste, včasih je bilo življenje bolj trdo in se ni dalo misliti, da bi zamenjal službo.« / A. Žalar

Vir: Glas, 27. 5. 1972

Šobec – najbolje urejen kamp. Čeprav letošnje muhasto vreme doslej ni bilo najbolj naklonjeno kampistom, se v znanem kampu Šobec, pri Bledu že lahko pohvalijo s precejšnjim obiskom. Že aprila so zabeležili 14 prenočitev, maja jih je bilo okrog 650, pr prvih sedmih dneh junija pa kar 400. Med obiskovalci kampa je bilo največ Nizozemcev, Francozov, Angležev, Belgijcev in Dancev. In mnogi od njih so v prvih dneh tega meseca že zaplaval v jezeru.

V turističnem društvu Lesce upajo, da bo letošnja sezona dobra. Prišli bodo vsi napovedani gosti in teh ne bo ravno malo. Prav zaradi ugodne lanske sezone so letos uredili prostor za 100 novih šotorov. Lani jeseni in letos spomladi so zgradili tudi okrog kilometer in pol novega glavnega vodovoda, pravkar pa gradijo tudi nove umivalnice in sanitarije. Tako letos ne bo bojazni, da bi ob največjem obisku zmanjkalo vode ali prišlo do drugih težav. Prostora bo za 2000 in več obiskovalcev kampa.

Restavracijo v kampu je prevzel znani gostinski delavec Mirko Pristavec. Obljublja, da bo restavracija vedno dobro založena, sicer pa je to moč ugotoviti tudi iz bogatega jedilnega lista. Poleg standardnih jedi po naročilu postrežejo tudi z različnimi specialitetami.

Nazadnje omenimo še prehrambeni paviljon Murke. Trgovino pravkar povečujejo. Skratka, do glavne sezone bo v kampu vse pripravljeno in kot kaže, lahko že zdaj zapišemo, da bo tudi letos kamp Šobec med najbolje urejenimi pri nas. / A. Ž.

Vir: Glas, 17. 6. 1972

Prvi kopalci na Šobcu.
Vir: Glas, 17. 6. 1972 (Foto: A. Žalar)

1973

Marija Ažman, gostišče Tulipan – Ažman Lesce: »Skrajni čas bi bil, da bi tako nabavne kot prodajne cene pri nas vsaj določeno obdobje držale. Že lani je bilo podobno. Izdelki so se podražili, v gostinstvu pa so morale cene ostati nespremenjene. Zaradi sedanjih podražitev in hkrati zamrznitev cen v gostinstvu sem prepričana, da se bo tako promet kot ostanek dohodka zmanjšal. Zaradi manjšega ostanka dohodka pa končno ne bo prizadet le posameznik (zasebni gostinski delavec), temveč tudi občina pri obdavčevanju ostanka dohodka.« / A. Žalar
Vir: Glas, 21. 4. 1973

Priprava na turistično sezono. V kampu Šobec pri Lescah so temeljito očistili bajer.
Vir: Glas, 12. 5. 1973

Prek 4000 prenočitev. V kampu Šobec, ki so ga odprli konec aprila, so do srede prejšnjega tedna zabeležili že 4341 prenočitev tujih gostov, kar je za 98.5% več kot lani ta čas. Prevladujejo predvsem gostje iz Holandije. Pa tudi število prenočitev domačih gostov se je precej povečalo. Sicer pa je bila zasedena šele približno četrtina kampa, ki sprejme lahko blizu dva tisoč gostov. Zanimivo je tudi, da so doslej predvsem prevladovali gostje s turističnimi prikolicami, v primerjavi s prejšnjimi leti, ko je bilo ta čas več šotorov. V kampu pričakujejo, da bo letos turistična sezona rekordna. / A. Ž. – Foto: F. Perdan

Vir: Glas, 7. 7. 1973

DPD Svoboda Lesce slavi letos 50-letnico. V četrtek, 19. julija, bo v družbenem centru v Lescah širši posvet, ki ga sklicuje upravni odbor DPD Svoboda Lesce.

Vabljeni so vsi starejši leški svobodaši in aktivni člani ter predstavniki družbenopolitičnih in gospodarskih organizacij, da bi se pogovorili o pripravah za proslavo 50-letnice ustanovitve DPD Svobode, ki jo bodo organizirali letošnjo jesen. Pričakujejo, da bodo vsi vabljeni pripravljene sodelovati in finančno podpreti to veliko in pomembno proslavo enega od najstarejših delavskih kulturnih društev v občini. / JR

Vir: Glas, 18. 7. 1973

1974

Nov prospekt. Turistično društvo Lesce je pred dnevi izdalo nov barvni prospekt s posnetkom Šobca in Lesc, del prostora pa so namenili tudi Bledu in golf igrišču. Prospekt je v 50.000 izvodih natisnilo Časopisno podjetje Gorenjski tisk. Novi prospekt je precej bogatejši in tudi lepši od prejšnjega, ki so ga imeli na zalogi pet let.

Vir: Glas, 9. 2. 1974

Veliko dajemo, vendar malo dobimo. Krajevna skupnost Lesce z naselji Hlebce, Hraše in Studenčice sodi glede na število delovnih organizacij na tem področju med razvitejše krajevne skupnosti v radovljiški občini. Samo v tovarni Veriga je 1200 zaposlenih, potem so tu še podjetja Murka, Žito in Iskra TIO. Predsednik krajevne skupnosti Franc Meze, ki opravlja to funkcijo že peto leto, pravi, da so Lesce glede na to, koliko dajemo družbi, gospodarsko močno, vendar po drugi strani precej zanemarjene.

Franc Meze, predsednik KS Lesce

»V zadnjih 30 letih se je ta kraj močno razvil. 1945. leta je bilo v Lescah 650 prebivalcev, zdaj jih je 2800 in od tega kar 2200 volivcev. Danes so v krajevni skupnosti le še trije pravi kmetje, vsi drugi pa so zaposleni v delovnih organizacijah. Zgrajenih je bila vrsta novih stanovanj. To po eni strani kaže na napredek, po drugi strani pa je tako hitro naraščanje prebivalstva v nekaj letih nakopičilo vrsto problemov. Lesce so danes na primer brez kanalizacije, za večji del sploh še ni načrtov, ceste oziroma nekatere ulice so zelo slabe, tudi vodovod postaja premajhen.

Skratka, včasih se nam zazdi, da je bila naša krajevna skupnost v primerjavi z nekaterimi drugimi v občini le preveč zapostavljena,« pravi Franc Meze.

Vir: Glas, 20. 4. 1974

1975

Po starem običaju so v torek popoldne v Hlebcah v radovljiški občini »poh« vlekli. Fantje, ki so se lotili zanimive prireditve so bili: Jože Lužar, Cveto Kolman, Ivo, Boris, Franci in Tonček Kodras, Jože Zima, Franci Žilih, Franci Tomšič, Darko Dežman in Sandi Tolar. »Nevesta« pa je bila Anica Lužar. / Foto: F. Perdan

Vir: Glas, 14. 2. 1975

V Hlebcah so »poh« vlekli. Veseli pustni dnevi so za nami in čeprav se v sredo nismo posipali s pepelom, se jih bodo nekateri še lep čas spominjali. Marsikje na Gorenjskem so si privoščili zvrhano mero domiselnih norčij, od katerih so imeli nazadnje še največ koristi gostinci. Upajmo, da so si s šegavim pustom vsaj malo popravili slabo zimsko bilanco. Nekateri so menda kar precej navili cene, še najbolj pa jih je ZIS, ki je podražil nekaj tistih izdelkov, katerih potrošnja je bila v minulih dneh zares precejšnja.

V vasi Hlebce v radovljiški občini se menda od božiča lani do letošnjega pusta ni nihče poročil. Tako so se fantje lotili starega običaja; v torek popoldne so skozi vas »ploh« vlekli. 34 metrov dolgo smreko so podrli in jo privlekli v vas. Poročeni, ki so ugotovili, da zakonski jarem le ni tako sladek kot so mislili in so se ga že krepko naveličali (ter seveda prepozno spoznali to trpko resnico), so hoteli vsaj malo zadoščenja. Postavili so jim »šrango« in fantje so za »poh« morali odšteti 50 »šajbic«, kar je zneslo 15 kilogramov denarja oziroma 50 »jurjev«. Menda so ga težko zbrali. In ker so oropali osrednjo banko, so predlagali, naj bi bankirji zdaj raje odprli podružnico kar v Hlebcah (da bo bolj pri roki). Toda, kar so fantje morali plačati zakonskim možem pri »šranganju«, so potem hoteli dobiti nazaj in čim več iztržiti pri licitaciji »poha«. Trajalo je lep čas, da so ga prodali za 417 »jurjev« (V resnici pa ga je seveda dobilo Gozdno gospodarstvo). In potem? Potem so kot se času in običaju spodobi, vse skupaj pošteno zalili. Kako tudi ne, saj je njihov namišljeni ženin v

povorki Sandi Tolar moral v sredo k vojakom. In začuda, njegova »nevesta« Anica Lužar niti ni bila preveč žalostna.

Zvedeli smo, da so podobne pustne norčije imeli tudi v drugih krajih na Gorenjskem; tako menda na Bohinjski Beli, v Nemškem rovtu v Bohinju, v Ljubnem in drugje. Le v Lomu v tržiški občini, kjer so že večkrat »poh« vlekli, ga letos niso. Nekdo se je namreč poročil in tako radovedneže prikrajšal za to norčavost. / A. Žalar

Vir: Glas, 14. 2. 1975

Do 1980. leta 100.000 prenočitev. Lesce – Turistično društvo Lesce sodi že vrsto let med najprizadevnejša in tudi najuspešnejša turistična društva na Gorenjskem. Rezultati, ki so jih dosegli z zares aktivnim delom, niso majhni. To zgovorno pove podatke, da v Sloveniji ustvarja kamp Šobec kar 17.5 odstotka vseh prenočitev, v radovljiški občini pa skoraj polovico. Sicer pa je v zadnjih nekaj letih društvo posvečajo največ pozornosti propagandni dejavnosti, vzgoji, videzu kraja in izgradnji kampa.

Lani so v kampu zabeležili 83.512 prenočitev tujih in domačih gostov. V prihodnjem srednjeročnem programu pa so si zadali cilj, da morajo do 1980. leta doseči 100.000 prenočitev. Večino prihranjenih sredstev namerava društvo skupaj s krajevno skupnostjo nameniti za ureditev kraja. Tako krajani kot drugi se namreč strinjajo in vse bolj zavedajo, da Lesce niso le industrijski, ampak tudi turistični kraj. Zato nameravajo urediti še poseben dnevni kamp, zavzemajo pa se tudi za uresničitev zamisli, da bi skupaj z Bledom in Bohinjem uredili svoj informativno center na križišču v Lescah. / A. Ž.

Vir: Glas, 27. 12. 1975

1978

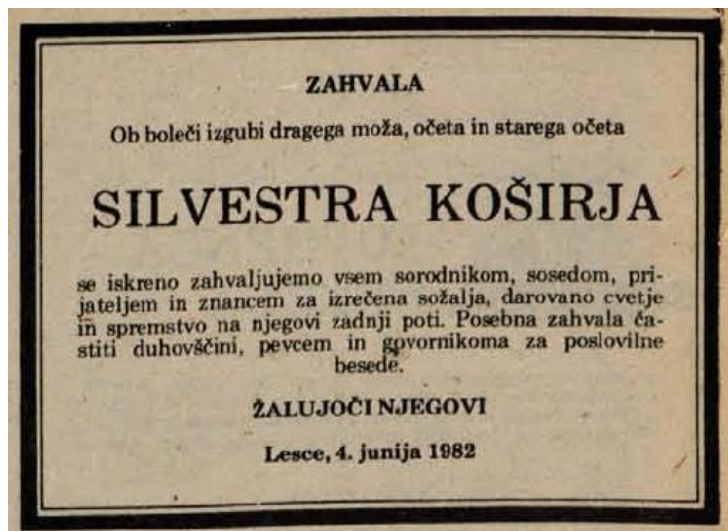
Šumijeve hiše ne bo več. - V Lescah predstavlja izredno ozko prometno grlo križišče in prehod ob Šumijevi hiši. Na hišo so namestili semafor, da ni prihajalo do prehudih zastojev, zdaj pa že podirajo staro Šumijevo hišo, da bodo tako lahko cestišče razširili. - Foto: D. Sedej.

Vir: Glas, 27. 12. 1978

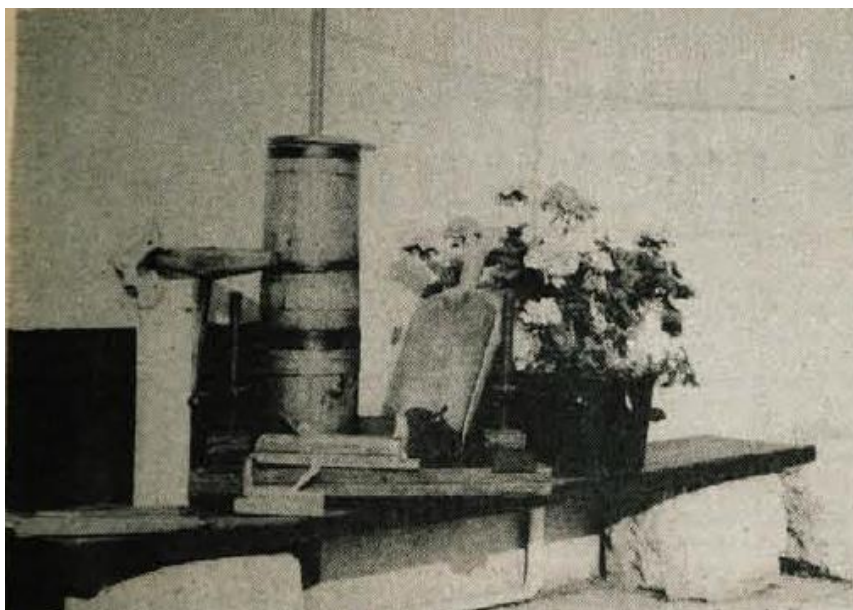
1982

Na viaduktu Ljubno se je dne 15. februarja ponoči ponesrečil Joža Prešeren, star 43 let iz Lesc. Na zasneženi cesti ga je zaneslo v drsno ograjo na viaduktu. Voznik je bil hudo ranjen, škode pa je za 50.000 dinarjev. / P. Ž.

Vir: Glas, 19. 2. 1982

Glas, 4. 6. 1982

Šumijev zapuščinski šopek — Jelena Šumi iz Lesc je otela pozabi številne dragocene stare predmete, ki so jih uporabljali predniki. Vsak od teh predmetov ima svojo zgodovino, vsak pripoveduje po svoje in vsak posebej je etnografsko zanimiv. — Foto: D. Sedej

Vir: Glas, 27. 7. 1982

1984

Glas, 12. 10. 1984

.....

Op.: DAR je iskal članke o Lescah v predvsem v lokalnih časopisih: Gorenjec (izhajal je kot tednik v letih 1900-1916 in 1934-1940). Zadnje obdobje ni imelo dopisnika in je to »slabše obdelano«. Po vojni je moč najti največ podatkov v Jeseniškem kovinarju (po ena številka v letih 1946 in 1947, v letu 1948 pa kot tednik), po letu 1952 pa zopet v Gorenjskem glasu (nato Glas Gorenjske, samo Glas).

Ostali časopisi niso lokalnega (gorenjskega) značaja, izhajali so vsak dan (to pomeni, da je za pregledati veliko več gradiva, možnost »najdbe Lesc« pa je manjša ...): v gotici Laibacher Zeitung (1784-1918), Kmetijske in rokodelske novice (1843-1902), Slovenija (1848), Slovenski narod (1873-1943), Slovenec (1874-1945), Domoljub (1888-1944) ...

Vsi časopisi so na voljo v digitalni obliki na dLib (digital library / digitalna knjižnica), pod časopisjem, Jeseniški kovinar (in kasneje Železar) sta na voljo v jeseniški digitalni knjižnici, digitaliziran je tudi Gorenjski glas (od leta 1948 naprej) ... Digitaliziranih časopisov je ogromno, tako da je še veliko gradiva »na poiskanju«.

V DAR predlagamo, da bi učenci osnovne šole temu posvetili eno šolsko uro in preiskali domoznanske teme v posameznih časopisih ...

Op.2: Nekaj pomembnih letnic za kraj Lesce smo dodali v turkizni barvi, nekaj podatkov iz Arhiva Slovenije pa v oranžni barvi. Slednje nam povedo o posegih v prostor.

Op.3.: Nekaterih podatkov v časopisih (še) nismo našli. Zato smo tu dodali zapise iz knjig o Lescah – zopet v oranžni barvi.

Op 4: Po letu 1950 je veliko člankov o gradnjah hiš v Lescah. Ti članki so v mapah o povojni gradnji (Radovljica in Lesce).

.....

[Na naši strani si oglejte še \(povezano z Lescami\):](#)

Lesce - zgodovina
Leški kdo je kdo
Lesce – hiše in ljudje
Skakalnica na Hkavčevi plani
Zgodovina NK Lesce
Predvojne gradnje (Lesce in Radovljica)
Povojne gradnje (Lesce)

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 26. 3. 2016

Zadnjič dopolnjeno: 5. 5. 2017

goran.lavrencak@gmail.com